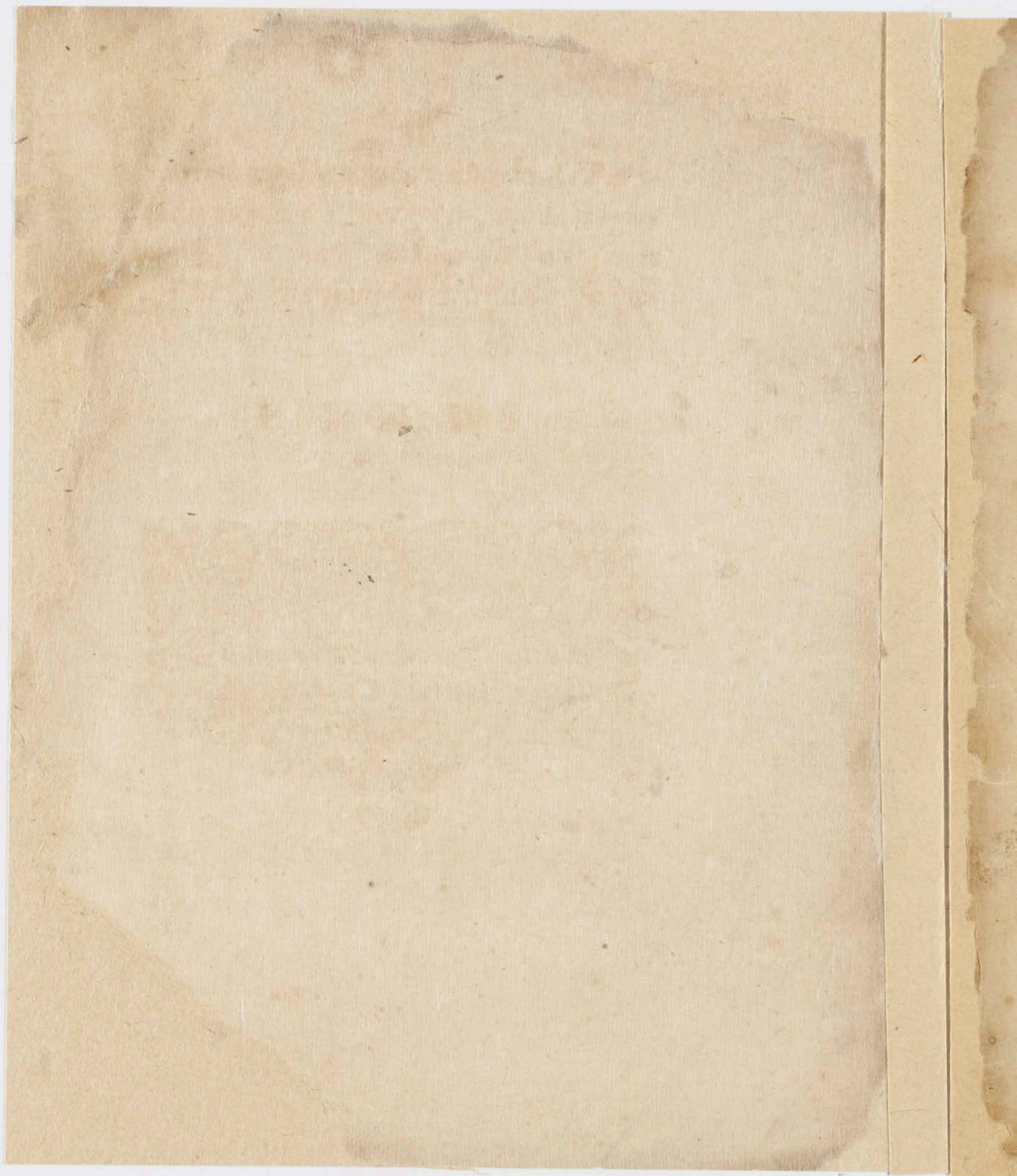

Virginia
North Carolina
South Carolina

PARADISUS BATAVUS,
CONTINENS
Plus centum Plantas affabrè
ære incisas & Descriptionibus
illustratas.

CUI ACCESSIT
Catalogus Plantarum, quas pro
Tomis nondum editis, delineandas
curaverat
PAULUS HERMANNUS,
M. D.

*In Academia Lugduno-Batava nuper Medicinæ
ac Botanices PROFESSOR.*
Opus Posthumum.

LUGDUNI BATAVORUM,
Impensis Viduæ.
Apud ABRAHAMUM ELZEVIER,
Academiæ Typographum. M DC XCVIII.

(1698)

PARADISUS BATAVUS

CONTINENS

Plus centum Plantas affabris

et inchoas & Descriptionibus

Illustratas.

CUICUMQUE

Catalogus Plantarum, quas pro

Tome nonam edis, delineandas

curavit

PAULUS HERMANNUS

M. D.

In Academia Batava - Bataviae apud Medicum

Professorem

Opus Posthumum

IN REGNI BATAVICI

Academia Batava

PAULUS HERMANNUS

Academiae Batavae Professor

*Nobilissimo, Honoratissimo, necnon
Reverendo admodum*

D. D.

HENRICO COMPTON,

Episcopo Londinensi,

GUILIELMO III.

Magnæ Britanniaë &c. REGI

A privatis Consiliis,

Botanophilorum Patrono

Plurimum colendo,

Opus hoc posthumum

In aternæ obedientiaë monumentum

Sacrum facit

ANNA GEERTRUDA STOMPHIUS

Authoris Relicta.

Robinson, Thomas
Reverend

D. D.

HENRICO COMPTON,

Episcopo Londinensi,

GUILIELMO III.

Magne Britannie &c. REGI

A prima Conditio

Botanophilorum Patrono

Patrono

quis hoc possidit

In nomine obsequio

secum facit

ANNA GERTRUDA STOMPPIUS

Authoris Relicta

LECTORI
BOTANOPHILO S.

um post præmaturam desideratissimi
HERMANNI mortem, Manuscripta,
quæ ipse reliquerat plurima, non sine
oculorum damno perlegissem, eaque
maxima ex parte manca mutila, nul-
loque ordine disposita invenissem, non solum pristinus
dolor, quem indies leniri & sopitum iri sperabam, re-
erudit, verum etiam me novo vulnere perculsum, &
tantum non confectum sensi. Codices nempe, quo-
rum eximio fulgore occulta naturæ magnalia detege-
re promiserat, singulari sagacitate designatos, nec
minore studio ac arte contextos, me vana spe repe-
riendi lactaveram, quibus typis mandatis publici-
que Juris factis, nequaquam dubitavi, quin hoc,
quantum, quantum dispendium, per frequentes præ-

L E C T O R I

li partus aliquatenus resarciri potuerit; seu Eheu!
nil præter prima posita fundamenta, & adumbrata
solummodo Musarum Palatia sese inspicienti obtulere;
quibus extruendis & ad fastigium demum perducen-
dis, ingens quidem Adversariorum Botanicorum
molis satis materiæ suppeditabat. Nequeo ta-
men non fateri, hanc Chartarum copiam non modo
rudem esse ac indigestam, sed & Notas & rerum
descriptiones, quas explicandi gratia, sparsis foliis
addiderat, obscura & discruciatrice brevitate labo-
râsse. Videtur enim Clariss. Auctor plura memoriæ
quàm Chartis credidisse, quâ eum destitente, ad has,
optima labilis memoriæ subsidia, extemplò fugere po-
tuit. Verùm quod res tam inauspicatò sese habeat,
neque ad supremum culmen hæc egregia Floræ monu-
menta sint erecta, non industriæ aut sudoris defe-
ctu, sed ob temporis angustias, & infinita negotio-
rum genera, quæ jugiter ipsum interpellârunt, acci-
disse, omnes, quos sedula illius indoles non latuit,
facile agnoscent. Perpetuò sanè aut Libris inhæsit,
aut operam curiosa eruditione Pupillos instituendo
col-

BOTANOPHILO S.

collocavit. Sed nolo in tam patente dicendi campo
 latius expatiari iis enim, quibus docta ejus comitas
 perinde ac mihi cognita, probè perspecta; quibus mi-
 nus; neutiquam credenda prædicarem. Quisquis de
 tanto viro vel vera loquitur, non poterit vilem
 ac infamem Adulatoris notam evitare. Ceterum cum
 inclyti Authoris vita, mores, munera ac scripta
 jam fusè, sed Romana planè eloquentia, à Clarissimo
 Bidloo celebrentur, liceat mihi saltem paucis expo-
 nere, quibus in studiis desudaverit, & qualia emo-
 pumenta ab antelucanis & nocturnis illius lucubra-
 tionibus ad Remp. literariam devenissent, si Deus
 ipsum diutiùs vivere permisisset, ut inde tandem tibi
 magis constet, Benevole Lector, quàm immensa cla-
 des per luctuosum HERMANNI fatum Philosophicæ
 genti inferatur.

Orat. fu-
 nebr. bis
 impress.

Iº. Itaque in secunda Editione Floræ Batavæ
 Florum corrigenda ac exornanda horas subcivias
 posuit, cujus tertiam circiter partem revisam moriens
 reliquit, & cui intra unius mensis spacium, si ita
 visum fuerat Numini, ultimam manum adjecerat.

Me-

L E C T O R I

Methodum quam hoc in libello sequutus , non ut accuratam omnibusque numeris absolutam exhibuit, sed ut Tyronibus & Discipulis suis , cujus gratia eam concinnaverat , magis accommodatam. Quapropter aliam amplioris ditionis , & naturæ magis convenientem excogitaverat , non à florendi modo nec fructificatione sola , sed & à crescendi modo totiusque Plantæ habitu desumptam. Cùm enim characterem plantarum generalem , qui à flore petitur , speciebus consimilibus variare animadvertisset , [uti Tormentillâ vulgari & Pentaphyllo Cassubico Tormentillæ facie , quæ flores ferunt tetrapetalos : quinquefolium verò vulgare , pentapetalos : solanum tinctorium Barbadense & Zeylanicum sunt tetrapetaloides , solanum verò seu Amaranthes Indicus baccifer , pentapetaloides : verbena urticæ folio , verbena paritèr spicâ multiplici (ut plurimum) flores proferunt regulares , seu ex segmentis æqualibus constructos ; ceteræ species congeneres è contrario irregulares seu ex segmentis inæqualibus compositos. Inter Corymbiferos etiam ita natura comparatum est,
ut

BOTANOPHILO S.

ut aliæ ejusdem generis plantæ flores obtineant radiatos, aliæ nudos, aliæ nunc radiatos, nunc nudos, ut Chamæmelo, matricaria, chrysanthemò Valentino Clusii, Jacobæa vulgari &c. accidit, cum has, inquam, ambiguas vegetabilium facies, & lascivos quasi floræ lusus animadvertisset, hanc tanquam arctam nimis & angustam methodum, minusque cum suo instituto quadrantem repudiavit.

2º. Nec Plantarum indicia à fructificatione sola capi voluit. Vix certiora & magis constantia signa, seu ut Botanici loqui amant, Notæ characteristicæ, ab hac, quàm à florendi modo, duci possunt, ut in Hyperico, Papavere, Cisto & Chamæcisto notissimum est. Nec minorem varietatem in Fumariæ speciebus observare licet; quarum nonnullæ sunt siliiculosæ, aliæ siliquosæ, & Fumaria Africana vesicularia scandens semper semina inflatis vesiculis inclusa producit; quam tamen Hortulanorum vulgus primo intuitu pro vera Fumariæ specie acciperet, nec ab ejusdem familiæ plantis sejungeret.

**

3º. Ne-

L E C T O R I

3°. Negabat pariter peritissimus Author aliquid certitudinis posse vel ab utroque simul sumpto derivari; sic enim sub diversis vexillis, floris & capsulae ratione, iis militandum esset; quod citra nova exempla, re herbaria versatis, ex supra allatis instantiis facile patebit. His assidue animo revolutis, & crescendi modum & totius plantae habitum reliquumque accidentium apparatus, non tantum ad species subalternas, sed etiam ad genera constituenda necessariò accersi debere sibi persuasissimum habuit. Quid autem hac in re praestitisset, quantisque passibus alios, qui in eodem scrutinio sese exercuerunt, superasset, ob inopinam Authoris necem conjecturâ tantum assequi conceditur.

Nec magna haec moliri contentus, se Plantas utriusque Indiae indigenas in proprias Classes partituras, methodumque iis congruam, quod usque adeò ab orbe Botanico desideratur, ex instructissimo cognitionis suae penu depromsurum, mihi spem non medio-
 crem sapius fecerat. Et quò citius hoc effectum daret, ultro me in consortium operis contuli, & Plan-
 tas,

BOTANOPHILOS.

tas, Fructus & semina, quæ ex Orientis & Occidentis regionibus sibi comparaverat, secundum affinitates & cognationes suas pro meo modulo distribuere non cessavi. Ipso verò die, quo hoc quicquid erat laboris, absolveram, Clarissimus HERMANNUS fatali morbo correptus moribundus decubuit, finemque nostris conatibus mæstissimum imposuit.

Ad Musæum Zeylanicum quod attinet (cui eliminando in Horti Academici Lugduno-Batavi principio summas ingenii vires se abhibuisse testatur) vehementer dolendum est, quòd infelici Authori præ aliarum curarum mole, descriptiones Figuris annectendas perficere non licuit. Icones quadringentas & quinquaginta plus minùs charta Atlantica seu Imperiali ut vocatur, in India dum ibi degeret, eleganter delineandas curaverat, quæ in hunc usque diem immenso chasmate dehiscunt, nec vacua earum interstitia, aliis rebus, quam solis Plantarum Animalium ceterisque Historiæ naturalis nominibus implentur. Sed nuda hæc sceleti membra satis pulcro orna-

L E C T O R I

tu, ex splendidissimis simul & utilissimis commentariis, quos in India exaravit, cohonestentur, si par Labori artifex inchoato operi accedat, & utrumque non inconcinno nexu jungat, & gratissimam mehercule rem orbi literato faceret quicumque hanc spartam ornare susciperet. Quippe in iis non tantum Hortum Malabaricum ad examen sæpius revocat, sed notas in illum consarcinatas aliquantillum perstringit, sed ita, ut utrique plurimum lucis impertiat. Nec hoc onus aliorum humeris Author imposuerat, si Serenissimus Nassavus non tam repente, cum victricibus turmis in Angliam descendisset. Sed cum flagrante bello nullum, qui imprimendi nedum exculpendi sumptus facere voluit, invenire potuerit, manum de tabula sustulit, non ignarus cum in eodem stadio cum Chalcographis & Typographis sibi currendam & certandum esset, se ante illos ad metam pervenire potuisse.

Catalogum insuper Plantarum in Promontorio Bonæ spei sponte nascentium, quam ejus monitu confeceram, calci hujus opusculi subnectere statuerat,

BOTANOPHILO S.

eo nimirum consilio, ut Prodromi Plantarum Africanarum, aliquando forsitan justo à se describendarum volumine, locum suppleret. Quem in finem non tantum Plantas Africæ indigenas sexcentas & plures nitidè siccatas, & floribus fructuque onustas illic deferendas; sed etiam plurimas alias, quæ ob crassitiem & succorum copiam difficulter exsiccari poterant, ibidem nativis coloribus pingendas, non sine magna rei familiaris jactura procuraverat. Cum verò ex illius morte novæ Plantarum species huc ex istis regionibus adducantur, & quotannis plures expectentur, satiùs duxi Onomasticon illud impræsentiarum omittere, illumque notulis characteristicis & breviusculis hinc inde descriptionibus locupletatum, alia data occasione seorsim edere.

Tractatus de Materia Medica aureus iste HERMANNI liber duabus partibus comprehenditur; quarum prima veterum Medicorum sententias exponit, & lites inde oriundas dirimit: secunda, illam Materiam exhibet & illustrat, quæ præsentis sæculi praxi accommodatur. Porro cum hoc opus brevi in

L E C T O R I

gratiam Medicinæ studiosorum proditurum sit, plura de illo dicere supervacaneum esset.

Restat denique ut de Paradiso hoc Batavo pauca præfarer; quibus scilicet rationibus inductus illius Editionem susceperim, & quid deinde in illo præstare conatus fuerim. Quod ad primum pertinet, cum communi scripturientium turba dicere sufficiat, Aliorum utilitatem me unicè ad hoc pensum obeundum impulisse. Sed superest aliud incitamentum quod me acriùs instigavit, Auctor siquidem ipse in Plantis depingendis, iisque ære incidendis non paulum pecuniarum insumpserrat, aded ut ni inveniretur quispiam, qui hanc provinciam aggrediretur, non tantum opera (quod dici solet) sed & oleum perditum fuisset. Cum autem nullus sese obtulerit, nec aliquis reperiri potuisset, ob amicitiam & benevolentiam, quæ à pluribus annis me prolixè prosequi non dedignatus est, non potui, tot Humanitatis officiis devinctus, auxiliatrices manus non porrigere, protinus igitur memet ad laborem accinxi, totisque viribus annixus, ut impense, quas in Literatorum usum & ornamentum erog-

BOTANOPHILOS.

erogaverat, ab iisdem denuò Familiae suæ in integrum restituerentur. Atque hac de causa omnes (quotquot inveniri poterant) exculptas Tabulas excudendas duxi. Quæ enim numerum centesimum superant, unâ cum figuris penecillo tantùm delineatis, (quorum Catalogum ad finem adjunxi) tanquam materiam futuris voluminibus componendis necessariam destinaverat. Opus enim in plures Centurias distribuere meditatus est, quibus non solùm Botanices pomæria, novarum plantarum accessionibus extendisset, sed & datâ occasione, obscurè & confusè descriptas illustrasset, Auctorumque de illis controversias exemisset.

Quoad secundum, non opus est, Candide Lector, ut te longo verborum circuitu morarer. Facile dignosci potest, quod sit ab Authore præstitum, & quid à me adjectum. Hoc unicum addere lubet, me proprio Marte nihil fecisse, (quamquàm hæ Plantæ nec mihi ignotæ, nec perfunctoriè olim observatæ) sed HERMANNI scrinia compilâsse, & ex iis Descriptiones quales quales consuisse. Quòd vero minùs concinnæ sint, nec ad exquisitissimum Auctoris exemplar

LECTORI BOTANOPHILO S.

plur elaboratæ, non egrè à Te veniam impetrabo, cum nec Librorum copiam nec supellectilem Botanicam in itinere consulendam habuerim. Sed Icones (quæ Descriptionibus vix indigere videntur) adeò aptè cum Archetypis congruunt, ut hunc defectum abundè supplere possint. Quid de me & opera, quam huic libello impendi, senseris Lector, non valdè sollicitus sum; Te tamen rogatum velim, ut mendas, quibus undique urgeor, non accuratis HERMANNI pervigiliis, sed Editoris incuriæ & abrupto studiorum cursui attribuas. Vale.

Dabam Genevæ.
6. Kalend. Apr.
1697.

GUILIELMUS SHERARD.

Ad Bibliopegum.

Portulaca Corassavica angusto longo lucidoque folio quæ notatur in icone p. 112. referenda est ad p. 112. & Orchidi affinis notata p. 187. ad p. 207. quæ etiam falso numeratur 187.

ACER

Clarissimo Viro

D. D. P. HERMAN

M. D. & Botanices Prof. Pub.
Lugduni-Batavorum.

O D E.

HERMANN E, plectrum Threicium
Tibi
Movere tendo; Quod simul impulit
Orpheus, feruntur insecuta
Harmoniam, Tua cura, Sylva.
Grandem canenti materiem admoves,
HERMANN E, lætis Nomen amabile
Plantis, & inscribi quod ultro
Corticibus petat omnis Arbor.
Quid arte possis, Indus & ultima
Natura sensit, cum sapientiam
Quærens penetrabas ad ortum
Solis ab Hesperio cubili.

Mul-

Multas ab Indâ Gente recepimus
Merces opimas; Nulla tamen ratis
Contendat illi; quæ reduxit
In patriam Batavumque coelum
Te dulce pondus: Te, quia conscium
Anno feraci; Te, quia nobilem
Docere Plantas, quot recenti
Tertia Lux patefecit Orbi.
Hoc Leyda novit, cui Tua plurima
Fecere justam dona superbiam;
Hoc omnis in Leydâ Juventus,
Non eadem patriâ fatetur.
Urbs, illa centum fertilis artium
Mirè sagaces percutit Hospites,
Utcunque deducit per Hortum
Elysio minùs invidentem.
Hâc parte surgunt (heu, celeres mori!)
Flores, & omnis copia narium,
Felix Odoranti placere,
Dum pariter placet Intuenti.
Hac parte, Terrâ matre remotior
Vertex decentum tollitur Arborum,
Quales in Adami beatis
Ordinibus potuere nasci:
Myrtus polita, & Pierio choro
Quæsita merces Laurea, nec minus
Quæsita vitis, & perempto
Fida comes Domino Cupressus,

Et

Et multa Sylvæ filia nobilis
Pulcrè explicatur; Quæ mihi, quæ tibi
Subtus recumbenti Coronam
Exhibeat foliis, & Umbram.
Locatus illo sospes in angulo
Cantu perenni tempora ducerem,
Humi reclinis, inter Undas,
Inter Aves, pariter sonoras.
Ah, nequa Sævi intemperies poli,
Aut sidus ullum lumine noxium
Felicis Horti spem virentem
Afficiat, tenerosque fœtus!
Non sic mereris, qui tua sedulus
Tempe frequentas, &, quid opus, mones;
Seu Phæbus intrat, seu relinquit
Hesperiam vetus hospes undam.
Talis per Hortos ibat Ebraïcos
Davidis Hæres; quem neque rustica
Arbusta mirari, nec Herbas,
Dedecuit superis propinquum:
Hinc Ille Cedri nubibus insitæ
Naturam, & apti lambere cespitem
Hyslopi, & in campis quod usquam est,
Egregius memoravit autor;
Frustra: Labores non meritos mori
Oppressit ævo dura necessitas,
Culpâque majorum nepotes
Ingenio Solomonis alti

*** 2

Du-

Dudum caremus; dum superest adhuc
Onustus annis turpis Anacreon,
Manentque Ranarum pudenda
Maonio calamo Duella.
Quin Te sequetur parca benignior;
Nec si tuorum gloria transeat;
HERMANNE, Florum, Tu peractâ
Luce brevi morieris æque;
Sed quale fuscâ Marmor in Africâ
Fossum, decoræ materies domûs,
Firmatur annis, atque longâ
Duritiem trahit à Senectâ;
Tuum vigebit non aliâ vice
Volumen; Illi cuncta dies decus
Apponet, Illi semper ætas
Adveniens pretium arrogabit.

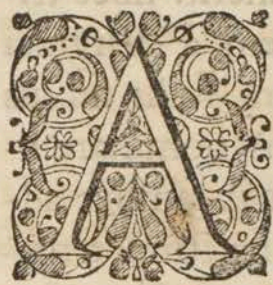
E D. H A N N E S A. M.

*Ædis Christi Oxon. & eidem
Illustriss. Academiae Pub. Pro-
fess. Chymiae.*

A C E R

Virginianum folio subtus incano, flosculis ex viridi rubentibus.

CER foliorum respectu in majus & minus dividitur. hujusce duæ tantum species ab autoribus descriptæ sunt, scil. ACER campestre & minus C. B. & ACER trifolium *ejusdem* illius plures traditæ sunt, præsertim à prædicto *Baubino*, quæ non tam facile distingui possunt. Nobis tres innotescunt, nempe *Prima* ACER majus, multis falsò, PLATANUS, *f. B.* passim obvium. *Secunda*, ACERIS majoris varietas *ejusdem*. non tantùm foliorum delicia-tiore habitu & elegantissima divisura, sed & florendi modo à superiore diversa. *Flores* enim non adeò muscosi, sed ex petalis flavescentibus conflati sunt, quos non in racemo, uti in vulgari, prolongatos, sed quasi in umbellâ patulâ expan-

A

fos

sos profert. *Tertia.* ACER majus folio rotundiore
 minus laciniato, an OPALUS Itatorum? *Ray Hist.*
 quod olim in Sylvis in Italia juxta Viterbum cum
 fructu frequens observavimus. *Fructus* vero vulgari
 tumidiores membranisque beviorebus alatos, & ex
 breviori itidem pediculo pendentes profert. quas
 notulas adjungendas duximus, cum *J. B.* de secun-
 da specie dubitaverit, an in flore, & fructu, à pri-
 mâ aliqua fuerit diversitas: & *Doctiff. Rains* ulti-
 mæ fructum describere non meminerit. hisce tri-
 bus & *Quartam* adjungimus speciem à Virginia
 delatam, quam ACER virginianum foliis subius
 incanis, flosculis è viridi rubentibus nominare li-
 bet. Cæterum hanc arborem ACERIS familiæ ad-
 jungere non dubitamus, quamvis fructum terge-
 minum proferat, & eo nomine, notâ Characte-
 risticâ à *Raio*, quoad semen allegatâ, abludat. cum
 enim non tantum crescendi modo, foliis, flori-
 bus, sed & toto plantæ habitu cum cæteris specibus
 descriptis conveniat, quamvis in unâ alterave no-
 tâ, seu accidente dicam, differat, iis omninò as-
 sociandam esse statuimus. Quin imo *Clariff.*
Plukenetius Tab. Phytogr. 3. arborem ACER fructu
 tergemino vocat, quamvis folia cum Aceris foliis
 nullam affinitatem habeant, sed sunt planè lau-
 rina.

Cæte-

pag. 2.

ACER
Virginianum.

Acer Rubrum

acer rubrum

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

A. C. R. 1911

Cæterum *Candice* assurgit crasso, cortice glabro cineritio obducto, & in plures ramos parulos brachiato. *Folia* adstant ex opposito, Aceris majoris foliis minora, subtusque glauca, pediculis triuncialibus & longioribus appensa, odore & sapore ad folia Aceris vulgaris accedentia. ad ramorum nodos erumpunt *flosculi* pediculis sesquiuncialibus, tenuibus, rubentibus insidentes, quini aut plures ex unâ quasi sede seu nodulo, veluti in ceraso, prodeuntes, nodulis binis è regione oppositis. singulis pediculis insidet flos unicus, ut plurimum ex sex petalis in imo viridantibus & circa margines, præcipue vero ad apices intense rubentibus. intra florem continetur vasculum parvum triquetrum, ex tribus quasi alis constructum, è cuius apice prominent tria vel quatuor stamina intense rubentia, corniculata recurva. *Fructus* antequam ad maturitatem provenerat, decidit; Verùm non dubito, quin cum *Aceris* fructu conveniat. Patriam agnoscit Virginiam, unde in Angliam primò delata fuit, ubi illam nacti sumus. frigoris patiens est, hyeme vetò in hybernaculo nostris in oris oportet custodiri. Hæc est illa species *Aceris* occidentalis folio minore, subtus incano, supra virente; quæ *Acer* *florescens* virginianum audit, & inodora est, cujus meminit *Raius in Hist.* 1701. *Acer* verò vir-

ginianum odoratum H. L. B. in app. est Styrax
Aceris folio ejusdem. pag. 1681.

ALCEA *minor maritima tenuifolia*
procumbens. **ALCEA** *tenuifolia hu-*
milis maritima Gallo provincialis,
foliis inferioribus nonnihil ad Gera-
nium accedentibus Schol. Bot. Hort.
Reg. Par. Malva Gallo provincia
laciniata, seu ALCEA tenuissimis
Pulsatilla foliis flore amplo rubente
Pluck Phytogr.

PLantæ MALVACEÆ vulgodiçtæ, seu quæ no-
minibus *Malvæ, Alceæ, & Althææ* notatæ sunt,
in duo summa genera dispesci possunt, quorum
primum continet eas, quæ ferunt semina nuda;
alterum quæ semina habent capsulis inclusa. Quo
vero generico & adæquato nomine utriusque &
inprimis postremi generis species vocandæ sint,
herbariæ rei scriptores inter se non conveniunt.

Fratres *Bauhini* & qui ante hos scripserunt plu-
rimi utriusque generis species confusè, & permix-
tè

tè tractarunt & nominarunt, non animadvertentes notam à natura ipsis impressam à qua species singulæ discretè & electè discernendæ & nominandæ sint.

Robertus Morison primi generis species *Malvas* & *Alceas*, posteriores vero *Althæas* appellat; *Joh. Rajus* prioris generis plantas *Malvas Althæas* & *Alceas* absolute sic dictas, postremi *Alceas Indicas* vocat; minus tamen contentus postremâ hac appellatione tanquam minus congruâ inquit: *Postremi hujus generis plantæ suum & proprium genus constituunt & si res foret integra, patriæ potius nomine quam Alceæ eas appellarem.*

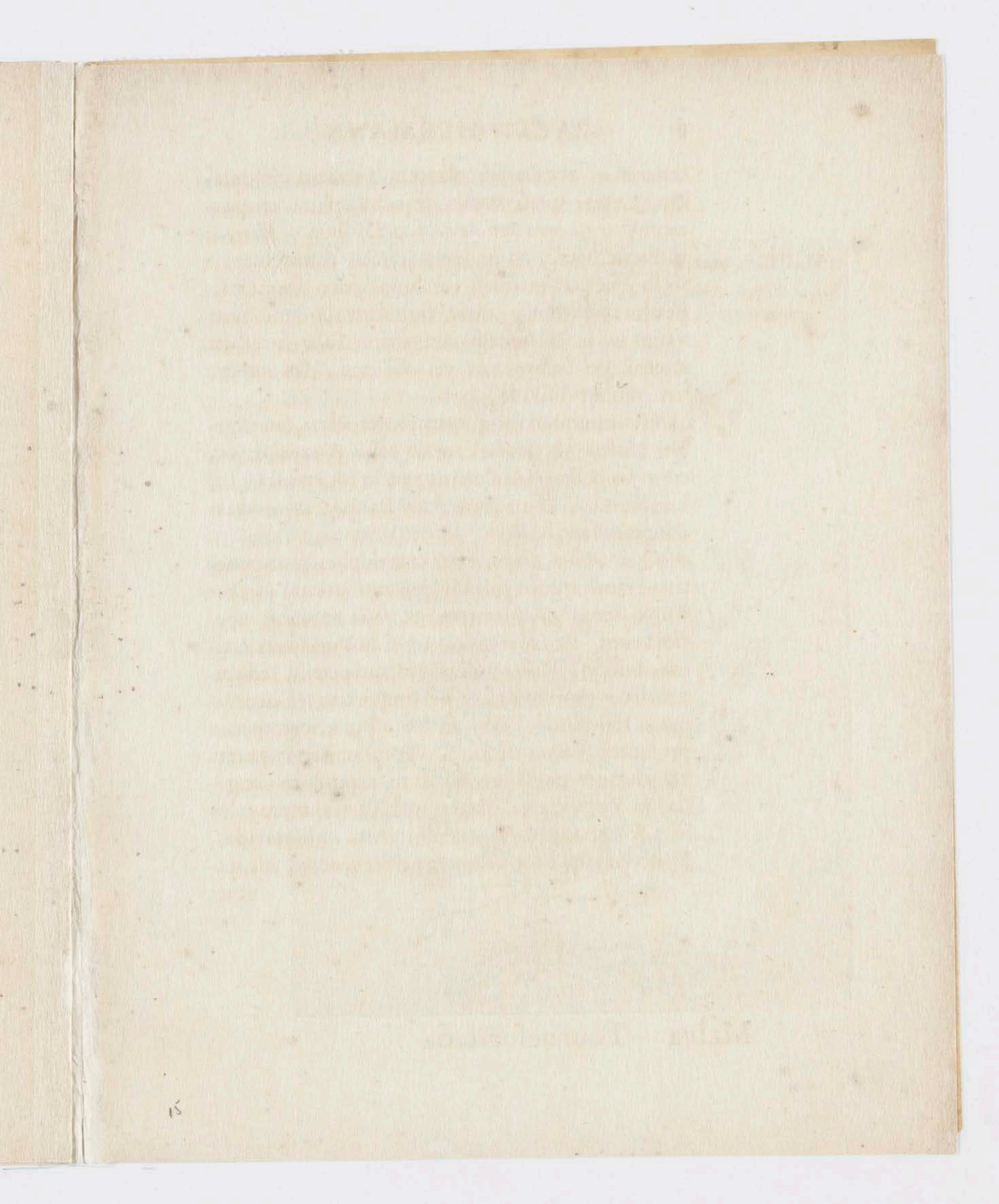
Igitur cum postremi hujus generis species proprio & adæquato nomine usque adhuc careant, visum nobis est *Morisoni* sententiam, à modernorum plurimis receptam sequi, & officinarum *Althæam* aliis *Ibiscus* aut *BisMalva* dictam priori nempe *Malvarum* generi inscribere & *Malvæ mollis* & *incanæ* seu ut *Morisono* placuit *palustris* nomine appellare tum quod à *Malvis* non differt nisi quod mollior pilosior magis incana & mucagine plenior atque adeo partibus omnibus *Malvis* similior quàm *Alceis* sit, tum quod ab ipso præceptore *Dioscoride* *Malvæ sylvestris* species enunciatur.

Sunt autem *Malvis semina* nuda, plurima semi-

lunaria in rotula seu placenta formam circum-
 sta; *Calyces* quasi gemini in octo, plura vel pau-
 ciora, segmenta tanquam foliola divisi; *Flores* è
 quinque petalis ad unguem junctis & intermedio
 stylo apicibus prædito vel hujus loco numerosis
 petalis constructi, nunc singulatim, nunc acer-
 vatim nunc in spicam congesti. *Folia* simplicia
 alterna vel subrotunda vel oblonga, vel integra
 vel minus profundè lobata.

His annumeratur quædam heteroclyta, seu dege-
 ner *Malva sylvestris Betonica* folio *Bocconi* dicta,
 cujus *semina* nec semilunaria nec in rotam acta, sed
 subrotunda, & in capitulum *Botryos* in modum
 congesta sunt.

Quæ *Alcea* nomine veniunt duplicis sunt gene-
 ris. Prioris species partibus principibus cum *Malvis*
 conveniunt, *Caulis* autem, & *folia* nonnihil aspe-
 riora sunt, & in angustiores & profundiores laci-
 nias dissecta. *Flores* nullis in medio petalis, sed api-
 catis stylis exornantur, & vel singulatim, vel acerva-
 tim è foliorum alis oriuntur. Posterioris species
 proferunt *semina* nuda trigona quina rarius plura,
 vel pauciora pressè juncta, & in capitulum conge-
 sta; in superficie vel glabra; vel *Xanthii* more echi-
 nata & lappacea; *Calyces* ut plurimum quinquifidos;
Flores pentapetalos velut in priori genere, ast mi-
 nores

ALCEA *minor*
maritima tenui folia
procumbens.

2

p. 7.

Malva Tournefortiana

Malva Tournefortiana

nones; *Folia* vel integra in margine tantum crenata, *Carpini*, *Ulmi*, aut *Mori* foliorum æmula, vel in lobos plus minusve profundos dissecta.

ALTHÆÆ. producunt *semina* vel angulosa vel rotunda in vasculis quinque pluribus aut paucioribus loculis instructis, formæ & magnitudinis variæ; *Calyces* & *flores* malvaceos diverso modo dispositos; *folia* alterna nunc integra nunc lobata nunc profundius laciniata.

Pro partium dispositione & formâ variâ varias in classes distribui possunt, prout ex singularum specierum inspectione & examine facile patet.

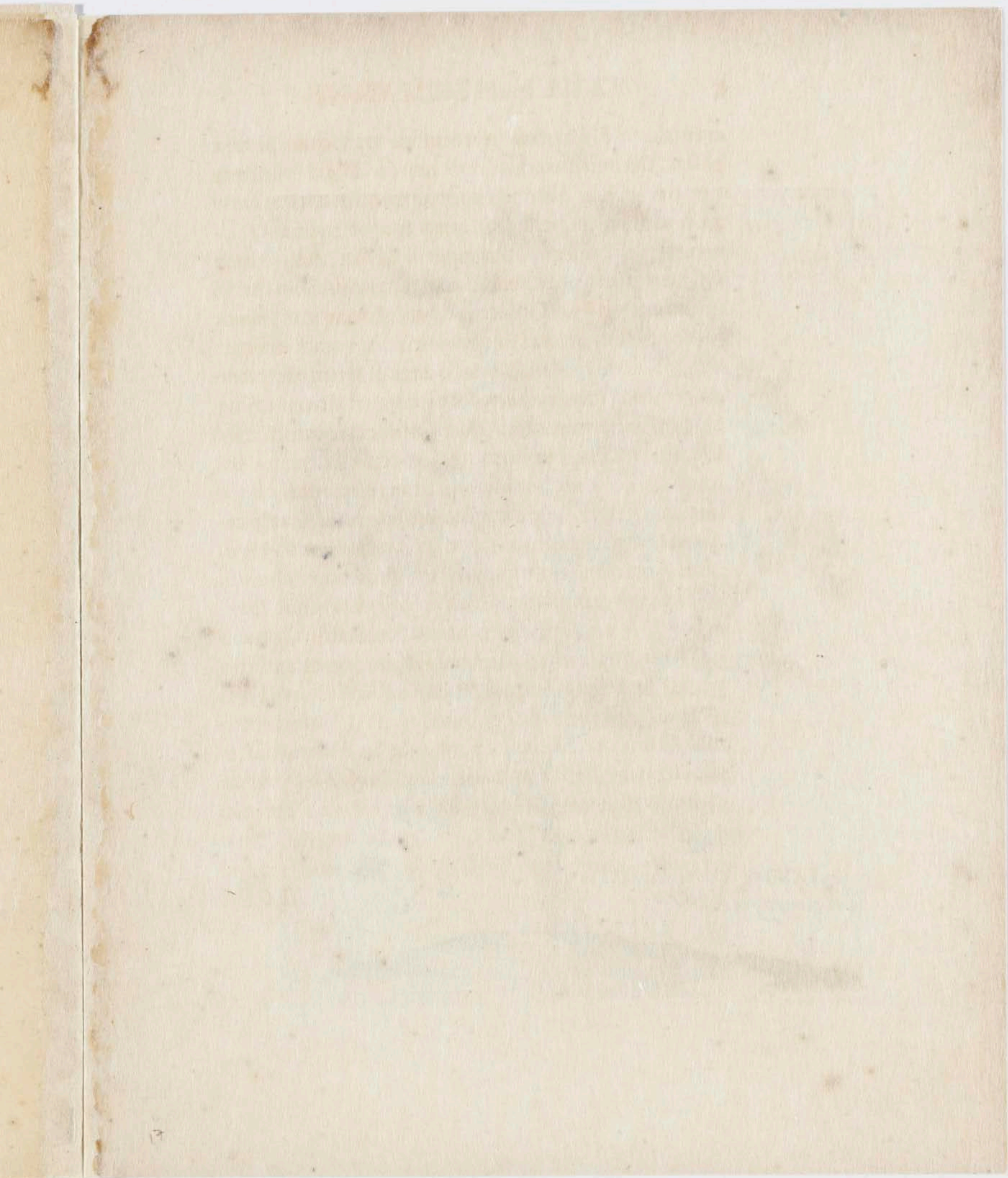
Ad *malvaceas* plantas referunt nonnulli *Abutilum* *Melochiam* & *Geranium*, quas, quamvis ratione florum non nihil similitudinis cum *Malvis* obtineant, tamen ob vascula seminalia malvacearum dissimillima, à malvaceis separandas & genuinis suis familiis, quarum insignia gerunt, inferendas; nempe *Abutilum* plantis multifiliquis pentapetalis, *Melochia* pentapetalis filiquosis quinque capsularibus, *Geranium* quinque capsularibus pentacoccis.

Planta quam impræsentiarum describere exordiar *Alceis* primi generis annumeranda est; *Radicem* habet albidam aliquot in longum porrectis fibris cohærentem; *Cauliculos* infirmos humi jacentes cubi-

cubitales, *Folia* ima subrotunda sunt quinquifida glabra *Geranii saxatilis Apii* aut *Coriandri* foliorum æmula; Quæ vero è cauliculis nodis exeunt ampliora & in profunda angustaque segmenta divisa sunt. *Flores* pentapetali incarnati *Alcææ* vulgaris floribus minores insident *calycibus* quinquifidis, quos elapsis floribus, occupant *semina* plurima parva lunata nigricantia in rotam congesta. Solo irriguo & opaco lætius germinat quam eo, quæ à Solis radiis collustratur. Utrum annua sit aut perennis mihi non satis exploratum est. Quam hæcenus in horto colui repullulavit ex feminibus deciduis, radice penitus corruptâ. Hæc fibrosa licet sit, mucagine tamen hæc caret atque adeo virtute molliendi leniendique congenerebus suis non multum inferior judicatur.

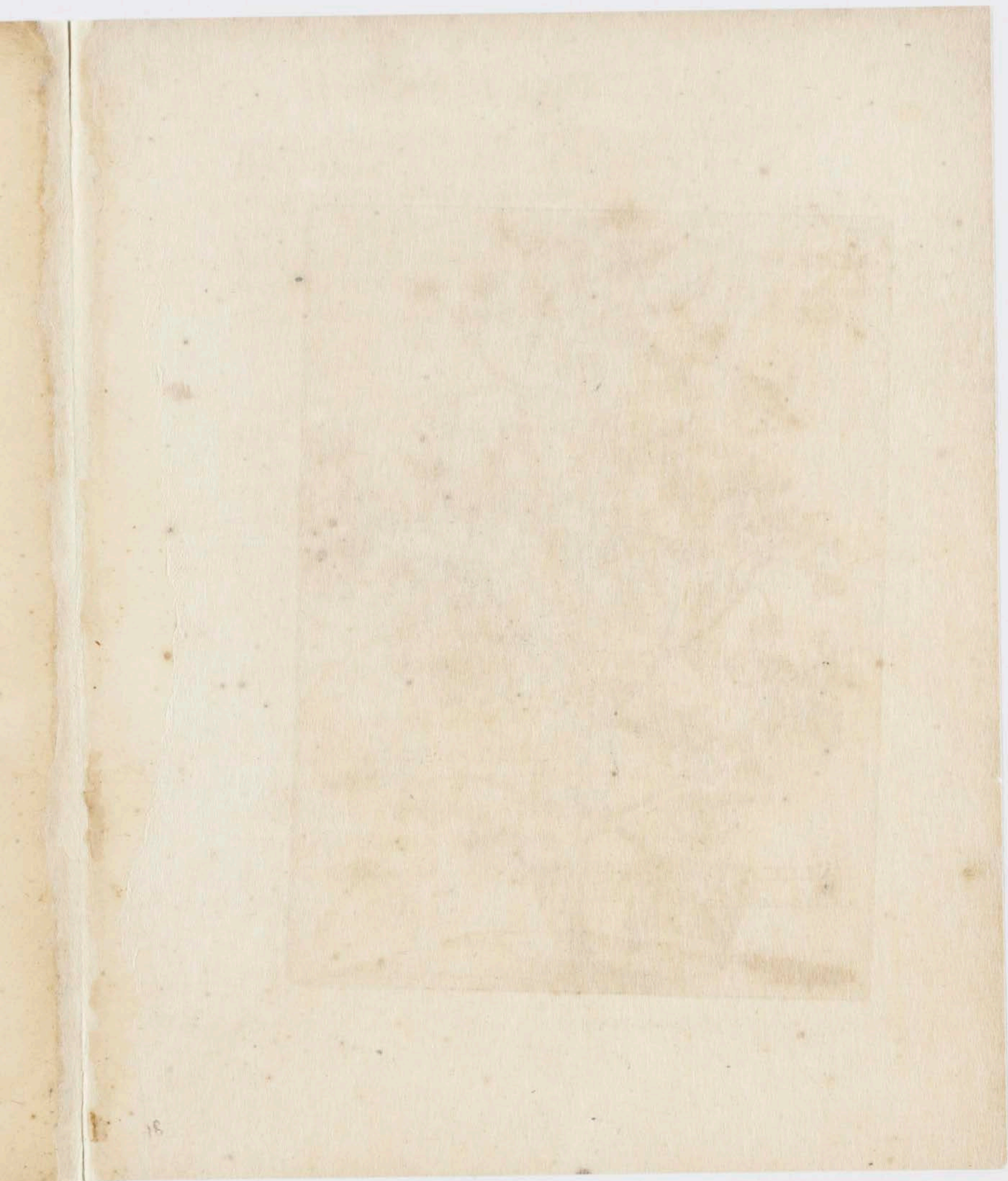
Debetur hæc planta Cl. DN. *Josepho Pitton Tournefort*, Viro, ut in omni doctrinarum genere ita imprimis in herbariæ rei peritiâ exercitatissimo paratissimoque, nunc *Academiæ Galliarum Regis* socio dignissimo, qui primus eam in locis maritimis Gallo provinciæ reperit, & in Hortum Regium Parisiensem transtulit, è quo D.N. *Pluckenetius* ramulum quem in *Phytographiâ* exhibuit, accepit.

ALCEA

ALCEA *Corassavica*
Melonis folio.

p. 9.

ALCEA *Corassavica*
hirsuta parvis flore
foliis lobatis.

4

ALCEA Curassavica Villosa Aspera Melonis Folio Par. Bat. pr.

E Radice fibrosa pallida emergit Caulis vix pedem superans, rigidis pilis undique asper & in plures infirmos ramulos brachiatus. Folia adstant similiter hirsuta pediculis villosis appensa, Cucumeris asinini foliis minora & tenuiora. Ramulorum summitates in folia expanduntur prioribus similia minora tamen longe & angustiora, petiolis brevibus aut nullis, inter quæ fasciculatim prodeunt flores parvi pentapetali albi, pediculis itidem brevissimis, quibus succedunt semina quina nuda duplici rostro donata & in orbem disposita Alcearum secundi generis instar. Calix subjicitur quinquifidus, ex quinque scilicet foliolis acutis compositus, more congenerum.

ALCEA Curassavica hirsutissima parvo flore; Foliis lobatis. Malva Curassavica folio trilobato molli & hirsuto. Par. Bat. pr.

E Radice pluribus longis fibris capillata, exsurgit Caulis asper, subhirsutus, bicubitalis pollicem

licem crassus, in ramos brachiatus, cui adstant *folia* pediculis biuncialibus & longioribus, pilis undique rigidis obsitis appensa, trilobata & quinque lobata, dentata, lobo extremo longiori non nihil mucronato, pilis icidem utrimque aspera, tribus majoribus nervis in dorso elatis inscripta. *Folia* superiora minora sunt in tres tantum lobos divisa. *Flores* ad ramorum fastigia tres aut quatuor simul juncti, albi aut incarnati, parvi, vix perfectè sese aperientes, cum pistillo in medio pallido, apicibus rubentibus coronato. *Calyx* constat ex decem villis tenuissimis cui insidet calyx alius in quinque segmenta divisus. Antequam femina perfecerat, hyemis injuria periit.

ALSINE *Americana Nummulariæ foliis.*

ALSINE est Planta unicapularis, capsulis parvis vel oblongis vel subrotundis *seminibus* multis exiguis refertis; *Floribus* vel pentapetalis vel tetrapetalis, petalis nunc bifidis nunc integris; *Caliculis* nunc quinquifidis nunc quadrifidis, ut plurimum floris in modum expansis; *Foliis* in plerisque speciebus ad singulos cauliculorum nodos conjugatis nunc binis nunc pluribus rarissime alternis seu singularibus. Do-

Holstein Cardium

5 ALSINE *Americana Nimmularia folys.* p. II.

Holosteum Cordatum

Holosteum Cordatum

Doctissimus *Rajus* *Alsinarum* species^h haud inconcinno ordine in tres classes distribuit nempe I^o in tetrapetalas anomalas. II° in pentapetalas genuinas petalis bifidis & III° in *Alsines* petalis integris aliasque affines incertæ sedis; postremæ classi inferenda est *Alsine* *Nummulariæ* foliis.

ALSINE Americana Nummulariæ foliis.

Nata est Seminibus ex Sirinania delatis. *Radicula* prætenuibus candicantibus fibris capillatur. *Coliculi* teneres valde ramosi longo varioque reptatu per humum divagantur, & ad singula genicula *foliolis* subrotundis glabris hilare viridantibus, minori *Nummulariæ* proximis conjugato ordine exornantur. Circa summitates ramorum hærent *flosculi* pusilli ex quinque petalis integris albidis constructi, quos excipiunt *semina* exigua fulva in vasculis parvis unicapularibus, quinquifido calyci insidentibus. Quanquam è delapsis seminibus copiose pullulet atque etiam ex singulis ramulorum geniculis, ubi terram attigerint radices agat seseque quasi sua sponte propaget; at-

tamen brumam aeremque pruinosum ferre nesciens in Hypogæis solicite custodienda est. Nullo evidenti sapore linguam imbuit. Quam *CL. Plukenetius in Pythographia* hoc nomine proposuit, minus perfecta & de ramulo sicco quem pridem *CL. DN. Sherardo* concessimus, expressa est.

Ad eandem classem quoque reducenda est

ALSINE *Alpina glabra tenuissimis foliis, floribus albis.*

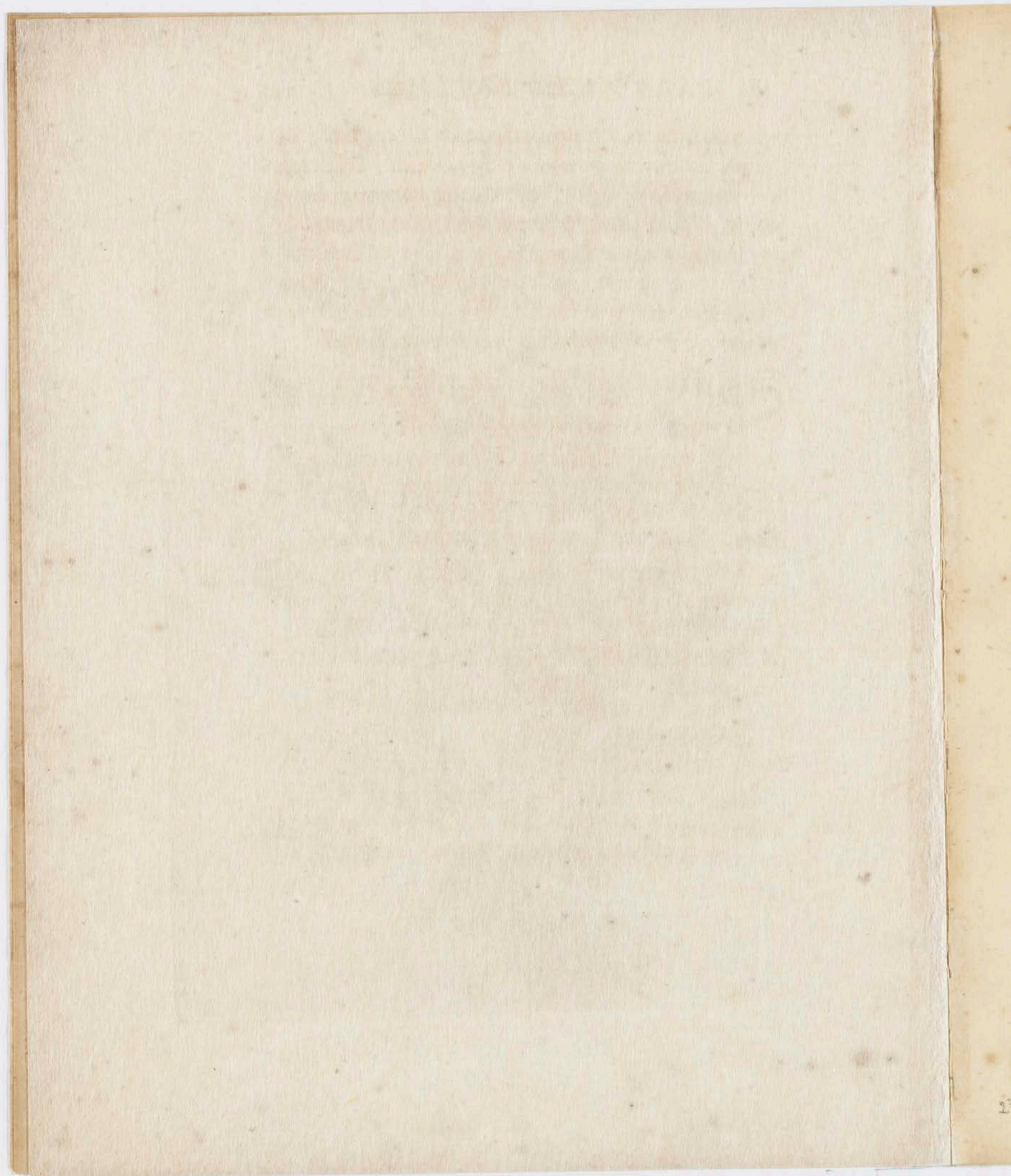
HAnc inter alias rariores stirpes ex Alpibus lectam, Augustâ Vindelicorum ad nos misit *Joh. Fridericus Heinrich* Stirpium Alpinarum indagator & cultor solertissimus. Radice nititur albidâ multis capillamentis, è lignoso cespite prodeuntibus fibrata. Coliculis numerosis glabris geniculatis, longitudine palmum nonnunquam superantibus singulis annis exarescentibus & è radice repullulantibus; Foliolis angustissimis acuminatis ad singulos nodos conjugatis; Flosculis candidis pentapetalis aliquot pallidis apiculatis staminibus exornatis, petalis integris (haud acuminatis uti sculptor expressit sed) obtusis, Calyculis pentaphyllis stellæ instar expansis. Conceptaculis unicapularibus
per

ALSINE *Alpina glabra.*

6
p. 12.

72
Arvensis Saxatilis

per maturitatem quinquefariam dehiscentibus, in quibus continentur *semina* exigua fusca. Multum accedit ad *Saxifragam Bavariam Parkins.* cujus iconem *Pluckenetus Tab. 75.* nomine *Alsines alpinae glabrae foliolis reflexis* proposuit. Nec Dissimilis (si non eadem) videtur *Alsinae pusillae pulchro flore, folio tenuissimo sem. Saxifragae pusillae Caryophyllodes flore albo pulchello Raji Synops. p. 148.*

Sicut duo genera sunt *Amaranthorum*, quorum primum in vasculo mucronato seu conico per maturitatem horizontaliter diffiliente claudit semen unicum orbiculatum lucidum; alterum vero in consimili vasculo semina plurima priori paria: Sic quæ ob horum affinitatem *Amaranthoidæ* vocantur duplicis generis sunt. Prius in pellicula tenui tanquam pusillo vasculo occulit semen unicum lucidum; Posterius verò semina plura. *Amaranthoidis* polyspermi species duæ proponuntur in *Hort. Malab. part. 10.* nempe.

I. BELUTTA - ADEKA - MANJEN

II. TSERIA BELUTTA - ADEKA - MANJEN

AMARANTHODIS monospermi species septem innotuerunt, tres nempe majores seu elatiores & quatuor minores seu humiliores.

B 3

I. AMA-

I. AMARANTHOIDES Indicum foliis
 Ocymastri capitulis purpureis. Ama-
 ranthoides Indicum monospermum
 foliis Ocymastri capitulis purpureis
 Par. Bat. Prodr. Gnaphalio adfinis
 Ocymastri folio, flore ex purpura vio-
 laceo Hort. Lugd. Bat. Amaran-
 tho affinis Indiae Orientalis floribus
 conglomeratis Ocymoidis folio Breyn.
 Cent. 1. Amarantho affinis seu A-
 maranthoides major Indica Ocymoi-
 dis folio & facie flore globoso pur-
 pureo Breyn. Pr. 2. Wadapu Hort.
 Malab part. 10. Wadambu Zeyl.
 Fula Bouton Malai.

II. AMARANTHOIDES Indicum foliis Ocy-
 mastri capitulis albis. Amarantho affi-
 nis Indiae Orientalis Ocymoidis foliis flore
 conglomerato albo Breyn. Cent. 1.

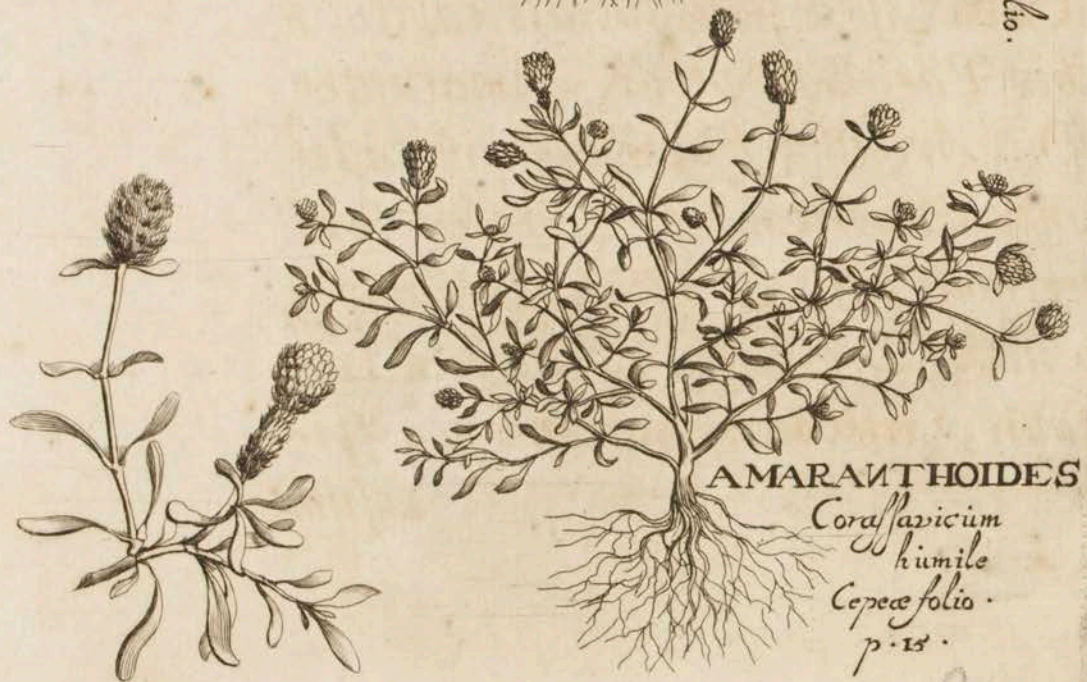
III. AMA-

Amaranthoides
Serrugineum.
p. 18.

Amaranthoides
foliis polygoni.
p. 17. 1

Amaranthoides
gramineo folio.
p. 17.

AMARANTHOIDES
Corassavicum
humile
Cepae folio.
p. 15.

Illecebrum
1 - Polygonoides

Vermiculatum

III. AMARANTHOIDES Americanum capitulis
parvis albis. *Amarantho affinis Bra-
siliiana glomeratis parvisque flosculis Breyn.
Cent. 1.*

Species duæ priores utriusque Indiæ familiares
sunt. Tertia quam siccam ex *Sirinama* recepi
prioribus speciebus tenuior & gracilior est, *folia* fe-
rens nonnihil angustiora pallide virentia pube nul-
la obsita, in longum & acutum mucronem por-
recta. *Capitula* triplo minora sunt & foliolis ad
basin omnimodo carent.

Inter humiliores species prima est.

AMARANTHOIDES humile Corassa-
vicum *Cepeæ foliis lucidis capitulis
albis Par. Bat. prodr. Amarantho
affinis Aizoides sive Amaranthoides
minor Americana procumbens Sedi-
teretifolii foliis & facie, flore oblon-
go niveo Breyn. pr. 2. Perexil Lu-
sitaniis, Crithmum marinum non spi-
nosum.*

*nosum Marckgr. Caaponga Ima
 Brasiliensium Pison. Trifolii spica
 Crithmum maritimum non spinosum
 Brasiliense Raj. Hist.*

Folia promit conjugata succosa crassiuscula lucida
Sedi teretifolii seu potius *Cepeæ* foliis supe-
 rioribus similia, hærentia *cauliculis* digitum lon-
 gis geniculatis media inferiori parte procumbenti-
 bus, qui mox à radice in multos ramulos sibi in-
 vicem oppositos divaricantur. Horum summita-
 tes ornant *capitula* oblongo-rotunda candida ex
 numerosis rigidis foliolis quasi squamis cum inter-
 jectis flavescentibus staminulis tanquam floscu-
 lis congesta. Singulis squamis includitur *semen*
 fuscum lucidum depressum tenui pellicula velut
 vasculo tectum. *Radix* perennis est albida & fi-
 brosa, quæ *cauliculis* exarescentibus nova germi-
 na emittit. Asservari expetit in Hypocaustis lo-
 cifve à gelu liberis. Muria velut *Chrithmum ma-*
ritimum condiri, appetitum excitare urinam mo-
 vere & Viscerum deoppilationes aperire refert
Marckgravius. Altera est

AMA-

AMARANTHOIDES humile Corassa-
vicum *foliis Polygoni. Par. Bat.*
Prodr. Amaranthoides minima
Americana procumbens Polygoni fo-
liis & facie, flore oblongo cinereo
seu subalbido. Breyn. prodr. 2.

Cauliculos habet teneriores & in ramos crebri-
ores divisos; *Folia* pallide virentia minus suc-
culenta facie *Polygoni polyspermi*; *Capitula* palli-
da seu cinerea molliora & graciliora tam ramulo-
rum summitatibus quam foliorum sedibus insiden-
tia. Cætera superiori speciei respondent. *Radix*
annua videtur. Multiplicatur seminibus deciduis.
Tertia dicitur.

AMARANTHOIDES humile Corassa-
vicum *angustissimo gramineo folio.*
Par. Bat. pr. Amaranthoides
perexiguum foliis tenuissimis longio-
ribus Breyn. prodr. 2.

HUic sunt *coliculi tenuissimi erecti*; *Folia angustissima Polygoni Knawel Tragi æmula*; *Capitula perexigua*. Postrema vocatur

AMARANTHOIDES humile Corassavicum ferrugineum. Par. Bat. prodr.

A secunda specie differt colore ferrugineo atque foliis nonnihil latioribus.

ANEMONE Virginiana tertiæ Matthioli similis parvo flore Hort. Lugd. Bat.

ANEMONE sylvestri albæ majori C. B. P. seu tertiæ Matthioli perquam similis est. Ast *folia ad radicem sunt ampliora in tres lobos trifariam sectos divisa acrimonia sua linguam pungentia*; *Flores minores in viridi pallentes*; *Capitula tenuiora horumque lanugo, in quam fatiscunt, minus candida.*

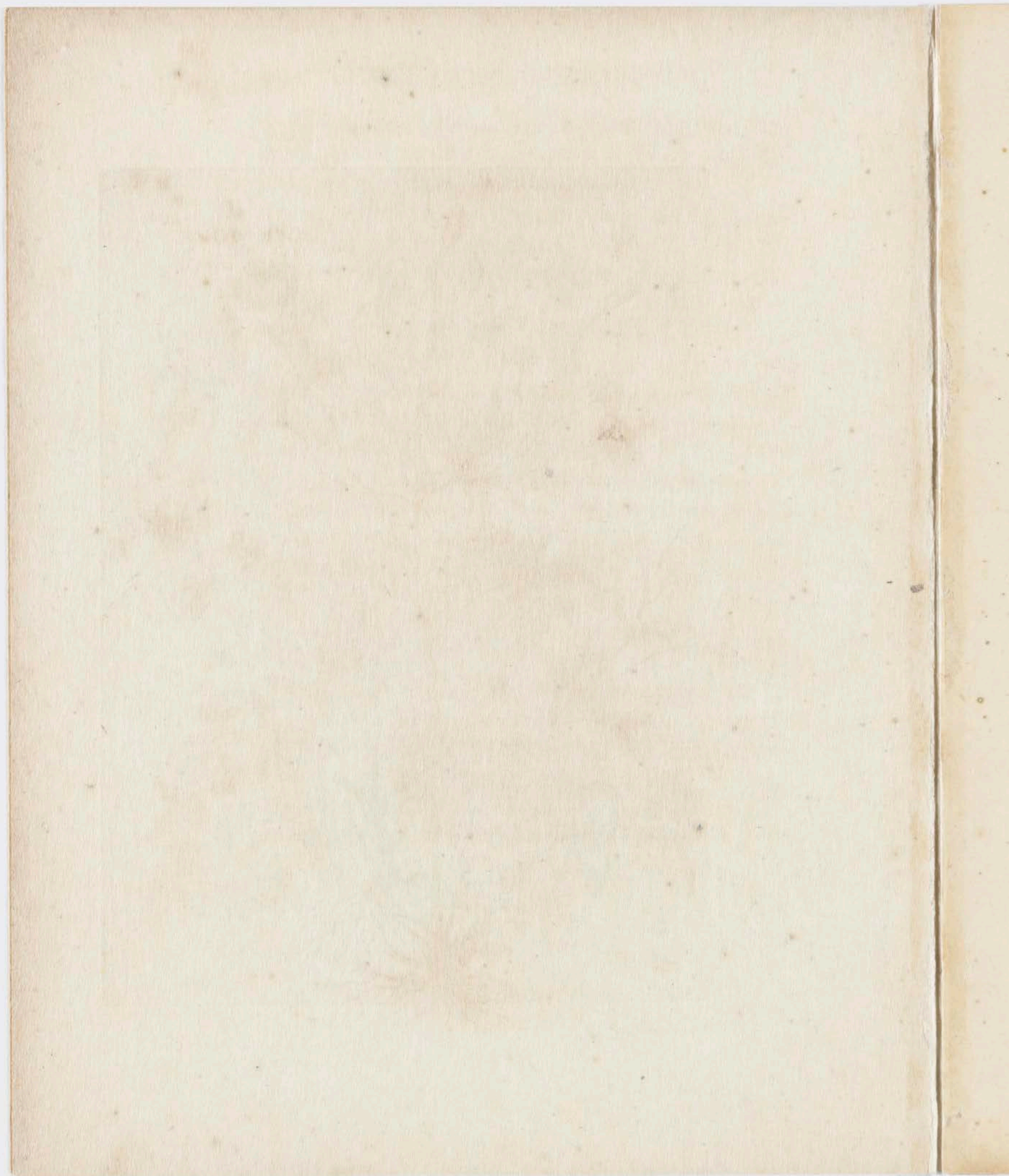
ANTHIRRHINUM Lusitanicum flore rubro elegantissimo. An ANTHRIRRHINUM majus semper florens Grisl. Virid. Lusit.

Ex

ANTHIRRHINUM *Lusitanicum.*

p. 18.

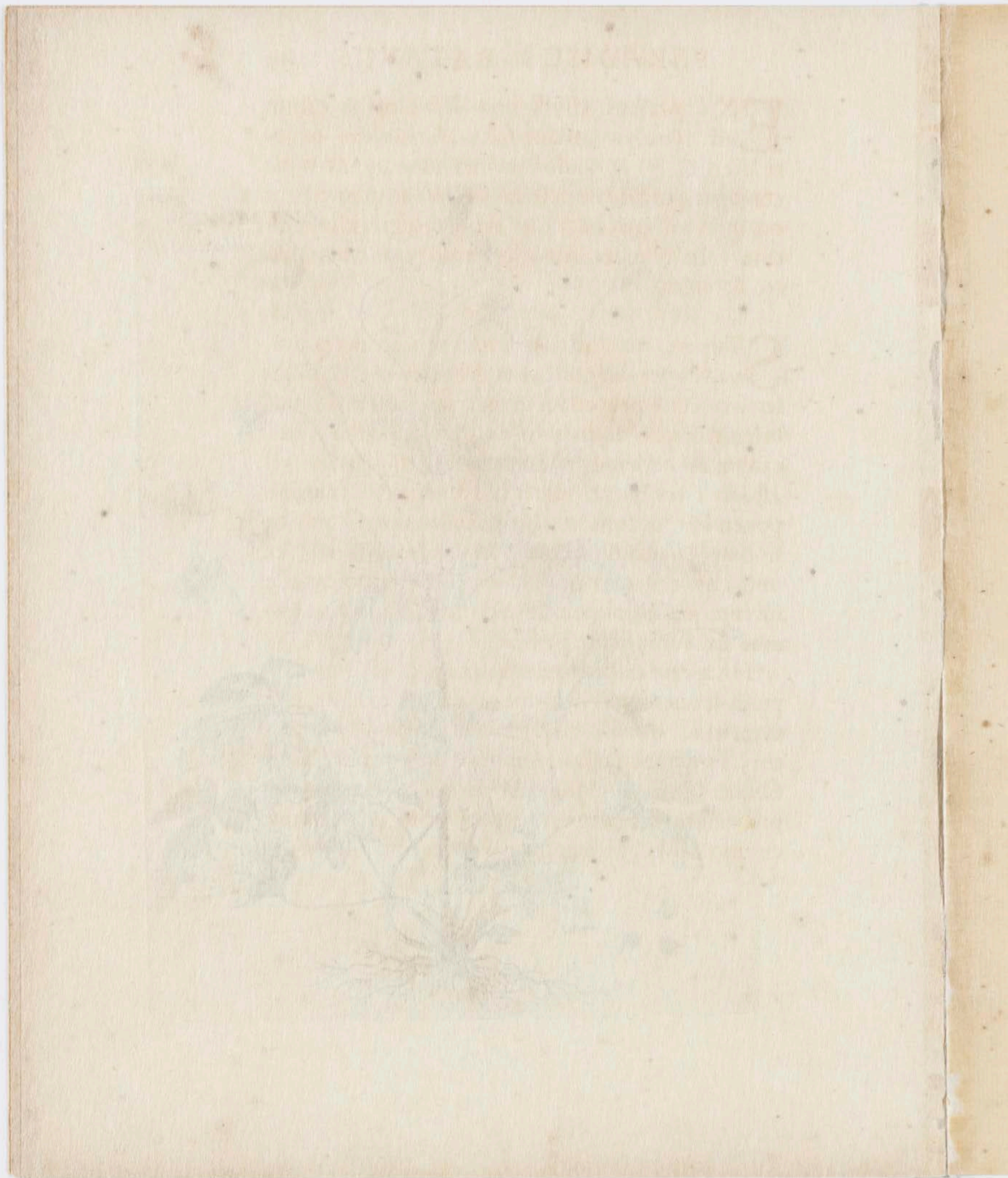

9
ANEMONE ^{p. 18.}
Virginiana.

Anemone virginiana

287

EX feminibus Ulyssiponæ lectis nobis ortum est. *Caulibus* adstant *folia Anthirrhino* majori alteri *C. B. P.* paulo breviora nunc alterno nunc conjugato ordine disposita. *Flores* ampliores sunt quam in vulgari, hilarique rubore elegantissime nitent. In Hypocaustis asservatum tota hyeme vi-
ret & viget.

STirpes, quæ siliquas ferunt unicasulares univalves per longitudinem dehiscentes, & in his semina cum propendente promissa lanugine, imbricum modo stylo nutritivo incumbentia, vocantur ab herbariæ rei peritis vel *Asclepiades* vel *Apocyna* vel *Neria*. Inter has autem id discriminis ponendum ducunt ut *Asclepiadibus* sint siliquæ ex singulis calycibus singulæ; *Apocynis* & *Neriis* ex uno calyce geminatae. *Neria* stirpes arboreas esse succumque limpidum flavescentem fundere; *Apocyna* lacteum stillare perhibent.

His autem distinctionum notis prædictarum stirpium species invicem discerni non posse vel ex inde evincitur, quod, quæ uni soli convenire dicuntur, simul & cæteris promiscue contingant. Nam siliquarum in *Asclepiade* numerus non semper deprehenditur singularis, sed sæpe pro naturæ lusu ex uno calyce geminatus; Et è contra *Apocynum*

non constanter gerit siliquas ex uno calyce geminas, sed nonnunquam solitarias. Neque solum *Nerium* arborescit flavumque succum fundit; sed & *Apocyna* quædam sunt, quæ in arborem adolescunt & limpido flavescenteque succo turgent. Præterea *Nerium* non ex singulis partibus uniformem succum emittit, sed *Fab. Columna* & autopsiâ testibus e ramis & trunco succum limpido & flavescentem, è radice lacteum. Imo vero in *Asclepiade* & *Apocynis* quibusdam sub æstatis initio succus limpido; circa autumnum spissus lactis instar animadvertitur.

Nonnulli *Asclepiadem* ab *Apocyno* distingui posse opinantur, florum foliorumque structura, ut & radicis graveolentia, & virtute alexipharmaca; sed cum hæc attributa simul *Apocynis* quibusdam communia sint, *Asclepiadi* propria dici nequeunt.

Si igitur *Asclepiades Apocyna* & *Neria* nulla constanti & perpetua nota ab invicem discerni possint, nihil profecto obstat, quin uno eodemque generico nomine *Apocyni* nempe nominentur.

Horum genus cum numerosissimum sit, herbariæ rei studiosis non inutile nec ingratum fore judicavi, si harum specierum varietatem quæ vel ab aliis vel à me ipso hæctenus detectæ sunt, hac occasione subjungerem.

APO-

APOCYNUM Americanum *erectum tuberosa radice non incanum foliis rigidioribus latis subrotundis, floribus albis intus purpureis, summo caule corymbum magnum efformantibus. Fortè Apocynum erectum non ramosum latiori folio umbellis florum albicantibus. Banist. Cat. Stirp. Virg. Plucknet. phyt.*

Num sit *Apocynum Americanum arborescens foliis rigidis subrotundis amplissimis Par. Bat. Pr.* ipse cum *Plucknetio* dubito. Hoc etenim antequam flores conceperat, brumæ rigore periit. *Radix* lignosa quidem, sed *tuberosa* non erat. *Folia* cum *Plucknetiano* conveniebant. Conspeximus in Horto *Fageliano* e semine educatum.

APOCYNUM Americanum *arborescens fructus omnium maximo Par. Bat. Pr.*

Natum in Horto *Beverningiano* altero à fatu anno antequam nihil præter *caulem & folia* exhibens

bens denatum est. *Illud* altitudinem pedalem crassitiemque digiti adimpleverat. *Hoc caulem* acquisiverat lignosum bipedalem; *Folia* late viridia palmam ampla, subrotunda in basi cordata, conjugato ordine ex triuncialibus petiolis hærentia. *Semina* erant depressa congenerum more lanuginosa candida cæsarie donata. *Siliquæ* magnitudine ovum anserinum longe superabant, constabantque cortice coriaceo crasso glabro in fusco viridante parte superiori per longitudinem hiulco.

APOCYNUM Portoricense *frutescens foliis crassis hastæ cuspidi similibus Hort. Beaumont.*

IN *Paradisi Batavi Prodromo* proponitur nomine *Tithymali Portoricensis folio crasso hastæ cuspidi simili*. Verius *Apocynis* inferendum est, ob fructus, quos cum his convenire non ita pridem intelleximus. In horto *Beaumontiano* stirpium exoticarum feracissimo, trienni spatio *caulem* acquisivit sesquipedalem pollicem crassum lacte turgidum, quem absque ullo ordine cingebant *folia* densa, digito longiora, ex angusto principio in latum mucronem palæ vel hastæ cuspidi similem exeuntia. *Flores & semina* videre nondum licuit.

APO-

APOCYNUM erectum Africanum villoso fructu Salicis Folio lato glabro.

INsigni fibrosarum pallidarumque *Radicum* latè porrectarum contextu luxuriat *Apocynum* hoc ornatissimum. *Caule* assurgit ut plurimum unico, quatuor aut quinque cubitos alto glabro viridi, inferius non nihil purpurascente, in multas alas diviso. Hunc adornant *Folia* salici quadantenus accedentia, glabra, ad ambitum integra, bina ex adverso brevissimis petiolis hærentia; quæ parti caulis inferiori adstant, latitudine pollicem, longitudine digitum cum semisse superant, cætera sensim angustantur abbrevianturque. Ad quamcunque foliorum conjugationem à medio ad fastigium caulis usque exit *Pediculus* digitalis, in septenos denos pluresve radios in corymbum seu umbellam actos divisus. Singuli sustinent in caliculo parvo quinquifido *Capitulum* pentagonum futuri *Floris* rudimentum quod radiis incurvescentibus deorsumque nutantibus in quinque candidissima *segmenta* ad ambitum rara lanugine pubescentia se laxat medium occupante rigidiusculo concolore *Capitulo*, ex quinque concavis quasique bifidis costulis, melleo punicante succo turgidis, constructo, qui nisi formicis muscis apibusve absumatur saepe

in subjectis foliis lachrymarum instar deciduis apparet. *Floribus* marcescentibus succedunt *Folliculi* nunc in singulis radiis & calycibus singuli nunc gemini in extremitate acuminati vesicæ instar inflati, ex duobus tenuibus membranis conflati quarum exterior gallinacei ovi magnitudine, mucronati oblique sursum tendentes, longis viridantibus villis quasi inermibus aculeis præditi armati. Hi maturitatem adepti summa parte per longitudinem se aperiunt ostenduntque *Semina* parva oblonga non compressa pyriformia fusa plumosa imbricata serie intermedio nutritivo stylo incumbentia, & candidissima splendenteque lanugine donata.

APOCINUM erectum Africanum *villosa fructu Salicis Folio lato subhirsuto.*

APOCYNUM erectum Africanum *villosa fructu Salicis Folio glabro angusto.*

Vtrumque præcedenti conforme est. Prius autem profert *folia* mollia leniterque hirsuta; posterius *folia* angustissima glabra atrovirentia, & *Flores* paulo minores in viridi pallentes; *Folliculos*, quoque minores villis crebrioribus & tenuioribus exasperatos. Tri-

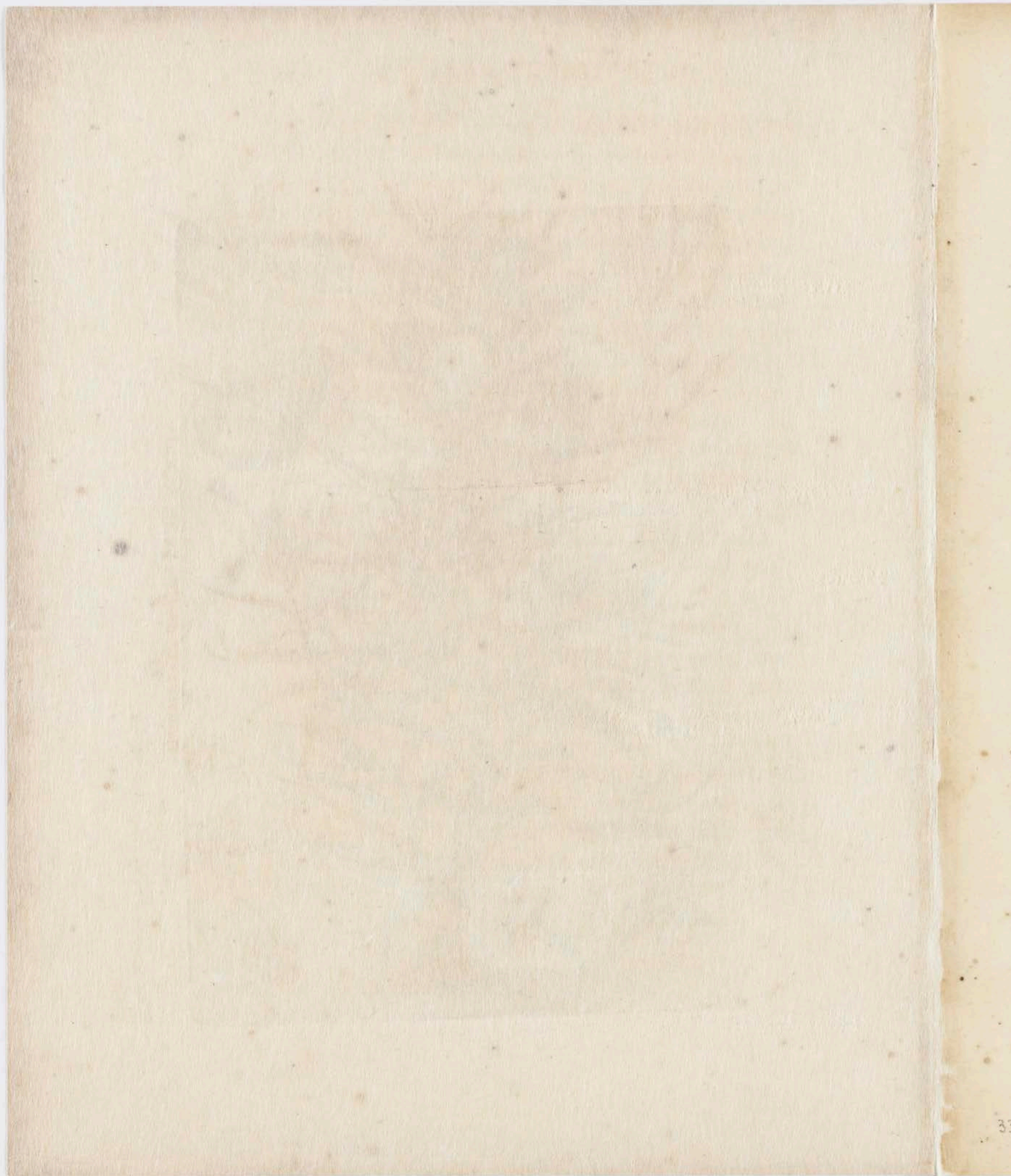
p. 24.

APOCYNUM 10
*Salicis folio
lato.*

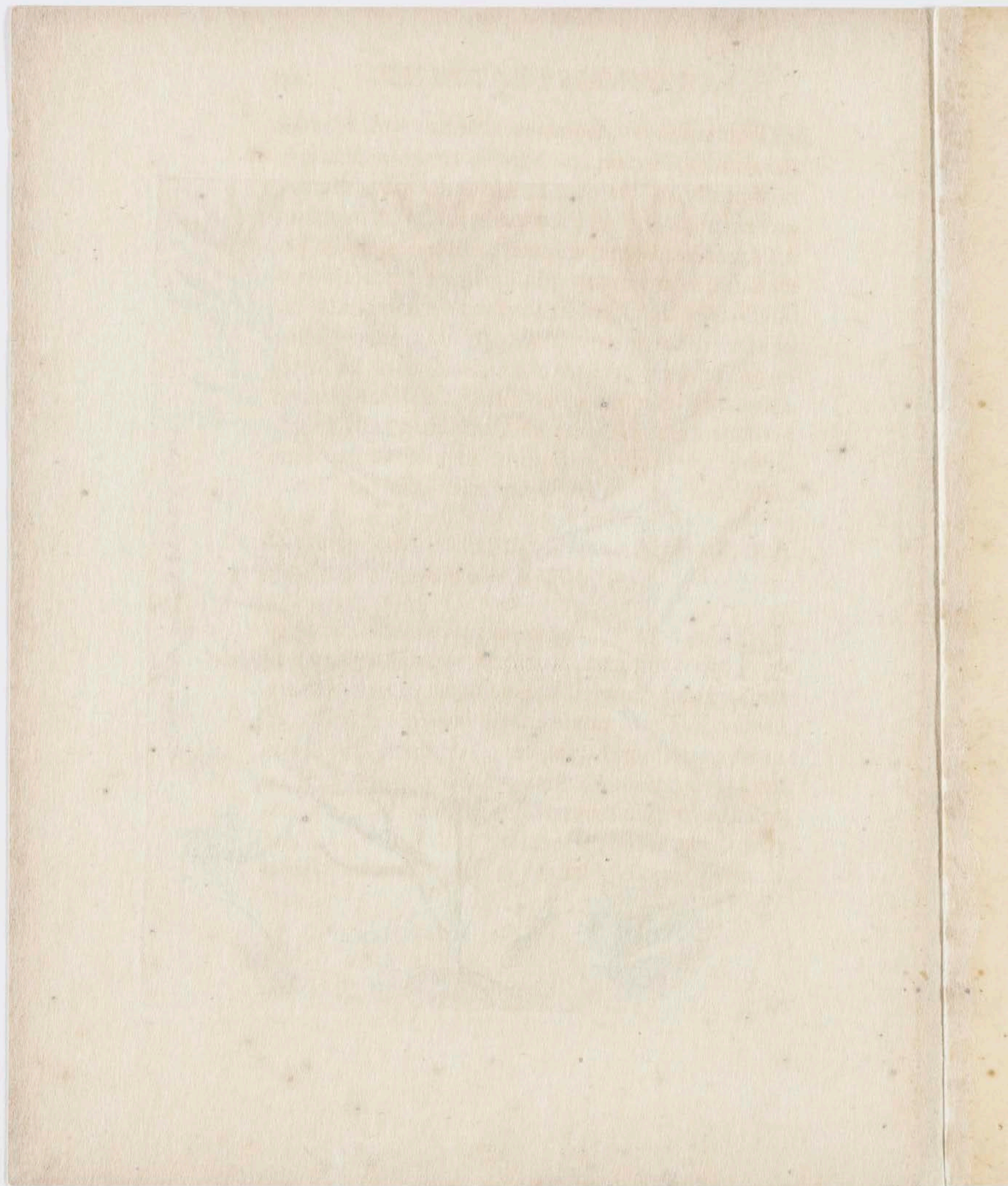
32

Adelphinus fruticosa

APOCYNUM *Salicis folia aristato.*

Triplex hoc *Apocynum* debetur DN. Henrico Bernhardo Oldenlandio, Viro in rerum naturalium maxime vero vegetabilium studio versatissimo, qui anno 1690. ex Promontorio Bonæ spei hujus semina ad nos transmisit. *Radicibus* est perennantibus brumam non multum reformidantibus. De facili *propagatur* tum germinibus subinde è radice pullulantibus, tum ramulis avulsis & media æstate terræ commissis, tum etiam feminibus, quæ in hybernaculis ad maturitatem perducuntur. *Lac*, quod fauciatæ partes singulæ sub nostro climate profundunt, gustantiminus acre & ferme insipidum deprehenditur.

APOCYNUM erectum Africanum *subhirsutum foliis undulatis.*

HUjus *Apocyni* ramulum siccum ex monte petroso vulgo *Steenberg* ad promontorium Bonæ Spei collectum transmisit idem laudatus *Oldenlandius*. Totus rara quadam *lanugine* pubescebat; *Color* erat in viridi puniceus, crassities calami anserini, longitudo cubiti; *Folia* digitum longa, ad basin pollicem lata sensim in mucronem abeuntia ad margines eleganter sinuata undulataque, bina ex adverso sita. Cacumen ornabat venusta *florum*

D

coro-

corona effigie umbellæ, singulis floribus ex quinis segmentis deorsum flexis & intermedio prominente umbone compositis, coloris, prout ex sicco exemplari conijcere licuit, in viridi flavescentis. *Semina* congeneribus paria erant plana nigricantia, & ob forsan imperfectam maturitatem nonnihil corrugata. Telluri enim commissa non pullularunt.

APOCYNUM erectum Africanum *sub incanum foliis Telephii*

Acceptum debemus sæpius laudato DN. *Oldenlandio*. Secundo à satu anno adolevit in *caulem* altitudine duorum cum semisse pedum crassitie digiti teretem parte inferiori juxta radicem ubi in aliquot ramos dividebatur nodosum inæqualem incana lanugine pubescentem. Hunc conjugata, cruciataque serie cingebant *folia* subrotunda crassa densa, formâ *Telephii*, colore vero & consistencia *Apocyno Syriaco Cornutiano* nonnihil similia, carinata, è basi lata in acutam brevemque cuspidem desinentia, pallide virentia quasi incana multisque venulis insignita, quorum inferiora amplitudinem pollicis æquabant, Superiora verò holum latitudinem & longitudinem duplo triplove

ex-

excedebant. E supremo ramorum apice & ipsorum etiam foliorum conjugationibus, medio mensis Novembris apparebant parvi *florum* corymbi, qui antequam se explicare & perficere poterant ob aëris rigidioris qui illo tempore ingruere solet, inclementiam, peribant. Videbantur autem floribus *Telephii* vix majores ex quinque segmentis & intermedio parvo umbilico, aliquot staminibus circumdato constructi coloris expuniceo & violaceo obsoleti. Singulis subiciebatur *calyx* in quinque foliola veluti foret flos ipse expansus quem & magnitudine omnino adæquabat. *Radix* multa fibrarum pallidarum copia denso contexta numerosa sobolis ferax est. *Semina* è quibus Apocynum hoc enatum, erant plana depressa nitidi castanei coloris, candidissima promissa lanugine prædita; Horum *folliculos* Apocyno Syriaco Cornutiano haud absimiles esse ex fragmentis, quæ inter semina reperi, conjicere licuit. *Succo* gaudet viscoso lacteo acri amaricante & nauseoso. In fictili loco calido coli desiderat.

APOCYNUM erectum *incanum latifolium*
Ægyptiacum floribus croceis. Apocynum
Ægyptiacum lactescens siliqua Asclepiadis

D 2

C. B.

C. B. P. *Apocynum erectum majus latifolium Ægyptiacum flore luteo spicato. Breyni Prodr. 2. Beidelsar Alpini sive Apocynum Syriacum* J. B. *Beidelossar Alpini Ossar Hon. Belli* & ex ejusdem sententia *Haofer seu Alaser seu Albusar Serapionis.*

APOCYNUM erectum incanum latifolium Malabaricum floribus ex albo suave purpurascens. *Apocynum latifolium Ægyptiacum incanum erectum floribus magnis pallide violaceis Par. Bat. Prodr. Ericu Hort, Mal. Part. 2. VVaraghaha Zeyl.*

IN Horto Lugduno-Batavo dicitur *Apocynum latifolium Ægyptiacum latifolium incanum erectum floribus spicatis maximis pallide violaceis siliquis folliculatis rugosis.* Tria verò Synonyma, quæ citato loco Apocyno huic assignata sunt, nempe 1. *Apocynum Ægyptiacum lactescens siliqua Asclepiadis C. B. P.* 2. *Beidelsar Alpini sive Apocynum Syriacum* J. B. & 3. *Bedelossar Alpini in Lib. de Pl. Ægypt.* transferenda sunt ad Apocynum

num

num precedens nonum, à quo hoc decimum solo floris colore differt.

Comelinus in notis *Hort. Mal. Part. 2.* falsò prodi- dit, *Ericu Beideloffar Alpini & Beidelsar Veslingi seu Apocynum Syriacum Corn.* unam eandemque plan- tam esse. Tres autem distinctæ plantæ sunt, prout in infra dicendis evidenter apparebit; proinde quæ *Comelinus* citato loco *Ericu* adscripsit quod nempe in *Belgicis hortis sit notissimum* quod *ejus folia quotannis intereant & quod radix instar lolii procur- rat* ea nequaquam de *Ericu* sed de *Apocyno Syriaco Cornutiano*, quod decimum quartum in nostro ordine est, intelligenda sunt.

APOCYNUM erectum incanum latifolium Mala- baricum floribus omnino albis. Belericu Hort. Malab. part. 2.

Copiose mihi occurrit in arenosis Insulæ Zey- lan & Regionis Malabaricæ. In notis *Hort. Mal. part. 2.* scripsit idem commentator *Comelinus Belericu* vocari in Catalogo Horti Regii Parisien- sis *Apocynum Syriacum rectum caule viridi flore ex albido.* Et in Horti Amstelodamensis Part. pr. *Be- lericu* cum *Apocyno Majori Syriaco recto Cornuti* conjunxit. Utrobique vero peccavit quippe 1. *Apo-*

D 3

cynum

cynum Syriacum rectum caule viridi flore ex albido Hort. Reg. Par. 2. Apocynum Majus Syriacum rectum Cornuti & 3. Balericu Hort. Mal. Generis communiōne quidem similes specie autem differentes plantæ sunt. Primum varietas est Apocyni secundi, Tertium vero varietas Ericu.

Haftenus nec *Ericu* nec *Balericu* in Horto Amstelodamensi viguerunt, quamquam utrumque à *Comelino* Catalogo ejusdem Horti insertum est.

Apocynum erectum incanum latifolium Americanum floribus ex incarnato suave violaceis. Apocynum erectum majus latifolium Indicum flore concavo amplo carneo suave purpurascense Breyn. pr. 2.

A *pocynum* hoc ex vulgi errore pro *Ericu* Hort. Mal. habetur a quo tamen specie distinctum est. *Ericu* enim incola est Indiae orientalis imprimis Regionis Malabaricae flores profereus ad caulium summitates sparsim congestos multo majores & pulchriores quam *Americanum*, majoris ex albo intensius purpurascens; Hoc verò *Americanum* in *Sirinama* provenit estque partibus omnibus *Ericu* minus, floribus coloris ex incarnato dilutius violaceis pleribus simul quasi in *umbella* cumulat-

tis,

tis, quamvis nonnunquam unicus duo tresve circa ramorum extrema conspiciantur. Aeris inclementiæ impatientissimum toto fere anno maxime vero rigente bruma in hypocaustis vitreis quàm diligentissime fovendum est.

APOCYNUM erectum latifolium Americanum glabrum floribus longissimis tubulosis.

Hujus *Apocyni* ramulo sicco ex Sirinama delato nos donavit *Philippus de Flines*. Habebat longitudinem dodrantis cum semisse crassitiem calami; *Folia* ad genicula bina, ex adverso, glabra rigida nervosa quatuor transversos digitos lata, palmam longa, in mucronem desinentia; Circa extremum findebatur in breves aliquot *petiolos* (tredecim numeravi) sustinentes quinquifidos oblongos *calyces*, e quorum medio prodibat *tubus* tenuis septem uncias longus, qui in quinque segmenta tanquam *petala* se laxabat coloris purpurascens, medium occupabant totidem *apices* longiusculi flavescens. cætera nobis incomperta sunt.

APOCYNUM erectum latifolium incanum Syriacum floribus parvis obsolete purpurascens. Apocynum latifolium Syriacum

*cum incanum erectum floribus umbellatis
minoribus obsolete purpurascensibus sili-
quis folliculatis rugosis Hort. Lugd. Bat.
Apocynum Majus Syriacum rectum Corn.
Apocynum Syriacum forte Clusi. Apocy-
num rectum Americanum latifolium sive
majus. Park. Beidfar VVeixii Clus. Bei-
dessar Veslingii. Esula Indica Patavi-
norum Ger. Desor.*

Habendam esse hanc plantam pro *Beidfar* Al-
pini seu *Ossar* Hon. Belli, crediderunt *Clusius*
& ab hoc persuasus *Casp. Bauhin*, qui in *Pinace*
Apocynum Syriacum cum *Beidfar* Alpini miscuit.
His quoque assentitur *Rajus* in *Histor.* motus au-
toritate *Veslingii*, qui in *observat. ad Prosp. Al-*
pinum, *Apocynum Syriacum* Cornuti pro *Beidfar*
Alpini depinxit & descripsit. Non obstante autem,
quod *Weixius* (referente *Clusio*) *Apocynum Syriacum*
circa Hiericho nascens ad flumen Jordanum obser-
vaverit; Tamen ab *Ossar* Belli sive *Beidel* *Ossar* Al-
pini multum differre *Cornutius* & *Parkinsonius*
optime annotaverunt.

Idem hoc *Apocynum* est, quod *Comelinus* in *Hort.*
Mal. part. 2. cum *Ericu* & *Beidelossar* Alpini atque

in

in catalogo Horti Amstel. cum *Belericu* confundit, malè simul ibidem ab hoc *Apocyno Syriaco Americano* separans *Apocynum rectum latifolium Americanum Park.*

Variat hoc *Apocynum* pro varietate Climatis è quo defertur; Est enim *foliis* vel magis vel minus incanis; *Caulibus* nunc atropurpureis nunc viridantibus nunc incanis: *Floribus* in obsoleta purpura aut saturatoribus aut dilutioribus aut prorsus albis. Hinc præter illud *Cornutianum* innotuerunt.

APOCYNUM Syriacum *rectum caule viridi, flore ex albido Hort. Reg. Paris.*

APOCYNUM erectum Virginianum *caulibus & nervis foliorum puniceis Par. Bat. Pr.*

Enatum est in Horto Beverningiano seminibus ex Virginia illatis.

APOCYNUM erectum Noveboracense *foliis minus incanis flore ex obsoleto dilute purpurascente, An Apocynum erectum medium latifolium peregrinum flore umbellato ex obsoleto dilute purpurascente Breyn. Prod. 2.? An Apocynum rectum latifolium Novæ Belgiae Comelin. Cat. Hort. Med. Amstel.*

Conspeximus in Horto Beaumontiano ex quo
habuit *Comelinus*.

APOCYNUM erectum Canadense *angustifolium*.

Apocynum minus rectum Canadense Corn. *Apocynum angustifolium Canadense viride erectum floribus rubicundis* Hort. Lugd. Bat. *Apocynum rectum Americanum angustifolium sive minus* Park. *Apocynum Americanum Asclepiadis folio; & Apocynum umbellato rubro flore Horti Hermans Fonquet. Hort.*

Siliquas fert erectas nunc ex uno calyce geminas
nunc singulares.

APOCINUM erectum Canadense *latifolium*.

Ab *Apocyno* præcedente distinguitur potissimum foliorum forma & florum colore. *Folia* quippe multo sunt latiora & longiora, colorisque in viridi pallidioris. *Flores* rubent saturatius quam in *Apocyno Syriaco* Cornutiano, seu si mavis dilutius quam in *Apocyno* præcedente. *Stolones* ex nigro nunc purpurascunt nunc virescunt, aut parilis coloris in caule lusus *Apocyno* quoque præcedenti familiaris est. *Hujus semina* primum ex Canada postmodum etiam ex Noveboraco huc
illata

illata sunt. Flores sub nostro climate exhibet seri-
rius, semina raro aut nunquam perficit. Amat quod-
vis solum, seseque multiplicat propaginibus ab ra-
dice resectis. Huc forsan pertinet.

APOCYNUM erectum Virginianum *VVi-
sanck*, seu *Vincetoxicum Indicum dictum
Gerard.*

Quantum enim ex Icone à Gerardo proposita
animadverto, vel est idem *Apocynum ere-
ctum Canadense latifolium*, vel ejusdem varietas.
Qua vero ratione à Rajo in *Histor. Apocyno Sy-
riaco* & ab utroque Bauhino *Asclepiadi* adjunctum
sit, non constat.

APOCYNUM erectum Canadense *humilius angu-
stissimo folio Hort. Lugd-Bat.*

Ab *Apocyno erecto Canadensi angustifolio* so-
la foliorum angustia cauliumque brevitate
deflectit.

APOCYNUM Novæ Angliæ *subhirsutum radice
tuberosa floribus aurantiis Hort. Lugd. Bat. App.
Apocynum erectum minus latifolium Americanum*

flore umbellato aurantio petalis reflexis radice tuberosa Breyn. Prod. 2.

APOCYNUM Corassavicum seu Americanum fibrosa radice floribus aurantiis Chamenerii foliis angustioribus Par. Bat. Pr. & Pluckn. phyt. Apocynum erectum minimum angustifolium Americanum flore umbellato aurantio petalis reflexis Breyn. pr. 2.

APOCYNUM Corassavicum seu Americanum fibrosa radice floribus aurantiis Chamenerii foliis latioribus Par. Bat. pr.

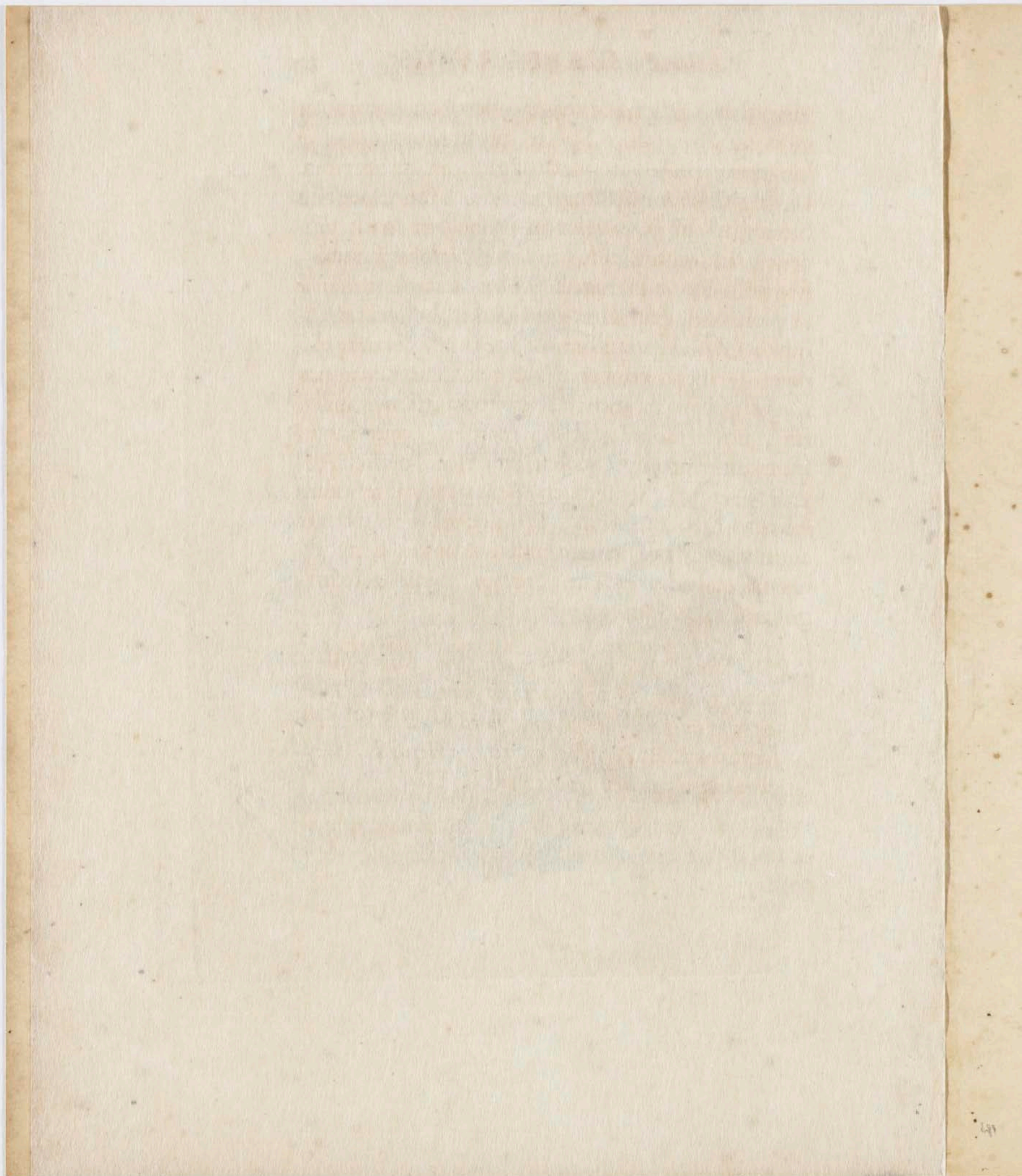
VTriusque Apocyni Curassavici flores, structurâ & magnitudine Apocyno Novæ Angliæ tuberosa radice adeo consimiles sunt, ut in solo colore differentia animadvertatur. Apocyni Noveboracensis flores unicolores sunt petalis s. segmentis singulis intenso aurantiaco colore tinctis; Corassivi vero bicolores sunt intermediis peralis erectis, dilute croceo seu aurantiaco flaventibus, externis vero deorsum inflexis fulgenti cocco splendentibus. Caudales mox ab radice in multas alas divisi ad pedis altitudinem attolluntur ornati ad singulos nodos foliis ex opposito binis, ad Chamenerium seu *Lysimachiam* siliquosam quadantenus accedentibus, attamen

12 АРОСУИУМ
Americanum
Chamaenerii foliis.

p. 36.

Asclepias curassavica

men glabris gracilibus magis mucronatis colorisque in viridi dilutioris. Speciei priori latiora sunt & longiora; posteriori vero angustiora & breviora. Ex singulis foliorum conjugationibus surgit petiolus biuncialis cui *flores* velut in umbellam sparsi insident, in singulis radiis in quos petiolus finditur, singuli. Floribus marcescentibus succedunt *siliquæ* ut plurimum singulares raro geminatae erectae siliquis *Asclepiadis* crassiores & breviores *seminibus* lanigeris velut in congeneribus refertæ. *Radix* numerosis fibris ab uno cespite prodeuntibus capillatur, novas subinde soboles emittens, quæ si transplantantur prompte adolefcunt, Flores perficit Augusto, Semina Septembri. Amat solum fervidius solis radiis collustratum; Proinde mox ab ineunte autumno ad insequentem æstatem usque in hybernaculis custodiri expetit. *Succum* fundit lacteum, gustanti insipidum.

APOCYNUM erectum fruticosum folio subrotundo glauco. *Apocynum folio subrotundo C. B. P.*
Apocynum folio subrotundo floribus ex albo pallentibus I. B. *Periploca latifolia Gerard.* *Apocynum latifolium non repens Park.*

Cætera *Apocyni* hujus Synonyma videantur in
Pinace Casp. Baub.

APOCYNUM erectum *Fruticosum folio
subrotundo viridante.*

In Catalogo *Hort. Lugd. Bat.* ut & in *Flora Bata-
va* nomine *Apocyni recti Americani latifolii ma-
joris Park.* quo *Dn. Watsius* ex Anglia miserat per-
peram propositum est. Nam varietas est *Apocyni*,
precedentis a quo solo foliorum colore differt.

APOCYNUM Indicum minus *Nummula-
ria foliis Breyn. Ephem. Germ.*

In Insula Zeylan, ubi *Breynius* provenire scripsit,
nobis non occurrit. Neque unquam in Horto
Amstelodamensi apparuit, cujus Catalogo a *Com-
elino* insertum est.

APOCYNUM Virginianum flore herbaceo
*siliqua longissima Mor. Pral. Bot. Apo-
cynum Canadense maximum flore mini-
mo herbaceo Hort. Reg. Bles & Cat. Hort.
Reg. Par. Pluck. Phyt.*

Iconem vide in *Pluck. Phyt.* de scriptionem autem in *Moris. Præl. Botan.* Cui Adde, *siliquas* fert ex uno *calyce* semper geminas propendentes mucrone coalescentes. *Radix* late serpendo multas propagines emittit, singulis annis ex radice repullulans. *Floret* sub finem æstatis, *semina* perficit exeunte autumno.

Hoc opinor idem illud Apocynum esse, quod *Joncquetus* in Horto vocavit *Apocynum erectum folio Esulæ raræ Venetorum?* Foliis enim varie ludit. Alia *Esulæ raræ Venetorum* valde respondent, alia duplo aut triplo ampliora sunt.

APOCYNUM maritimum *erectum Venetum*
flore purpureo Hort. Lugd. Bat. *Tithymalus maritimus purpurascens* floribus C. B. P. *Esula rara è Lio Venetorum*
Insula. Lob.

APOCYNUM maritimum *erectum flore albo*
Hort. Lugd. Bat. *Tithymalus maritimus,*
seu Esula rara è Lio Venetorum Insula
flore albo Cat. Hort. Reg. Par.

Ambas hæc plantas non *Esulis* sed *Apocynis* inscribendas esse evincunt *Seminea lanigera* in
fili-

filiquis univalvibus angustis summa parte per longitudinem dehiscentibus. Differunt inter se potissimum florum colore. Posterior

APOCYNUM Americanum *foliis Androsami majoris, floris Lili convallium suave rubentis* Cat. Hort. Reg. Par. *Apocynum Canadense foliis Androsami majoris* Bocc. Ic. & Descr

Frigus innoxie tolerat hoc *Apocynum* amans solum udum compactum, frequentem transplantationem ægre ferens.

APOCYNUM Zeylanicum *Indicum frutescens Nerii flore candidissimo.*

In solo Zeylanico sabuloso provenit hoc fruticosum *Apocyni* genus, quod flexilibus suis & obsequiosis virgulis tam late varieque diffunditur, ut inter *Apocyna* erecta & scandentia medium locum obtinere posse videatur. Adolefcit *caudice* crassitudinis pollicaris nunc quatuor nunc plurium cubitorum altitudinis, *ligno* molli consimilique medulla repleto, *cortice* glabro in fusco rubente, cinereis lituris anguineo more maculato. *Radix* subest albida

albida lignosa furculosa longo ductu summam tellurem perreptans. *Ramulos* undique luxuriantes ornant *folia* utrinque adversa *periploccæ* scandenti folio longo purpurante flore non multum absimilia glabra pingua, parte superna saturate virentia, infernâ pallidula, numerosis venulis pulchrè cancellata, mucrone acuto deorsum flexo, magnitudinis valde inæqualis, sed quæ maxima sunt, nec digitum longitudine nec duos transversos latitudine excedunt. In ramorum apicibus laxior apparet *corymbus* ex octonis nonnunquam pluribus aut paucioribus oblongis acuminatis in viridi pallentibus capitulis congestus, quæ sensim & successivè in *flores* forma & magnitudine *Nerio* æquales expanduntur; *Odorem* quidem singularem nullum præ se ferunt sed structuræ & immaculati *candoris* pulchritudinem tam eximiam ut à Zeylanensibus nomen *Iddaghas*, quod florem arboris denotat, *Apocynum* hoc meruerit.

Oblongi & tubulati sunt *flores* summa parte quinquepartiti e medio prominentibus quinque flavescenscentibus staminibus in conum coalescentibus cum quindecim parvis albentibus foliolis trilobatis, lobis singulis laciniatis quasique fimbriatis stamina ista coronæ instar ambientibus. Ex singulis demum florum caliculis demittuntur *siliquæ* geminæ digi-
 F tum

tum longæ glabræ ab *Apocyno* Americano *Androsami* foliis *Bocc.* sola magnitudine deflectentibus. In his *Semina* continentur depressa membranacea flava lanuginosa velut in cœteris hujus fortis. *Lacteo succo* viscoso acris mordacisque saporis turget. *Florum* quovis anni tempore ferax est.

APOCYNNA ex Horto Malabarico.

APOCYNUM Malabaricum erectum flore tetrapetaloide. *Parparam Hort. Mal. Part. 9.*

NUM *Parparam Apocynis* sit annumerandum dubitat præter omnem rationem *Comelinus*: inquit enim in notis suis ad *Parperam*: *Si Parperam plenarie est descripta: vix inter Apocyna recenseri potest. Flos enim tetrapetalus est, Siliquæ vero cum Apocynis conveniunt; si flos esset pentapetalus & caules vel album vel viridem succum fuiderent, inter Apocyna numerari deberet. Ast ex descriptione hac non liquet. Liquet autem evidentissime tum ex icone tum ex descriptione in Horti Mal. Part. 9. propositis, Parparam nulli plantarum familiæ nisi Apocynorum esse inserendum. In Icone enim ex primuntur Siliquæ univalves per longitudinem se aperientes; In descriptione vero edocetur*
Semina

mina ita esse disposita, ut se invicem scutellatim obtegant & filis penicillatis filamento medio communi annectentur. h: c: Semina cum appendicibus suis lanuginosis imbricum more stylo nutritivo incumbunt. Constat autem neque flores pentapetaloides nec succum lacteum viridemve ut *Comelinus* opinatur; sed solam prædictam seminum in siliquis dispositionem notam *Apocynorum* characteristicam constituere.

APOCYNNA *Asclepiades dicta. Asclepias flore albo C. B. P. Asclepias sive Vincetoxicum cum multis floribus albicantibus I. B.*

A *Sclepiadis* hujus varietates duas in horto colui, quarum prima est *Cauliculis* tenuioribus lentis infirmis & deorsum flexis nisi baculo alligentur: altera est *Cauliculis* robustioribus rectè assurgentibus, nullo adminiculo egentibus.

ASCLEPIAS *angustifolia flore flavescente*
Cat. Hort. Reg. Par.

Quod hoc nomine in horto nostro colitur *folia* habet æque lata ac præcedens, sed paulo breviora.

F 2

ASCLE-

ASCLEPIAS *siliquâ bifido mucrone C. B. P. Asclepias Cretica Clusi J. B. Park.*

APOCYNUM *Malabaricum arborescens foliis quinis in orbem congestis Pala Hort. Mal. Part. 1.*

APOCYNUM *erectum Malabaricum frutescens Iasmini flore candido. Codaga Pala Hort. Mal. part. 1.*

FRequens est in Insula Zeylan, ubi *Wal Idda* id est flos Sylvaticus appellatur.

APOCYNUM *Malabaricum arborescens Nerii siliquis & semine floribus ex flavo rubescentibus, Nelam pala Hort. Mal. part. 9.*

APOCYNNA *ex Antonii Rechii Historia Mexicana.*

APO-

APOCYNUM erectum *Tezcoquense*
Verbasci foliis, floribus variis, Cenanam
Tezcoquensis seu Mater Spica Maizii
Rech.

Coloris in flore varietatem probat *Columna*,
 in notis ad *Rechium*, inquit. In *Rechii*
exemplari flores depinguntur coccineo colore ex Caly-
cibus virentibus, altero vero ramulo basis coccinea,
& flos insidens luteus. *Rechius* autem flores can-
 dentes adscripsit. Idem *Columna* ad *Nerium* vel
 ejus speciem referrī posse cenfet, folia *Lysimachie*
siliquosae dictae comparans. *Terentius* inter *Peri-*
ploccas seu *Apocyna* reponendum esse rectissime
 conjicit. Rationes vide in ejusdem commentario.
 An planta sit erecta an scandens à *Rechio*, eodem
 monente *Terentio*, præteritum est. Si quæ con-
 jectura ex *Icone* sit faciendā, potius erecta censen-
 da est.

APOCYNUM erectum *Tezcoquense*
Periploca angustifolia foliis. Cenanam
Tezcoquensis Rech. Terent.

Præcedenti simile fecit *Columna* in notis ad *Rech.*
Cenanam autem De *Quahuna* hoac quam idem
 F 3 *Colum-*

Columna Apocynis congenerem fecit, ad plantas bacciferas spectare videtur. Ei enim adsignavit *Terentius* baccas in unam congestas virides ut in *Solano*.

APOCYNUM erectum *Mexicanum* tuberosa radice fructu spinifero. *Quaquahutzontic* seu *Truncus sectus*, *Quaquauhton Rech.* seu *Truncus parvus*, *Coatzontecomatl* seu *Radix rotunda*. *Huchueli caton*, *Yztacpatli Hoitzocensibus* seu *candida Medicina Rech.*

APOCYNUM erectum *Mexicanum* nodosum tuberosa radice folio salicis. *Yztacpatli Rech.* *Terent.*

Fructus in *Icone* expressus spinulis videtur armatus velut fructus proxime precedentis. Ambo hæc *Apocyna* ob spinosi fructus similitudinem forte subjicienda sunt *Apocynis* *Africanis* fructu viloso.

APO-

APOCYNUM erectum *Mexicanum*
Limonis folio purpurascete. Tepezenti.
Spica Maizii Montani Rech.

APOCYNUM Virginianum *Asclepiadis*
folio erectum floribus pallide coeruleis
radice crassa. An Moyotliayacatli Rech?
Pluckn. Phyt.

Terentius hujus folia *Lilach* seu *Periplocæ* latifoliae similia fecit & floribus colorem rubrum assignavit. Radicis formam nec in Icone nec descriptione expressit. Cæterum Icon *Rechii* cum Icone *Pluckeneti* consonat.

Apocyna **NERIA** *Dicta.*

NERIUM floribus rubescentibus C. B. P.
Nerium sive Rhododendron flore rubro J. B.

NERIUM floribus albis C. B. P. *Nerium sive Rhododendron flore albo* I. B.

NE.

NERIUM *Indicum angustifolium floribus odoratis simplicibus Hort. Lugd. Bat. Belutta-areli aut Fula Mestica alba Hort. Mal. part. 9.*

NERIUM *latifolium floribus odoratis plenis Hort. Lugd. Bat. Nerium Indicum flore rubescente pleno Breyn. Prodr. 2. Tsiiovanna-aleri vel Fula Mestica incarnata Hort. Mal. Part. 9.*

VTriusque *Nerii* Indici plenam descriptionem vide sis in *Hort. Mal. part. 9.* quam supplementibus: *Siliquas* profert erectas ex uno calyce geminas, quibus includuntur *semina* oblonga teretia in ruffo flavescentia lanugine concolori cristata, imbricum modo duplici serie stylo intermedio adherentia. Speciei priori *folia* sunt angustiora ad singula genicula ut plurimum bina sibi opposita; Speciei posteriori *folia* sunt latiora ad singula genicula terna. Utraque fundit *succum* limpidum flavescentem.

Comelinus in notis ad *Belutta-areli* prodidit, *Nerium* ab *Apocyno* discerni quod hoc sit herba, illud vero arbuscula sed cum *Apocyna* quædam frutes-

tescunt imo & arborescunt, differentia ista admit-
tenda non est.

NERIUM Americanum *maximum folio longissimo
nonnihil mucronato Par. Bat. prod. Quam hutle-
patles seu Arbor ignea Rech.*

NERIUM Americanum *maximum folio longissimo
obtusio Par. Bat. prod.*

Vtrumque ex America sub Nomine *Nerii flo-
ribus luteis* odoratis in Belgium invecum est.
Præter *folia & caulem* hætenus nihil protulit. *Illæ*
dodrantes longa sunt, lata pollicem, rigida nu-
merosis transversalibus venis insignita. *Hic polli-
cem* crassus, duos pedes altus foliis absque ordine
vestitus.

NERIUM Americanum *lactescens longissimo folio
flore albo odoratissimo Hort. Beaumont. Cat.*

Valde accedit ad *Nerium* præcedens, si non
sit idem. Florem nondum protulit.

NERIUM Portoricense *crasso angustissimo folio.*

Inter plantas siccas exoticas Amplissimi Beaumon-
tii occurrit.

G

NE-

NERIO *Similis arbor C. B. P. Nerii facie*
arbor J. B.

Nisi obstaret tomentum quod arboris hujus feminibus adscripsit *Pena*, dixisses potiori jure *Palega pajanelli* & *Pajanelli Hort. Malab. part. 1.* quam *Nerio* congenerem esse. *Paja pajanelli* & *Pajaneili semina* sunt depressa membranacea more imbricum in siliquis invicem incumbentia. Consimilem dispositionem habent semina *arboris Nerio similis*. *Siliquæ* enim, docente *Pena*, infarciuntur pelliculis cepaceis exuvium serpentis eminentibus, ast, quod difficultatem parit, tomentosus. Si igitur per tomentum intelligendum sit cauda lanuginosa, ut *Lobelius* uterque *Bauhinus* & alii intelligere videntur, utique *Neris* non *Palapajanelli* aut *Pajanelli* annumeranda est.

NERIUM Mexicanum *Persicæ foliis siliquis luteis*. *Mexochitl seu Omexochitl Rech. Terentius ad Apocyna*, *Columna ad Nerium* referendum censet.

Neriorum familiae adscripserunt *Terentius* & *Fonstonius Yccotli Rech.* Hinc NERIO *similis arbor altera Fonstonio* vocatur. Ast fructus quos ipse
Teren-

Terentius Bursa Pastoris similes fecit, docent ad arbores *capsulatas* emandandam esse arborem istam Mexicanam.

VIX NERIUM forte *Apocyno* congener inquit *Terentius*, est Arbor illa Mexicana *Rechio* TETLATIA seu urens arbor Haitinis *Guao* dicta. At repugnat fructus, qui à *Nerio* & *Apocyno* valde alienus & *Rechio* ipso teste *Uredonis* forma & magnitudine est.

Neriis quoque annumerat *Zanoni* in *Hist. Bot.* duas plantas Creticas quarum primam vocat *Leandro di Candia fruttifero majore foetido*. *Mentzelius* in *Ind.* transtulit *Nerium Creticum fructiferum majus foetidum*. *Rajus* in *Hist. App.* *Oleander minor frugifer foetidus Creticus*. Alteram nominat *Leandro di Candia fruttifero minore foetido*. *Mentz.* in *Ind.* vertit *Nerium Creticum fructiferum minus foetidum* & *Rajus* in *Hist. App.* *Oleander Creticus fruticosus major foetidus*. Ista autem plantas nequaquam ad *Neria* sed ad arbores bacciferas & forsitan ad *Perichlymena* seu *Caprifolia* spectare, id evincere videntur florum forma & baccatorum fructuum dispositio. Huic sententiae *Calculus* suum adjecit *Rajus* inquiens in *Historie plantarum*

appendice p. 1919. Hanc (denotans speciem majorem) plantam esse existimo quam prope Scaleam in Regno Neapolitano inveni & postea siccam apud insignem Botanicum Joh-Mariam Ferro Pharmacopæum vidi Periclymeni supini pumili appellatione. Floris equidem forma ad periclymenum accedit, flos etiam summo fructui insidet ut periclymeno qui fructus qualis fuerit, in sicca discernere non licet, pyriformis tamen videtur & umbilicatus.

APOCYNNA scandentia seu Volubilia

APOCYNUM Sive Periplocca scandens, folio longo flore purpurante J. B. Apocynum folio Oblongo C. B. P.

APOCYNUM Angusto Salicis folio C. B. P.
Apocyni secundi species altera Clusi.

APOCYNUM Scandens Ægyptiacum Seselios Æthiopici foliis angustioribus. Secamone Alpin. Libr. de pl. Ægypt. Phaseolus Indicus IV. Bont.

IN Zeylona & Malabara mihi non occurrit hoc Apocynum, quanquam Bontius hujus mentionem inter stirpes Javanenses fecerit, Icone, quam proposuit,

posuit, ex *Alpino* deprompta. Hoc ab *Apocyni secundi specie altera Clusii* deferre, recte monuit *Parkinsonius*: *Baubinus* in *Pinace* cum eodem conjunxit. Siccum ramulum absque floribus & seminibus misit ex Promontorio Bonæ Spei DN. *Oldenlandius* sub appellatione *Apocyni scandentis Africani foliis rigidis*.

APOCYNUM Scandens fruticosum fungoso cortice *Brasilianum*. *Apocynum Brasilianum amplexicaule fructu magno Beidelsaris Raji Hist. Ibatu Marckgr.*

APOCYNVM Scandens fruticosum fungoso cortice *Sirinamense fructu magno pentagono Pipu Simeron Sirinam. Armen Dupbel vulgo.*

HOc à *Brasiliano* discrepat potissimum fructu. Quem ex *Sirinama* habeo fructus totus glaber est, magnitudine & forma ovi gallinacei coloris in flavo viridantis quinque membranaceis rigidis alis per longitudinem excurrentibus & in extremitate in parvum obtusumque mucronem coeuntibus, donatus. Huic magnitudine & colore

G 3

similis.

similis est fructus Apocyni *Brasiliani*; at alis caret, harumque vice, referente Marckgravio, exterius multis prominentiis instar aculeorum præditus est.

APOCYNUM Scandens *Scammonii foliis latioribus & acutioribus*. *Apocynum latifolium amplexicaule* J. B. *Scammonia Monspeliacæ affinis foliis acutioribus* C. B. P.

APOCYNUM Scandens *Scammonii foliis latioribus & acutioribus viridantibus* Fl. Bat.

Prioris varietas est.

APOCYNUM Scandens *Monspeliacum Scammonii foliis rotundioribus*. *Scammonia Monspeliaca foliis rotundioribus* C. B. P.

A Dolevit seminibus Ulyssipona illatis. Octobris initio floret, Semina rarius perficit.

APOCYNUM *Asclepiadis folio flore nigro* Hort. Lugd. Bat. *Asclepias nigro flore* C. B. P. *Asclepias flore nigro quorundam* J. B.

APO-

APOCYNUM Scandens *Zeylanicum radice Asclepiadis.* *Apocynum scandens foliis Laurinis*
Par. Bat. Pr. Manughawæl Zeyl.

Locis aridis incultis Insulæ Zeylan obvium, & Incolis ob insignes *radicum* virtutes expetitissimum est. Hæ albidæ sunt prælongæ tenues fibrosæ, odore *Vincetoxicum* æmulantes, sapore subdulci moderate acri & sub finem non nihil nauseoso, ut proinde purgando pectori tota proprietate dicatæ sint, tussique quam stomachalem vulgus vocat in specie medeantur. Tenacem pulmonum mucum attenuant, acrem mitigant, & ad excretionem promovent. Decoctum & Syrupus puerorum alvum blande subducit & nonnunquam vomitum concitat. *Cauliculos* emittunt ramosos teneros longitudinem duorum triumve cubitorum superantes, nunc humi procidentes nunc vicina fulcra scandentes. Obducti sunt *membrana* duplici, quarum exterior tomentosa est, interior, quæ medullæ incumbit, velut cannabis in fila ductilis. Singulis nodis adnascuntur *folia* bina ex opposito duos pollices longa, unum lata, densa raris brevibus & lanuginosis villis quasi pube obsita, in summo obtusa in medio nervo nonnulli prominente. Ad horum sedes apparunt *flosculi* in umbellam congesti parvi flavesc-

vescentes, medio dilate purpurascens in quinque segmenta dissecti: tabescentibus succedunt, *siliquæ* lanigeræ longæ angustæ ut plurimum geminæ quæ ex *calycibus* quinquifidis, velut in Asclepiade pro-pendent. Hactenus cœli nostri intemperiem adeo reformidavit hoc *Apocynum* ut Martio consitum pulchre quidem progerminaverit, ast Octobri sensim ingruente inclementiori aura, quantumvis ab hac diligentissime fuerit custoditum consenuerit & perierit.

APOCYNUM Scandens *Zeylanicum Scammonii*
foliis hirsutum.

Iisdem natalibus, quibus antecedens, gaudet hoc Apocynum. *Radicem* habet vivacem pallide flavescens fibrosam; *Coliculos* ramosos longos lentos volubiles, crassitie calami, velut Cannabis in fila ductiles. In singulis nodis *folia* ex opposito bina, cordiformia, Scammonia Monspeliacæ rotundifolia foliis rotundioribus *C. B. P.* similia, ast paulo minora. *Flosculos* septem aut decem umbellæ effigie tenui digitali ramulo dependentes, parvos, è quinque segmentis pallide virentibus villosis crassiusculis & intermedio umbilico pentagono candicante lucido, in mucronem fastigiato,
con-

constructos. *Siliquas* ex calyce quinquifido nunc solitarias, nunc geminatas pilis hirsutas mucronatas deorsum spectantes, longitudine uncias tres cum semisse, crassitie unam, præcipue in medio ubi crassissima, adæquantes. In his continentur *Semina* candida de more cæterarum hujus familiæ specierum. Tota planta villosa hirsutie obducta est lacteque acriscatet.

APOCYNUM Scandens *Africanum foliis Laurinis Lucidis glabris Par. Bat. Prodr.*

HOc Conspexi Floribus viduum in Horto plantarum rariorum feracissimo DN. *Johannis Van Riedt* in quem illatum erat ex promontorio Bonæ spei. *Cauliculos* habebat cubitales graciles lentos glabros & ad singula genicula folia conjugata, digitum longa sesquipollicem lata, rigidiuscula Lauri foliis quadantenus similia, in extremitate vero obtusa, parte superna coloris in viriditatis, inferna palliduli, multis transversis venulis insignita. *Radix* erat prælonga albicans fibrosa. *Lac* fundebat paucum fere insipidum.

APOCYNUM Scandens *Vinca pervinca*
foliis viride fructu villoso.

Absque ulla difficultate adolevit feminibus à
 DN. Oldenlandio ex Promontorio Bonæ Spei
 transmissis. *Radicibus* est tenuibus albis longis re-
 ptatricibus fibrosis; *Viticulis* lentis subhirsutis cala-
 mo tenuioribus, valde ramosis tres quatuorve ul-
 nas longis pedementa quævis multiplici circumvo-
 lutione amplectentibus; *Foliis* ad singula genicula
 binis ex adverso *Clematidis Daphnoidæ* majoris fa-
 cie, pollicem & amplius latis, unum cum semis-
 se longis è basi sinuata in obtusum ambitum ten-
 dentibus, cum prominulo brevissimo mucrone,
 crassiusculis lucidis supina parte in viridi pallenti-
 bus multisque cancellatis venulis inscriptis; *Flori-
 bus* parvis albidis septem novem aut undecim in
 uno communi petiolo ex foliorum alis emergente,
 in umbellam congestis, unico petalo in quinque
 profundas crenas dissecto & intermedio pentagono
 concolori umbilico constantibus; *Calycibus* quin-
 quifidis viridantibus magnitudine ipsos flores ex-
 cedentibus ut *hos*, potius umbilicum, *istos*, flo-
 res dixeris. *Seminibus* nigricantibus de more lanu-
 ginosis in *siliquis* villis aculeorum instar armatis nunc
 singularibus nunc geminatis ex uno calyce, *Lacte*
 sca-

scatet acri amaricanti & nauseoso. Floruit Octobri mense, secundo à satione anno, filiquis, dum hæc scribo, nondum maturatis.

APOCYNUM Scandens *Africanum Vincæ pervincæ foliis subincanum. Apocynum scandens Africanum hirsutum Par. Bat. Prod.*

A Præcedente distinguitur, quod *Vitriculi & folia*, mox à tenera adolescentia, lanuginosa rara quasique senili canitie albescant. Coetera conveniunt. Augusto mense hujus anni floruit in Horto Dominæ de Block. stirpium rariorum feracissimo. *Fruktus* nondum conspexi. Eos priori non multum dissimiles esse, consimilis partium structura indicare videtur.

APOCYNUM Scandens *Africanum Asphodeli radice angustissimo folio Oldenlandii.*

HUjus *Radices* ab uno capite numerosæ ceu glandes circiter octo vel septem Asphodeli modo coacervatæ descendunt, digitum crassitudine, palmum excedentes, carnosæ succo plenæ, in fibras inæquales exeuntes, gustus primum subdulcis postmodum pungentis nauseosi, odoris vehe-

mentis hircini. Virgulas emitunt tres quatuorve vitigineas prælongas, lignosas ramosas, tenues multiplicibus gyris vicina statumina involventes; Ad singulos nodos quadruplici digito intervallatos erumpunt *folia* bina ex opposito angusta *Pulegio cervino* seu *Saturejæ Virginianæ Horti Lugd. Bat.* non dissimilia, rigidiuscula leviter mucronata altera parte pulchre viridia, altera candidula nervo in longum porrecto insignita. Ex horum sede exit pediculus brevis, qui ubi in radios finditur quinis senisve parvis foliolis in orbem fuscis circumvallatur, singuli radii sustinent *florem* monopetalum tubulosum utreolatum in quinque incisuras sectum Coloris intensissime miniati, quem delapsum excipit *siliqua* *Asclepiadis* effigie incurva fuscis lanuginosis *seminibus* plena, è parvo quiquifido *calyce* propendens. Ita fere scripsit Ornatissimus *Oldenlandius* cum siccum hoc *Apocynum* ejusque iconem ex Promontorio Bonæ spei ad me mitteret. An lacte more congenerum turgeat, Additum non erat.

APOCYNUM Scandens *Corassavicum*
Saturejæ foliis.

INter plantas siccas sumptibus & cura Amplissimi *Beaumontii* ex *Corassavia* delatas conspexi. *Foliiis*

liis priori Apocyno brevioribus est, *Siliquis* quoque angustioribus & brevioribus, *Radice* pro plantæ magnitudine satis crassa, *Flores* dignoscere haud potui.

APOCYNUM Scandens *Americanum hirsutum flore amplo purpureo* Pluckn. Tab. LXXVI.

Apocynum Scandens Africanum hirsutum *Par. Bat. Prodr.* ab hoc alienum esse, id. ex superioribus colligere est; An idem sit? dubitat *Pluchenetius.*

APOCYNUM *Guineense mere Aphyllum flore albo tetrapetalo odoratissimo.* Hort. Beaumont. Catal.

C*Auliculos* fert glabros teretes viridantes lacte turgidos prælongos articulos, *Foliorum* vice (in quantum hæcenus apparuit) ramulos ad singulos articulos ex opposito binos & ex his alios atque alios quibus vicina statumina scandit. *Flores* mihi hæcenus non visi, perhibentur tetrapetali albi odoratissimi *Gasmimi* æmuli. *Semina* lanuginosa in *siliquis* longis angustis ex Guinea delata ostendit DN. *Kiggelarius* rerum naturalium insigni non tantum copia, sed & cognitione instructissimus, cujus indefessâ industriâ carissimum hoc Apocynum inter multas alias utriusque Indiæ delicias in Hortis

amplissimi *Beaumontii* in hunc usque diem vernat.

APOCYNUM *Humile Aizoides aphyllum Africanum. Apocynum humile Aizoides siliquis erectis Africanum Hort. Lugd. Bat. Fritillaria crassa Prom. Bon. Ex. Stapelj.*

APOCYNNA *Scandentia ex Horto Malabarico.*

APOCYNUM *Scandens Malabaricum fruticosum floribus Nerii caryophyllos redolentibus, Belutta Kakakodi Hort. Mal. Part. 9.*

APOCYNVM *Scandens Malabaricum, flore vario folliculis triplici costa insignitis Adakodien Hort. Mal. Part. 9.*

Apocynum *Scandens flore variegato siliquis Ericu similibus vocatur à Comelino in Comment. Hort. Mal. At in siliquis Adakodien & Ericu notabilis est disparitas.*

tas. Hoc, nempe *Ericu* siliquas habet in superficie inæquales & rugatas & hinc inde lacunosas, Illud, tribus pro minutis costis insignitas, coetera glabras.

APOCYNUM Scandens *Malabaricum fruticosum siliquis bifidis expansis flosculis flavis omnium minimis. Kakadodi Hort. Mal. Part 9.*

APOCYNUM Scandens *Malabaricum siliquis singularibus floribus flavis stellatis. Kudici Kodi Hort. Mal. part. 9.*

APOCYNUM Scandens *Malabaricum siliquis singularibus floribus flavis stellatis absque staminibus. Wallia palvalli Hort. Mal. Part. 9.*

APOCYNUM Scandens *Malabaricum siliquis bifidis expansis floribus minoribus viridantibus. Katupalvalli Hort. Mal. part. 9.*

In

In descriptione *Katupalvalli Hort. Mal.* dicitur:
I Fructus ex uno flore in communi calyce proveniunt
 quinque. At cum hoc in *Apocynis* nunquam con-
 tingat, locum istum ita corrigendum esse censeo:
 Nimirum unum florem sequuntur siliquæ gemel-
 læ (seu unitum par siliquarum in uno calyce) duo-
 bus tribus aut quinque paribus ex uno communi
 pediculo (non calyce) dependentibus. Miror *Co-*
melinum commentatorem id non animadvertisse.

APOCYNUM Scandens *Malabaricum siliquis bi-*
fidis expansis floridantibus majoribus viribus umbone
rubescete. Nansjera Pasia Hort. Mal. part. 9.

APOCYNUM Scandens *Malabaricum siliquis bi-*
fidis longissimis & angustissimis floribus nonnihil
villosis Palvalli Hort. Mal. part. 9.

APOCYNUM Scandens *Malabaricum siliquis bi-*
fidis expansis floribus jasmini intus candidis extus
rubris. Kamettivalli Hort. Mal. part. 9.

APOCYNUM Scandens *Malabaricum siliquis bi-*
fidis expansis profunde liratis floribus viridantibus.
Watta Kakacodi Hort. Mal. part. 9.

APO-

APOCYNUM *Scandens Malabaricum siliquis singularibus floribus Aristolochiæ ad oras quinque partitis. Niota nioden valli Hort. Mal. part. 9.*

APOCYNNA *Scandentia ex Hist. Mexic. Rechii.*

APOCYNUM *Scandens Michuacanicum diureticum Solani foliis. Mas I. Tlallantlacuacuit lapilli seu cauda parvi Tlacuatzin Rech.*

APOCYNUM *Scandens Michuacanicum diureticum. Mas II. Rech.*

APOCYNUM *Michuacanicum diureticum. Mas III. Rech.*

Hoc erectis *Apocynis* inserendum esse judicare licet, tum ex imagine a *Rechio* proposita tum etiam ex notis *Terentii*, qui *crassiori è caudice erectum magis* esse asserit.

APOCYNUM *Scandens Michuacanicum diureticum Fœmina fructu parvo Peponi simili Rech.*

Tres priores species, quarum florum fructuumque structura licet ex *Rechio* non constet, conjungendas esse cum specie postrema nempe
I
Fœ-

Fœmina vel ex eo liquet, quod singulis unam eandemque naturam tribuerit *Rechius*, & ipse *Terentius* qui *Rechii* authenticum exemplar vidit, in suis notis fructum, quem *Rechius Fœminæ* adscripsit, tribus prioribus speciebus quoque communem fecisse videtur.

Cui vero plantarum generi quatuor istæ species annumerari debeant ipse *Terentius* ambigit. Nam in notis ad *Tacuache Tlallantlacuacuitlapilli* convolvulis miscuisse videtur, in notis ad *Tlallantlacuacuitlapilli* dubitanter proponit annon *Mediæ* inter *Cucumeraceam* & *Apocyni* familias statuendæ sint? inquit enim: *Lanugo illa argentea (que instar filamentorum sericeorum seminibus appendet) foliaque bina Apocynum petunt, cum in alio nullo volubili genere reperiantur, at peponi similis in Apocyno fructus nunquam sed siliquæ duæ ex uno flore exortæ.* Igitur subjungit: *Quid si medias inter Cucumeraceam & Apocyni familias statueris?* Ego vero, non obstante fructu singulari haud gemino parvo peponi simili, quatuor illas species *Apocynis* annumerari debere nullus dubito. Primo enim *dispositio seminum* in fructu *Apocynis* est consimillima; Deinde *Apocyna* quandoque *siliquas* singulares quandoque geminas proferunt; postremo *fructus* externa facies (sive illa sit peponiformis sive

sive folliculata glabra villosa filiquata aliove quovis modo constituta) *Apocyna* designant; sed sola *semina* lanigera imbricatim in filiquis univalvibus disposita, uti superius annotatum est. Dulcedo quam *Rechius* radici tribuit nihil quicquam sententiæ meæ derogare potest. Quippe *Apocynorum* sapor in speciebus singulis non est unus idemque. Licet in plerisque sit acris amarus nauseosus fauces & linguam inflammans, tamen in nonnullis subdulcis aut prorsus insipiens deprehenditur. De *succo lacteo* flavoque cujus *Rechius* non meminit quid statuendum sit in superioribus indicatum est.

APOCYNUM Scandens *Michuacanicum Catharticum Mas.* Tacuache seu Radix *Michuacanicæ Rech.*

APOCYNUM Scandens *Michuacanicum*
Fœmina Rech.

APOCYNUM *Michuacanicum radice*
tenuiore Rech.

Horum Apocynorum nullum *Mechoacannis* à *Monarde* propositis simile esse, id in annotationibus & additionibus ad *Rechium* rectissime

monuit *Fabius Columna*, taxans simul *Terentium*, qui tertiam speciem pro *Mechoacanna Bryonide Monardis* habere videtur.

Demiror *Fabium Columnam*, qui in citatis annotationibus *Tacuache* species *Apocynis* annumerare dubitavit, cum tamen ex *Rechii* descriptione perpensis illis quæ de *Tlallantcuacutlapilli* nullibi aptius quam in familia *Apocynorum* collocari posse, manifesto liquet.

An tertia species volubilis sit aut erecta ex *Rechio* ægre dijudicatur. Nam præter plenariam descriptionem deest quoque Icon.

APOCYNUM Scandens *foliis Scammonii*
Neicotlapatli.

Hujus fructificationem *Rechius* non prodidit. *Terentius* tamen inter *Apocyni* genera rependum esse judicat.

APOCYNUM Mexicanum *Pyri folio*. *Tepecuitlacotl seu Cuitlacotl montana Rech.*

Neque hujus plantæ fructum descripsit *Rechius*. *NE foliis* binis ex adverso positis & sapore acri *Apocyno* forte adjungi posse suspicatur *Terentius*.

APO-

APOCYNUM Mexicanum *procumbens foliis obrotundis flore candente.* Tlaltzilocayotli seu Tzilacayotli *humile. Siliquastrum Mexicanum Rech.*

An hæc planta inter *Apocyni* species referenda sit, incertum est, *Rechius* enim nec *florum* nec *fructuum* structuram expressit. *Terentius* inclinatur parti affirmanti, at siculneis utitur rationibus quæ hic adscribi vix merentur.

Veteres Græci in duo summa genera contraxerunt *ARI* species in ἄρον ἐδώδιμον *Arum esculentum*, & ἄρον δρακόντιον *Arum Dracontium*. Posteriores in ἄρον ἡμέρον *Arum sativum* & ἄρον ἄγριον *Arum sylvestre*. Recentiores in ἄρον absolute *Arum* & δρακόντιον *Dracontium*.

Dioscorides distribuit in δρακόντιον, ἄρον & ἄρῆσαιρον, quibus quoque adjunxit, dummodo legitima sint duo illa capita, quæ in quibusdam codicibus *Dioscorideis* extant, δρακοντέαν μεγάλην, *Draconteam majorem* & δρακοντέαν μικράν *Draconteam minorem*.

Arabes similiter duo genera fecerunt *Luf* & *Luf serpentum*.

Plurimum *Ari* generum *Plinius*, ast non sine confusione, meminit

Galenus attulit *Ari* genus in *Cyrenaica* nascens radice dulci, quod nonnulli à *Cyrenaica* & *Ægypto* usque culinis Romanis importatum & modernorum *Colocassiam* esse suspicantur, quamvis & hæc acrimonia, *Aris* communi, non careat.

Varia autem & intricatissima sunt, quæ *Prisci* de specierum istarum tum nominibus tum cæteris notis memoriæ prodiderunt. Nam neque inter se conveniunt neque speciebus, quæ istis nominibus exhiberi solent respondent. Equidem non defuerunt & nostri & superioris sæculi Doctissimi Viri qui in difficultatibus istis expediendis omnem suam operam impenderunt, quam irritam infectamque cum animadverterent horum cordatiores, vel veterum in tradenda stirpium historia negligentiam & fidem, vel propriam in iis agnoscendis inertiam incusare nullatenus dubitarunt.

Relictis igitur Veterum intricatissimis de *Aro* tricis, subicere libet, quæ species nostro & supe-

superiori sæculo sub nominibus *Ari, Arisari, Colocasia & Dracontii* innotuerint, & quibus notis a se invicem discernantur.

Singulæ sunt plantæ *Baccifere monopetalæ cucullatæ*. Floribus nempe ex oblongo convulso petalo cucullum mentiente & in intermedio stylo cornu genitale seu pistillum referente constructis.

ARUM

Absolute sic dictum

Hujus plurimæ varietates prostant nimirum.

1 **ARUM** rotundiori folio maculis harumque colore in foliis conspicuis varium.
Arum venis albis C. B. P.

ARUM venis albis lituris nigris signatum
Mor. Hort. Bles. Arum venis albis majoribus nigris lituris maculatum H. R. Par.
nigricantibus lituris aliquando purpureis signatum C. B. Matth. Cum hoc congruit

A. RUM

ARUM *vulgare folio subrotundo maculatum maculis nigris* Jonquet. Hort.

ARUM *Vulgare folio subrotundo maculatum maculis nigris spica violacea*
Des Bertinieres Jonqu. Hort.

ARVM *Venis albis maximum Italicum*
H. R. Par.

His Succedit.

II ARVM *Vulgare foliis longioribus maculatum aut non maculatum,*
hinc notatur.

ARUM *maculatum maculis candidis*
C. B. P.

ARUM *Maculatum maculis nigris* C. B. P.

ARUM *Vulgare non maculatum* C. B. P.

Sequentium specierum differentias ipsæ nomenclaturæ docebunt.

ARUM

ARUM
Zeylanicum
maximum.

Arum Macrorrhizon

ARUM *Maximum*, *Macrorrizon Zeylanicum*.
Arum Maximum Zeylanicum foliis nervosis Par.
 Bat. Pr. Habara vel Habaraalla Zeylan.

Radix à *Colocasia Macrorriza* Alpini non multum abludit, carnosâ namque est brachium crassâ transversum acta foris flavescens intus pallida multis in superficie tuberculis & Zonulis quasi geniculis notata. *Folia* ex tuberculis coacervatim prodeunt. *Forma* quidem *Arum* æmulantur, ast longe ampliora sunt amplitudine *Muse* folia adæquantia validissimis prominentibus nervis firmata, & ad ambitum undulata læti pulcherrimique nitoris. Horum prælongi excavati pediculi, parte inferiori qua se invicem pressissime amplexantur in caulis speciem coalescunt, qui nonnunquam proceritatem trium pedum crassitiem brachii implet. *Flos* albicat & odorem suavissimum spirat. De cætero congeneribus respondet, solâ magnitudine exceptâ: Consimilem quoque habet temperamenti & facultatum harmoniam. Exit in Insula Zeylan ad fossarum margines, ut & in paludibus quæ æstate exarescunt. Prompte multiplicatur tuberculis ab radice avulsis & terræ insitis. Sub Belgico vero cœlo culturæ impatientissimum est, adventante enim hyeme etiamsi frigori subducatur flaccescit & putrescit.

trescit. Radicibus elixis siccatis & a volatili acridine vindicatis indigæ vescuntur velut cœteris *Ari* generibus.

Idem *Arum* videtur quod *Comelinus* in *Catal. Horti Med. Amstel.* nominat *Arum maximum Ceylonicum radice crassa longa rotunda geniculata Colocassæ folio.* *Welila Hort. Malab. part. 13.* nondum editæ. Ast appellatio isthæc non arridet, Nostri enim folia nihil cum *Colocassis* habent commune, sed forma ad *Arum* accedunt, pediculumque cui incumbunt non in medio sed extremo foliorum insertum habent.

ARUM *Africanum flore albo odorato* Par. Bat.

Prod. *Arum Æthiopicum flore albo odorato moschum olente* Hort. Lugd. Bat.

Vix à sequenti *Aro Indico* discerpatur nisi floribus odore gratissimo. Abundat ad Promontorium Bonæ spei. Indigenæ radicibus ustulatis siccatis & acrimonia liberatis vescuntur.

ARUM *Indicum amplo flore* Moris Hort. Bles. &

Jonq. Hort. Arum Indicum bicubitale amplo flore

Mor. Hort. Bles. Delin. *Arum Indicum magno*

flore H. R. Par.

ARUM

ARUM *Bizantinum Clusi.*

Vulgator Prodrumi *Paradisi Batavi* falso inscripsit *Arum Lusitanicum majus folio auriculato*. Huc spectare videtur, cujus florem siccum in Horto Oxoniensi lectum, ad nos transmisit, Clarissimus Vir *Guilielmus Sherard* in Stirpium doctrina exercitatissimus Amicus plurimum aestimatus, nempe:

ARUM *Syriacum flore maculato.*

ARUM *Minus Matthioli.*

Ico *Baubini* florem; *Matthioli* vero fructum exhibet.

ARUM *Zeylanicum minus Sagittariae folio* Par. Bat. Prodr.

ARUM *Zeylanicum spinosum Sagittae foliis.* Kohi Wila Zeyl.

Radicem in obliquum agit longam crassam multis quasi geniculis cinctam & quaquaversum aculeatis tuberculis exasperatam. *Folia* insident pediculis spinosis plusquam cubitum altis *Aro* vul-

gari longiora nullis maculis infecta, parte inferiori, quâ pediculus inseritur, auriculata, auriculis in longulum mucronem acuminatis. *Flos* confimilibus aculeatis pediculis incumbit, constans longissimo in carinam excavato & recto habitu sursum ascendente petalo ut & pistillo parvo crassitie & longitudine vix digitum implente, qui, ubi maturit, in crassam & densissime compactam uvam extuberat. Provenit in palustribus & umbrosis Insulæ Zeylan. *Sapor* acris & mordacissimus est cum vehementi faucium adstrictione in recessu.

ARUM *Bifolium Ægyptium.* Arum minus *Ægyptium* Vellingii.

ARUM *Bifolium Arabicum maculatum* Ardabar *Matth. a Joseph.* Arum *Oriente* Ardabar dictum & *Raji Arum Indie Orientalis* Ardabar dictum *foliis securis instar maculatis.* *Mentz. Ind.*

Ob enormem & insolitam foliorum figuram suspectum conjicit Doctissimus *Rajus in Hist.* suspicionem autem tollit experientia nostra. Nam cum anno millesimo sexcentesimo septuagesimo septimo *Coutschinæ* haberemus, inter alia tum raritate tum singularitate elegantissima mirabilis hujus

jus plantæ folia sicca conspicienda nobis concessit
R. Pater Mattheus Ordinis St. Josephi Carmelita
 discalceatus, Vir sane honestissimus omni prædica-
 tione & fide dignissimus. Idem ille est, qui suas
 quas de plantarum orientalium virtutibus consigna-
 verat observationes, in Hortum Malabaricum fi-
 deliter transtulit, & cujus plantarum Orientalium
 descriptiones & delineationes propria manu exara-
 tæ in *Zanonii* manus inciderunt. Oriundus est
 laudatus *Mattheus* Neapoli non è Lombardia ut
Zanonius in Historia sua Botanica perhibet.

ARUM *Brasilense, anonymum, flosculus phœniceis*
elegantissimis folio unico Colocasiæ Theatr. Brasil.
Mentz. Ind.

ARUM *Zeylanicum minus Colocasiæ foliis pediculis*
punicantibus Par. Bat. Pr. Ghahala Zeyl. Arum
Ceylonicum minus cauliculis nigricantibus foliis
Colocasiæ similibus. Comel. Cat. Hort. Med. Amst.

ARUM *Zeylanicum minus Colocasiæ foliis pediculis*
viridantibus. Arum Ceylonicum minus caulicu-
lis viridantibus foliis Colocasiæ similibus. Comel. Cat.
Hort. Med. Amst.

Utriusque *Ari Zeilanici* folia formâ & lævove *Colacasiam* imitantur quanquam pediculi foliorum non inferantur.

ARVM *montanum Colocasia radice rotunda.*
ARVM *montanum Alpini Exot.*

ARVM *trilobato folio elatius & majus Brasilianum.* *Serpentaria triphilla Brasiliana* C. B. Prodr. & *Dodart. Mem.* *Dracunculus minor Indicus Hort. Reg. Par. vaginula lineis dilute carneis & atro purpureis striata pistillo nigro* *Jonqv. Hort.*

ARVM *trilobato folio elatius & majus foliis latioribus.* *Serpentaria triphylla Brasiliana foliis latioribus & vaginula inferiore?* *Jonqv. Hort.*

ARUM *trilobato folio humilium & minus Zeylanicum.* *Panualla Zeylan.* *Arum humile Arisarum dictum latifolium Ceylonicum pistillo longissimo miniato colore.* *Comel. Cat. Hort. Med. Amst. NelenSchena Hort.*

ARUM Zeylanicum trilobato folio
humilius et minus.

14 p. 78.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

550 UNIVERSITY DRIVE

CHICAGO, ILLINOIS 60637

TEL: 773-936-3700

FAX: 773-936-3701

WWW.PHYSICS.UCHICAGO.EDU

WWW.PHYSICS.UCHICAGO.EDU

WWW.PHYSICS.UCHICAGO.EDU

WWW.PHYSICS.UCHICAGO.EDU

WWW.PHYSICS.UCHICAGO.EDU

WWW.PHYSICS.UCHICAGO.EDU

WWW.PHYSICS.UCHICAGO.EDU

WWW.PHYSICS.UCHICAGO.EDU

WWW.PHYSICS.UCHICAGO.EDU

WWW.PHYSICS.UCHICAGO.EDU

WWW.PHYSICS.UCHICAGO.EDU

WWW.PHYSICS.UCHICAGO.EDU

WWW.PHYSICS.UCHICAGO.EDU

WWW.PHYSICS.UCHICAGO.EDU

WWW.PHYSICS.UCHICAGO.EDU

WWW.PHYSICS.UCHICAGO.EDU

WWW.PHYSICS.UCHICAGO.EDU

WWW.PHYSICS.UCHICAGO.EDU

WWW.PHYSICS.UCHICAGO.EDU

Hort. Mal. part. 13. nondum edita. Serpentaria triphylla Zeylanica Breyn. Prodr. 2.

Locis opacis irriguis Insulæ Zeylan provenit pumilum hoc *Ari* genus, quod Zeylanensibus *Panuala* nominatur. Id nominis meruit a putridorum ulcerum vermiculis *Panu* dictis quos acris plantæ succus interimit. *Ala* idem est ac radix vel potius *Inhame* seu *Ignome* Lusitanorum, quæ vox ad quasvis radices tuberosas esui aptas extenditur. Est enim *radiculis* albidis tuberosis oblongo rotundis pluribus invicem cohærentibus avellanæ & nonnunquam juglandis nucis magnitudine, e quarum sede numerosæ crassiusculæ fibræ in terram descendunt. *Folia* prima pubertate emittit integra aro vulgari similia ast minora multo, per adolescentiam vero duplo aut triplo ampliora, & in duas tresve profundas lacinias quasi totidem folia dissecta. Insistunt hæc pediculis sesquipalmaribus, qui parte inferiori in profundam cavitatem sulcantur. E singulis radicum tuberculis profilit foliacea convoluta *vagina*, sensim in mucronem turbinata, coloris extrinsecus herbacei cum intercurfantibus rubescentibus striis, intrinsecus punicei holoserici pulchre

pulcre nitentis. Hæc dum solvitur demonstrat *Fulum* Aro vulgari graciliorem brevioraque qui conspiciendus sic extat : Totus palmi longitudinem vix adæquat. Inferiori parte nonnihil intumescit & suave rubentibus parvis acinis concoloribusque molleculis cirrosis staminulis circumdatur, paulo supra contractior levior & tenerior & immaculato candore tinctus est; Media acinosus grandiorque apparet roseo colore pulchre nitens; Tandem in spicam desinit productionem longitudine digiti, levem glabram intense rubram quæ faciem pistilli seu genitalis refert. Hæc, dum marcescunt sequuntur *baccæ* magnitudine & facie formicarum ovi haud absimiles coloris albidi, *Ari* congenerum more instar *botrios* congestæ, binos oblongos arillos continentes, è quibus in terram nutricem procidentibus foliola *cochleariæ* paria progerminant.

Tota planta *gustus* fervidi & mordacis est *Ari* & *Dracunculi* virtutibus respondens. Incolæ radices vel coctas vel sole siccatas atque adeo acredine orbatas esitant.

Haectenus in Belgio hospitari non didicit, nam vel levissimum frigus reformidans perit.

ARUM *aquaticum non maculatum Belgarum*
Jonq. Hort.

AN sit *Dracunculus palustris* sive radice arundinacea C. B. P. an ab hoc diversum? ex nomenclatura assequi non licet.

Forte *Aris* speciebus subjiciendæ sunt duæ illæ *Aninghæ Pison*. Suspicionem movent inter alia Flos, qui ex unico folio carinato coloris pallide flavi, & intermedio stamine crasso flavo constare dicitur. Deinde Julus, qui fructus illius est, & in priori specie magnitudine & figura ovum *struthionis* seu ut in prima Pisonis editione extat, *Ananas* adæquat; multis quasi quadratis constans coloris viridis intus refertus pulpa alba humida; In secunda verò, oblongus crassus compactus ac veluti granis & punctulis distinctus est, coloris primo viridis mox ex cinereo flavescens. Sane flos ille carinatus monopetalus cucullum, & julus utriusque pistillum baccis onustum non inepte referre videntur, quanquam alter contractior alter productior sit. ast difficultatem parit, quod nec *Margravius* nec *Piso* acrimoniæ quæ *Aris* omnibus communis est, mentionem fecerint. Uterque inquit fructus tempore necessitatis comedi, & quod majus est, utriusque *Aninghæ* radicem esse qualitatis frigidæ tenuium quoque partium & deobstruentem.

Priorem *Aninghæ* speciem olim in horto *Fageliano* semine ex America delato enatam animadverti. Prima folia sagittariam referebant cœtera *Aninghæ* prio-

ri simillima erant ea præsertim, quæ plantæ cauli adstabant. Hanc ob rationem in *Par. Bat. Prodr.* nominata est

ARUM *Brasilianum arborescens folio Sagittariae*, debuisse addi *aquaticum* vel *palustre*.

ARUM *palustre Brasilianum*, *Anonyma Theatr. Brasil. Menz. Ind.*

AN hoc cum priori vel posteriori *Aningha* conveniat, an ab utraque differat hæreo, mallet tamen affirmare postremum, ex eo quod *Menzelius* in elencho Autorum quorum nomina in Indice abbreviata continentur, asserat, in Theatro rerum naturalium Brasiliæ (quod in Bibliotheca Electorali Brandenburgica asservatur) comprehendi eas quos *Cl. Piso & Markgravius* nondum ediderunt.

ARISARUM *forma* Arum mentitur sed partibus omnibus præcipue *flore & fructu* minus & gracilius est, hinc quoque nomen *αἰς* & *αἰδα* per diminutionem, seu ἰσθη herba *Aro* similis [pro quo *αἰσαγον* inolevit] obtinuit. Quamvis nonnulli dubitent an *αἰς* & *αἰσαγον* apud
priscos

priscos unam eandemque plantam denotent.
Pediculis florum in plurimis speciebus nudis.
 Cæteræ notæ, quibus *Arisara* ab *Aro* & à
 se ipsis discrepent, id ex eorum cognomini-
 bus facile apparebit.

ARISARUM *Latifolium primum Clusi. Ari-
 sarum latifolium alterum C. B. P. Foliis longio-
 ribus.*

Hujus & *Arisari angustifolii C. B. P. Synonyma
 à Casp. Bauhino in pinace, Matthiolo & Ta-
 bernæ montano tradita inter se non conveniunt. Dif-
 ferunt quoque scriptorum de hoc *Arisaro* ico-
 nes.*

ARISARUM *Latifolium alterum Clusi. Arisarum
 latifolium majus C. B. P. Foliis rotundioribus &
 amplioribus.*

ARISARUM *palustre radice arundinacea. Dra-
 cunculus palustris sive radice arundinacea C. B. P.*

ARISARUM *angustifolium Clusi. Dioscoridis for-
 te. C. B. P. Fructu albo.*

ARISARUM *cum flore Myconi angustifolium* Hist.
Lugd. fructurubro.

ARISARUM *angustifolium aliud Promontorii magni*
Grisley Virid Lusit.

ARISARVM *Hercyniæ Thalii.* Quid sit, igno-
ratur.

ARISARVM *foliis longis angustissimis gramineis*
flori succedentibus Mentz. Pugil. An *Arisarum*
gramineo folio promontorii magni Grisley Virid.
Lusit?

ARISARVM *angustifolium minimum* Bocconi.

ARISARVM *Potamogeti folio.* Boccon.

ARISARUM *triphyllum minus pene atrorubente*
Bannist. Cat. plant. Virgin. Raj. *Arum triphyl-*
lum minus pene atrorubente Virginianum Pluck.
Phyt.

ARISARVM *triphyllum pene viridi* Bannist. Cat.
plant. Virg. Raj.

ARISARVM *Dracontii foliis pene longo acuminato*
Bannist. Cat. plant. Virg. Raj.

ARI-

ARISARVM *fluitans pene nudo Virginianum* Bannist. Cat. Manuscr. & *Arum Moschatum ophioglossoides pene nudo Jamaicense.* An melius *Ophioglossum Moschatum Jamaicense Limonii in extremo sinuatis* Pluck. Phyt.

COLOCASIA ab *Aro* distinguitur *Foliis* umbilicatis lævibus nullis maculis aut lituris infectis; *pediculis* non in extremo velut in *Aro* sed pene in folii medio, ubi umbilicus est, more *Cotyledonis* se inferente; *Floribus* nunc singulatim nunc pluribus ex uno folliculato pediculo egredientibus; *Stilo* intermedio *Aro* crassiori & breviori in tenuem mucronem gracilescente.

COLOCASIA *strongylorrhiza* Alpin. Exot. *Arum maximum* quod vulgo *Colocasia* C. B. P. *pediculis viridantibus.*

COLOCASIA *strongylorrhiza Zeylanica pediculis & limbis foliorum atropuniceis.* *Arum maximum Aegyptiacum*, quod vulgo *Colocasia cauliculis nigricantibus Zeylanica*, Hort. Lugd. Bat.

A priori differt *pediculis & limbis foliorum* nunc *puniceis* nunc *atropuniceis* nunc *prorsus atris.*

COLOCASIAE si non *Aro* subjicienda videntur tres species *Tajaobæ Markgravii*, ut & quarta, quam *Piso* adjunxit. Hic quatuor hasce species, quod à Brasilianis inter olera recipiantur, communi nomine *Brassicas* vocat singulorum tamen appellationes Brasilianis usitatas apponens. Conjecturam juvat præter *foliorum* & *radicis* formam in iconibus expressam & *Colocasis* non adeo dissimilem descriptio tertiæ speciei *Markgravii*, nempe quod *flos* sit longus constans unico *folio* per mediam longitudinem secto & velut in scapham excavato, ut & *stamine* cylindræo fastigiato, crassitie pennæ anserinæ, longitudinis paulo majoris duorum digitorum ac semis brevibus villis luteolis vestito. Sane folium illud longum in scapham excavatum & stamen fastigiatum non inepte cucullum cum pistillo referre videntur. Quatuor istas species, quod à Brasilianis inter olera recipiantur, communi nomine *Brassicas* vocat *Piso* singularum tamen appellationes specificas Brasilianis usitatas apponens. Quas ni conjectura me fallat sic appellari posse opinor:

COLOCASIA *Brasilania lactescentis latifolia caule fusco.* Tajaoba *Pison.* & *Markgr.*

COLOCASIA *Brasilica lactescens latifolia caule viridi.* Mangaze peuna Pison.

COLOCASIA *Brasiliana non lactescens sagittæ foliis angustis.* Tajaobo vel Mangaza miri Pif.

COLOCASIA *Sylvestris radice caustica.* Tajaobo *Sylvestris.* Tjobaraon nonnullis Majara brava. Pison.

DRACONTIUM *Dracunculus, Serpentaria, Colubrina, Dracunculus polyphyllus Arum polyphyllum Arum draconinum* dictum, à cœteris hujus sortis differt potissimum *foliis* multifidis, profunde & varie infectis. Hujus species sequentes detectæ sunt.

DRACONTIVM *majus Ger. Dracunculus polyphyllus C. B. P. Arum polyphyllum Dracunculus & Serpentaria dictum caule maculato majus & elatius Hort. Lugd. Bat. Foliis viridantibus.*

DRACONTIVM *majus caule maculato foliis ex luteo variegatis Hort. Reg. Par.*

DRA-

DRACONTIUM *majus caule glauco immaculato.*

Dracunculus polyphyllus major Indicus serotinus immaculato caule Hort. Reg. Par. Dracontium polyphyllum caule non maculato N. D. Hort. Lug. Bat. Raj. Hist. Dracunculus polyphyllus alter medius caule glauco nullis variegato coloribus, foliis vaginulam nondum cruentatam cingentibus corollæ instar, Ari vulgaris flore. Jonqv. Hort. Arisarum Serpentariæ majoris folio viridi flavescente? Horti Hermans. Jonq. Hort.

Ico quam autor *Hist. Lugd.* nomine *Dracunculi* sive *Serpentariæ majoris Dod.* proponit non inepte referre videtur hoc *Dracontium.*

DRACONTIVM *caule immaculato minus & humilius. Arum polyphyllum Dracunclus & Serpentariæ dictum caule non maculato minus & humilius Hort. Lugd. Bat.*

Hujus *caulis* proceritate parum cubiti longitudinem excedit, *coloris* in glauco viridantis absque ullis maculis, Cætera *Dracontio* majori *Ger.* quod primum in ordine est, conveniunt. Viget in *Horto Lugduno-Batavo* ex *Galliis* invecum.

DRA-

DRACONTIUM *Zeylanicum ramoso folio*
caule ex viridi & flavo variegato aspero.
 Kidaram Zeyl. *Serpentaria polyphylla In-*
dica caule maculato aspero Breyn. Prodr. 2.
Arum polyphyllum Dracontium & Ser-
pentaria dictum folio ramoso Pæonia in-
star caule aspero Zeylanicum Par. Bat. pr.
Arum polyphyllum Dracunculus & Ser-
pentaria dictum Ceylonicum caule aspero
cum maculis viridi fuscis & viridi dilu-
tis albicantibus pulchre notatum majus &
elatus Comel. Cat. Hort. Med. Amst.
Mulen Schena Hort. Mal. part. 13. nondum
 editæ.

Huic non absimile genus in aggeribus & fossa-
 rum marginibus Insulæ Zeylan observavi.
 quod ob partium magnitudinem nominare libuit.

DRACONTIVM *Zeylanicum ramoso*
folio maximum.

Caulis omnes trichotomi erant nempe in tres
 ramos & hi rursus in aliquot foliaceas alas di-
 visi, quas longuli & in margine sinuati fimbriati-
 que

que lobi pinnata serie cingebant. *Flos* coeteris speciebus quidem brevior sed multo amplior & speciosior non in mucronem sed obtusum ambitum desinebat, parte media qua in latitudinem pandebatur quasi auriculatus, auriculis diversimode laciniatis & perpulchrè fimbriatis florem corollæ instar ambientibus. *Color* intensè purpurascebat albis hinc inde maculis & lituris undulato flexu varie ductis elegantissimè exornatus. *Pistillus* in flavescentem & densè congestam uvam exhibat, qui quo coeteris longitudine inferior eo quoque crassitudine superior erat.

DRACONTIVM *Zeylanicum* ramoso folio caule ex viridi & albo variegato levi. *Serpentaria polyphylla Indica* caule maculato levi Breyn. Prodr. 2. *Arum polyphyllum Dracontium* & *Serpentaria dictum folio ramoso Pœoniæ instar caule levi* Par. Bat. pr. *Arum polyphyllum Dracontulus* & *Serpentaria dictum Ceylonicum* caule glabro viridi diluto maculis albicantibus notato majus & elatius Com. Cat. Hort. Med. Amst. *Schena Hort. Mal.* part. 13. nondum editæ.

Valde

Valde congruit hæc planta descriptioni *Serpentariae majoris seu Dracunculi majoris* Lusitanis *Erva de St. Maria* dicti *Marckgr. & Pis.* Dubitationem tamen moveant *folia*, quæ plus quam *Hieracii* aut *Chondrillæ* folia exsecta esse *Marckgravius* scripsit; Nostri autem *Dracontii* folia composita, verius decomposita sunt & ramosa pinnis seu lobis rarius laciniatis costas & ramos alarum instar amplexantibus. At vero ambiguitas tollitur, si integer ramus pro folio sumatur. Hic enim utique in pinnas seu lobos dissectus dici potest.

Ico quam *Piso* in posteriori editione sub prædicta appellatione exhibuit deprompta videtur ex *Historia Lugdun.* exhibens potius *Dracontium* quod in ordine nostro tertium est.

DRACONTIVM Mexicanum. Hoacaxochil *Hern.*

Hujus descriptionem *Hernaudes* non attulit. *Fructus* non in caule qui folia fert, sed in singulari pediculo juxta caulem e radice egrediente pinguntur. *Caulis* abit in septena *folia*. *Radicem* Aro similem facit *Terentius*.

Huic subjicit quoque aliam speciem *Hernandes* nomine *Hiuca* seu *Mizmail* Dracontium quoad

pieturam referentem , quæ si ex hujus familia sit vocari meretur.

DRACONTIUM *Mexicanum aromaticum.*

De hac planta dicit Terentius : *Aromatica est, cortice præsertim & fructu, caulis nitidus ad colorem tendit castaneum, folium septifariam partitum habet. Uva ex albo ad flavum tendit; admodum similis est majori Serpentariæ si baccae essent rubræ.* Subdit tandem : *Monardes vocat Cassavi.* At vero *Cassavi* seu Americanorum panis de quo Monardes scripsit fit ex radice *Mandi*, *Marckgr.* & *Pison*, quæ ab *Hiuca* seu *Mizmaitl* diversissima est, ut icones & descriptiones conferenti sponte apparebit. Interim dubitandum non est, quin ex hujus quoque plantæ radice *Cassavi* apud Mexicanos paratur, tum quod eodem nomine scilicet *Hiucca* seu *Tucca*, quo Mexicani *Cassavi* seu panem ex radicibus paratum exprimunt, vocetur, tum quod ex omnibus *Dracontii Colocasiæ* & hujus sortis radicibus simile quid *cassavi* vices supplens conficiatur. Hanc ob rem sequens *Dracontium Rumphal* Matth. à Joseph vulgo *Ignome* (*Igname*, *Inhame*, quæ vox radicem esui aptam denotat, appellatur. Visum est nobis vocare.

DRA-

THE LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF TORONTO

1877

p. 93.

15

ARUM
polyphyllum
caule scabro
punicante etc.

DRACONTIVM *Oriente folio quinque-
fido. Rumphal Matth. à Joseph. & Con-
fal Vincent. Zan. Hist. Bot. Arum In-
dicum Rumphal dictum Raj. Hist.*

D*racontis* Zeylanicis ramoso folio adjungen-
dum est *Dracontium Americanum*, quod lau-
dabili cura Strenui & nullis sumptibus parentis
Viri *Simonis* a *Beaumont* ex *Sirinama* in *Belgium*
invectum est, dictum.

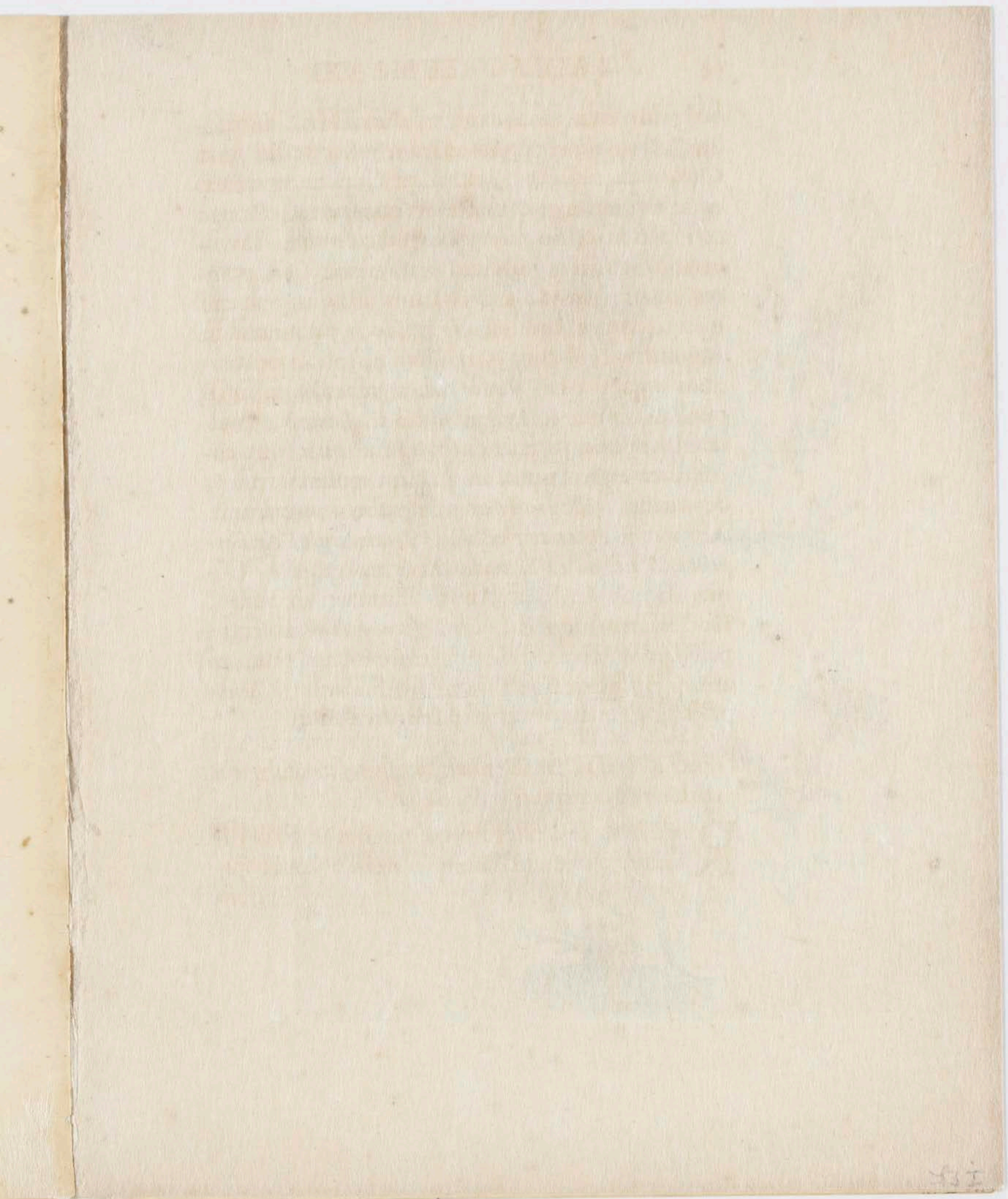
DRACONTIVM *Americanum scabro puniceo caule
radice Cyclaminis. Arum Surinamense caule atro
rubente & eleganter variegato Hort. Beaumont.
Cat. Arum polyphyllum Dracontium dictum caule
scabro punicante Surinamense Par. Bat. Prodr.*

H*ujus caulis*, qui innumeris è nigro puniceis
parvis tuberculis exasperatus & intermican-
tibus albescentibus maculis pulcherrimè expictus est,
squamosum & versicolor anguinum corpus appo-
site representat. Profurgit ad altitudinem cubiti
nunc simplex nunc statim ab exortu bipartitus, pol-
licem crassus, vertice in tres nonnunquam in qua-
tuor partito *frondes*, qui in quinque aut sex alios
minores subdivisi & ad costas lucidis atrovirenti-

bus *foliis* Dracunculo vulgari minoribus, inaequaliter sectis absque petiolis alarum instar vestiti sunt. Caule elanguescente, altera radice parte egreditur *cucullus* totus nigricans coeterisque speciebus longe contractior crasso brevique pediculo fultus involvens concolorem pistillum crassitudine duos pollices longitudine vix semidigitum adaequantem qui quaquaversum crassiusculis puniceis staminulis in angustissima colossina quasi plumosa foliola fatiscen-
tibus ornatus est. *Radix* subest tuberosa in fusco punicea forma & magnitudine *Cyclaminis*, multis ad ambitum tophis obsita eaque parte qua cucullus emergit aliquot in longum porrectas fibras demittens. De *fructibus* nihil habeo compertum. An hoc sit *Arum triphyllum*, *Dracunculus* & *Serpentaria* dictum ex *Sirinama* caule atro rubente. Comel Bat. Hort. Med. Amst. affirmare vix audeo. Illud affirmo, quod, dum *Dracontium* nostrum pullulare incipit, caulium extremitates primum in tres ramos quasi totidem folia findantur, postmodum in quatuor rarius plures dividantur.

DRACONTIUM *Zeylanicum spinosum Polypodii foliis radice repente.*

Radicis & pediculorum quibus flos & folia nuntur, aculeato habitu, *Aro* Zeylanico spinoso

p. 95. 16

ASTER novae Angliae
Linariae foliis chamæmeli
floribus.

Aster dumosus

noso superius proposito convenit, Gaudet quoque consimilibus natalibus & virtute. *Folia* vero pinnata sunt instar *Polypodii* insecta, sed multo ampliora. *Florem* conspicerere non licuit, *Aro* vero supra dicto haud disparem esse vel consimilem pistillus qui velut arum istud in uvam terminatur confirmare videtur.

ASTER *Nova Angliae Linariae foliis Chamameli floribus.* Aster *Americanus multiflorus* flore albo bellidis disco luteo DN. de *Flines* Schol. Bat. Hort. Reg. Par. *Tournefortii* & *Plukenetii* *Phytograph.* Aster *Virginianus frutescens minor ericoides, linariae folio flore albo parvo* Breynj. Prod. 2.

Crescunt ex radice vivaci, quæ ex innumeris tenuissimis repentibus fibris capillata est, *folia* per initia numerosa glabra saturate viridia angusta *Linariae* æmula digitum longa & in mucronem extenuata, quæ dum flores apparere incipiunt marcescunt & penitus disparent. Inter ea attolluntur *caules* altitudinis plusquam sesquicubitalis crassitie calamum scriptorium adæquantes nonnunquam excedentes duri & propemodum lignosi,

si, annis tamen singulis intercidentes. Hi dividuntur in multiplices ramos maxime circa summities in quibus tanta copia luxuriant, ut integram sylvam constituere videantur. *Folia* quæ de more *Asterum* absque petiolis alterna serie caulibus hærent magnitudine & dispositione insigniter discrepant. Ima namque & quo terræ propiora, eò latiora productiora & longius ab invicem distita sunt, remotiora vero & quæ ramulorum cacumina vestiunt densius congesta contractiora *Ericæ*que foliis simillima apparent. Apices ramulorum singuli exeunt in longula squamosa capitula, quæ se in florem pandunt *Bellidi* sylvestri minori verius *Chamæmelo* similem petalis scilicet albis & intermedio flavescente orbiculo in papposum *semen* fatisciente.

Patriam, culturam, indolem & florendi tempus cum *Astere* superiori habet commune. Uterque vero in florentissimo horto laudatissimæ *Dominæ de Block* primum educatus est.

ASTER *Novæ Angliæ* purpureus *Virgæ aureæ* facie
& foliis undulatis.

Eò quod hujus plantæ flores in prolixas spicas velutique jubar longa densissimaque serie congesti

17

p. 96.

ASTER
*Virgæ aureæ facie
foliis undulatis.*

Aster undulatus

451

PARADISIUS SATYRUS

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

gesti sint, dubitavi an ad *Asteres* an *Virgas aureas* reducenda esset, ast cum flores præcipuis notis ad *Asteres* propius quam *Virgas aureas* accedere videbantur, libuit prius eligere & hanc *Asterem* cognomento *Virgæ aureæ* appellare.

Radicem habet vivacem & repentem, ex cinereo in fuscum tendente fibratam, è qua exeunt *cauliculi* complures sesquipedales & certe majores duriusculi infra leviter purpurascens in progressu vero viridantes, crebros ramos de se spargentes. *Folia* pallidula sunt, undulata, elata cordata basi in modicum acumen desinentia. Ima, quæ primis æstatis caloribus è radice proficiscuntur, longis sulcatis petiolis insistant, & magnitudine *Asterem* latifolium autumnalem *Cornuti* quadantenus æquant, ast rotundiuscula sunt, subhirsuta & in ambitu levissimè crenata: Cætera multo minora sunt asperiuscula rigida ad margines integra atque cauliculis sine ullis petiolis perfoliatae instar juncta. Cultura operosa quidem non indiget hic *Aster* sed per radicem excrescentias velut superior conterraneus ejus propagatur, tamen naturæ tenerioris est & hyeme, acrius stringente bruma, stragulis contegendus est, ut subsequente æstate numerosiore prole repululet. Sub finem Septembris fastigiantur caules in *spicas* dodrante nunc longiores nunc breviores quos

N

pul-

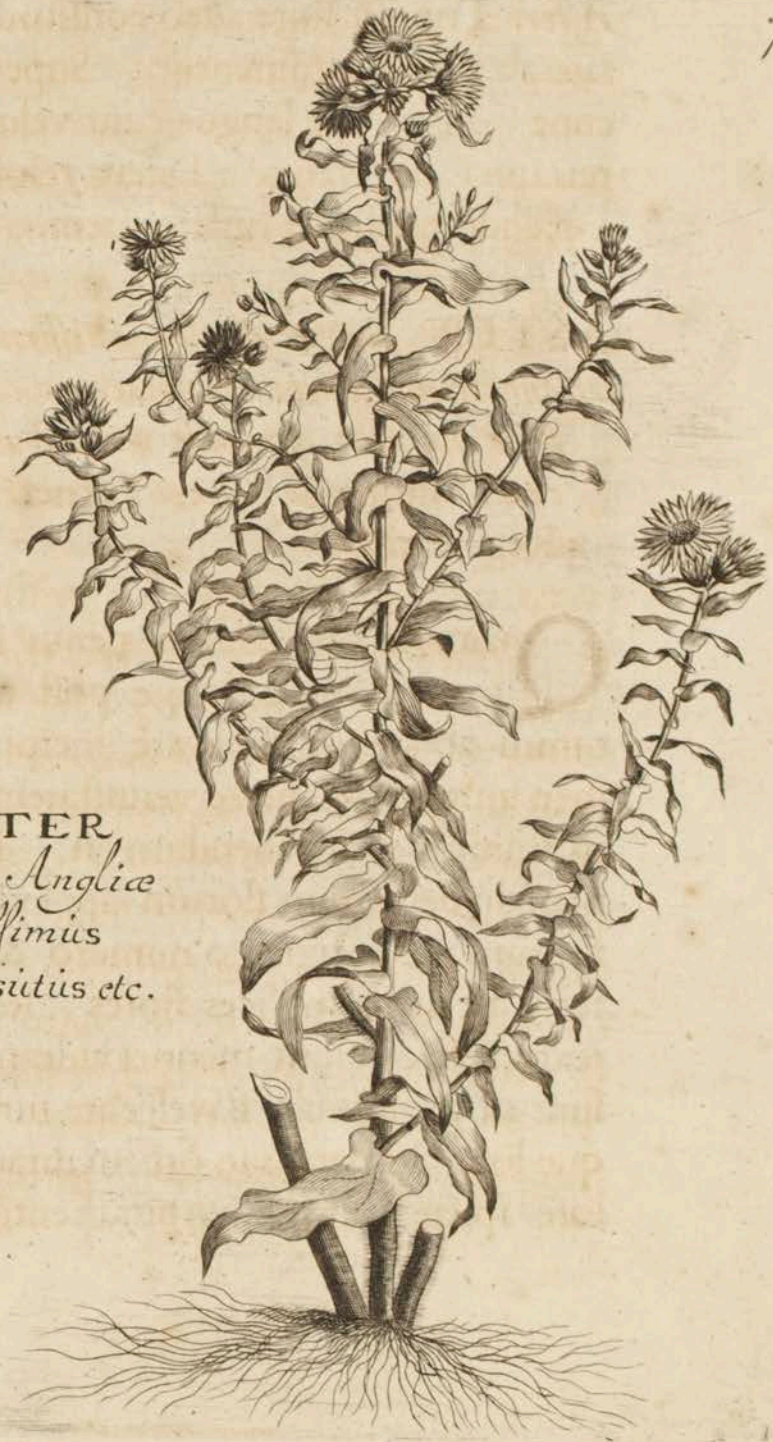
pulchrâ numerosâque serie exornant flores prominulo in ruffo flavescente disco purpureisque radiis *Asteri Tripolii* flore adeo consimiles ut sola parvitate ab his discriminentur. Superiores tum dehiscent, inferiores languescunt velut in plerisque floribus spicis usu venit. Discus resolvitur in pappum e pallido paulisper rufescentem.

ASTER *Novæ Angliæ altissimus hirsutus floribus amplissimis purpuro-violaceis.* *Aster Novæ Angliæ hirsutus floribus majoribus saturate violaceis* Dominæ de Flines. Turnef. Schol. Bot. Hort. Reg. Paris.

Quamvis hoc *Asteris* genus floream suam commam serius & longe post æquinoctium autumnii apud nos explicare incipiat, ob *florum* tamen amplitudinem & venustatem coeteris suæ sortis minime postponendum est. Hi namque inopiam hybernorum florum supplentes, in caulium ramorumque fastigiis eo numero & serie disponuntur, ut non simplices flores, sed artificiose contextum fasciculum mentiri videantur. Constructi sunt ex prominulo flavescente umbone numerosisque longulis petalis in orbem diradiatis violaceo colore splendidissime purpurascensibus. *Caulis* hominis

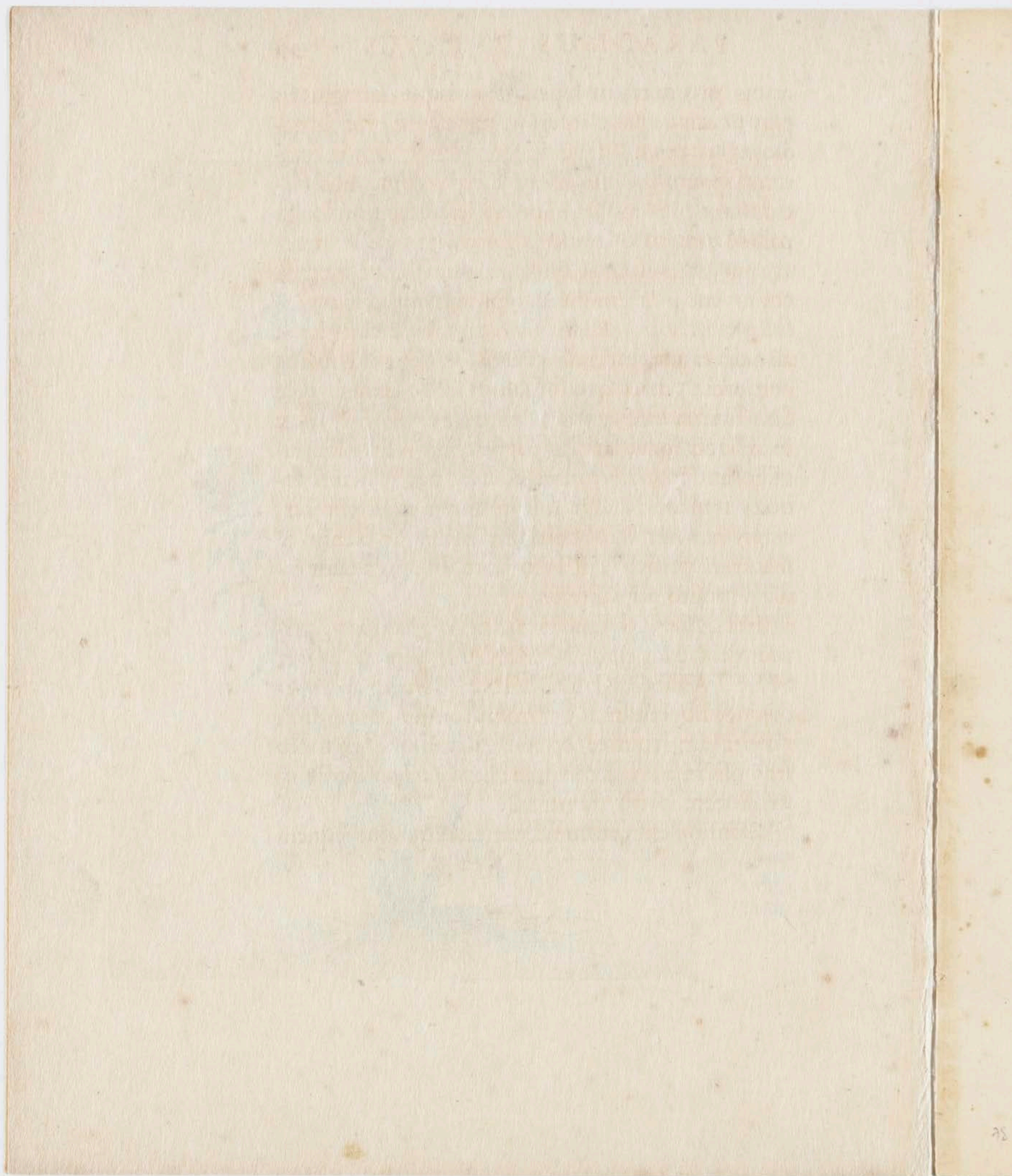
18

p. 98.

ASTER
Novae Angliae
altissimus
hirsutus etc.

Aster novae angliae

minis proceritatem superant rarisque lanuginosis pilis præcipue parte inferiori pubescunt, & à medio ad summum usque in complures ramos quorum supremi brevissimi sunt se expandunt. His circumstant *folia* mollia undulata sesquidigitum longa pallide virentia è latiuscula auriculata sede in mucronem gracilescentia quorum auriculæ ita inter se connivent, ut eminus conspicienti à caulibus perfecta videantur. *Radix* vivax est, ex crebris fibris ab uno capite descendentibus & in longum sparsis compacta, annisque singulis folia & caules, quæ duo hyeme intercidunt, renovans. *Semina* velut in reliquis hujus familiæ pappescunt. Brumam rigidiorum innoxie tolerat & licet per radicem soboles avulsas in quovis solo prompte multiplicetur, latius tamen multo adolescit, floresque plenius & maturius perficit, si loco horti solis meridiani radiis exposito implantetur.

Hic *Aster*, semine ex nova Anglia illato, primum educatus est a DOMINA *Agneta* de *Block*, SPECTATISSIMI DOMINI *Sybrandi* de *Flines* conjuge honestissima, stirpium omnium imprimis exoticarum cultrice & indagatrice sine exemplo studiosissima, cujus eximia liberalitate postmodum in aliorum hortos transit.

Consimilem ortum sibi vendicat quoque sequens

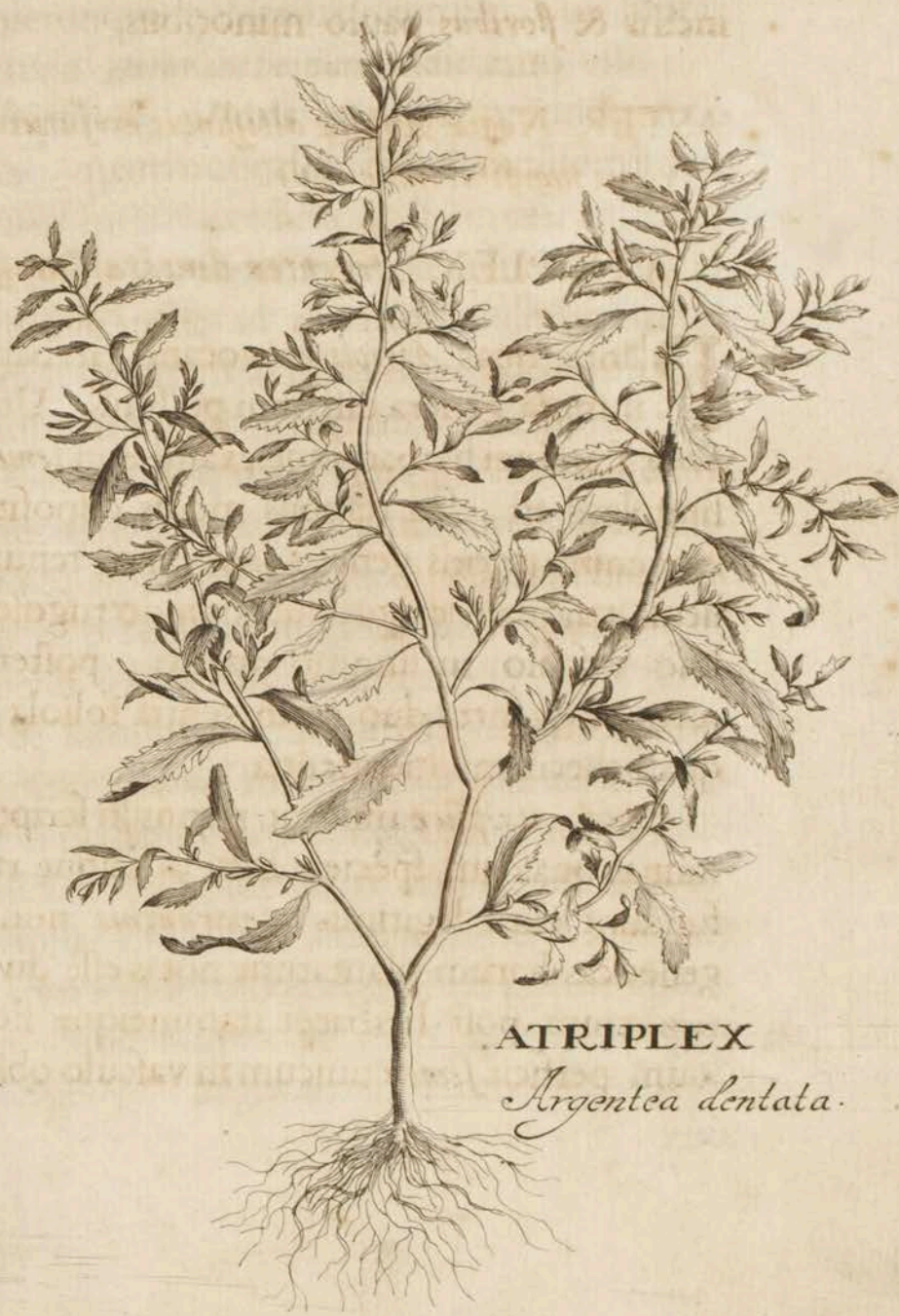
varietas , caulium proceritate florum colore & dispositione priori simillima , deflectens tantum ramis in caulibus rarioribus ; foliis angustioribus & mollius undulatis , auriculis amplioribus altiusque incisus & floribus paulo minoribus.

ASTER *Novæ Angliæ altissimus hirsutus alter , floribus nonnihil minoribus.*

ATRIPLEX *Argentea dentata Corassavica.*

Plantæ quas *Atriplices* vocant Herbarii , in duos summa genera distribui possunt. Utrique post floris staminei herbaceique exanthesia semen quidem singulare est , sed duobus modis dispositum. Semen enim prioris generis involvitur tenuissima pellicula tanquam exiguo subrotundo rugoso & anguloso vasculo in summo aperto ; posterioris vero reconditur intra duo conniventia foliola depressam quasi theculam mentientia.

Cum *Atriplice* miscent nonnulli scriptorum genuinas quasdam species *Bliti* , hæcque rursus confundunt cum legitimis *Amaranthis* non capientes genericas harum plantarum notas esse diversas. *Blitum* enim post herbacei stamineique floris defluviū perficit semen unicum in vasculo oblonge acumin-

ATRIPLEX
Argentea dentata.

p. 100

Faint, mirrored text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through. The text is largely illegible due to fading and the bleed-through effect.

minato orbiculatim seu ut Botanici loquuntur horizontaliter in duas partes diffiliente, *Amaranthus* autem post florem pentapetaloidem stamineo affinem, consimile fert vasculum aut *seminibus* pluribus & plerunque quaternis refertum, uti supra in expositione *Amaranthoidum* indicatum est.

Ad *Atriplicem* prioris generis pertinet hæc Americana, quam nunc describendam suscepimus. Tota *Halimi* instar candicat, & quasi argenteo splendente polline conspersa ad solem lucet. Pingui & apposito solo insita ad duorum pedum altitudinem adolescit crebris brachiata *ramis* adeo infirmis, ut plerumque resupini procumbant & humi fundantur. *Folia* atriplicem odoratam *Botris* dictam quadantenus æmulantur, ad ambitum scilicet dentata sinuata & nonnihil undata. *Flosculi* staminei sunt herbacei perexigui nudis oculis vix conspicui, conferti velut in brevissimis racemulis, qui summo caule & ramulis è foliorum sede egrediuntur. Hos sequuntur *semina* minutissima tenuissimis rugosis vasculi pelliculis pro congenerum more recta. *Radix* pallida est aliquot fibris capillata & annua, quæ è delapsis seminibus annuatim sese renovat. *Odore* & *sapore* nidoroso coeteris suæ fortis respondet. Nec dubitandum est quin conveniat quoque facultatibus. Legimus in Horto Fageliano.

Huc pertinet.

ATRIPLEX *Americana*, lanuginosa foliis phylli, seu *Origani incanis*, iconem Pluckenetus in *Tab. 75.* proposuit sub nomine *Amaranthi Indici verticillati albi Origani foliis lanugine incanis.*

BALSAMINÆ nomine duo genera inter se diversa a Botanologis proponuntur. *PRI-MUM* Pomiferum est, & scandens; *Viticulis* claviculatis; *Foliis* alternis vel integris, vel lobatis, lobis nunc magis nunc minus profundis; *Floribus* in quinque plerumque segmenta uniformia divisis; *Fructibus* vel majoribus cucumerinis vel minoribus baccarum instar, utrisque vel levibus vel verrucosis scabris aut hirsutis; *Seminibus* magnitudine forma & dispositione variis. *ALTERUM* capsulatum est & non scandens; *Capsulis* communiter pentagonis per maturitatem, in totidem partes sese contorquentes, dissilientibus; *Seminibus* subrotundis; *Floribus* monopetalis difformibus, anterius rictum posterius calcar habentibus; *Caulibus* erectis, *Foliis* integris, in margine crenatis, vel alternis vel conjugatis.

PRIORIS GENERIS SPECIES duodecim
repe-

reperiuntur apud auctores prima *Balsamina rotundifolia repens seu Mas*; a Bauhino in Pinace. Ab aliis *Cucumis puniceus*. *Balsamina cucumerina*. *Momordica* &c: dicitur, cujus fructus vel puriolus est vel ex luteo rubescit. Reliquæ undecim sub nomenclaturis Malabaricis exhibentur in *Horti Malabarici parte octava*, quibus interfunt tres species in *Horti Lugduno Batavi Catalogo & Paradisi Batavi Prodromo* propositæ, duæ nimirum sub nomine *Cucumeris puniceæ Indici majoris & minoris*, Tertia verò sub appellatione *Bryoniæ Zeylanicæ foliis asperis profunde laciniatis*, quæ forsan rectius vocanda est *Balsamina scandens seu Momordica Indica Bryonioides fructu levi minori rubro albis lineis virgato*. Zeylanensibus *Basangilli* dicitur.

His deciman tertiam subtexemus dictam.

BALSAMINA *Scandens seu Momordica Indica foetida Bryonioides fructu levi majori rubro*. Kopalani Zeyl.

Ex hujus radice exeunt tres pluresve viticulæ prælongæ claviculatae congenerum more vicina statamina involventes, angulosæ nonnihil lignosæ & nodosæ, nodis quasi in tubera excrescentibus & ubi terram attingunt novas radices agentibus.

Foliis

Folius ornatur *Balsamina* mari *C. Bauh.* similibus, sed amplioribus in longiora angustiora & profundiora sementa divisis, atroviridibus & subinde pallidis maculis infectis. Majores quoque sunt flores quinque fariam secti flavescentes, *calici* parvo, in quinque angusta seracea foliola desinente, insidentes. Hos excipiunt fructus glabri nitide rubentes teretes semidigitum longi pollicem crassi, in quorum pulpa continentur *semina* oblonga lurida, quadruplici serie secundum longitudinem disposita. *Radix* lignosa vivax & albida est nunc simplex nunc bipartita ac velut *Bryonia* sæpe rapaceæ crassitie, modo summo telluri obliquo ductu hærens, modo altius terræ impacta. Uti *sapore* acri amaro ingrato odoreque viroso imo etiam toto fere habitu ad *Bryoniam* accedit; sic quoque virtute cathartica ab hac non multum discrepat. Sed cum tardius & summa cum violentia operatur, inter venena reponitur à Zeylanensibus. Locis sordidis umbrosis ad macerias & parietinas frequens occurrit in Malabara & insula Zeylan. solum Belgicum valdopere averfatur. Nisi enim in Hypocaustis solite colatur, facile marcescit & interit.

POSTERIORIS GENERIS SPECIES novem innotuerunt; prima est *Balsamina Foemina* *C. B. Pin. Flore vel candido vel incarnato vel excandido*

PAGE 10

The following is a list of the names of the persons who have been named in the preceding pages of this book. The names are given in the order in which they appear in the text.

The names are given in the order in which they appear in the text.

The names are given in the order in which they appear in the text.

The names are given in the order in which they appear in the text.

p. 105.

20

BALSAMINA
Fœmina Zeylanica
angusto folio.

Impatiens triflora

dido & rubro variegato punctatove; Secunda est *Balsamina lutea*, seu *Noli me tangere C. B. Pin. Flore vel luteo vel pallido*. Cæteras sex exhibet *Horti Malabarici pars nona* sub nominibus *Onapu*. Nonam nos adjungimus, indictam:

BALSAMINA *Erecta seu fœmina*, *Persicæ angusto folio Zeylanica*. *Dijakudalu Zeyl.*

Hæc nomen accepit à *Dija* aqua & *Kudalu* hirudine, quasi diceretur *hirudinaria aquatica*. Primum enim locis irriguis & paludosis nasci amat, deinde hirudines vel plantæ hujus foliis insidere solent, vel seminalium capsularum formam quadrantenus referre videntur. Facie simillima est *Balsaminæ Fœminæ C. B. P.* Ast *folia* sunt angustiora & longiora; *Flores* minores rubello elegantissimo colore nitentes; conceptacula minora & glabra. *Seminibus* strato prægnanti insitis facile quidem adolescit; sed sub nostro climate hæctenus ad frugem non pervenit. Mox enim autumnii initio, postquam vix unum alterumve florem concepit, nullo subsequente fructu, exaruit. Huc referendæ sunt tres species *Balsaminæ fœminæ Indicæ Breyni in prodr.* 1. nempe flore albo, flore purpureo foliosiore, & flore purpureo fructu hirudinis facie, nam *Zeylanicæ* nostræ varietates, neutiquam species diversæ sunt.

○

BETO-

BETONICA *Maxima Scrophulariæ folio, floribus incarnatis*

Ad quinque pluriumve pedum proceritatem assurgit *caulibus* quadrangulis geniculatis glabris & instar *Scrophulariæ* radice nodosa, atropurpurascentibus, cui & *folia* quadantenus similia sunt, utrinque ex adverso posita rugosa mucronata, una parte viridia, altera pallidula; è geniculis exeunt rami, utrinque unus, quorum summitatibus spicatà densèque verticillata serie circumstant *flores* pallidè incarnati. Hi e galea bifida, labello auriculato & aliquot apiculatis staminibus constructi sunt. Singulis verticillis interponuntur parva foliola, sed ab iis quæ ramis & caulibus hærent diversa, minora nempe glabra tenuia acuminata nonnunquam pallidula & in ambitu rubentia. Tandem succedunt *semina* quaterna parva teretia fusca in caliculis quinquifidis oblongis. *Radix* numerosis albidis & in longum protensis fibramentis constat atque ad tertium quartumve annum perennat. Magna autem cura curari non postulat, quia in quovis Solo feliciter germinat, & e delapsis seminibus sese propagat. *Sapor* subacris & aromaticus, *odor* graviusculus subacutus inter mentham & lamium medius, *Semina* a CL. Do. *Boberto*

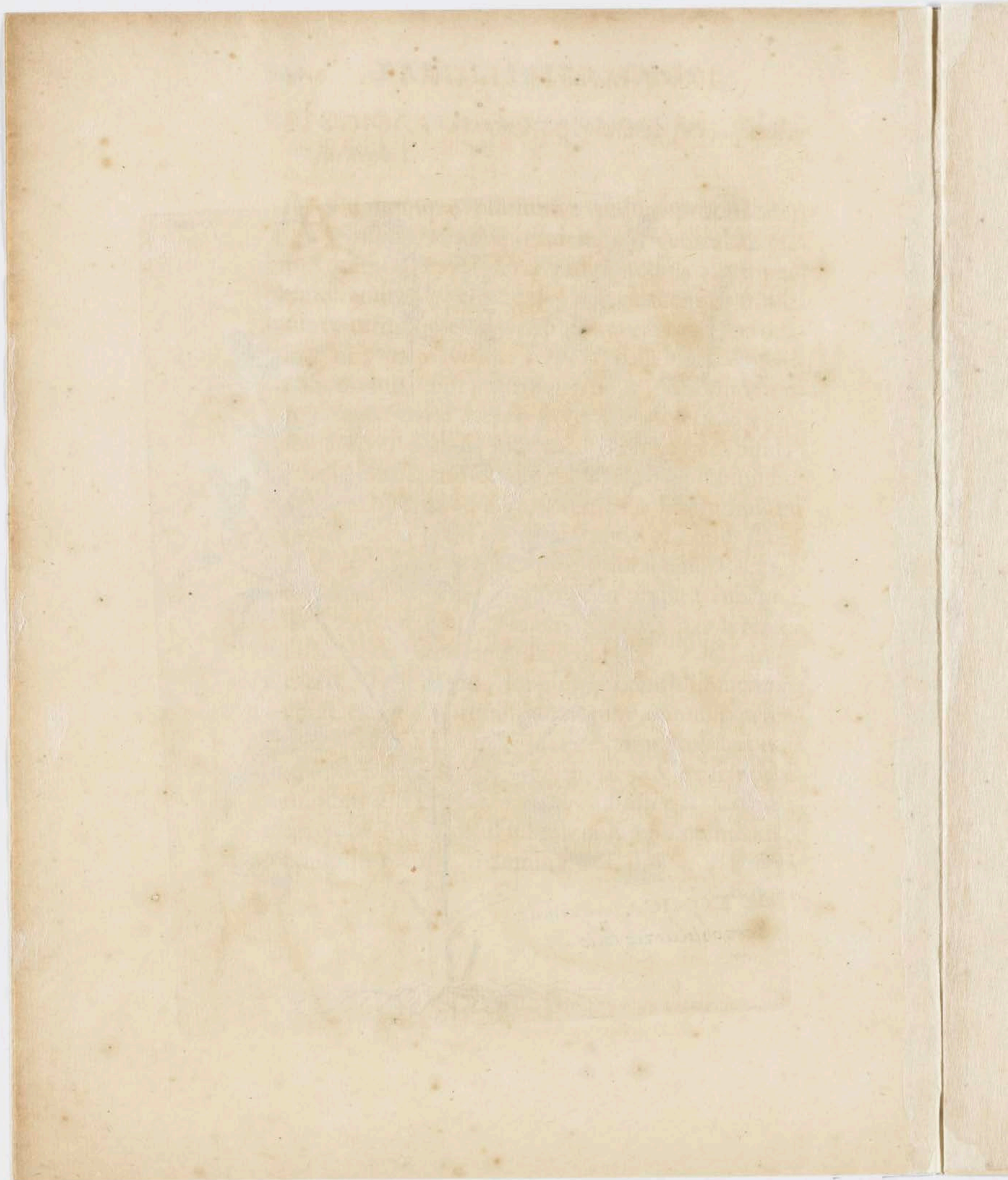
Bota-

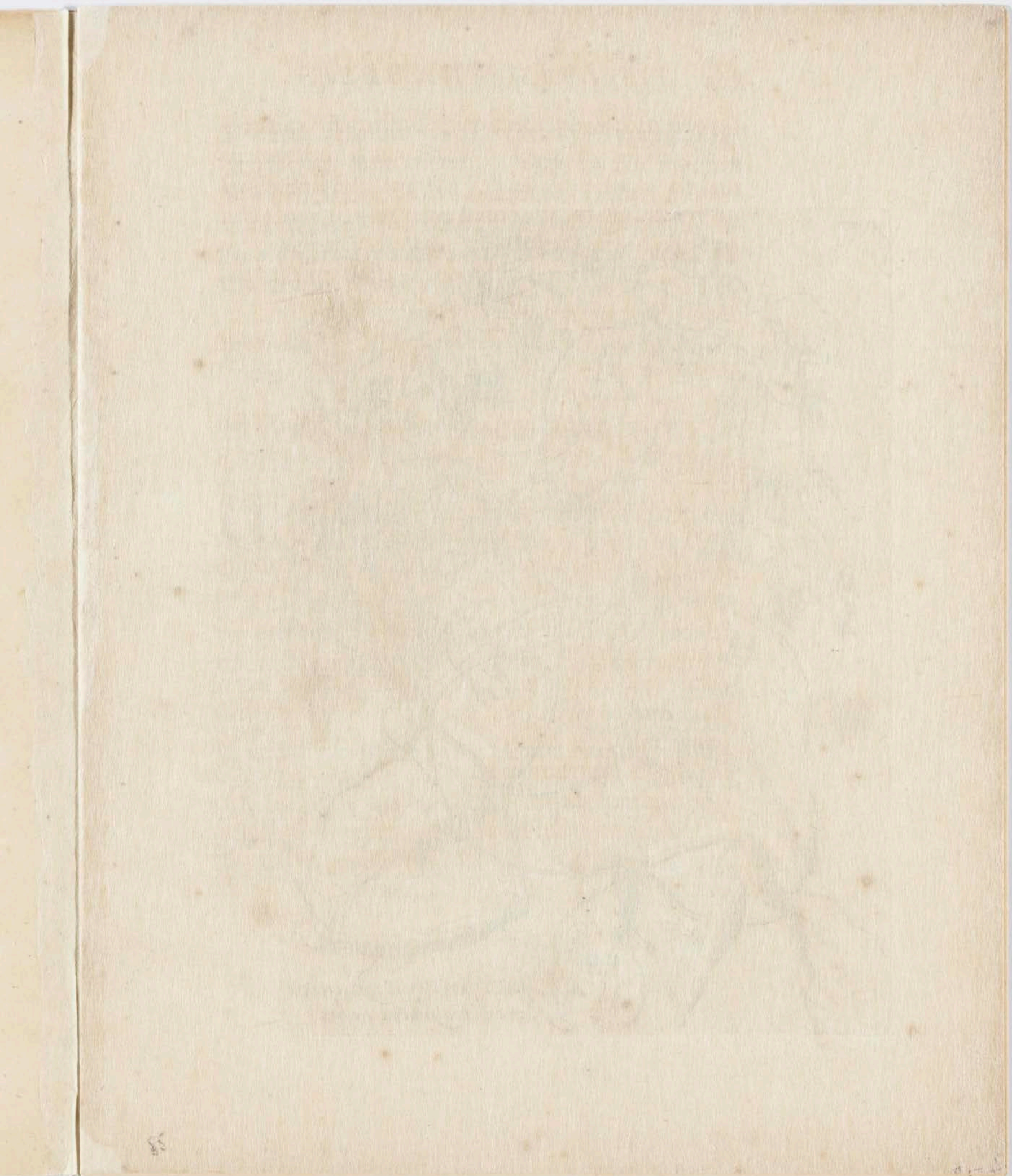
21

p. 106.

BETONICA maxima
Scrophulariæ folio.

p. 107.

22

BRYONIA Zeylanica
flore luteo fructa rabro.

Bryonia laciniosa

Botanico Oxoniensi accepimus, ubi locorum sponte nascatur non constat. Quæ in SCHOLA BOTANICA HORTI REGII PAR. sub nomine *Betonicæ maximæ scrophulariæ folio, flore e luteo pallescente* dicitur, vel eadem est, vel à nostra tantum floris colore differt.

BRYONIA *Africana laciniata tuberosa radice, floribus herbaceis.*

BRYONIA *Africana laciniata, tuberosa radice, floribus luteis.*

UTraque mihi enata est seminibus ad promontorium Bonæ Spei collectis. Priori *radix* est rotunda pugni magnitudine *Rhaphani* instar, albida, paucis fibris prædita, ima parte duas, tresve appendices quasi totidem novas radices promens. E summo capite mittit *flagella* longa capreolata tenera nodosa glabra ramosa quæ congenerum more obvia scandunt seseque iis involvunt. His *folia* hærent alterna glabra lucida in aliquot lacinias profunde secta. *Flosculi* e quinque herbaceis segmentis totidemque crocatis staminulis constant; singuli insistent singularibus tenuibus petiolis, in quos pediculus qui ad alas emergit, divisus est. Qui fertiles sunt

O 2

sub-

subjectum habent capitulum futuri fructus primordium, quod e marcidis flosculis abit in baccam insigniter rubentem pisi majoris magnitudine includentem quatuor acinos fuscos oblongo rotundos. In hypocauftis asservata perpetuo viret.

Huic non absimilis est posterior, proferens viticulas quadrangulas, *Folia* crassiuscula pinguia in tres aut quinque sinuatos dissecta lobos, *Flores* paulo majores singulares luteolos. *Fructus* nondum perfecit licet copiose floruerit. *Semina* verò e quibus adolevit forma & magnitudine feminibus *Cardui Mariæ* similia erant, coloris fusci, minime splendentis. Utraque in hypocauftis asservata perpetuo viret. Facultate purgandi a *Bryonia nigra* vix aut nihil differre consimilis *sapor* prænuntiare videtur.

BRYONIOIDES *Canadensis villoso fructu monospermos.*

NOVUM hoc plantæ genus *Bryonioidis* appellatione indigitavimus, eo quod crescendi modo, *caulibus* nempe scandentibus, *foliis* angulosis, *floribus* herbaceis & ni fallamur purgandi quoque virtute *Bryoniæ albæ* valde simile sit, solis fructibus & radicibus exceptis. Namque fibrosa est *radix*
ultro

ultra citraque per terram reptans, albida & summa parte in parvum veluti capitulum extuberans: *Flagella* longissima tenuia capreolata pilosa in multos ramos divisa & multiplici reptatu quibusvis obviis sese intorquentia: *Folia* Bryoniae albae foliorum æmula texturæ gracilioris & coloris in viridi dilutioris. *Flores* longulis pilosis pediculis e foliorum alis egredientibus insident *Bryoniae albae* colore textura & dispositione prorsus similis. Singulis, qui fertiles sunt, subjiciuntur fructus singuli, *amygdaliferae* propemodum magnitudine. Hi virides sunt continentes sub scabra crassiuscula carnosâ cute, undique rigidis villis quasi aculeis vestita, *semen* unicum depressum *Citrulli* semine paulo minus foris fuscum, intus candidum & in apice duabus vix apparentibus eminentiis donatum ut *Cucurbitæ* genus esse diceres. Annua est hæc planta, quæ ex decisis seminibus quotannis regerminat eâ sæpe luxuria ut nisi soboles sedulo evellantur & rami maturius præcidantur, facto incremento vicinas stirpes irretiat & strangulet. *Sapor* percipitur acris amarus nauseosus *Bryoniae albae* similis. Huic quoque virtute purgandi forsân non dissimilis est.

E Canada delata est ad *Clarissimum Tournesortium* à cujus munificentia nos recepimus.

CAPRARIA *Corassavica Cavritta Lu-*
sit.

EO quod in Corassavia infula hâc planta pascantur capræ velut in Europâ ex fruticum ramis, Lusitanis *Cavritta*, quod latinis *Capraria* sonat, indicta est. *Folia* quæ primis æstatis caloribus e radice pullulant in orbem congesta sunt, *Agerati* foliis paria, longiora tamen, profundius serrata & obscurius virentia. Inter ea fruticant tres pluresve *caules* ramosi sesquicubitum & amplius alti, quos alterno ordine ambiunt *folia*, iis quæ ad radicem sunt multo minora. Ex singulis ferme alis ab imis ramis ad apicem usque egrediuntur parvi quinquifidi caliculi bini ternive, interdum unicus & ex his *flores* oblongi candidi in quinque segmenta divisi. His marcescentibus succedunt *semina* parva, cineracea in conceptaculis oblongis nonnihil deprellis quæ primùm in duas postmodum in quatuor partes quasi totidem carinata foliola dissiliunt. *Radix* crassioribus & albo pallentibus fibris summam tellurem perreptantibus constat. Ea licet sit fertilitate hâc planta, ut per furculos ramulos & decidua semina sine multo labore propagetur, tamen auram rigidam geli-

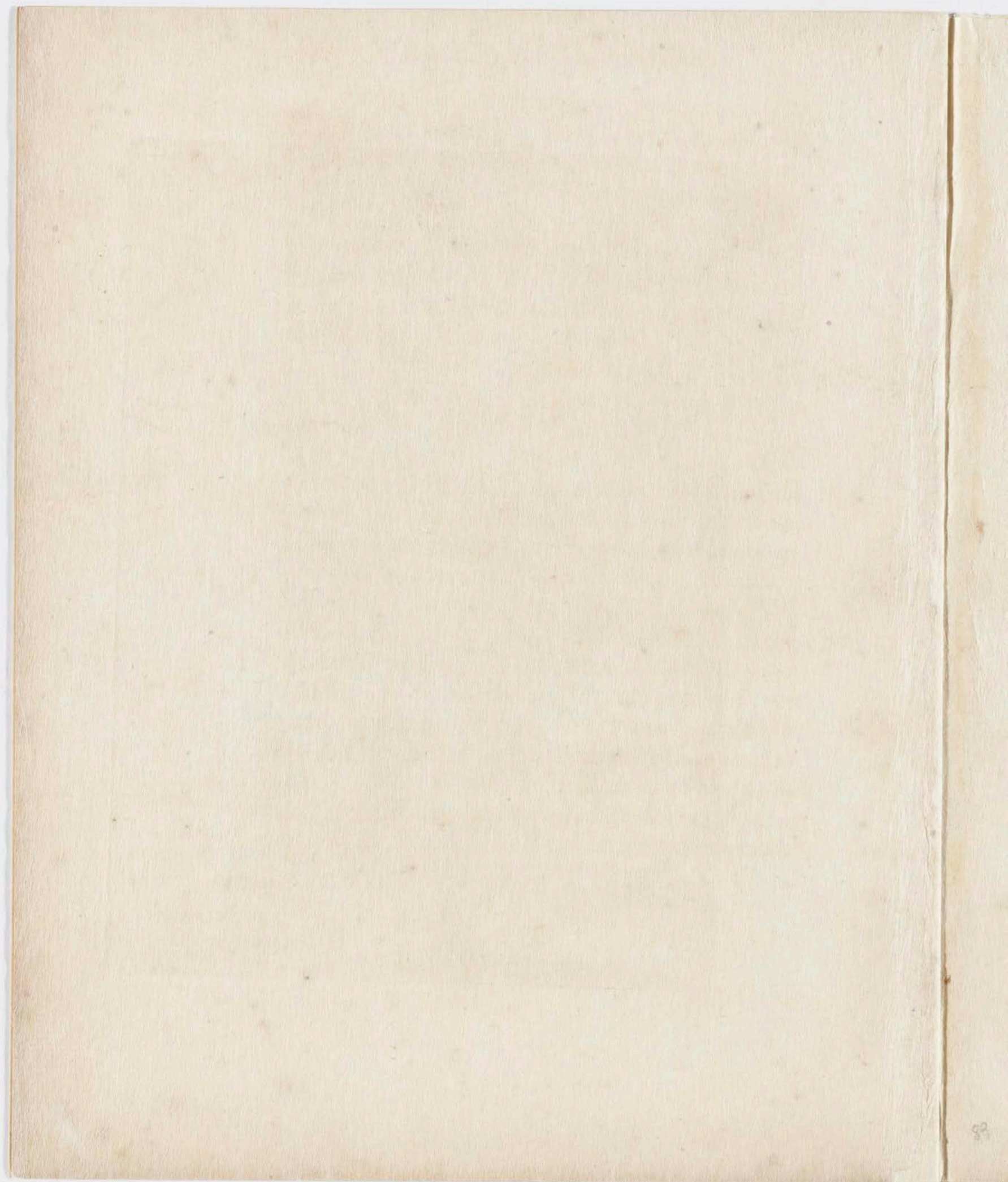
23

p. 110.

CAPRARIA
Corassavica.

Capparia biflora

Handwritten text, possibly a signature or name, located in the lower right quadrant of the sketch area. The text is extremely faint and difficult to decipher, but appears to be written in a cursive or semi-cursive hand.

p. III.

24

CARYOPHYLLATA
Virginiana alba.

Caryophyllata Virginiana

90

Daucus muricatus

gelidamve perperit nesciens, hyeme in hypocauftis, æstate locis soli expositis & ab injuriis cœli tutis custodiri expedit. *Sapor herbaceus, odor omnino nullus est.*

CARYOPHYLLATA *Virginiana alba, flore minore radice inodora.* Hort. Lugd. Bat.

C*Aryophyllatæ* hujus facies quamvis ex descriptione in *Hort. Lugd. Bat.* Catalogo tradita facile cognosci possit, atque etiam à vulgari non multum discrepet; nihilominus ejus iconem a nemine hæctenus editam in gratiam Botanophylorum exhibere visum est. Culta in hortis æque luxuriat ac vulgaris, hyemisque frigus innoxie tolerat.

CAUCALIS *Major Daucoides Tingitana* Moris.

D*Aucoides* cognominata est hæc *Caucalis*, quod toto habitu *Daucum sativum* seu *Pastinacam tenuifoliam* referat, seminibus exceptis quæ in hac majora, crassiora, & longioribus aculeis armata. Ejus historiam tractavit *Morisonus* in plantarum umbelliferarum distributione nova, idcirco iconem tantum in præsentis tabella exhibendam & lectorem ad accuratam *Morisoni* descriptionem pag. 65. relegandum duximus.

CE-

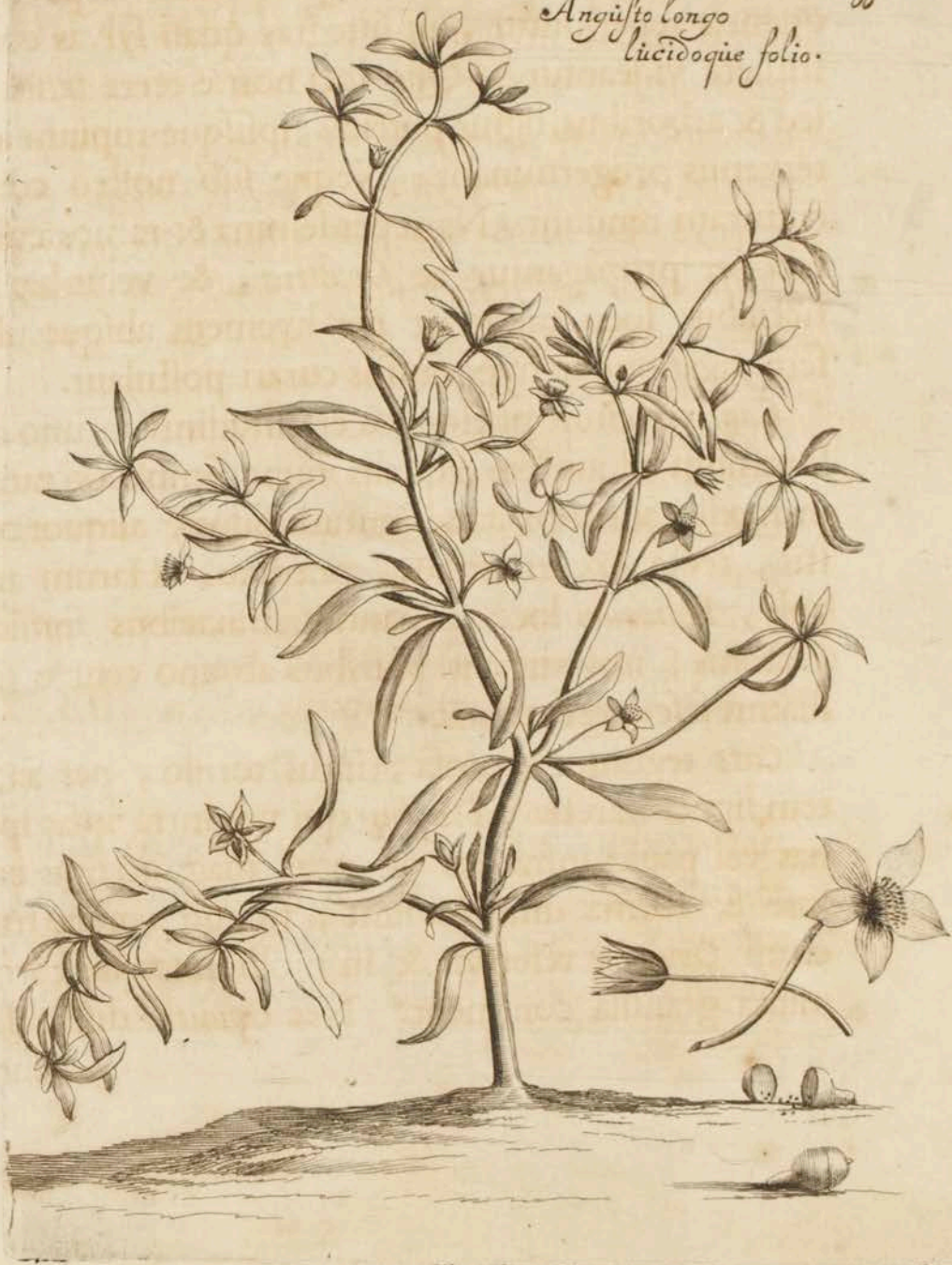
CEREI, insolitæ & mirabilis structuræ stirpes, a funalis tedæ effigie ita dicti, *Opuntis* seu Ficus Indicis congeneres sunt. Id florum fructuumque forma & dispositio facile evincunt. In Americæ insulis (borealibus exceptis) tanta sæpe frequentia reperiuntur, ut integras quasi sylvas constituere videantur. Quo loci non è terra tantum sed & arboribus, lignis putridis, ipsisque rupium interveniis progerminant; Neque sub nostro cœlo culturam renuunt. Nam per semina & ramos æque feliciter propagantur ac *Opuntia*, & velut hæ in fictilibus loco calido & per hyemem absque ulla fere rigatione in hypocaustis curari postulant.

Caules faciunt prælongos crassitudinis ab imo ad summum usque fere æqualis nunc simplices nunc in medio aut mox a radice multifidos, aliquot costis, recta excurrentibus, præditas. Harum anguli, *Foliorum* loco armantur minacibus spinis, Octonis, novenis aut pluribus ab uno centro radiatim sese exferentibus.

Cute teguntur carnosæ, intus torulo, per ætatem ligneo farcti. *Fructus* qui vel intra ipsas spinas vel paulo infra eas oriuntur magnitudine colore & forma distincti sunt, singuli tamen fructum *Opuntia* referunt & in molli dulcique carne multa granula continent. Nec *Opuntia* dissimiles sunt

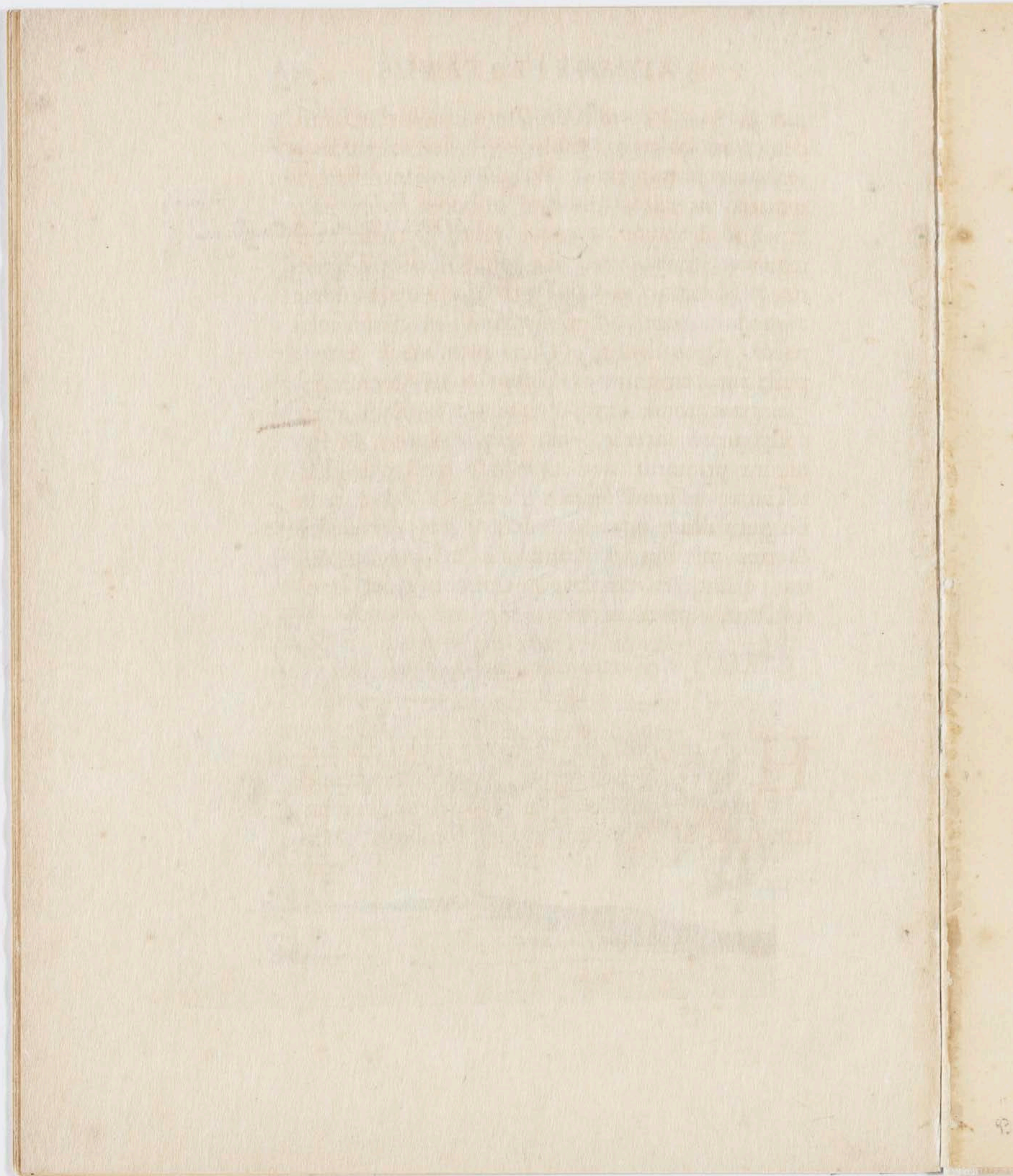
26

p. 112.
PORTULACA *Coraffavica*
Angusto longo
lucidoque folio.

92

Sesuvium Portulacastrum

sunt *flores*. Hi enim fructuum rudimentis insidentes ex oblongo crassoque collo in amplum ambitum terminantur. Petalis constant plurimis numero incertis, quorum inferiora basin floris strictius ambiunt, eamque veluti squamæ contegunt; Summa verò rosæ instar in orbem laxantur. Nituntur *radicibus* pro stirpis magnitudine admodum parvis, lignosis albidis in crassiusculas paucas fibras divisis. Cum primùm è semine pullulant, emittunt muscosum & in orbem conglobatum tomentum, (araneosam telam in se convolutam dices,) sub quo costarum & spinarum primordia non injucundo spectaculo delitescunt. Harum septem species ex America in Belgium illatæ sunt. quatuor majores & erectæ & tres minores & scandentes seu procumbentes, quanquam quinta nonnunquam erecta conspicitur. prima audit.

CEREUS *erectus maximus, fructu spinoso rubro.*

Dadus

Hujus *truncus* mox ab exortu multifidus raro simplex crassitie femur, proceritate quindecim pluresve cubitos superat; & circa summitatem quasi in oblongum caput protuberat Costis

P

con-

constat octonis interdum denis, armatis totidem spinis ex uno centro prodeuntibus, validis sed brevibus quarum longissima vix unciam excedit. Flores è viridi pallidè flavescere dicuntur. Fructus pugni magnitudine rotundi & Spinis muniti insigni rubro nitent, quem colorem quoque sicci retinent; Horum concolor caro continet semina parva oblonga nigra. Qui in Paradisi Bar. prodr. *Cristatus Beaumontianus* appellatur, *Cerei* hujus varietas est, cacumen habens compressum & velut bifida crista coronatum. Spectatur in Horto laudatissimi *Beaumontii*, unde cognomen accepit. Altera est.

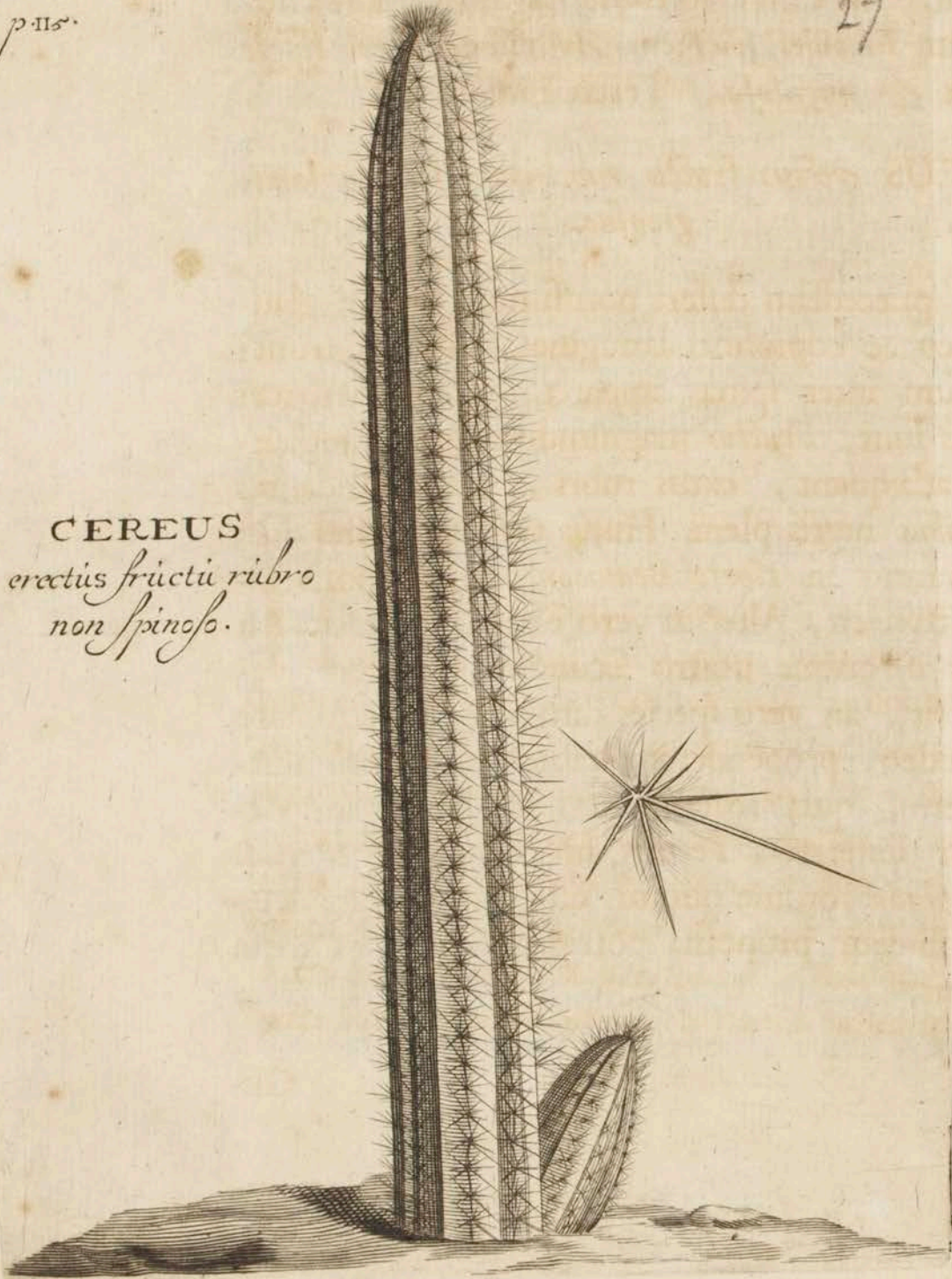
CEREUS erectus fructu rubro non spinoso.

Hastas erigit priori conformes, ast angulosiores & spinosiores, spinis junioribus præcipue ad exortum rara rufescente lanugine pubescentibus. Consimiles quoque sunt Flores. Fructus magnitudine & forma ovum gallinaceum referunt, spinisque carent, superficies rubet, caro in viridi languet, Semina nigricant. Hic idem videtur quem *Nierembergius* in *Historia naturæ* sub nomine *Cerei spinosi*, *Bauhinus* in *pinace Cerei peruviani spinosi fructu rubro nucis magni-*

p. 115.

27

CEREUS
erectus fructu rubro
non spinoso.

Cactus lanuginosus

gnitudine & Stapelius in notis ad Theophrastum *Euphorbii adultæ plantæ* sive *Cerei effigie* Lob. proponunt. In Catalogo *Horti Lugduno Batavi* nominatur *Ficoides seu Ficus Americana Cerei effigie spinosa & angulosa*. Tertia indicta est.

CEREUS *erectus fructu rubro non spinoso lanuginosus.*

A præcedenti differt potissimum colore glauco & copiosiori lanugine, quæ ad trunci fastigium inter spinas apparet. *Flores* herbacei coloris sunt, *Fructus* magnitudine nucem juglandem adæquant, extus rubri, intus viridantes *Seminibus* nigris pleni. Hujus *Cerei* varietates duæ observantur in *Horto Beaumontiano*. Prioris lanugo flavescit, Alterius vero ex albo pallefcit. An *Cereus* in ordine nostro secundus hujus tertii varietas sit, an vero species distincta, determinare vix audeo, propenderem tamen in partem affirmantem, quia fructus sicci nihil inter se videbantur differre. Tertius hic *Cereus* in *Parad. Bat. prodr.* ordine quintus est, cujus nomenclatura ibidem proposita corrigenda est. Quarta vocatur.

CEREUS *erectus altissimus Sirinamensis.*

Hujus truncum ultra quadraginta cubitorum altitudinem attolli, asserunt ex Sirinama reduces. Ante octodecim annos Surculum vix palmum altum CL. meus prædecessor *Arnoldus Syenius* in Hortum Academicum Lugduno-Batavum transtulit, qui jam in eam amplitudinem adolevit, ut crassitie brachium & proceritate septendecim cubita superet, vestigiis incrementi, quod singulis annis accessit, in superficie trunci remanentibus, Rectus est & simplex non ramosus costis in imo quinis mox octonis & summum versus denis præditus. quarum extrema ab radice ad cacumen usque armantur spinis, octo decemve ex uno centro egredientibus, ast brevioribus quàm in antecedentibus. Anno M. DC. LXXXI. unum atque alterum protulit *florem*; Biennio vero post, cum æstas fervidior esset, Julio mense viginti septem edidit. Hi ad costarum extrema fere in medio trunci nunc intra spinas nunc juxta eas exhibant effigieque tubum in amplum orificium sese laxantem referebant. Tubus carnosus erat viridis rotundus striatus & orificium versus quasi squamatus; squamis tamen à se mutuo non fece-

fecedentibus, crassitie pollicem, longitudine digi-
 tum cum semisse implebat, ad summam oram ve-
 rò, ubi in petala se explicabat, Rosæ majoris
 amplitudinem excedebat. Petala numeravi qua-
 draginta quatuor, quorum interiora candida & ad
 extremum ambitum in aliquot crenas secta erant,
 exteriora verò in viridi obsolete purpureo colo-
 re pallebant. Ex umbilico horum multa candida
 capitata staminula coronæ specie in orbem fusa
 prodibant, in quorum medio alia sedecim aut se-
 ptendecim absque capitulis flavescente farina asper-
 sa, quæ crassiusculo Stylo ab imo tubi, ubi fru-
 ctus incipit, oriundo, procedebant. *Flores* una
 cum *fructibus* quibus insidebant & arcte cohæ-
 rebant eodem die quo se aperuerant defluebant.
Opuntis autem similes videbantur fructus. Nam
 horum rudimenta multis *granulis* referta, viri-
 dia erant, spinisque destituta. Quinta nomina-
 tur.

CEREUS *Erectus minor fructu spinoso, costarum
 numero varians. Colebre de Spine Hisp.*

HUjus *caules* minores sunt quam præcedentis
 duos tresve pollices in ambitu crassi. Co-
 starum numero variant primum tres postmodum

P 3

qua-

quatuor & quinque in uno eodemque caule observavi. Spinarum agmina longius invicem dissident, spinis productioribus & tenuioribus communiter quinis juxta se positis. *Flos* è viridi pallet. *Fructus* rotundus spinosus. *Semina* majuscula. Hic in Paradisi Batavi prodromo *Cereus erectus Curassavicus tetragonus articulatus* appellatur; Ast verè articulatus non est; Sed caulis fastigio, dum augetur & succrescit, novus caulis, nexu quasi articulado junctus, videtur accessisse. Sexta est

CEREUS Scandens minor trigonus articulatus fructu suavissimo.

CAulibus exit prælongis in ambitu tres pollices crassis, ramosis, articulatis, flexuosis, humi reptantibus aut, si adminicula inveniant haderæ more ascendentibus. Hi ternas acutas costas quinque vel sex parvis aculeis velut præcedentes armatas habent. Articuli quibus caules coagmentantur in patrio solo vix palmum longitudine attingunt; In hypocaustis vero vitreis sub nostro cælo pedem nonnunquam superant. Ex omni ferè parte præcipue intra canaliculos sive sulcos emittunt longas pallentes fibras, quæ vel in terram demittuntur, vel arborum quas scandunt scissuris veluti claviculi
fe

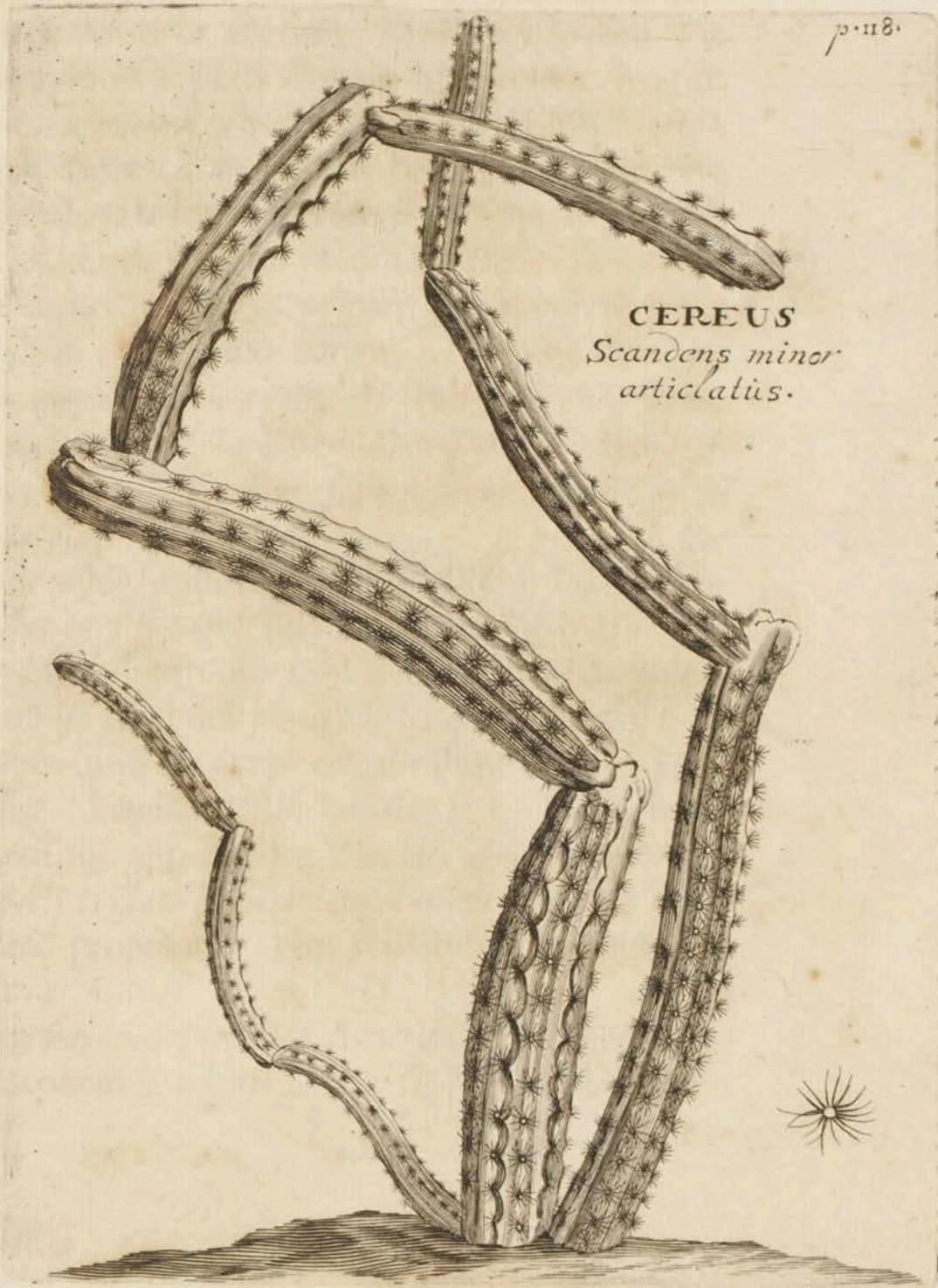
BRYONIA
Africana glabra
foliis profunde sectis
terrioribus.

Bryonia Africana

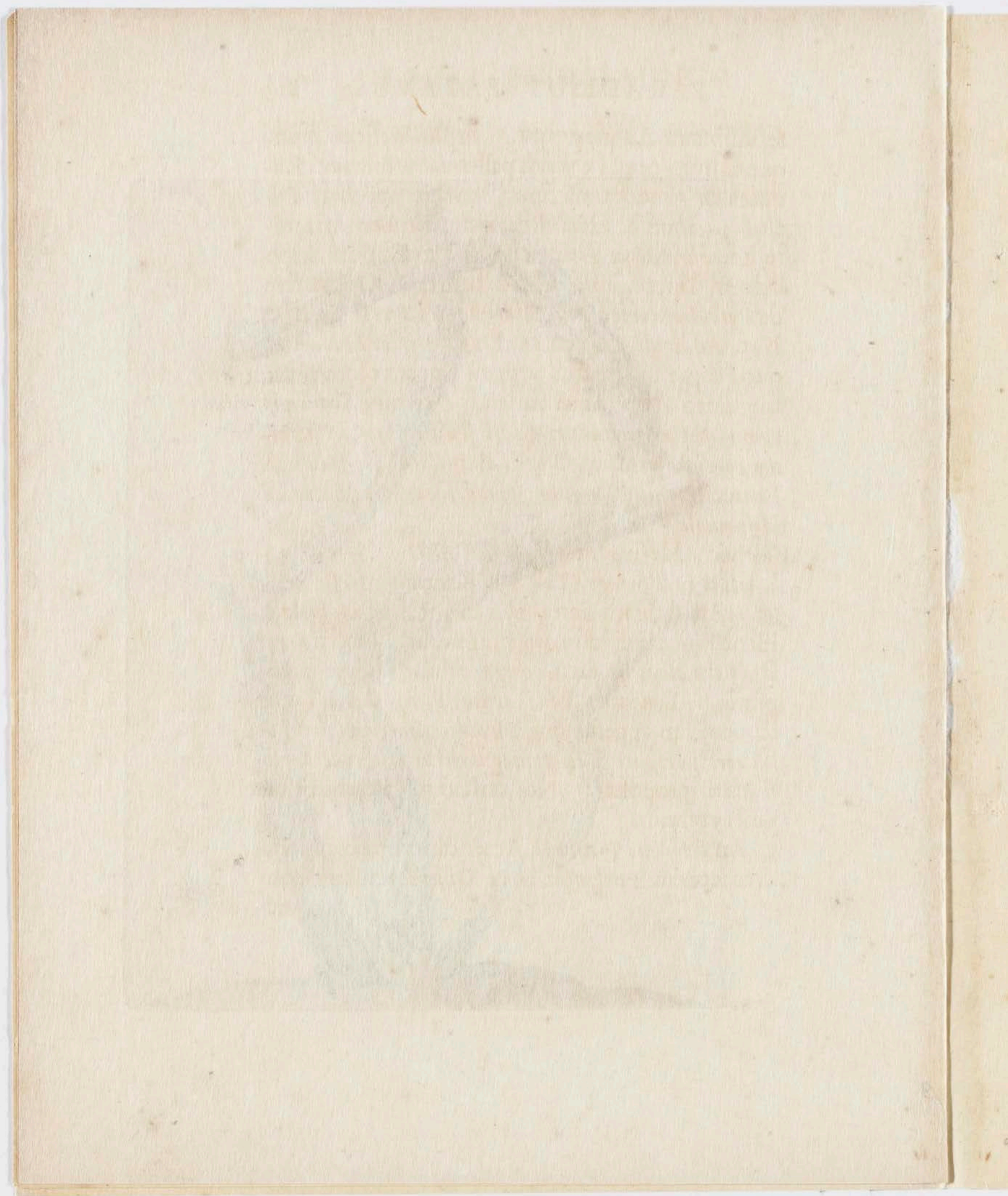

29

p. 118.

CEREUS
*Scandens minor
articulatus.*

se insinuant illaqueantque. In floribus siccis quinque tantum petala e viridi pallentia numeravi. Reduces ex America asserunt, fructum appellari *Pythahaya*, intus & extra elegantissime rubere, magnitudine *aurantiam* æquare & ob suavissimum acidodulcem saporem in deliciis haberi. Eadem fere de *Pythahaya* refert *Nierenbergius* in c. 80. l. 14. *Hist. Nat. Addit. de Laet* c. 12. l. 19. *Descr. Ind. occid.* quod comestus fructus urinam tingat colore plane sanguineo, sine noxa tamen. Nomine *Cerei peruani amplexicaulis articulati fructu rotundo maximo coccineo* extat in *Parad. Bat. Prodr.* *Baub.* in *Pinace* vocatur *Carduus spinosissimus brachiatus ex Hispaniola.*

Huic valde simile est *JAMACARU* 1. *Pison.* *Pluckenetius* in *Phytogr. Tab. 29.* plane idem esse censet; Ast dubium inter alia injicit fructus pulpa. Hanc *Piso* candidissimam esse scripsit. Nostri *Cerei* fructum intus & extus elegantissime rubere accepimus. Laudatus *Pluckenetius* 1. c. *Cerei* hujus iconem sub appellatione *Ficoidis Americani* seu *Cerei erecti cristati foliis triangularibus profundè canaliculatis* proposuit. Nos cristatum hæcenus non observavimus.

An *Carduus Pitahaya* Americanorum cujus fructus iconem *Parkinsonius* ex *Orviedo* exhibuit cum

no-

nostro *Cereo* conveniat, iis decernendum relinquo, quibus fructum vidisse contigit.

Similis etiam species huc invec̄ta est ex insula St. Crucis nomine *Pythabayæ Simeron* hoc est *Pythabayæ sylvestris*. Facie vero a priori diversa non erat. Sed differentiam in fructus sapore minus suavi consistere perhibebant qui huc attulerant. Septima appellatur.

CEREUS *Scandens minor polygonus articulatus.*

Crescendi modo similis est præcedenti, proferens *caules* prælongos articulatos flexuosos ramosos & radicosos, digitum crassos, multis costis, (nonnunquam quindecim numeravi) totidemque brevissimis & tenuissimis spinulis armatis præditos. De *flore & fructu* nihil mihi constat. Idem minimus articulatus ex vera cruce *Par. Bat. Prodr.* ab hoc *cereo* nullatenus differt.

Ad *Cereorum* familiam pertinet quoque planta Mexicana quam ex *Rechio Joh. Terentius* Lynceus proposuit nomine *Quah cuetz placuitlapilli*.

CH A-

CHAMÆCISTUS *Americana Portulacæ folio, flore albo.* Portulaca *Americana seu Corassavica latifolia, erecta floribus albis.* Par. Bat. pr.

Cubitali altitudine assurgit, *caule* inæquali, tereti glabro, succoso, frequentibus inconditis ramis distincto. Hos vestiunt *folia* crassiuscula ex angusto principio in obtusam latitudinem, se laxantia, sativæ *portulacæ* proxima, at paulo ampliora & succo aqueo insipido plena. *Caulis* & ramorum summitates finduntur in triquetros sesquidigitales quasque alatos ramulos, & hi rursus in alios breviores, *foliis* ut plurimum viduos, quos veluti spicata serie coronant *flores* candidi pentapetali, insidentes calici bivalvi herbaceo, fugaci; hos subsequuntur vascula subrotunda piso majora, quæ maturitate in bina, ut plurimum tamen ternaria carinata tenuia foliola dissiliunt & exigua nigricantiâ *semina* profundunt. *Radix* fibrosa alba & annua videbatur. Prodiit hoc anno (1688) feminibus ex *insula Crucis* delatis, cujus incolæ plantæ hujus foliis, velut nostrates portulacâ, vescuntur.

Q

CY-

CISTUS *Humilis aizoides Africanus glauco folio,*
flore albo.

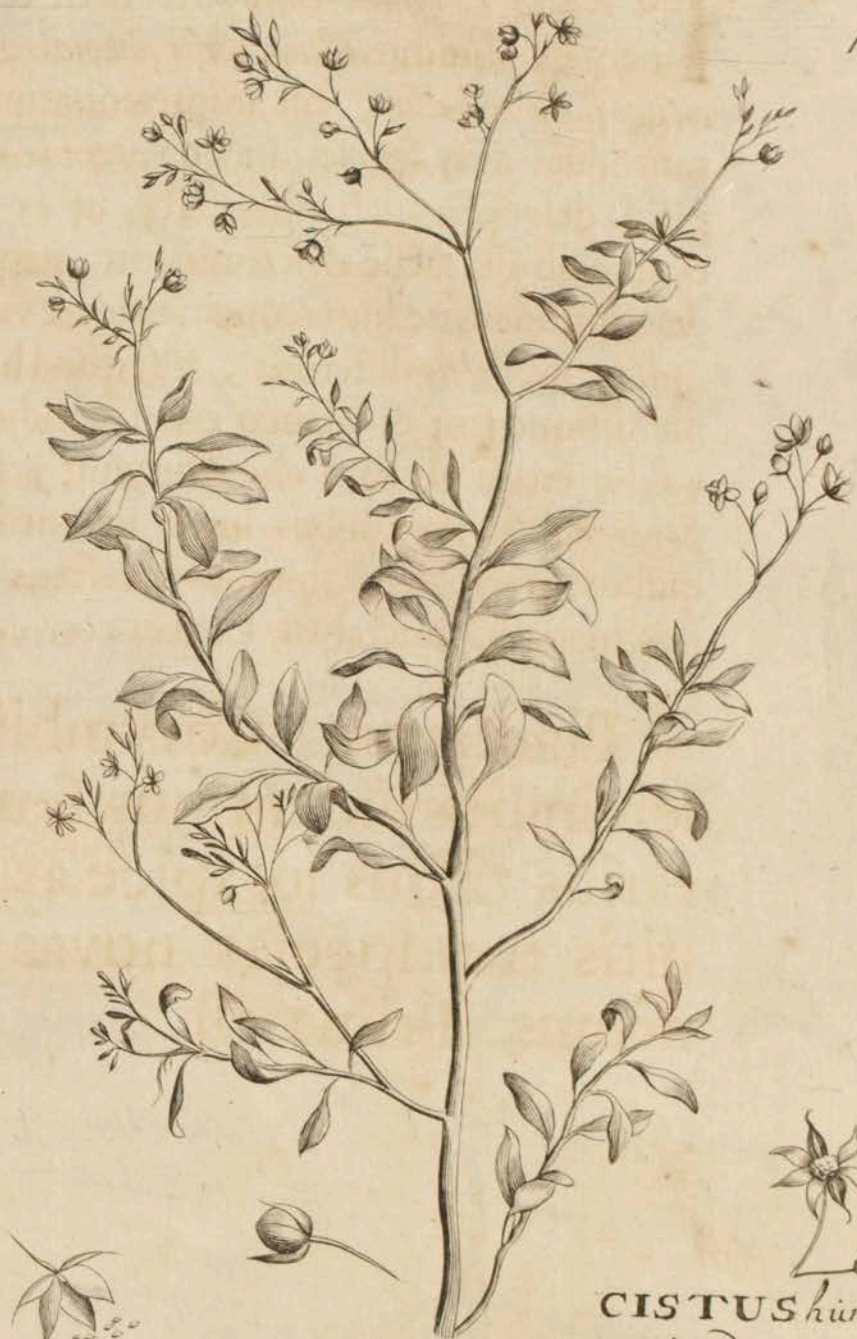
IN Horto Lugduno-Batavo iconem & descriptionem exhibuimus *Chamaecisti aizoidis Africani maritimi flore rubello*, cui impresentiarum subnectimus duas alias species itidem *aizoidæas*, quarum prima descriptæ ad eam affinis est, ut ex sola nomenclatura ab illa facillè discriminetur, neque exactam descriptionem nedum iconem exigere videatur. Nec radice nec foliis differunt, nisi quod hæc breviora plerumque sint & glauco colore undique perfusa. *Caules* etiam vix tam altè assurgunt, sustinentque *flores* albos staminibus luteis in medio stipatos, quibus subest *calyx* bifolius virescens plurimis nigris maculis punctatus. Cætera conveniunt.

Plantarum Corymbiferarum
feminibus bidentibus, seu duabus
rarius tribus in apice aristis præ-
ditis tres species novas proponemus. Prima est.

CHRY-

30

p. 122.

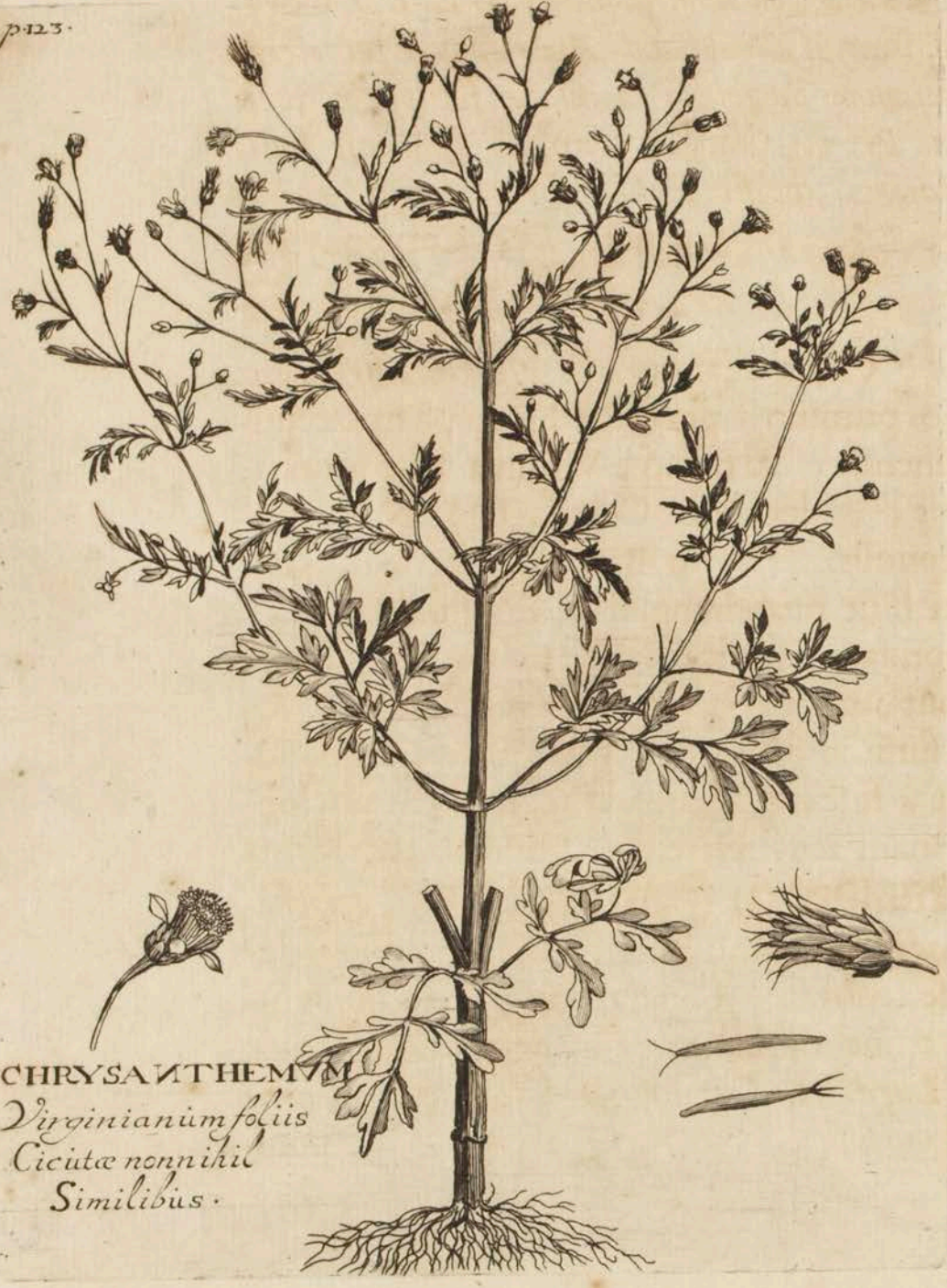

CISTUS *humilis*
aizoides.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

p. 123.

CHRYSA NTHEMUM
 Virginianum foliis
 Cicuta nonnihil
 Similibus.

CHRYSANTHEMUM *Americanum Cordis Indi folio.* Chrysanthemum *Virginianum foliis multifidis Cicutæ non nihil similibus* H. L. Bat. Chrysanthemum *Cannabinum Americanum frutescens Virginianum Sambucci laciniatæ foliis & facie* Breyn. Pr. 2. Chrysanthemum *Chinense foliis plurifariam divisis Halicacabi peregrini æmulis* Pluck. Tab. 22. Cuambu *sive* Caryophyllata *Pison.*

HOc e China allatum esse *Pluckenetus* refert. Nos primum à præfecto Horti pharmaceutici Londinensis, ad quem e Virginia delatum erat, habuimus, & deinde ex Corassavia & Nova Anglia accepimus. *Piso* in Brasilia observavit. *Caulles* striati sunt quadranguli & nonnihil depreßi. *Folia* potius *pisi* vesicarii seu *Cordis Indi* quam *Cicutæ* aut *Sambucci laciniatæ* folia imitantur. *Semina* in summo duabus interdum tribus aristis donata sunt, fusca quadrangula angusta unciam longa, formam acus referentia; Hinc ab acus forma vulgo **Paalden en Spelden kuydt** appellatur. *Radix* quotannis interit, & ex seminibus deciduis sese renovat. Cætera quæ plantæ hujus historiam attinent, habentur in descriptione, quæ in *Hort. Lugd. Bat.* Catalogo, sed absque icone pro-

ponitur. Idem latifolium seminibus longissimis Curassavicum *Parad. Bat. prodr.* specie diversum non est. Pro vario solo ac cœlo varia est foliorum magnitudo. Altera est

CHRYSANTHEMUM *Americanum Ciceris folio glabro, Bellidis majoris flore.*

R Arum hoc & perpulchrum *Chrysanthemum* florum colore & forma *Bellidem* majorem sylvestrem, foliorum pinnis *Cicer* quodammodo æmulatur. *Caules* promit quamplurimos cubitales nodosos ramosos graciles infirmos & ni fulciantur humi residentes. *Folia* conjugata, pinnis crenatis hilaris viroris ex uno pediculo ternis composita, ad imos caules nonnunquam quinis & ad summos qui flores sustinent solitariis, quæ quo propiores radici, eo rotundiores & quo remotiores eo longiores sunt. *Flores* ex octonis candidis petalis & punicante in luteo disco constant. *Semina* succedunt priori paria striata bifurcata fusca & si diligentius inspiciantur undique villosis hamulis obsita, inde est quod veluti præcentia prætereuntium vestibis adherent. *Radix* e numerosis albidis fibris coheret, vivax est, & vim sobolis procreandæ possidet. Naturæ teneioris est hæc planta & ab hyberno frigore quod inno-

CHRYSANTHEMUM
Americanum Ciceris
folio.

Coreopsis Alba

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

p. 125.

CHRYSANTHEMUM

Corassavicum
alato caule.

verbescina alata

innoxie non fert defendenda. *Sapore & odore evidenti caret.* Adolevit in Horto *Fageliano* seminibus ex *Insula St. Crucis* invecitis. *Postrema est.*

CHRYSANTHEMUM *Corassavicum alato* *Caule floribus aurantiis.* *Chrysanthemum cannabinum Americanum alatum flore aphylo globoso aurantii foliis Baccharidis Breyn. Pr. 2.* *Chrysanthemum Americanum bidens alatum flore parvo aurantiaco Pluckn. Tab. XLVIII.*

A bidentibus *Chrysanthemis* multum discrepat *plantæ hujus externus habitus: Caules enim ab imo fere ad summum usque membranaceis alis e foliorum marginibus deorsum flexis vestiuntur. Folia non conjugato sed alterno ordine nascuntur. Differentia quoque in floribus est, ut postea dicetur. Hi si expendantur primo intuitu Conyzæ potius quàm bidentis Chrysanthemis genus esse videtur; Ast ubi semina apparuerunt nemo eam à prædictis Chrysanthemis facile removebit. Radicibus firmatur ab uno principio compluribus vivacibus surculosis pallidis, è multis fibris minimum digitum crassis & in profundum actis coag-*

Q₃

men-

mentatis; *Caules* ultra cubitum rectà elevantur in varios ramos divisi rotundi subhirsuti digitalis crassitiei. *Folia* quidpiam similitudinis cum Monspe-liensium *Bacharide* habent. Rugosa enim sunt multis venis prædita, in margine crenata quasque undulata absque pediculis in caule locata. Formâ admodum variant. Interiora pene rotunda sunt, cœtera longula & interdum non nihil mucronata; intermedia quæ maxima sunt, amplitudinem palmæ nonnunquam excedunt. Ramulorum cimis insident globuli e multis minutis flosculis aurantiaci coloris & in quinque segmenta partitis contexti. Singulis succedunt *semina* parva spadicea membranacea cordata in summo duobus brevissimis & angustissimis apiculis donata. *Plucke-netius* suæ iconi tres apiculos appinxit. Eo quod a Brumæ rigore facile lædatur in hybernaculis as-servandum est, medio verò Maij in pulvillos dispositum, conspirante cœli temperie lætius assurgit, quam si in testaceis relinquatur. *Sapor* herba-ceus, floris *odor* languidus.

Cum primùm feminibus e Corassavia invec-tis adolevisset hoc *Chrysanthemum* totum incanum erat, Bimulum vero factum & deinde per sob-cles & semina propagatum mutata canitie, elegan-ti viridi colore nitebat.

p. 127.

CONYZA
 pyrenaica foliis
 primulae veris.

Inula bifrons

CONYZA *Pyrenaica* foliis *primulae veris* Conyza *latifolia viscosa suaveolens flore aureo è Gallo provincia* Schol. Bot. Paris. Tournef. Eupatoria *Conyzoides maxima Canadensis foliis caulem amplexantibus.* Plucken. Tab. LXXXVII. *Conyza major alato caule foliis primulae veris longe amplioribus graviter odoratis.* Læl. Triumfett.

Per initia antequam decaulescit *Conyza* hæc *folia* profert in orbem fusa, superficie rugosa & in ambitu acuminatis crenis incisa, *Primulae veris* foliis adeo similia, ut potius hujus quam *Conyzae* genus esse diceres. Deinde ex horum medio (quod secundo a satu anno contingere solet) egrediuntur *caules* bini ternive, aliquando unicus, sesquicubitales, qui veluti *Bacharis* *Montspeliensium* ferme à medio ad summum usque in multos *ramos*, & hi rursus in alios minores, *umbellae* formam constituentes, dividuntur. Singuli exeunt in oblonga foliosa parva capitula, extrema parte multis luteis tubulosis *flosculis*, & parvis angustis concoloribus petalis numero ut plurimum quatuor coronae instar, ornata. *Senescentibus* succedunt *papposa semina* Conyzarum fami-

familiæ communia. Caules vestiunt *folia* absque pediculis alterna serie, quorum inferiora & intermedia iis, quæ ex radice prodeunt magnitudine cedunt; Superiora vero sensim decrescunt atque rugis & crenis carent. *Radix*, pollicari crassitudine ad palmæ longitudinem descendit, albida & in aliquot fibras brachiata, quæ intercidentibus caulibus hyeme in hortis nostris, quorum solum humidius est, corrumpitur, quam non raro è summo capite soboles emittat, quæ insequente anno sese perficiunt. In fictili asservata complures annos superstes est. Abunde quoque renascitur ex delapsis septembri mense seminibus.

Plantæ vis & effectus reliquis *Conyzis* non omnino dissimilis videtur. Tota namque pinguis & tactu glutinosa est *odore* suavis & fragrans *sapore* acris ad *chamæmelum* nonnihil accedens.

E Gallo Provincia lecta est à Clarissimo *Tournefortio*, nobisque communicata.

Virga aurea latissimo folio Canadensis glabra *Schol. Botan. Paris.* quam *Pluckenetius* licet dubitanter Tab. LXXXVII. nostræ huic *Conyzæ* synonymum facit, ab hac diversissima est.

Qua-

Quatuor Plantæ sunt, quæ vulgo *Cortusæ* vocantur. I^{ma} est *Cortusa Matthioli* ab inventore *Jacobo Antonio Cortuso* ita nuncupata. *Unicapularis* ea est & polyspermos; capsula nempe oblonga in brevi quinquifido calyce; *Floribus* monopetalis, quinque crenis divisis, pluribus in summo caulis nudi simul junctis; *Foliis* subrotundis rugosis crenatis & laciniatis. Igitur vel *Primulis veris* vel verius *Auriculis Ursi* subjicienda est. *Clusius* & *C. Baubinus* vocant *Saniculam montanam*, denotantes nomine *Saniculæ Auriculam Ursi*. *Cortusæ* hujus duæ Icones ab autoribus exhibentur, altera floribus propendentibus, altera surrectis. Unam autem eandemque plantam significare videntur. Nam dum florere incipit *Cortusa*, flores sæpe erecti conspiciuntur, postmodum ubi penitus perficiuntur, deorsum vergunt & nolæ instar propendent, quibus defluentibus capsulæ feminales rursus eriguntur.

II est *Cortusa Americana* flore spicato petalis integris *Hort. Lugd. Bat. app.* Id nominis accepit quod *Cortusæ Matthioli* folia æmulatur, *Bodæo* a *Stapel* in *Theophr. Cortusa Indica* atque *Hedera terrestris* dicitur, Foliis enim & flagellis reptatricibus *Hederæ* nostræ

R

ter-

terrestri nonnihil similis est. In *Cat. Hort. Reg. Par.* nominatur *Sanicula montana Americana repens*, & in *Horto jonquet. Sanicula montana peregrina* seu *Cortusa Americana* D. Brunyer.

III. est *Cortusa Americana spicato flore petalis fimbriatis* H. L. B. à precedente solis petalis, quæ in tenuissimas & quasi capillaceas lacinias divisa sunt distincta variisque cognomentis ab autoribus donata. In *Horto Lugduno Batavo* a prædecessoribus meis indigitata est *Cortusa Americana flore spicato stellato* In *Hort. Reg. Paris & Mentzel. pugillo*, in quo simul Ico proponitur, appellatur *Sanicula seu Cortusa Americana altera floribus minutis fimbriatis*. In *Horto jonquet. Dicitur Sanicula montana seu Cortusa Americana spicato herbaceo flore Robini*. A diversis hisce cognomentis forsan est, quod CL. *Rajus in Hist.* ex hac tertia specie tres distinctas fecerit, cum una tantum sit. Subjungit porro *Cortusam Americanam flore spicato stellato Hort. Lugd.* ad *Pyrolæ Classem* esse referendam autore *Hermanno*. additque hujus flosculis succedere vascula compressa bicapsularia *Thlaspios æmula*, quæ eodem modo dehiscunt, quo *Pedicularis luteæ* vascula. Tantum autem abest, ut unquam docuerim ad *Pyrolæ Classem* perti-

CORTUSA
Americana
floribus herbidis.

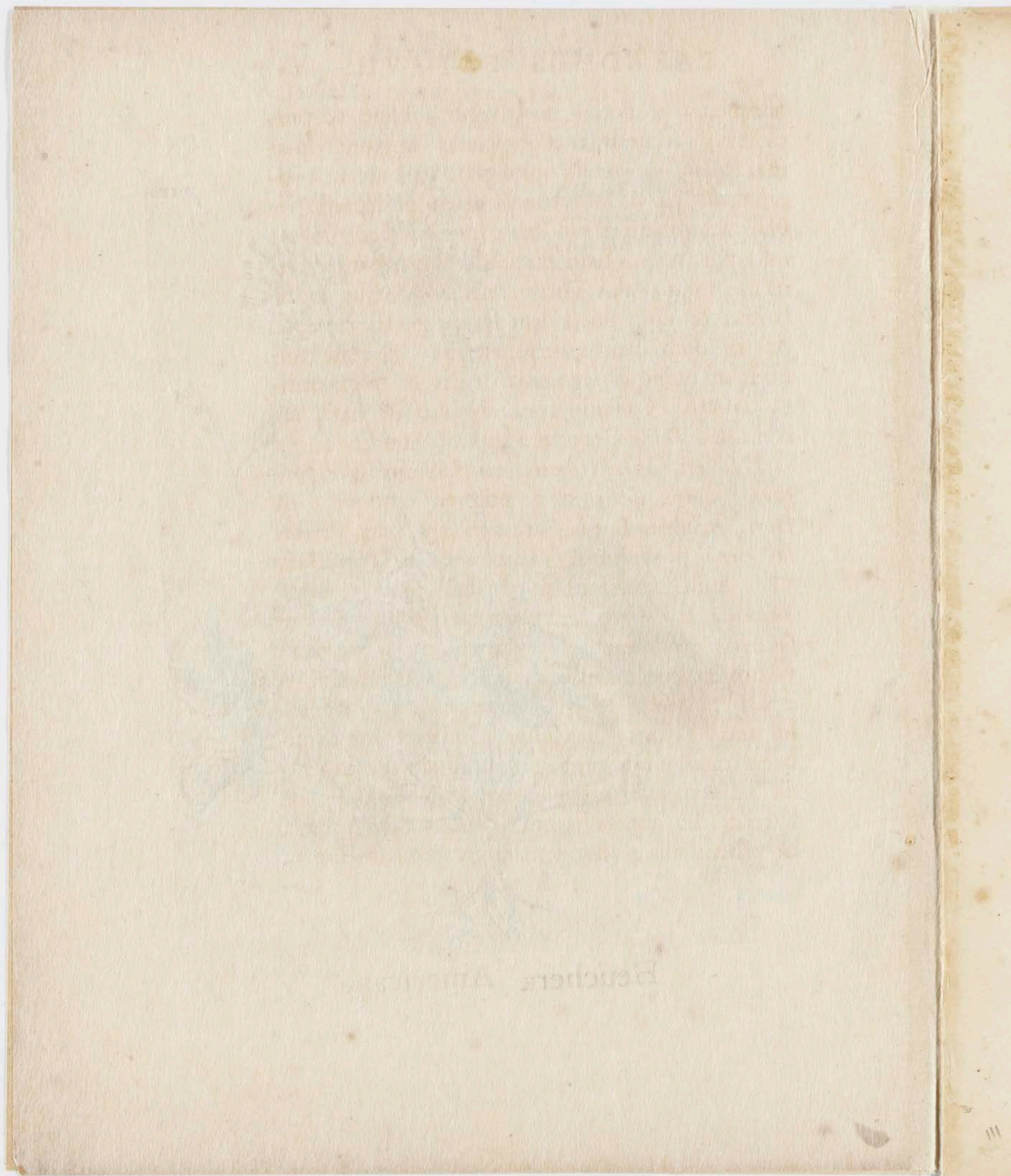
35

p. 130.

Heuchera Americana

Heuchera Americana
Tiarella cordifolia

pertinere, ut potius probaverim, hanc & præcedentem secundam esse plantas angiospermas *seminibus* parvis oblongis nigris lucidis conceptaculis parvis subrotundis nonnihil depresso leviter acuminatis per mediam longitudinem lineola inscriptis, nequaquam bicapsularibus nec intergerina membrana velut *Thlaspi præditis*: sed unicapsularibus & dum flores defluerunt grandescens & in duas carinas dehiscentibus; *floribus* minutis in quinque segmenta divisis & spicæ ordine structis; Caliculis rotundis laxis in viridi albescentibus, *Foliis* Cortusæ Matthioli æmulis.

IV. est *Cortusa Americana flore squallide purpureo vulgò dicta* quo nomine quoque In *Hort. Academ. Lugd. Bat. Catalago* inter *Primulas veris* proponitur. *Pluckenetus in Phyt. Tab. 58.* hujus ramulum pinxit subscripto nomine *Saniculæ seu Cortusæ Americane spicatæ floribus squallide purpureis.* Nos pleniorē iconem ad vivum expressam sistimus. *Radice* constat multiplici palmum longa, digitum crassa nonnihil intorta foris fusca intus albida ex multis ad latera nascentibus propaginibus quasi totidem radicibus cum intermixtis aliquot tenuibus fibris coherente. In singulis harum capitibus *Folia* profert in orbem fusa, vitiginea longis pediculis innixa

Cortuse Matthioli paria, ast ampliora multo crassiora minusque rugosa superne saturatius virentia, inferne pallidula in ambitu crenata & nonnunquam laciniata, crenis in brevem & inermem aculeum desinentibus. Intra hæc eriguntur *cauliculi* sesquipalmares tenues nunc simplices foliis vidui, nunc ex aliquot ramis compositi & ad quemlibet ramorum ortum foliolo inferioribus multo minori præditi. His fere a medio ad fastigium usque circumstant *flosculi* in laxiorem quasi spicam digesti, singuli constructi sunt è parvo quinquifido calyce & prominentibus aliquot apiculatis staminulis sordide purpurascentibus. De *seminibus* horumque conceptaculis nihil statuo, ea enim quamvis in hortis nostris copiose floruerit nec dum vidisse contigit. Ad postremam autem *Cortusam* attinere non incongrue forsan ex consimili habitu & crescendi modo suspicamur. In quovis solo licet frigidiusculo sine ullo labore succrescit & multiplicatur. *Sapor* inest terreus & adstrictorius, *odor* omnino nullus.

p. 133.

CUCUMIS *Canadensis*
monospermus
fructu
echinato.

Sicyos angulata

CUCUMIS *Africanus echinatus minor*. Hyltrix
vegetabilis vulgò.

PRæter *Cucumeris* species, ab auctoribus qui ante nos scripserunt, propositas, novam è Promontorio Bonæ spei in vectam exhibemus, quam ob aculeatam fructus faciem *Cucumerem Africanum echinatum* seu *erinaceum* diximus. Duas autem differentias hæctenus agnovimus, majorem nempe & minorem. Visum est minoris tantum iconem proponere, cum major sola partium magnitudine à minori discrepet. *Radix* ei subest longa alba crassitie calamum scriptorium æquans. Nihil aut parum fibrosa, in superficie multis parvis tuberculis seu verrucis exasperata & quotannis interiens *Flagella* fundit cucumerina, quadrangula, striata, aspera valdè ramosa & capreolata: his *folia* adstant oblonga, hirta, villosa, crenata, in duos ut plurimum tresve lobos nunc profundiores nunc leviores divisa, rarius integra ex alis egrediuntur *flores*, qui *cucumeri* paulò minores sunt, lutei, in quinque cuspidata segmenta dissecti; singulos, qui fertiles sunt, excipiunt *fructus* digitum longi, crassitie & forma parvum cucumerem æquantes, aculeis brevibus, crassis, sed minus pungentibus undique obsessi. Color primum viridis est, & ubi ad

maturitatem pervenerunt, in viridi fuscus ad obsoletè castaneum sordidum vergens, & per longitudinem decem undecimve albidis lineis notatus. Caro in tres quasi phalanges, & hæ rursus in alias minores distincta est, in quibus eadem quoque serie disponuntur *semina* albida, depressa, seminibus cucumeris nonnihil minora & tumidiora.

Vim catharticam possidere hanc plantam, ex insigni ejus acredine & amaritie, *Colocynthidis* instar, faucibus diu inhaerente, & nauseam procreante, atque etiam odore viroso, forsan non temerè judicatur. Huic subdendus est,

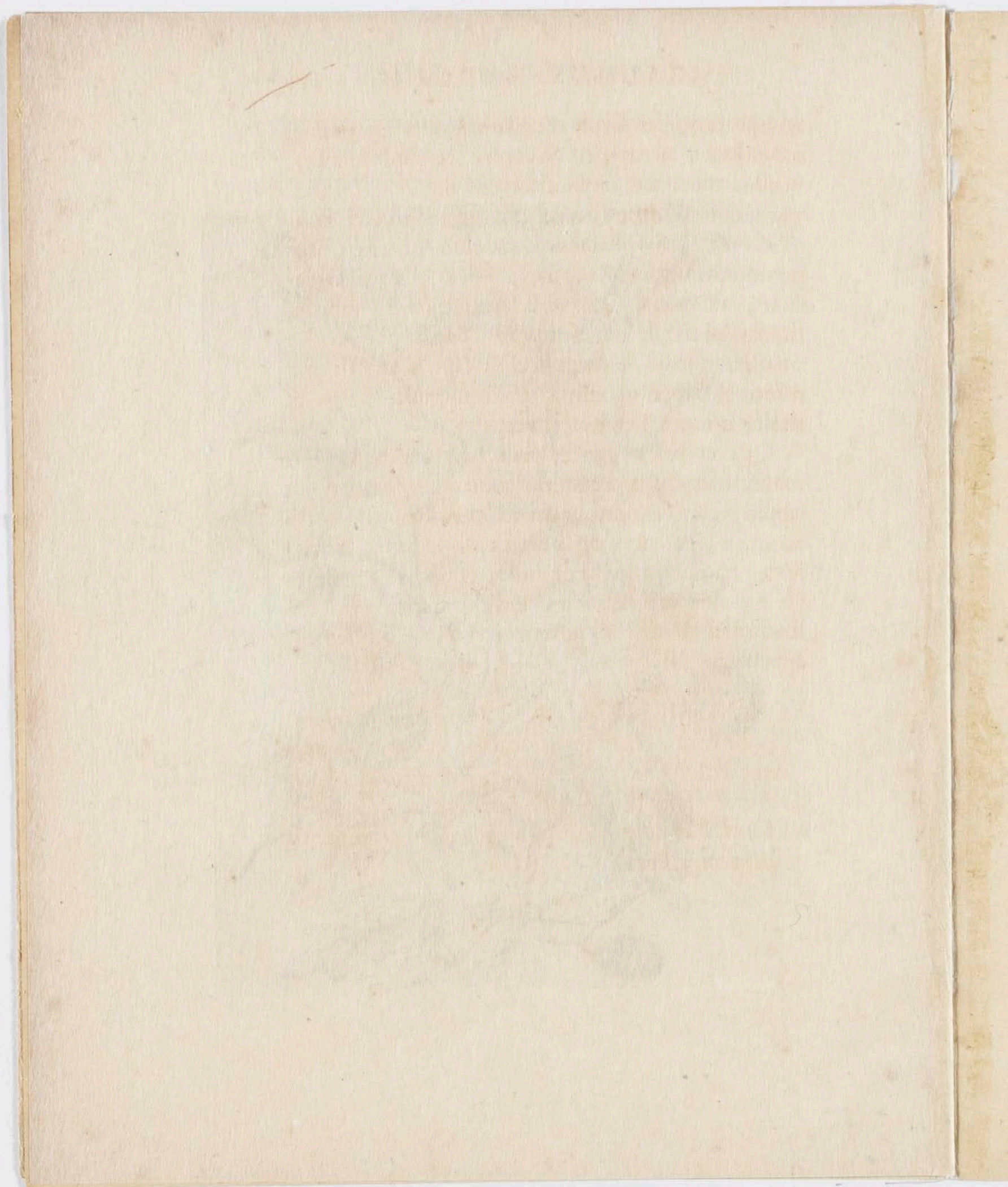
CUCUMIS *Echinatus Colocynthidis folio fructu majori.*

Hunc inter *melones* in horto *Maresiano* adolescentem observavi, qui tantum *fructibus* longè majoribus a superiori specie differebat. *Semina* unde allata erant incompertum est.

Duo genera *Echinomelocacti* laudabili cura *AMPLISSIMI Simonis a Beaumont* ab annis aliquot e *Corassavia* insula in *Belgium* delata sunt. Utrumque provenit eo loci, quo *Opuntia* & *Cerei*,
ad

CUCUMIS echinatus
Colocynthis folio.

ad quorum familiam *Echinomelocacti* pertinent, nascuntur, nempe in Saxorum & rupium inter-
veniis, pauca aut nulla interveniente terra, aliis
que quam plurimis locis in quæ semina injecta sunt.

Plantæ sunt visu raræ & pulchræ sphericæ pro-
pmodum figuræ, acaules, foliis & ramis desti-
tutæ, aut spinis undique armatæ, floribus tubulo-
sis parvis in decem segmenta divisus, fructibus
oblongis forma & magnitudine *Capsici* fructu mi-
nimo, eleganter rubellis, tenui subdulci pulpa &
multis minutis *seminibus* refertis.

Quæ ex priori genere sunt subrotundi *Melonis*
magnitudinem adæquant, constantes sedecim aut
septendecim, (nonnunquam paucioribus) costis
aculeatis, & candido tomentoso capite, è quo
flores fructusque egrediuntur, cohærent. Hujus
generis duæ prostant varietates, quarum *prima* co-
stas habet ab imo ad summum recta ascendentes,
appellata :

ECHINOMELOCACTOS *Major non lactescens*
costis rectis. *Echinomelocactus major tomentoso*
capite costis rectis *Par. Bat. Pr.* *Ficoides occi-*
dentale spinosum melonis facie costis rectis *Hort.*
Lugd. Bat. App. *Pomum spinosum Opuntiatum*
Munting. Prax,

Hæc

HÆc a *Pena*, *Lobelio*, *Clusio*, aliisque delineata & descripta est.

Secunda varietas a prima non aliter distinguitur nisi costis obliquo ductu ascendentibus, & in dicta.

ECHINOMELOCACTOS *Major non lactescens costis obliquis.*

Posterioris generis *Echinomelocacti* multo minores sunt & lactescentes, nullis nec costis nec tomentoso capite constantes, sed ex multis spinosis tuberculis cohærentes. *Floribus & fructibus* quaquaversum prodeuntibus, primo generi cæteroquin paribus. Horum duæ quoque differentiæ notæ sunt; prima est.

ECHINOMELOCACTOS *minor lactescens tuberculis seu mammillis majoribus.*
Echinomelocactos minor lactescens absque tomento cylindris strictioribus Par. Bat. Pr. Ficoides occidentale spinosum minus absque tomento Hort. Lugd. Bat. App. Ficoides seu Melocactos mammillaris glaber sulcis carens fructum suum undiquaque fundens Pluck. Tab. xxix.

E, nu-

ECHINOMELOCACTOS
 minor Lactescens
 absque tomento
 Cylindris Strictioribus.

Cactus Mammillaris

PLANTAS DE LA ZONA

El presente trabajo tiene por objeto describir y clasificar las plantas que se encuentran en la zona de estudio, con especial énfasis en las especies que son características de esta región.

El estudio se realizó en el mes de mayo del presente año, en el área de estudio ubicada en el departamento de Boyacá.

El trabajo se realizó en el marco de un convenio suscrito entre el departamento de Boyacá y la Universidad de los Andes.

El estudio se realizó en el marco de un convenio suscrito entre el departamento de Boyacá y la Universidad de los Andes.

El estudio se realizó en el marco de un convenio suscrito entre el departamento de Boyacá y la Universidad de los Andes.

El estudio se realizó en el marco de un convenio suscrito entre el departamento de Boyacá y la Universidad de los Andes.

Cactus Mammillaria

Enumerosis oblongis tuberculis, protuberantium mammillarum instar, ad apices aculeatis & nonnihil lanuginosis, novem decemve aculeis, juxta se positis, constructus est hic *Echinomelocactus*, sphaerica est ejus forma & nunquam productior, mali Aurantii magnitudine, coloris in hilari virore splendentis. Carne seu pulpa constat duriuscula in viridi pallente agrestis & cucumeracei saporis. Turget insuper succo lacteo, quem fauciatum omni ex parte profundit. *Flores* nunc e tuberculorum interstitiis, nunc inter ipsos aculeos erumpunt, similes *Echinomelocacto* majori, pusilli nempe rubentes & tubulosi in decem segmenta separati, exiguo Crocato umbilico ceu altero flosculo e medio prominente. Singulis subjiciuntur *fructus*, qui marcescentibus floribus primo sensim prodire incipiunt & postmodum ad maturitatem perducti derepente & quasi uno ictu, jucundo praesentium aspectu ejaculantur. Forma & magnitudine fructum *Capsici* siliquis minimis & augustissimis adaequant, & tenui sub membrana sanguinei splendoris elegantissimi coloris includunt pulpam e rubro pallentem minutissimis flavescenscentibus *seminibus* refertam. *Radix* tenuis est &

S

albi-

albida, in aliquot fibras divisa, quæ per rupium intervenia reptant harumque asperitatibus sese illaqueant. Altera dicitur:

ECHINOMELOCACTOS *minor lactescens tuberculis minoribus.* Echinomelocactos *minor lactescens absque tomento cylindris strictioribus* Par. Bat. Prodr. Ficoides seu Melocactus *minimus lanuginosus spinis mitioribus fructu sparsim egrediente.* Pluck. Tab. XXIX.

HUjus forma nonnihil depressior est & rarius in longitudinem porrecta. Tubercula multo minora minus protuberantia & pressius invicem cohærentia. Aculei longiores tenuiores & mitiores, quibus tenuior sed copiosior lanugo intertexta est. Quoad Flores, fructus & cætera nullatenus a priori distinguitur.

Echinomelocacti majores, seu sulcati licet flores & fructus quos in Patria concepere, in Hortis nostris aliquando perfecerint, attamen absque ullo incremento eodem in statu quo e Patria delati sunt ad quartum quintumque annum perstiterunt. *Minores* vero seu mammillares facilius cul-

culturæ sunt. Hi namque in Hortis non solum au-
gescunt, flores & fructus ferunt sed & seminibus
mox a maturitate satis repullulant & propagan-
tur. Expostulant nihilominus exactam culturam,
solum siccum & calorem efficacissimum, ut proin-
de toto fere anno, mensibus Junio & Julio ex-
ceptis, in vitreis hypocauftis asservandi sint.

De Vitæ termino nihil determino, nisi quod
suspicer eos fructibus omnibus excussis interire.
Inter eos, quos in fictili colo, intersunt, qui
ad sextum annum vixerunt & viguerunt.

Majores & Minores sub cineribus ustulati ab
Indis esitantur. Ast ingrator horum sapor. Sua-
viores sunt fructus, qui ob dulcedinem, ficuum
æmulam, avidius expetuntur.

Terentius Ex autographo *Nardi Antonii Rechi*
sub nomine *Tepenexcomitl.* quintam *Echinomelo-*
cacti speciem proponit, inquit: *Eandem vi-*
deri plantam, quæ à Pena, Lobelio & Clusio sub
nomine Echinomelocacti descripta est, sed plurimum
differre; primùm radice, cujus fibræ in crassam
radicem coalescunt, & deinde fructu qui rubescit
quidem sed maculis quibusdam viridantibus ornatus
est, addit quoque carere capite tomentoso. E *Re-*
chii icone patet, fructus in suprema Sphæra
parte spinis in longum porrectis circumseptos

esse. An ad lactescentes vel non lactescentes pertineat ex descriptione Terentii colligi nequit.

E*phemera* Græcis dicta sunt fere omnia præsentanea venena, quæ gustata intra unius diei moram homines interficiebant. Hinc *oleum Medicum, Pharicum, Colchicum, Cicuta* & alia *Ephemera* vocabantur. *Dioscorides* Ephemeris nomen duabus plantis assignat, quarum altera lethalis, altera innoxia est. *Lethalem* sub nomine *Colchici* describit & aliquibus *Ephemerum*, nonnullis *agrestem bulbum* vocari dicit. *Non lethalem* sub titulo *Ephemeris* proponit & *sylvestrem lrim* aliquibus appellari tradit. De utroque *Ephemero* intricatissima & incerta res est. *Primum* esse speciem è nostris *Colchicis* plurimorum quidem opinio est: Cum tamen nullum *Colchicum* nobis cognitum, *Colchico* seu *Ephemero* lethali *Dioscoridis* respondeat. De altero diversimode sentiunt Scriptores. Quidam enim pro *Colchico* nostro vulgari habent. *Fuchsius* pro *Lilio* quod *Convallium* dicunt. *Lobelius* *Hermodactylum* officinarum esse suspicatur inquiring *Ephemerum salubre dote duntaxat & leviori aliqua notâ non item specie ab Hermodactylo officinarum dissidere &c.* At ipsa

ipsa *Hermodactyli* Historia tam veterum quam officinarum nostrarum adhuc tenebrosa est.

Matthiolus pro *Ephemero* Dioscoridis pinxit plantam nulla addita descriptione, quam in Ananiensibus montibus tam in pratis quam in Sylvis nasci, & indigenis *Giglio mato* hoc est *Lilium stultum* appellari, eique omnes notas convenire, quæ alteri *Ephemero* a Dioscoride tribuuntur, asserit. Ast cum nemini hætenus Planta Matthiolianæ Iconi similis visa sit, haud temere forsan *Matthioli* iconem ex notis Idæâ conceptis fictam habent *Lobelius*, *Columna*, & alii.

Lobelius, *Dodoneus* & horum autoritate plures sub titulo *Ephemeris Matthioli* plantam exhibent, sed a Matthioliana Icone longe diversam. Hanc *Morisson* in plan. Hist. *Blattariis* & *Lysimachiis* bicapsularibus subjunxit sub appellatione *Blattariæ affinis plantæ bifoliæ levis flore albo Ephemeris*. Male bifoliam nominavit, tum quod non constanter folia conjugata sed nonnunquam alterna profert. In *Hort. Lugd. Cat. Lysimachia semper vivens spicata Ephemeron dicta* appellatur, quo nomine etiam à *Muntingio* in praxi plantarum proponitur. *Lobelius* quoque ad *Lysimachias* spicatas pertinere censuit, dum inquit: *Planta hæc exotica* (*Ephemeron Matthioli intelligens*) ad *Lysi-*

machiæ species, quibus formâ similis est referenda videtur.

Fabius Columna in *Ecphr.* part. 1. pro *Ephemero Dioscoridis* supposuit speciem *Digitalis* quæ *C. Bauh.* in *Pin.* *Digitalis lutea flore majore* habetur. Quamvis *Columna* margini l. c. adscripserit *Digitalem* vulgarem *Lobellii*. Neminem autem fore arbitror, qui *Digitalem*, ab *Ephemero Dioscoridis*, si cum ejus descriptione diligentius conferat, diversam esse negabit.

Nostri Herbarii nomine *Ephemeris* designant plantas quasdam bulbosis affines tricapsulares, floribus fugacibus tripetalis, & in paucis speciebus in duo tantum segmenta separatis (rectius *ημεροκαλλιδαί* vocari possent) eo quo nascuntur die denascentibus; *Foliis* ad singulos caulium ramorumque nodos singulis; *Radicibus* reptatricibus. Hæ à florum potissimum dispositione in duas classes distribui possunt.

Primæ Classis flores tantum trifoliato calyci absque foliacea theca inhærent, suntque vel *maiores*, qui summo cauli numerosa serie velut in umbella insident; vel *minores*, qui ex singulis foliorum sinubus nunc singulatim nunc plures simul juncti egrediuntur.

Flores

Flores majores ferunt

EPHEMERVM *Virginianum erectum flore coeruleo Hort. Lugd. Bat. Phalangium Ephemereum Virginianum Tradescanti Park. Allium seu Moly Virginianum C. B. P.*

Idem *flore purpureo Hort. Lugd. Bat. Phalangium Ephemereum Virginianum flore purpureo Cat. Hort. Reg. Par.*

Idem *flore albo Hort. Lugd. Bat. Phalangium Virginianum flore albo Cat. Hort. Reg. Par.*

Idem *flore candido mox coerulecente. Phalangium flore candido mox coerulecente, Hofm. Flor. Altorf.*

Idem *flore ex albo & violaceo vario. Phalangium Virginianum flore ex albo & violaceo varium Hofm. Flor. Altorf.*

Flores

Flores *minores* edunt

EPHEMERVM *Malabaricum aquaticum procumbens tricoccum ad singulos foliorum sinus floridum. Ephemerum Phalangoides Matraspatnense minimum secundum caulem quasi ex utriculis floridum Pluck. Tab. CLXXIV. Nir-pulli Hort. Mal. Part. 10.*

EPHEMERVM *Corassavicum procumbens angusto, longoque folio Par. Bat. Prodr.*

Ea huic est similitudo cum proxime precedente Malabarico aquatico, ut nisi folia produxisset longiora glabra absque pilis, plane idem pronunciarem. Enatum est *seminibus* Corassavicis, *caulibus* cubitalibus humi sparsis & mox ab exortu ramosis, *foliis* sesquidigitum & amplius longis nonnihil striatis, ad basin latis & sinuosis in angustum desinentibus; *Floribus* ex horum sinu tripetalis coeruleis parvis. *Semina* videre non contigit. Nam postquam flores ediderat, totum exaruit.

EPHE-

EPHEMERVM *Malabaricum pumilum erectum gramineis foliis.* Nelam-pulli Hort. Mal. Part. 10.

Secundæ classis flores, præterquam quod caliculo ut plurimum trifoliato cohæreant, involvuntur complicato viridanti foliolo, univalvem compressam hæmisphæricam & hiantem veluti thecam mentiente, e quo duo tres pluresve flores uni petiolo insidentes sese exerunt. Ad hanc pertinent:

EPHEMERVM *Virginianum ramosum procumbens tripetalon foliis rigidis.* Ephemerum *Virginianum procumbens ramosum foliis amplis* Zanon. Hist. Bat.

EPHEMERVM *Brasilianum ramosum procumbens bipetalon foliis mollioribus.* Ephemerum *Africanum annuum flore bipetalo* Hort. Lugd. Bat. Planta innominata *Dipetalos Brasiliana foliis Gentianæ aut Plantaginis* Mark. Raj. Hist. Phalangium *Africanum Hellebori-*

T

nes

*nes folio non descriptum Hort. Lugd. Bar.
Raj. Hist.*

Flos duobus petalis coeruleis, aliquot in pallido flavescentibus staminulis, & quatuor pallidis foliolis calicem constituentibus, quorum alterum fere medium floris occupat, donatur; *Folia* multo minora sunt & molliora quam *Ephemeris* Virginiani *Zanoni* cum quo alioquin reliqua conveniunt. Sed *radix* annua est, & sapore dulci & mordicante quem in Virginiano deprehendit *Zanoni* caret.

EPHEMERUM *Corassavicum procumbens amphicarpon.*

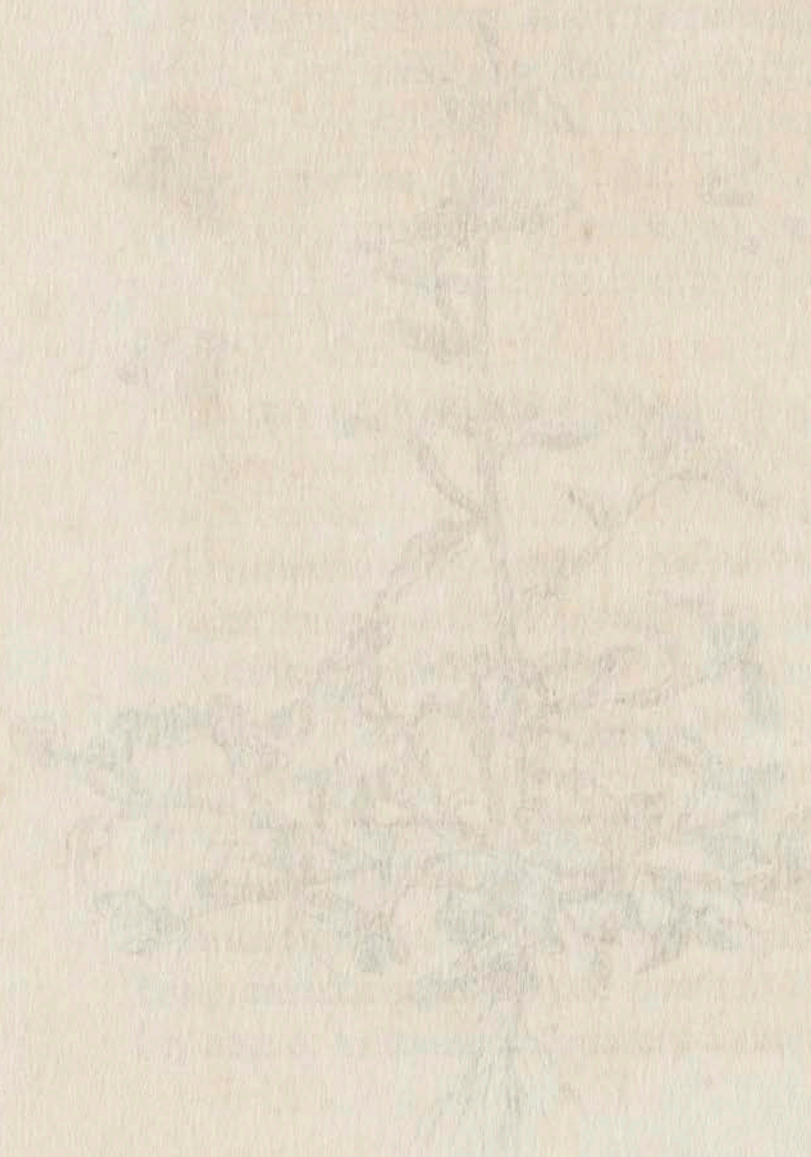
Cauliculos per terram spargit dodrantes & in lætiori solo nonnunquam cubitales colore viridantes & nonnihil rufescentes, nodosos ramosos, & ex singulis geniculis, quæ terram attingunt, pallidas radicosas fibras demittentes; *Folia* oblongo rotunda duos unguis lata, in parvum mucronem exeuntia, nunc albis lineis aut maculis aspersa, nunc prorsus alba, superne glabra, inferne pallidula & rara vix conspicua pube, quæ & in caulibus apparet, obducta, ad margines

39

p. 146.

EPHEMERUM
Corassaricum procumbens amphicapon

gines crispa & undulata, quorum pediculus in latiusculam membranam laxatus caulem & genicula aliquousque involvit. Extremis ramis innascuntur *foliola* viridia glabra complicata hæmisphœerii figuram referentia, e quibus tanquam involucris egrediuntur *flores*, tres quatuorve uni petiolo inhærentes, parvi pallidi tubulosi, qui in duo subcœrulea segmenta & terna pallida concava *foliola* calicem mentientia solvuntur. Singulos flosculos excipiunt *vascula* parva oblongo rotunda, trigona, in quibus terna spadicea *semina*, in singulis oculis unum nonnunquam in universum duo tantum imo & quaterna, continentur. *Flores* & *semina* quoque intra terram crassioribus radicis fibris adnascuntur, unde *amphicarpon* cognominatum. Sed fibræ isthæc potius rami e caulium nodis in terram descendentes videntur. Plantæ herbaceus *sapor*, *odor* nullus. In hypocauftis nisi asservetur hyeme, perit, ineunte tamen æstate e seminibus sub terra latentibus repullulans.

In Icone caulis intermedius erectior exhibetur, quia pictor Iconem ad plantam in fictili cultam expressit, in quo restincta; radicum luxurie, caules & ramuli robustiores facti nonnunquam magis attolluntur.

EPHEMERVM *Malabricum procumbens*
subrotundis foliis Veetla-caitu Hort.
Mal. part. 7.

Hujus flores in Horto Malabarico hexapetali
 dicuntur. Forſan intelligendi ſunt flores
 cum ſuis caliculis, nempe tribus petalis florem
 totidemque calicem deſcribentibus.

EPHEMERUM *Zeylanicum procumbens cri-*
ſtatum. Bolhinda Zeyl.

Pulchellum hoc *Ephemerum* frequens mihi oc-
 currit in arborum ſenio conſectarum truncis,
 lignis putridis, aliisque udofis & opacis locis Ma-
 labaræ & Inſulæ *Zeylan.* A proxime præcedente
 Malabarico *Veetla-Caitu* licet nihil differre videat-
 ur, niſi quod complicata foliola quæ florum
 involucra ſunt in criſtam congeſta ſunt; tamen
 in gratiam eorum, qui ſpecierum varietate de-
 lectantur ejus iconem & deſcriptionem e Colle-
 ctaneis meis *Zeylanicis* excerptæ & exhibere
 non piguit. *Cauliculi* ſtriati in viridi ſubrubescentes
 valde ramiſi & nodofi ultra cubiti longitudinem
 vario flexu proreptant, albidis tenuibus radicofis
 fibris ex ſingulis ferme internodiis deſcendenti-
 bus

Commelina
Criſtata

bus. Hos gramineo pene ritu aliquousque ob-
 vestiunt *folia*, Malabarico minora, in hilari vi-
 vore obscure rubentia vel prorsus viridia altera
 parte pallidula & juxta longitudinem velut cauli-
 culi, striis insignita. E caulium ramorumque
 geniculis assurgit *pediculus* sesquidigitalis, ima
 parte nudus, media ad summam usque speciosis-
 sima *cristata spica*, quæ ex angusto principio in
 latiusculum reflexum verticem laxatur, ornatus.
 Conflata hæc est è numerosis complicatis foliolis
 formam hæmisphoerii exprimentibus, glabris vi-
 ridibus & ad oras nonnunquam rubentibus, ge-
 mino versu, sed in superno duntaxat pediculi la-
 tere locatis. Perficiuntur & marcescunt alternis
 vicibus, infima primùm, summa postremùm. Dif-
 ferunt quoque magnitudine, quo enim inferio-
 ra, eo minora & quo superiora, eo majora
 sunt. His involvuntur *flosculi* pusilli, in sex se-
 gmenta divisa quorum tria coerulea florem, re-
 liqua pallidula calicem constituunt. *Semina* an-
 gulosa spadicea in tricapsularibus oblongo rotundis
 vasculis continentur. *Gustus* deprehenditur aqueus
 & in recessu subdulcis. Indi expressum plantæ
 succum in morbis calidis tanquam temperans &
 refrigerans exhibent.

EPHEMERUM *Indicum bipetalum procumbens obtuso folio pediculo alato. Ephemeron Bengalense serpens folio subrotundo brevi phalangoides Pluckn. Tab. XXVII.*

An hoc Idem sit cum *Ephemero Africano flore bipetalo Hort. Lugd. Bat. & Dipetala Virginiana foliis Gentianæ aut Plantaginis Raj. Hist.* atque etiam *Gentianella Indica Bontj.* ambigit Plucknetius l. c. *Africanum Ephemeron* convenit cum *Dipetala Virginiana*, à *Benghalensi* vero diversissimum est. Hoc in Zeylan & Malabar locis umbrosis frequenter legimus, & postmodum etiam ex semine natam conspeximus in horto P. M. Illmi *Casparis Fagelii*, quondam in nobili Abbatia vulgo Lewenhorst exstructo. *Africanum* hodiernum in Belgarum hortis colitur. De *Gentianella Indica Bontii* nihil statuo. Ejus iconica manca est, & descriptio omni ex parte rudis & imperfecta.

EPHEMERUM *Mexicanum erectum serrato folio. Matlalytztic Tetzocana. Triorchis Mexicana Rech.*

Huic

HUic non multum abfimile, si non idem, est,

EPHEMERUM *Phalangoïdes Virginianum majus erectum. Pseudophalangium ramosum majus erectum D. Banister Cat. Stirp. Virgin. Plucken. Tab. CLXXIV.*

Ad Ephemera quoque pertinere videtur planta è seminibus Noveboracensibus nobis nata & indicta:

EPHEMERUM *erectum Noveboracense Cardamomi foliis.*

Radice constat perenni reptante multisque albentibus furculosis fibris cohærente Caulibus geniculatis pedalibus digitum crassis; *Foliis* alternis *Cardamomo* majori paribus subtus pallentibus. De *Floribus* nihil habeo compertum, quamvis in horto per aliquot annos luxuriosè viguerit.

Ephemeris forsàn annumerandæ veniunt plantæ quædam à *Rechio* & *Hernandez* propositæ, videlicet.

Coapatli *Asphodelina Rechii*

Acaxaxan seu planta palustris & lenta, quæ statim comprimentibus cedit digitis. Potamogeton Mexicanum 1 *Rechii.*

Acaxaxan Potamogetum Mexicanum
11. *Rech.*

Acaxaxan Hern. Terent.

A*caxaxan* 1. per similem plantam pinxit *Pluck. Tab. xxvii*. nomine *Ephemeris Matraspatensis minimis foliis perangustis perfoliati*, cui quoque nomen *Acaxaxan* 1. subscripsit. Videantur, quæ de tribus hisce *Acaxaxan* speciebus commentatus est *Fab. Column. in Annot. & Add. in Rechium.*

Ephemeris, quoque nomine exhibuit *D. Pluck. Tab. clxxiv.* quatuor sequentes species.

EPHE-

EPHEMERUM *Phalangoides Virginianum* flos-
culis arbuteis bullatis aureis in spicam dispositis.
*Phalangium spicatum flosculo arbuteo bullato au-
reo* D. Banister.

Hoc in numerum potius Phalangiorum quam
Ephemerorum inscribi meretur.

EPHEMERUM *Phalangoides erectum* foliis li-
liaceis bulbosum flore flavescente, Cap. Bon. Sp.
ex Codice Comptoniano.

E semine natum floruit in Horto Medico Am-
stelodamensi & *Sisynrichium Africanum* flore lu-
teo tetrapetalo vocatum est.

EPHEMERUM *Lychnidis flore Africanum* ex
Codice Comptoniano.

Ab *Ephemeris* toto cælo differens succrevit mi-
hi feminibus à D. Henrico Bernardo Oldenlan-
dio è Promontorio transmissis. Ea erant nigricantia
depressa membranacea Tuliparum seu Liliorum in-
star. Capsulæ oblongæ *Papaveri erratico pyrenaico*
flore luteo C. Baub. Prodr. similes, sed glabræ utro-
que extremo angustæ, medio turgidæ, summâ parvo
V um-

Eranthum
Capense

umblico præditæ, intus duobus oculis instructæ, quos distinguebat membrana nigricans pinguis saporis acris caryophyllaceum quid redolentis. Postquam duo foliola subrotunda in cœruleo pallentia prodiissent, paulo infra hæc (neutiquam ex horum sinu, ut communiter usu venit) pullulabant aliquot cauliculi tenues nodosi, & in progressu nonnihil lignosi, & ad singula genicula foliis oblongis glabris crassiusculis obtusis glaucis, alterno ordine sed binis sæpe uno versu obsitis. *Flores* tetrapetali fructibus insidere videbantur ob inclementiam vero nostri cœli integros & perfectos hæcenus observare nondum contigit. Amandanda est ad bicapsulares tetrapetalas hæc planta.

EPHEMERUM *Zeylanicum Alsinæ mediæ folio procumbens.*

Quod compiler *Parad. Bat. Prodr.* hoc nomine proposuit & *D. Plucken. Tab. CLXXIV.* ad exemplar siccum à me *D. Sherardo* communicatum pinxit *Graminis dactyli* non *Ephemeris* species est.

ERY-

p. 155.

ERYSIMUM
Brevissimis Siliquis
Subincanum.

Sinapis Incana

ERYSIMUM *foliis subincanis, siliquis brevissimis. An Sinapi peregrinum Erucæ folio Schol. Bot. Par.?*

Ex radice fibrosa pallida exurgit *caulis* ramosus, asperis pilis vestitus, duos pedes altus, *Folia* Erucæ sativæ modo divisa sunt, at latiora asperiora, pilosa & subincana; inferiora palmum lata & interdum ampliùs; superiora angusta. *Flores* tetrapetali lutei, exigui, secundum ramulorum longitudinem quasi in spicas dispositi, quos excipiunt *siliquæ* tenues & breves erectæ, caulibus strictè appressæ, bivalves cum membrana tenui intermedia, ex duobus quasi articulis constructæ in oblongum & obtusum mucronem desinentes. *Petiolo* insident contiguitatem habente cum membrana intergerina, qui quasi tertium articulum refert. Provenit *feminibus* parvis flavescentibus ex Lusitania acceptis.

Est & alia huic non multùm dissimilis, cui *folia* multò ampliora, crassiora non hirsuta; *Caules* elatiores, ramosi, glabri, raris subinde brevibusque pilis exasperati *flores* tetrapetali, coloris quam præcedentis, magis saturati; *Siliquæ* breviores, ramulis seu cauli minus strictè junctæ. Hæc quoque ex feminibus Lusitanicis prodiit. Prioris fo-

lia sapore remissiore prædita sunt quam posterioris, utriusque tamen sapor nihil aut parum habet acridinis.

Quatuor potissimum Plantarum generibus attribuitur à Botanicis nomen *Eupatorii*. Primum Chrysanthemis secundi generis, seminibus duabus ut plurimum aristis præditis, quorum tres species præter eas, quæ ab autoribus nomine Cannabinæ Verbescinæ aliove descriptæ sunt, supra proposuimus. Deinde Ageratis & quidem illi imprimis speciei, quæ à Casp. Bauh. *Ageratum foliis serratis* dicitur, & in quibusdam Medicorum officinis pro *Eupatorio Mesues* habetur. Tertio Agrimonix officinarum. Denique ab hujus sæculi Botanicis adsignatur Plantis pappescentibus, floribus parvis in umbellæ formam congestis, staminulo bifido ex singulis sese exerente, foliis ut plurimum conjugatis, in quibusdam tribus quatuorve, singula genicula ambientibus. Harum una tantum species proponitur in Pinace C. B. nempe *Eupatorium cannabinum*, cui in *Flora Batava* superadditur altera species, nempe *Eupatorium cannabinum floribus albis*, quod prioris potius varietas est.

Cornutius attulit tres species, duas nomine *Va-*
le-

lerianæ Urticæ folio, & in catalogo Hort. Lugd. Bat. *Eupatorii* dictæ, unam nomine *Eupatoriæ Enulæ folio* quæ aptius *Eupatorium Salviæ folio* appellari meretur.

Plures alias exhibet D. Pluckenetus in *Phytographia*, quæ omnes an ad *Eupatorii* familiam attineant, asserere non audeo. Cum singulas vidisse nondum licuit. Minime tamen reticere volui, Synonyma nonnulla, quæ Pluckenetus *Eupatoriis* suis subjecit, iisdem haud convenire.

Primo enim *Serratula Novæboracensis folio leviter crenato molli incano* Par. Bat. Prod. & *Cattuschi-ragam Hort. Mal. part. 2.* (quæ à Breynio in Prodr. *Faceæ & Serratulæ adfinis capitulis Baccharidis*, & in Prodr. 2. *Serratula Indica latifolia mollis* dicitur) duæ & inter se distinctæ plantæ sunt, odoris expertes & ab *Eupatoria Conyzoidi odorata folio crenato molli subincano* Pluck. Tab. 87. diversæ.

Secundò, *Eupatorium Novæ Angliæ Stachidis seu Betonice foliis crenatis floribus albis* Par. Bat. Prod. cujus iconem mox exhibebimus cum icone *Eupatorii Americani Melissæ foliis magis acuminatis* Pluck. Tab. 87. non convenit.

Tertiò, *Conyza major alata foliis Primulæ veris*

longe amplioribus graviter odoratis *Triumfetti*, quam *Pluck. Tab. 87.* cum *Eupatoria Conyzonide maxima Canadensi foliis caulem amplexantibus* eandem statuit, legitima species *Conyzæ* minime *Eupatorii* est, ut supra ostendimus.

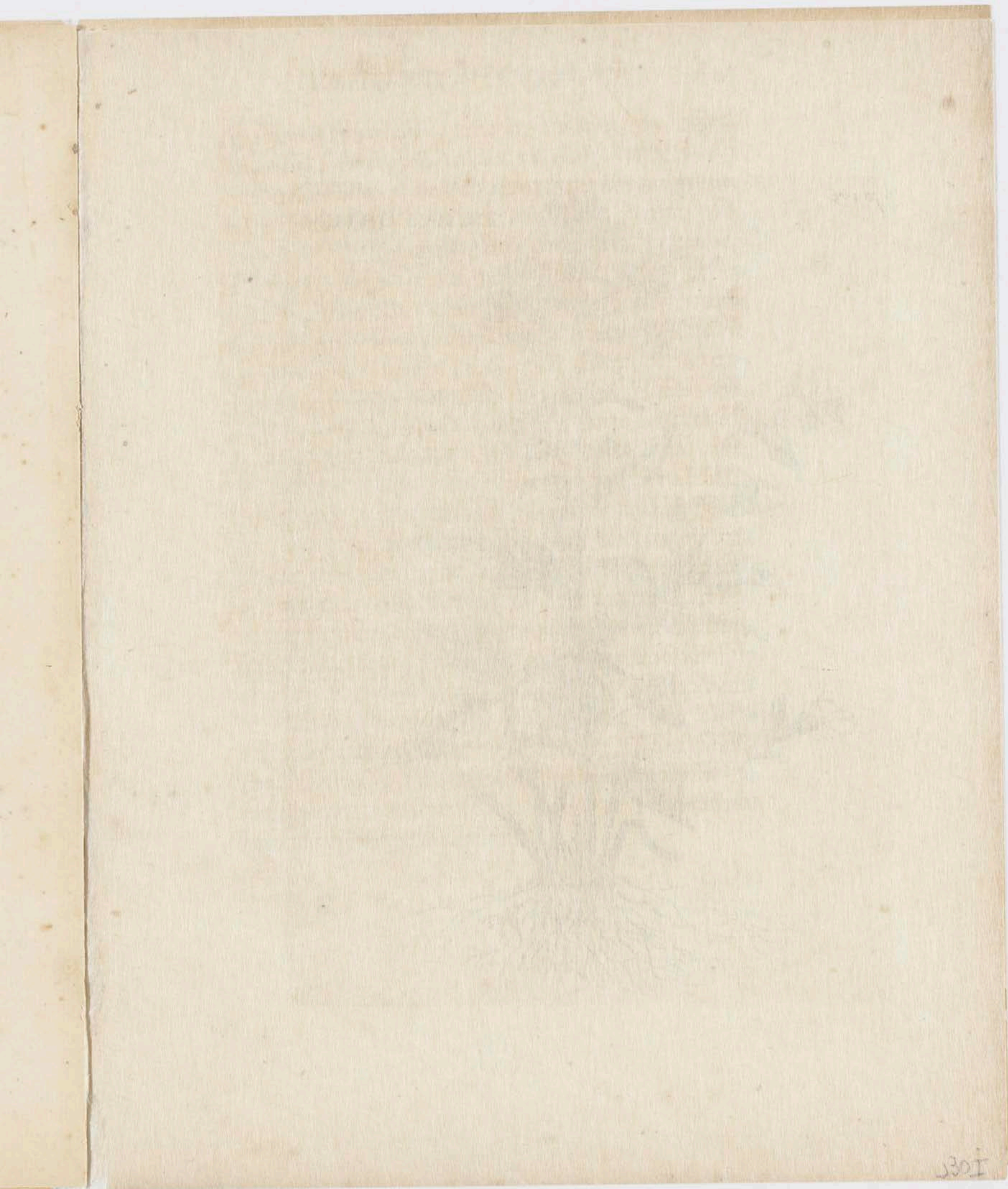
Quartò, *Jaceæ & Serratulæ affinis Breynii* in *Hort. Lugd. Bat. App. picta* eadem est, quæ in *Hort. Mal. part. 2.* sub appellatione *Cattuchiragam* exhibetur & ab *Eupatorio Conyzoide integro Jacobæ folio glabro & duriusculo Indiæ Orientalis Pluck. Tab. 87.* & ab *Eupatoria Conyzoide integro Jacobæ folio Molli & incano Indiæ Orientalis Pluck. Tab. 177.* diversissima.

Quintò, *Virga aurea humilis Alpina Moris. Virga aurea folio Veronicæ Mentz. Pugill. & Eupatorium humile Africanum Senecionis facie, folio Lamii Par. Bat. Pr. & Pluck. Tab. 88.* tres distinctæ plantæ sunt, invicem non confundendæ.

Nos species *Eupatorii* quatuor in Belgarum Hortis hæctenus cultas proponemus.

EUPATORIUM *Novæ Angliæ Urticæ foliis floribus purpurascens maculato caule. Hort. Lugd. Bat. App.*

Eupa-

p. 159.

EUPATORIUM
Urticae foliis.

Eupatorium maculatum

E*upatorio* cannabino C. B. humilior est, altitudine sesquicubitum vix excedens. *Radices* agit oblique pallidas surculosas, numerosis fibris comatas, è quibus *caules* eriguntur glabri solidi rotundi punctis lineolisve puniceis undique resperfi & ad singula genicula *foliis* quaternis rarius ternis urticæ majoris foliorum æmulis sed crassioribus minusque crenatis circumdati. *Flosculi* situ & habitu *Eupatorio* prædicto similes sunt, plures nempe ex uno folioso oblongo capitulo tanquam calyce prodeunt, singuli vero ex rubente quinquifido tubulo & concolori bifurcato stylo contexti sunt. Hi Septembri mense evanescunt in pappum, quo tempore & caules exarescunt sola remanente radice, quæ in sequenti æstate regerminat. Tota planta acris amari & ingrati saporis est, odorisque debilis. Qui semina ex Nova Anglia ad nos mittebat radici gratum aromaticum saporem adscripserat, quem tamen in ea quæ ex semine nata erat deprehendere non potui. Idem observare est in *Valeriana urticæ folio flore albo Corn.* Hujus namque radicem Nardum redolere asserit *Cornutus*, cum in ea quæ in hortis colitur, odor nullus percipiatur. Ita pro vario cælo & solo varium quoque est ingenium plantis.

E U-

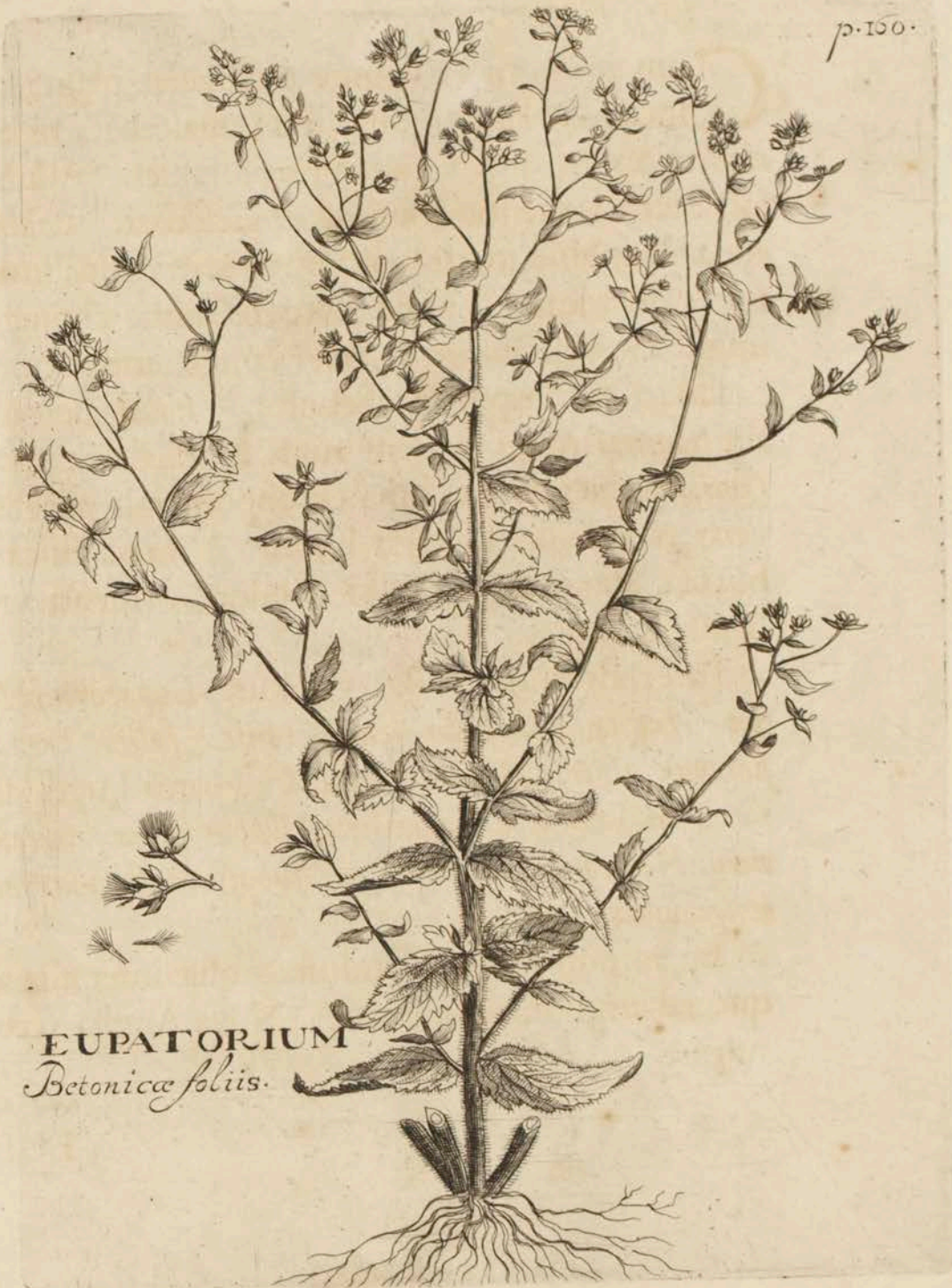
EUPATORIUM *Novæ Angliæ Betonicæ foliis
villosis flore albo.*

Cum primùm ex semine pullulasset planta tota
Cincanis & lanuginosis villis pubescebat, ut *Stachidem*
potius quam *Eupatorium* dixisses. Adultior
facta fere tomentum omne evanescebat. *Caulibus*
est pedem altis in aliquot ramos & hi rursus in mi-
nores divaricatis, nunc solitariis nunc conjugatis
singulis sustentibus *flosculos* congeneribus similes
exalbidos in pappum abeuntes. *Folia* *Betonicæ*
aut *Mentastro* respondent rugis & villis exasperata.
Caulis parti inferiori bina ex opposito in progressu
vero & ramulis solitaria hærent. *Radix* fusca est
fibrosa & annua. Gustu & odore evidenti vide-
batur destituta.

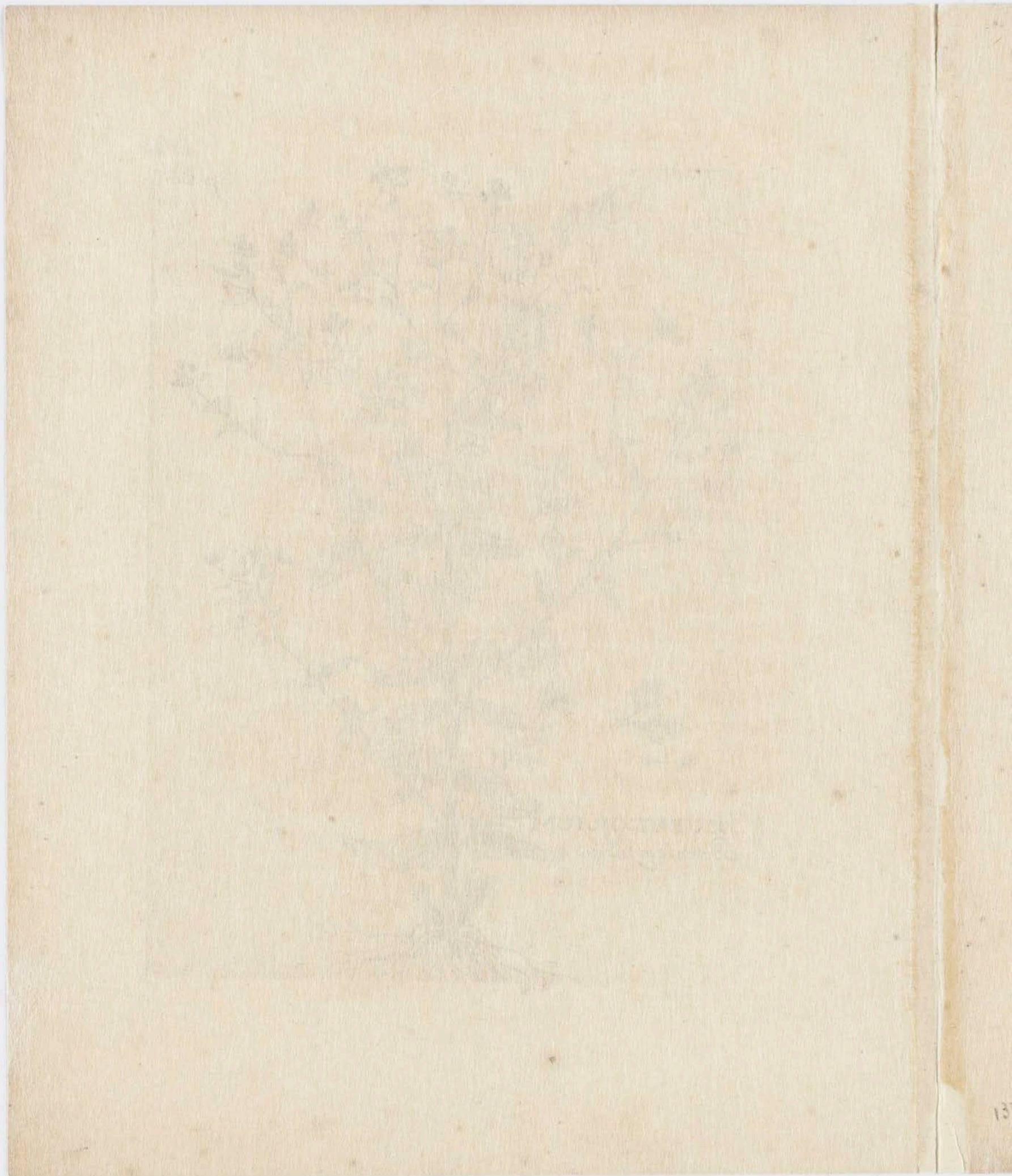
In Prodromo Par. Bat. vocatur. *Eupatorium No-
væ Angliæ Stachidis seu Betonicæ foliis crenatis
floribus albis.* Breynius qui in Horto Lugd. Bat.
vidit in Prodr. 2. nominat *Eupatorium America-
num Nepetæ folio angustiori subaspero floribus albis
longioribus.*

Enata nobis est ex seminibus quæ inter alia abs-
que adscriptione nominis ex Nova Anglia recepi-
mus.

EUPA-

EUPATORIUM
Betonicæ foliis.

LEPIDIUM
Spermatophytes
Labiatae

PARADISUS BATAVUS
EUPATORIUM facie Senecionis
folio Lamii.

64

p. 101.

EUPATORIUM
*Senecionis facie
folio Lamii.*

Ageratum Conyzoides

EUPATORIUM *humile Africanum Senecio-
nis facie, folio Lamii. Senecio Americanus La-
mii facie Schol. Bot. Par. An Eupatorium Ame-
ricanum Nepetæ folio latiori, floribus albis brevio-
ribus Breyn. p. 2?*

De patrio solo hujus *Eupatorii* nihil certi nobis constat. Honestissima Domina *de Block* in cujus Horto primùm conspeximus, semina hujus ex Mauritania ad se delata esse referebat, Opacis maxime gaudet, in his altius assurgit quam in iis, quæ solis radiis sunt opposita. Profert *cauliculos* tenues infirmos altitudinis palmaris aut pedalis, ad singula genicula binis ex adverso ramulis & juxta hos totidem *foliis* Lamii æmulis sed mollioribus tenuioribus & rotundioribus adornatos, Ramulis proceritate caules sæpe superantibus. Apices comantur *flosculis* albis lanugineis in capitula *senecio-
nis* instar congestis, quibus emarcidis succedunt *semina* parva nigra incano pappo cristata. *Radix* annua est è tenuibus fibris cohærens.

Quid de Synonymis à *D. Puckenetio* Eupatorio huic subscriptis sit sentiendum, supra innuimus.

EUPATORIUM *Americanum Amaranthoidis In-
dici majoris foliis,*

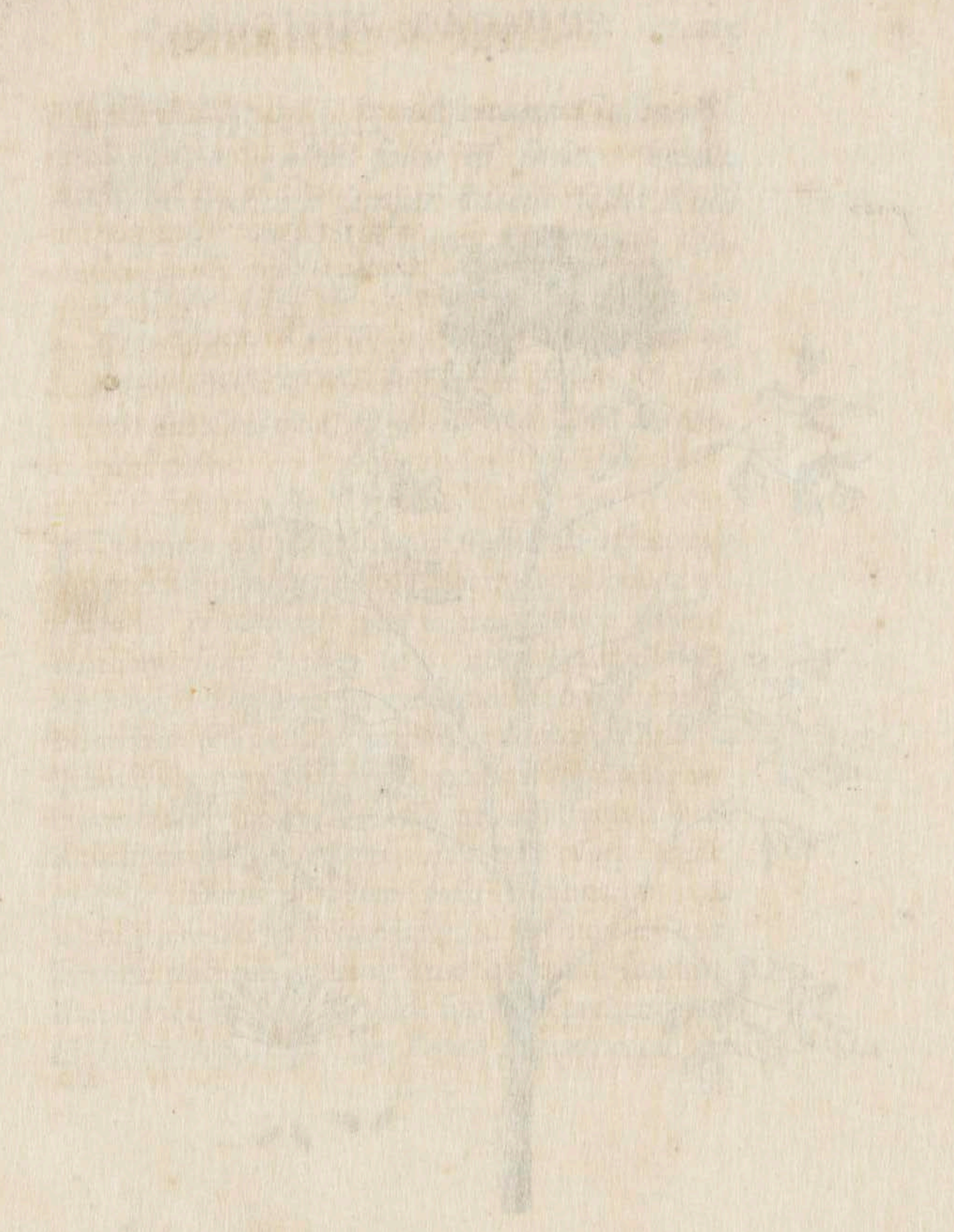
X

In-

Inter quamplures plantas, cura Illustrissimi à *Beaumont* è Corassavia Insula advectas, & in ejusdem viridario florentes, observavimus. Partibus omnibus incana hirsutie pubescebat ut per initia potius *Lychnidis coronariæ* aut *Amaranthoidis Indici majoris* quam *Eupatorii* genus referre videretur, *Caules* binorum palmorum altitudine surgabant in aliquot ramos brachiati, albidisque discoideis *flosculis* in umbellæ formam collectis ornati, *Folia* caulibus hærebant absque pediculis conjugata, prædictæ *Lychnidi Amaranthoidi* perquam similia, latitudine pollicem, longitudine semidigitum complementia & in obtusum mucronem desinentia; *Semina* congenerum ritu pappescebant. *Radix* è fibris contexta perennavit. *Sapore & odore* singulari nullo constabat.

In Prodro 2. *Breynii* vocatur *Eupatorium Americanum tomentosum Lychnidis coronariæ foliis & facie, flore albo*. In Catalogo Horti *Beaumontiani* *Eupatorium* hocce non reperitur, quanquam ad tertium annum in eodem horto viguerit.

Quid de tribus *Eupatoriis* in *Breynii Cent. 1.* propositis, censendum sit, alibi edocebimus.

p. 163.

44

FERULA
Galbanifera.

Bubon Gallanum

136

FERULA *Africana Galbanifera ligustici foliis & facie.* Ferula fruticosa semper virens foliis Anisi Par. Bat. Pr. Anisum Africanum fruticescens folio & caule rore cœruleo tinctis. Pluck. Tab. XII. Oreoselinum Anisoides arborescens Ligustici foliis & facie, flore luteo. Capitis Bona Spei. Breyn. Pr. 2.

Genuina illa planta, quæ Galbanum officinarum fundit, nostri sæculi Botanicis nondum innotuit. Ferulaceam esse veteres docent omnes, quanam vero species sit, non constat. Eo equidem nomine Plantam pinxit Lobelius, è semine lato foliaceo aromatico in Galbani lachryma Antwerpiæ reperto natam, quæ an Galbanum unquam stillaverit nec Lobelius nec alii tradunt. Si Lobeliana planta ea ipsa sit, quæ Casp. Bauh. in Pin. Ferulago latiori folio nominatur, & in hortis nostris frequentatur, certum est eam succum Galbano similem haud quaquam fundere, licet odor ejus Galbano valde similis deprehendatur. Incertum autem est, an Ferula, quam nunc ex-

hibemus, legitima illa fit, è qua antiquorum aut officinarum *Galbanum* emanat, ut ut ex caudicis geniculis aliquando lachrymam collegerimus *Galbano Officinarum* simillimam. Præterquam enim quod præsci non ipsam Plantam sed *Galbanum* tantum descripserint, plures extare possunt stirpes, quæ succum *Galbano* similem stillant, ut de variis lachrymis quæ inter se conveniunt & è diversis stirpibus leguntur, nobis compertum est.

Ferulæ igitur Africanæ caules pollicari crassitie ultra tres quatuorve cubitos eriguntur; Anni non sunt ut cæterarum *Ferularum*, sed perpetui lignosi rotundi glauco rore obducti, quo etiam *folia* perfusa sunt, geniculati, albida duriuscula medulla farcti, & in ramos aliquot brachiati, quorum cacumina occupant *flosculi* lutei pusilli ferulacei in umbellam conglobati. Hos excipiunt *semina* oblonga striata paululum depressa fusco spadicea & in ambitu velut *Ferulæ*, tenui membranacea ala circumdata. A *Legustici* seu *Levistici* seminibus non aliter differunt, quam quod hæc profundioribus sulcis inscripta sint, & membranaceo margine destituantur. Singula caulium ramorumque internodia teguntur foliacea quadam valvula è qua egrediuntur *folia* *Levistici* foliis paria, sed rigidiora
&

TABLE I

TABLE I
continued

TABLE I
continued

TABLE I
continued

TABLE I
continued

PARADISUS BATAVUS

à l'usage de la médecine

FERULA
Tingitana
Lucida.

Ferula tingitana

& læto dilutiorique virore splendentia, Lobis extremo ambitu anisi foliorum instar incis. *Radix* crassa est lignosa pallida in aliquot fibras brachiata. Planta perpetuæ viriditatis est, & sine magno labore in hybernaculis sustentatur. Per Ramulos quocunque modo cultos hæcenus multiplicari non potuit; Facilius verò per semina, quæ ferventiori æstate in Belgio maturescunt. Acredine aromatica sat penetranti gustantium linguam perstringit. Sauciata *Lac* fundit viscidum sed dilutius & paucum, in lachrymam Galbano omnibus notis respondentem concrescens. E trimuli quadrimulive caulis geniculis sua sponte nonnunquam emanat.

FERULA *Tingitana folio latissimo lucido.*
Hort. Edinb. Sutherl. Ferula Tingitana
lucido folio, Apii segmentis. Breyn. Pr. 2.

F*erulæ* hujus copiam nobis fecit Cl. D. *Jac. Sutherlandius* Horti Medici Edinburgensis præfectus dignissimus, qui semina ex *Tingitanis* agris collecta acceperat. *Radice* firmatur brachiata, magna, nigrâ cute obducta, intus albida, bima, nonnunquam trima facta, *caulem* protrudit in plures ramulos expansum, *Ferulæ fœminæ Plinii* C. B. proceritate & crassitie nonnihil minorem.

Folia insigni virore splendent, quasi vernice essent obducta, & à sole vibrata oculos perstringunt. Horum segmenta *Apii* segmentis magnitudine & incisuris non malè respondent, sed crassiora sunt & rigida. Pediculi in latam membranam folliculum efformantem diducuntur, & ramos è caulium nodis oriundos aliquousque involvunt. *Flores* luteoli in umbellatum orbem conglobati, & *semina*, maturitate penè nigrescentia, à congeneribus nihil ferè discrepant. *Sapore*, *odore* & temperamento *Ferulae* *fæminæ* paulo inferior est.

Hæc quamvis perennet, nec ab hyberno frigore facile lædatur, soboles rarò gignit, ideoque feminibus, quæ Autumno perficiuntur, propaganda est.

FICOIDES *Africana erecta teretifolia floribus albis umbellatis.* Ficoides seu *Mesembrianthemum Africanum frutescens floribus albis parvis umbellatis.* Pluck. Tab. CXVII.

Locis maritimis arenosis Promontorii Bonæ spei sponte oritur egregia hæc *Ficoides*. Hortis nostris familiarior est quàm cœteræ hujus generis spe-

46
p. 166.

FICOIDES
Erecta teretifolia.

Misembryanthemum Umbellatum

J39i

species. Nam quanquam hybernis mensibus locis à gelu liberis asservari postulet, quasvis æstivi aëris tempestates innoxie sustinet & per ramulos cuivis solo commissos facillime propagatur. *Caules* erigit pedales aut sesquipedales lignosos rotundos geniculatos ramosos. Duobus ramis semper sibi oppositis. Qui adultiores sunt membranaceo & in fusco castaneo cortice induuntur. Juniores in pallido virescunt. Geniculis adhærent *folia* ex adverso duo propemodum trigona succosa & carnosâ, quorum inferiora crassitie calamum scriptorium, longitudine dimidium digitum impleat; Cætera sensim gracilescunt. *Ramuli* sparguntur in tres pedicellos sustinentes *flores albos* Bellidis Sylvestris minoris floribus paulo minores, qui è numerosis candidis angustis petalis, & intermediis concoloribus apiculatis staminulis contexti sunt. Hi ea serie & copia prodeunt, ut perpulchræ umbellæ speciem exprimere videantur. Singulis subjicitur *calix* crassiusculus viridis quinquifidus, in quo emarcido flore conspicitur *fructus* congenerebus similis parte superiori in quinque cellulas *seminibus* cineraceis parvis duris arenæ instar refertas divisus. *Radix* tenuis est lignosa candida multis fibramentis capillata. Ab exortu Vergiliarum ad Autumnum usque floret, eodem-

demque tempore favente cœli mollitie semina sua perficit.

FICOIDES *Africanum luteum procumbens longissimis foliis.*

Nec hoc *Ficoidis* genus cœlum nostrum & solum renuit. Nam & seminibus & avulsis ramulis facillime succrescit & perficitur. Hujus *semen* terræ injectum, postquam intumuerit in duo crassiuscula orbiculata *foliola* laxatur, è quorum sinu alia atque alia semper sibi invicem opposita egrediuntur; Hæc ubi adolescunt longitudinem & crassitiem digiti nonnunquam excedunt. Rigida vero & glauca non sunt ut in præcedenti specie, sed mollecula flaccida viridia repentina aliquando trigona & in obtusum depressum quasique ensiformem mucronem abeunt, brevibus quibusdam eminentiis quasi dentibus nunc ex horum medio nunc prope exortum nunc ad ipsas extremitates protuberantibus. *Caules* ex unica *radice*, quæ parva albida & fibrosa est, profert ut plurimum tres quatuorve, sed perbreves, & densa conjugatorum foliorum serie circumdatos. Ex horum alis prodit *flos* petiolo semidigitali innixus, magnitudine floris *Taraxaci*, inter initia totus luteus,

teus, & ubi flaccescere incipit ruber aut coccineus. Multis constat angustis petalis & intermediis aliquot tenuissimis filamentis velut disco. Hæc ad Solis accessum in orbem expanduntur, ad recessum vero contrahuntur. *Fructus* congeneribus similis est multicapularis & orbiculatus, magnitudine *cerasum* æquans continens *semina* parva spadicæ dura. Solum amat laxum siccum & arenosum, udum compactum & pingue aspernatur.

FICOIDES *Africana* *Annua* *Centauroides*.

Natalium ortu, temperamenti harmonia & partium dispositione *Ficoidibus Africanis* cognata planta, dimidii palmi altitudinem vix exsuperat. *Radice* constat annua parva albida fibris perpaucis capillata, tellurisque summo oblique in hærente, *Coliculo* tenui quidem ast dum adolescit duro & pene lignoso glauco geniculato, nunc recta nunc oblique se ab humo protollente & summitatem communiter in tres ramulos quasi pedicellos, quibus *flores* insident, diviso. Hi per initia floribus *Centaurii minoris*, postmodum *Sedimontani tomentosi*, quod *Gnaphalodes* & *Arachno-*

Y

des

des vulgus appellat, quadantenus conformes sunt, at coloris pulchre miniati in luteum fatifcentis sed petalis quinque nonnunquam quatuor in basi junctis & in acumen extenuatis constructi, medium occupantibus aliquot brevibus viridantibus staminulis croceis apiculis exornatis. *Calix* pentagonus in quinque cuspidata folia exiens; *fructum* præcedenti similem sed multo minorem includit, in quo *semina* minuta scobis instar apparent. Singulis coliculi geniculis conjugato ordine adnascuntur *folia* minime angulosa sed plana *Centaurii minoris* foliis paria at crassiora multo & succosa glauco colore velut circinnatum *Sedum* nitentia. Linguae sensum nullo singulari *sapore* nisi aqueo afficit.

FICOIDES *Africana annua minima muscosa.*

Omniū minimam hanc *Ficoidis* speciem primo intuitu *Alsinem Aizoidem* diceret; ubi vero penitus examinaveris à præcedente non aliter differre agnosces nisi exilitate partium & colore, qui viridis est aut in viridi nonnihil rufescens. Pro *radice* habet tenuissimos capillos summæ telluri inhærentes, è quibus sparguntur *coliculi* graciles plurimam partem humi jacentes longitudinis
digi-

digitalis in ternos plerumque ramulos divisi. His hærent *foliola* Alsinæ minimæ paria at crassiora succosa, & præcedentis foliis multo tenuiora. Summi ramuli decorantur *flosculis* perpusillis muscosis albidis quinquifidis, plurimis parvæ umbellæ specie simul junctis & quinquifidis caliculis flosculos exuperantibus circumvallatis.

Hæc atque proxime antecedens, ex semine natæ Julio Mense in Horto meo floruerunt sed postquam Augusto insequente ad frugem pervenissent penitus contabuerunt.

Præter exhibitas has *Ficoidum* species duæ aliæ nobis enatæ sunt, quarum hic loci meminisse oportet. *Prima* appellari potest.

FICOIDES *Africanum erectum spinosum.*

F*icoidi Africanæ minori erectæ folio triangulari glauco flore luteo valde simile est, sed folia in superficie multis cavis punctulis inscripta erant, & quod hoc in genere rarum & insolitum, ramuli, in quos cauliculus separabatur ad alas pungentibus spinis armabantur, spinis in medio duobus ex opposito foliolis cæteris multo minoribus præditis. Hæc cum altitudinem circiter palmi adæpta esset vermiculo arrosa non sine dolore meo*

interiit. *Altera* quæ in horto meo adhuc viget dici meretur.

FICOIDES *Africanum triangulari robustissimo folio.*

Foliis est inter omnes quæ hæcenus innotuerunt *Ficoides* robustissimis glaucis trigonis rigidis, digitum longis, pollicem crassis, multis ut prior in superficie foraminulis non perviis insignitis; cæterum tardissime germinat, nam trienni spatio vix digiti longitudinem assecuta est. Utriusque fructus quinquecapsularis erat.

Has *Ficoidis* species debemus *Doctissimo Oldenlandio* qui quatuor priores ad Promontorium bonæ spei, duas posteriores in Heycon Africae primus detexit earumque semina inde ad nos transmisit.

De Flore quem ob signa passionis Domini nostri quæ refert, *Florem passionis* vocant, veteres omnes siluerunt. Is primum ab Hispanis subjugata America detectus est. *Nicolaus Monardus* & *Petrus Cieca*, qui plantis indagandis operam dederunt unius tantum speciei, nomine *Granadillæ*, meminerunt. *Gerhardus Marckgravius* septem species, *Murucuje* appellatione,

cx-

THE HISTORY OF THE

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text appears to be organized into several paragraphs, with some lines indented. There are also some faint, larger markings or possibly a watermark in the center of the page.

p. 173.

FLOS PASSIONIS
albus.

Passiflora foetida Linnai

In horto Chelyano vidi

exhibet. *Guilielmus Piso* decem species à se re-
 pertas asserit, quanquam quinque tantum descri-
 pserit. Aliam producit *Nardus Antonius Re-*
chus, quam *Coanenepilli* seu *Contrayervam* nomi-
 nat. *Muntingius*, præter *Contrayervam*, duas
 pinxit, quarum *Marckgravius* & *Piso* non me-
 minisse videntur, unam nempe *campanulato flo-*
re, & alteram *Hederaceam flore luteo*. Plures à
 laudatis auctoribus non scriptæ venustate tamen
 & raritate insignes ex America in Belgium illa-
 tæ sunt cura & impensis Illustrissimi & omni præ-
 dicatione majoris Viri *Simonis à Beaumont* in cu-
 jus amœnissimo viridario inter alia florea mira-
 cula viguerunt. Harum species aliquot recenset
Breynius in *Prodr.* 2. Nonnullas delineavit *Pluc-*
kenetius in *Phytographia*. Nos tres species quarum
 icones à multis ab hinc annis æri inculpi curavi-
 mus, proponemus. *Prima est*

FLOS PASSIONIS *albus reticulatus.*

Flos Passionis *Curassavicus* *Hederæ hirsu-*
to folio flore albo *Par. Bat. Pr.* Flos Pas-
 sionis *Althææ folio lanuginoso longiore fœ-*
tidus flore decapetalo & *filamentis niveis*
fructu vesicario & *Idem filamentis ex al-*

bo & purpureo colore variegatis Breyn.
 Pr. 2. Passiflora vesicaria Hederacea foliis
 lanuginosis odore tetro filamentis florum
 ex albo & purpureo variegatis Pluck.
 Tab. 104.

Non Americæ insularum tantum sed & conti-
 nentis indigena planta, habitu pilosa, tactu
 mollis, & odore *Daturam* inter & *Hyoscyamum*
 medio, gravis est; Graveolentior multo & hirsu-
 tior in Patrio solo, quam quæ ex semine in hor-
 tis nostris colitur. Ast, hoc plurimis stirpibus
 commune, ut mutato solo & cælo habitum non
 tantum, sed & ingenium mutant. *Viticulis* te-
 nuibus ramosis prælongis latissime exspatiatur, suis-
 que *capreolis* ex foliorum alis egressis vicina quævis
 arripit & involvit. *Folia*, è latiori cordata basi
 in conum porrecta, lanceam imitantur, ima pal-
 mum circiter lata, & sesquidigitum longa sunt,
 cætera sensim gracilescunt. Quædam integra,
 quædam in duos à latere angulos tanquam lobos
 infecta sunt, ut, si mucronem addideris, trilo-
 bata videantur. Ex horum sinibus prodeunt tria
 oblonga viridantia hirsuta multifida foliola reticuli
 speciem referentia, quibus tanquam *calycibus* flo-
 res & fructus irretiuntur. His partibus multa est
 simi-

similitudo cum *Nigella* quam *Melanthium Damascenum* pleno flore *Clusius* appellat ; ast minor est *fructus*, *flos* major, qui decem constat petalis, quinque exterioribus infra virentibus, supra candidantibus & totidem interioribus emaculato candore utrinque nitentibus. His incumbunt filamenta in orbem rotata candida & nonnunquam violaceis purpureisve punctulis ad exortum interstincta. Hinc duæ varietates in *Prodr.* 2. *Breyn.* proponuntur. Reliqua, columella nempe, capitari clavi, & pendulæ lamellæ subluteo in viridi polline aspersa sunt. Tempore matutino flos hiat, meridiano se contrahit & contabescit, columellæ globulo è quo se fructus perficit & reticulato calyce qui fructum involvit, remanentibus. Is folliculi instar inflatus est viridis, tribus per longitudinem lineis inscriptus continens *Semina* depressa pyriformia nigra superficie scabra qualique granulata, interiori folliculi parti adnata *Radix* subest parva candida, reptantibus fibris capillata, annua & si in hybernis diligentius colatur, nonnunquam perennans. An in America edulis sit fructus non constat, qui in Belgio maturescit, insipidus & absque pulpa deprehenditur. *Altera* est

FLOS

FLOS PASSIONIS *albus folio Ibis sericeo trilobato. Flos Passionis Althææ folio lanuginoso flore decapetalo parvo albo filamentis purpureo violaceis & Idem foliis magis serratis. Breyn. Prodr. 2. Passiflora non crenata Americana triphylla ex codice Beningiano Pluck. Tab. CCXII. Hedera Murucujæ species vesicaria lanuginosa odoris gravis Marckgr. 73. Flos Passionis Corassavicus Hederae hirsuto folio, fl. Purpureo variegato Par. Bat. Pr.*

Hedera, *Murucujæ species vesicaria odoris gravis Markgr. in Prodr. 2. Breynii & Phytographia Pluckenetii* priori speciei attribuitur. Ast cum in Historia Marckgraviana nulla facta sit mentio reticulati calycis, & eaque secundæ speciei per omnia respondeat, id nominis potius huic quam illi competere videtur. *Foliorum* lobi variant, nunc majores sunt nunc minores, nunc in ambitu levius nunc profundius crenati. *Calyx* tribus parvis foliolis sed integris constat. *Fructus* ipsi non videmus simul ac enim in hortis nostris unum alterumve florem protulit, interiit; illum tamen priori similem ex America reduces asserabant. Proinde nondum nobis compertum est num annua num perennis planta sit; Sed satis fuerit hu-

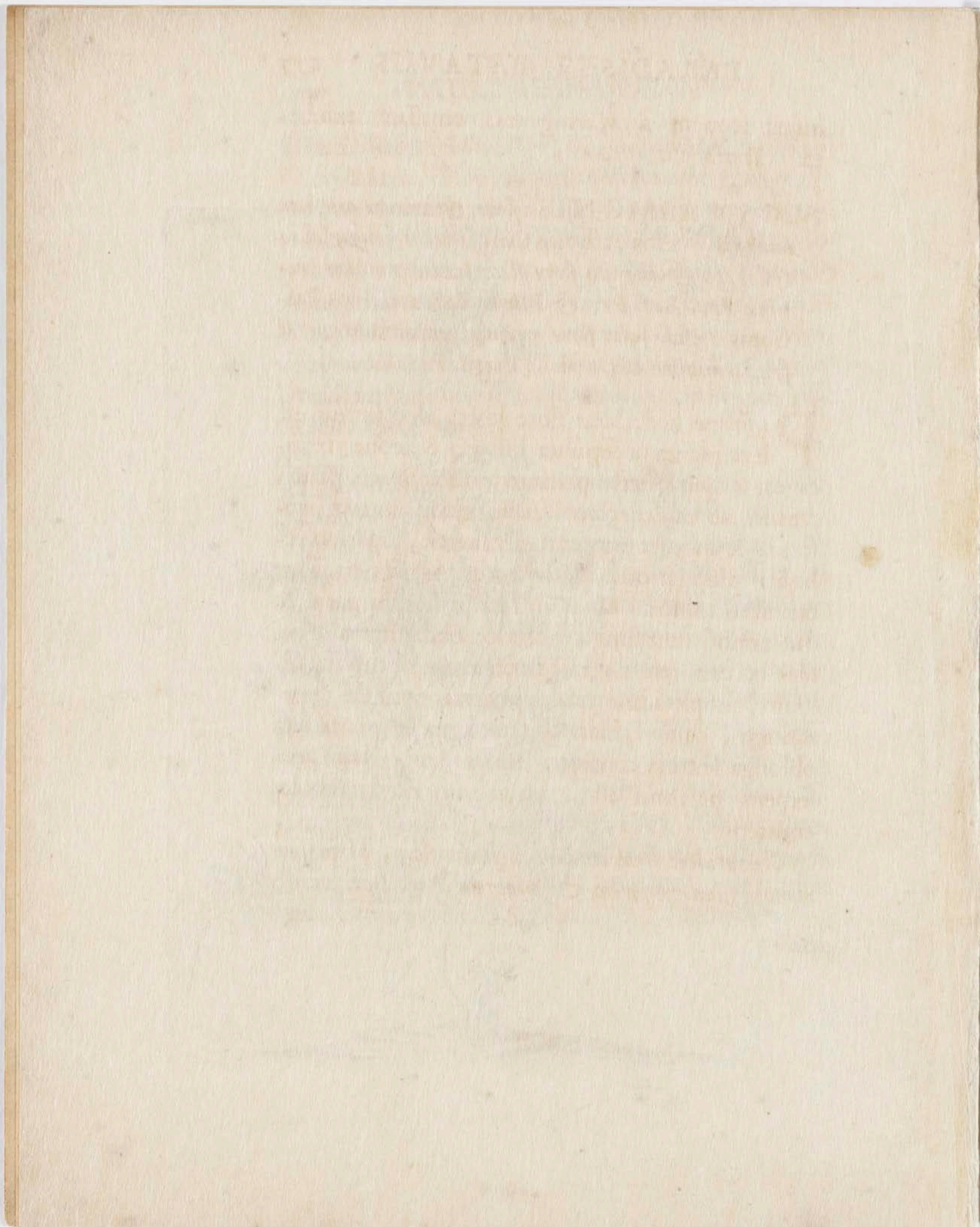
PACLI HERMANNI
FLOS PASSIONIS
48
p. 176.

FLOS PASSIONIS

*hirsuto folio flore
purpureo variegato.*

Passiflora hirsuta Linnæi

hujus iconem à *Marckgravio* omissam exhibere. *Tertia* est

FLOS PASSIONIS *flore & fructu omnium minimis.* Flos *Passionis Curassavicus folio glabro trilobato & angusto flore flavescente omnium minimo Par. Bat. Pr. & Pluck. Tab. x.* Flos *Passionis trifido folio flore minimo pentapetalo viridi fructu minimo nigro molli Breyn. Pr. 2.*

P*assifloræ* hederaceæ flore luteo adeo similis est hæc planta ut separata historia & icone vix indigeat, cum præter partium exilitatem in paucis tantum ab ea deflectat. *Folia* glabra in tria profunda & angusta segmenta divisa sunt, superiori reliquis productiori. *Flos* totus viridis partibus omnibus minor. *Cauliculi* ima præsertim parte & qui annosi sunt fungoso cortice obteguntur. *Fructus* baccam refert, tactu mollem, maturitate nigram, amplitudine granum piperis nonnihil superantem, cujus viscida concolor pulpa parva fusa oblonga semina continet. *Radix* tenuis late proserpens perennis est, quotannis novas soboles emittens.

Clematidem Americanam digitalis flore, siliquosam monophyllon majorem & minorem Par. Bat. prodr.

Z

legi-

legitimam esse speciem *Floris Passionis*, ex ramulis siccis cum floribus ex Sirinama receptis, agnovi, *Folia Clematidi Americanæ tetraphyllæ* ampliora sunt cæteroquin valde similia. Majoris *Flos* decapetalos est & amplitudine *Florem Passionis* pentaphyllum æquat, filamentis intermediis pulchre variegatis quasque tessellatis. Minoris *Flos* tubulosus & ad oras in novem & decem segmenta divisus est, ast filamenta in medio nulla apparebant. Uterque rubro eleganti colore nitet; Color verò Columellæ clavorum & lamellarum in neutro discerni poterat.

GERANIUM *Africanum tuberosum*
Anemones folio, incarnato flore. Geranium
Æthiopicum Myrrhidis folio tertium, flore
magno striato Breyn. Cent. I.

Venustissimi & ab Anthopilis expetitissimi hujus *Geranii Africani* historiam & iconem dedit *Breynius l. c.* in his cum singula expressa non sint, minime supervacaneum opus me facturum opinor, si plenior & perfectior historiam, additâ quoque iconem nostrâ ad vivum expressâ, proponam. Subsistit igitur *radice* crassa tuberosa, multis fibramentis in
 no-

nodulos extuberantibus capillata. *Folia* aliquot segmentis dividuntur instar *Anemones* latifoliae latioribus tamen crassioribus & pinguioribus. Ima quæ ab radice exeunt in circumscriptione prope modum rotunda sunt, cætera quæ caulis habet in longitudinem extenuantur. *Caules* palmari longitudine profurgunt, ramosi inæquales prominulis articulorum toris per digitalia aut longiora intervalla distincti, è quibus folia longis pediculis nixa ut plurimum gemina egrediuntur, duobus aut tribus cuspidatis foliolis tanquam alis singula genicula ambientibus. Ramorum fastigia ornat speciosissima florum umbella, centro è quo radii oriuntur, sex angustis reclinatis foliolis circumdato *Flores* constant petalis quatuor raro quinque carneo colore nitentibus, duobus amplioribus galeæ instar erectis ab angusta purpurantibus striis inscripta basi in latum ambitum diductis, duabus strictioribus & aliquot purpurantibus lamellatis staminulis cum concolori multifido pistillo succedanii rostri rudimento. *Calix* qui his subest, primum in quinque angusta in rubro striata foliola expanditur, postmodum in se adductus contrahitur & totidem parva rotunda seminum conceptacula quæ superstitis & sensim grandescens stili basin ambiunt concludit. Ex singulis præ maturitate hiantibus exilit

semen oblongum è ruffo flavescens & in longiusculum tenue plumosum & circinnatum rostellum desinens. Foliorum *sapor* valde quidem adstringens & desiccans sed linguæ haud diu inhaerens sentitur. Integra propemodum æstate in multam hyemem usque floret, nec in hybernis si à frigore custodiatur, virorem suum facile dimittit.

Aliud Geranii genus viguit in Horto Illust. Casparis Fagelii, appellatum

GERANIUM *Africanum humile Adianthi foliis.*

Palmi altitudinem vix implebat. *Radix* quasi in bulbum rotundabatur; *Folia* in tenuia segmenta *Adianthi acrostici* instar infecta erant; *Flos* ex cœruleo & albo colore pulchre striatus apparebat.

In Codicibus Amplissimi *Beaumontii* conspexi

GERANIUM *batrachoides Americanum maculatum ruberrimo flore.*

Foliorum segmenta latiora & rotundiora erant quam in Geranio montano fusco, & nigricantibus maculis insignita. *Flores* ruberrimo nite-

tebant colore, *Calix* satis amplus in quinque foliola expandebatur.

Num Græcorum *Heliotropia* nostri sæculi Botanicis cognita sint? incertum arbitror. Singula enim ad hanc rem attinentia si expendantur, liquido apparet nec Græcos de *Heliotropiis* inter se convenire, nec horum notas omnes recentiorum *Heliotropiis* respondere. Et certe hæctenus nemini nostrum plantæ innotuerunt in quibus ejusmodi conversiones ad solem, quas Græci *Heliotropiis* assignarunt constanter observarentur.

Duplicis vero generis sunt nostrorum herbariis *Heliotropia*. Primi generis species unica est nempe *Heliotropium tricoccum*, cujus pigmentum ex fructibus paratum Gallis *Turnesol* vocatur. Hoc flore est stamineo s. apetalo à fructibus remoto, *Fructibus* verrucosis asperis tricoccis, *Foliis* integris alternis; Vulgo pro *Heliotropio parvo Dioscoridis* & *tricocco Plinii* habetur. Alterius generis species ad familiam plantarum asperifoliarum spectant; *Seminibus* nempe quaternis in *calicibus* quinquifidis, *Floribus* parvis quinque partitis in spica recurvatam Scorpionis caudam imitante dispositis, *Foliis* alternis. Harum tres species ex autoribus ante se scriptis in *Pinace* proponit *Bauhinus*.

Duas species attulerunt *Marckgravius* & *Piso*. Prima dicitur *Jacua acangha* Brasilianis & *Fedagozo* Lusitanis. Altera *Aguavaquinha*. Prioris Iconem *Marckgraviana* nitidiorem multo & perfectiorem exhibet *Dodartius* in memoria plantarum, cum inscriptione *Heliotropii Americani cœrulei foliis Hormini*. Posterior in Hort. Lugd. Bat. Catalogo *Horminum Americanum foliis angustioribus* appellatur. Quod hoc nomine in hortis nostris succrevit, totum pilosum erat, & tactu mollius. *Caules* habebat humiliores, *Folia* breviora multo & angustiora, *Flores* minores candidos, *semina* rotunda. Imago *Marckgraviana* potius hanc posteriorem quam priorem speciem exprimere videtur. Synonymum autem *Jacua acanga*, in Hort. Lugd. Bat. Catalogo & Parad. Bat. Prodro-mo posteriori speciei subscriptum, ad priorem relegandum est. Quatuor novæ species in Paradisi Batavi prodromo annotantur, quarum unicam hic exponemus, nempe

HELIO-

49

p. 178.

GERANIUM
Anemones folio.

Geranium myrtilifolium

PLANT
Sketch

p. 183.

HELIOTROPIUM
Lini umbilicatifacie.

Heliotropium Curassavicum

Heliotropium Curassavicum

HELIOTROPIUM *Americanum*
procumbens facie Lini umbilicati. Helio-
tropium Curassavicum foliis Lini umbi-
licati Par. Bat. Pr. Heliotropium *Ame-*
ricanum minus glabrum folio angusto
glaucō Breyn. Prodr. 2. Heliotropium
Monospermum Indicum procumbens glau-
cophyllum floribus albis Pluckn. Tab.
 XXXVI.

An-tequam flores parare incipit Lino um-
 bilicato *Park.* prorsus simile est. Totum
 glabrum, glaucō colore nitens. *Cauli-*
culi in ramos divisi longitudine palmum
 æquantes & humi decumbentes uberioribus *foliis*,
 Lino umbilicato crassioribus & pinguioribus obsiti
 sunt. *Flosculi* minores sunt quinquepartiti can-
 didi, in spicam congeneribus similem congesti.
 Sequuntur deinde in caliculis quinquifidis *capitula*
 parva rotunda, quæ præ maturitate in quatuor
 partes separantur. Igitur tetraspermum est hoc
Heliotropium non monospermum. *Radix* fibrosa
 parva quotannis interit. Evidenti *sapore* & *odore*
 nullo sensus afficit. Augusto & Septembri perfi-
 citur & ex deciduis seminibus se renovat.

HIE.

HIERACIUM *Pyrenaicum Blattariae folio, minus hirsutum. Schol. Bot. Par. Turnes.*

Evivace crassa fibrataque *radice* multa exeunt *folia* in orbem congesta, humi decumbentia saturate viridia, acuminata per ambitum denticulata crassiuscula pilosa nervosa longitudine nonnunquam dodrantem, latitudine duos pollices superantia. *Caules* paulo ultra pedis altitudinem profurgunt ramosi hirsuti angulosi striati intus cavi, quos amplectuntur *folia* imis minora & ad exortum auriculata. Ex horum sede egreditur pediculus digitalis, hirsutus, cui capitulum insidet multis pilosis angustis & arcuatis foliolis circumseptum, quod in amplum luteum *florem* Hieraciis similem sese explicat. *Semina* succedunt oblonga in ruffo nigricantia, albo pappo donata. Foliorum *sapor* amarus est cum quadam adstringentia in recessu.

Magnam habet affinitatem, si non idem sit, cum *Hieracio latifolio glabro ex valle Griesbachiana* J. Bauh. *Pluckenetus* ramuli iconem in Tab. cxvi. exhibet, eique Synonymum *Dentis leonis caulescentis* C. B. Prodr. subscribit. Ast descriptio Bauhianianae *Hieracio* nostro non in omnibus respondet; Inter alia obstant *folia* quæ in nostro nec rotunda
nec

57

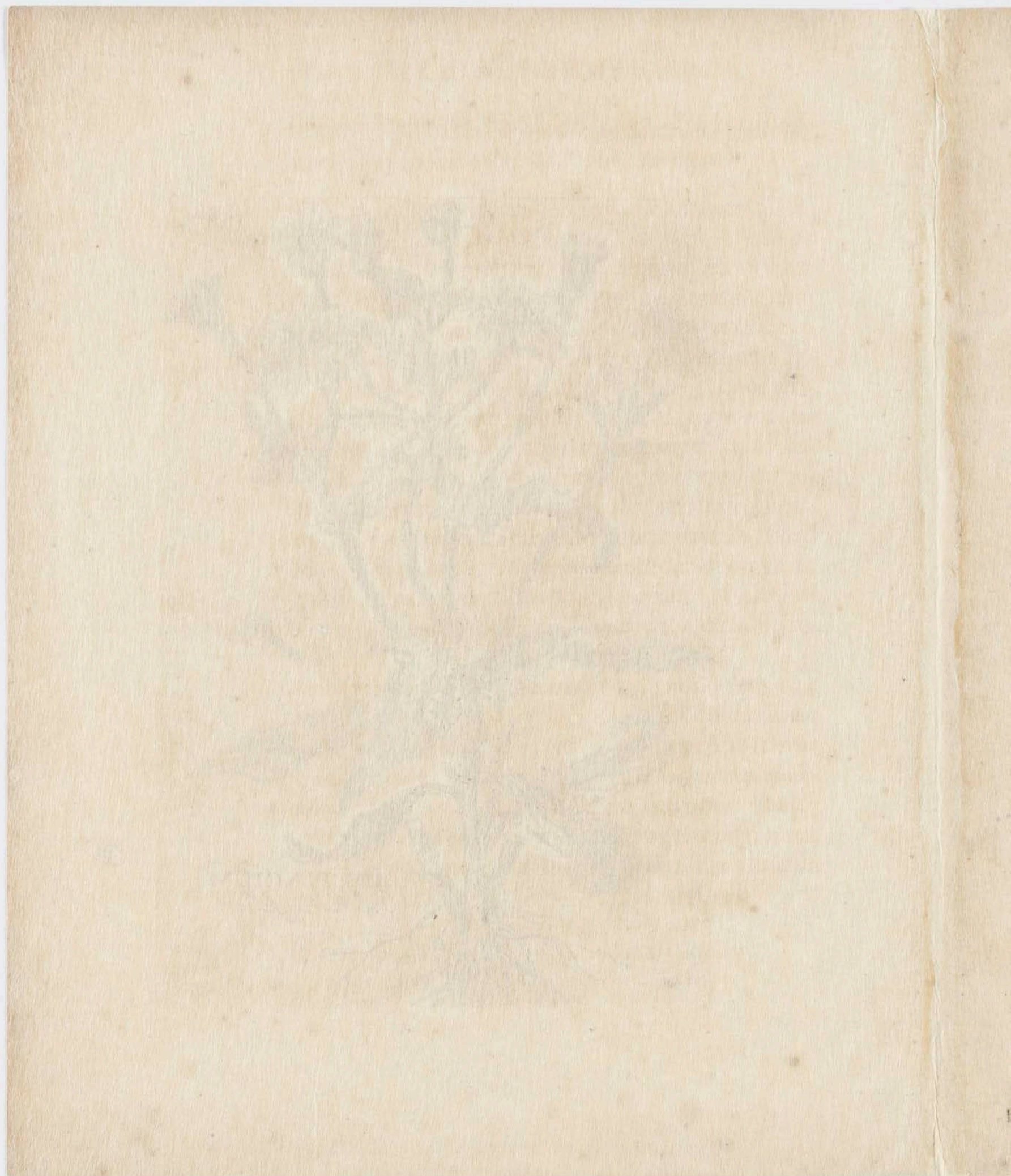
p. 184.

HIERACIUM
Blattariae folio.

182

Crepis Sabarica, Picus & unaria

Handwritten text, possibly a name or description, written in pencil and oriented vertically. The text is very faint and difficult to read, but appears to be a list of words or a short paragraph.

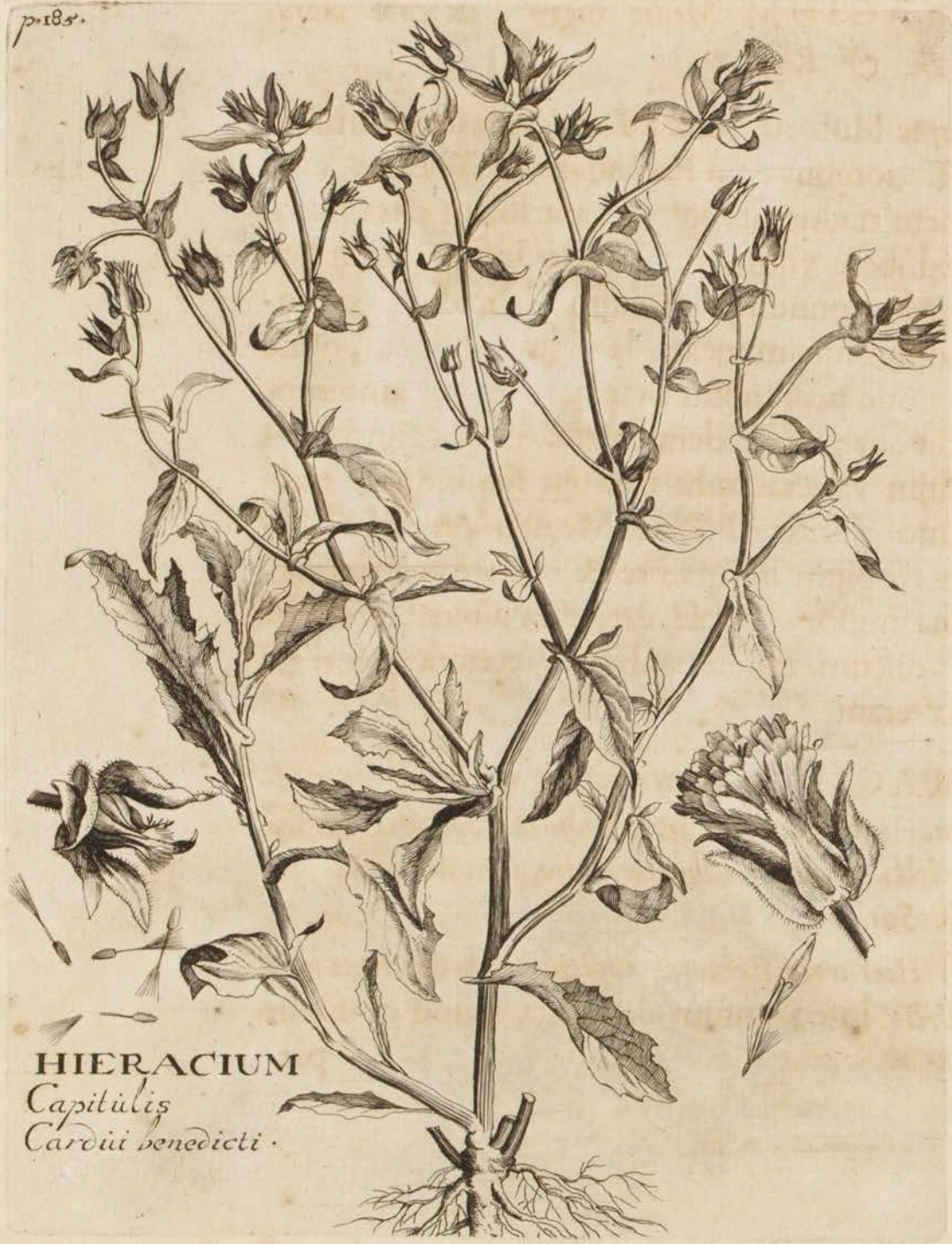
p. 185.

HIERACIUM
Boeticum
meo nigro.

1785.

53

HIERACIUM
Capitulis
Carolii benedicti.

Pteris Cochlearifolia

156

nec laciniata sed mucronata & in ambitu denticulata sunt.

HIERACIUM *Medio nigro Boeticum majus*
Parck. & Raj.

Hujus Historia cum à *Lobelio* in stirpium illustrationibus & à *Parkinsono* in Theatro, citra imaginem tradita sit, igitur hanc solam citra historiam exhibere visum fuit. *Foliis* insuper ludit hoc *Hieracium*; nonnunquam enim glabra sunt & pingua nonnunquam incana lanugine obducta, nunc lævius nunc profundius laciniata, & per ambitum aut nihil aut parum denticulata. Hoc anno *Hieracii* hujus varietas mihi nata est semine ab Excellentissimo *Johanne Boehmio* Medico Veneto & rariorum stirpium indagatore & cultore solertissimo ex Italia misso. Petala exteriora albida, intermedia discum imitantia lutea, cœtera priori simillima erant.

HIERACIUM *capitulis Cardui benedicti glabrum.* *An Hieracium Echioides capitulis Cardui benedicti majus Arabicum folio sinuato Hort. E-dinb. Sutherl.?*

Ab *Hierarcio Echioidi capitulis Cardui benedicti*
C.B. in eo tantum deflectit, quod omnibus

A a

par-

partibus sit glabrum & nullis spinulis pilisve asperum, folis foliolis, floris capitulum amplectentibus exceptis, quorum margines nonnunquam brevissimis pilis aut minime hirtis circumdati sunt. *Hieracii Tingitani* nomine misit D. Robertus Horti Academici Oxoniensis Præfectus dignissimus.

HORMINUM *Syriacum rugoso verrucosoque folio cornu cervinum exprimente Par. Bat. Prodr. & Pluck. Tab. cxciv.*

Ob insolitam foliorum formam cervi cornua referentium rariorum stirpium cultoribus expetitissimum est hoc *Hormini* genus. Folia septem plurae ab una radice in orbem spargit palmum & amplius longa duos transversos digitos lata, aliquot profundis segmentis insecta, pallide viridia, & in patrio solo forsan velut *Aethiopsis* incana, crassiuscula mollecula tamen, quasique spongiosa, parte sui prona & supina inaequalibus rugis crispata, teneraque lanugine araneosae telae instar obducta. E centro horum erigitur *caulis* ramosus pede altior, quem ad singula genicula ambiunt *flores* galericulati purpuroviolacei *Hormino sativo* Diosc. paulò majores, tenui bifurcato stylo sese

54

p. 185.

HORMINUM
*Rigoso verrucosoque
folio.*

Salvia Ceratophylla

Salvia Ceratophylla

1541

Salvia Centrophylla

Salva P...

p. 187.

55

HORMIUM
Angurice folio.

Salvia Pyrenaica

Salvia pyrenaica

189

p. 187.

Orchidi affinis.
EPIDENDRON *Coraffavicum*
folio crasso Sulcato.

Epidendrum Nodosum

sefe è flore longiùs exerente. Singulis verticillis subjiciuntur bina ex opposito foliola mucronata non rugosa, in ambitu è viridi purpurascencia. *Semina* sequuntur quaterna in quinquifidis obtusis caliculis.

Radix lignosa quidem est & profundè acta, folioles vero nullas creat, sed dum planta se perficit, vivere desinit. biennium pro vita exigit, primo anno folia tantum emittit, ultimo caulescit & semina profert. *Sapor* & *odor* congeneribus similis, sed languidior.

Plukenetius in icone verticillis apposuit foliola inferioribus similia, nos verò ea ab inferioribus diversa observavimus, non rugosa, sed pilis obsita, quò verò superiora, eò minùs hirsuta.

Hujus meminisse videtur *Rauwolfius* in Itinerario cap. XII. p. 113. nomine pulcri *Hormini generis*, *angustis lanuginosis profundè sectis foliis*.

HORMINUM *Pyrænaicum glutinosum Anguriæ folio Domini Fagon. Schol. Bot. Par.*

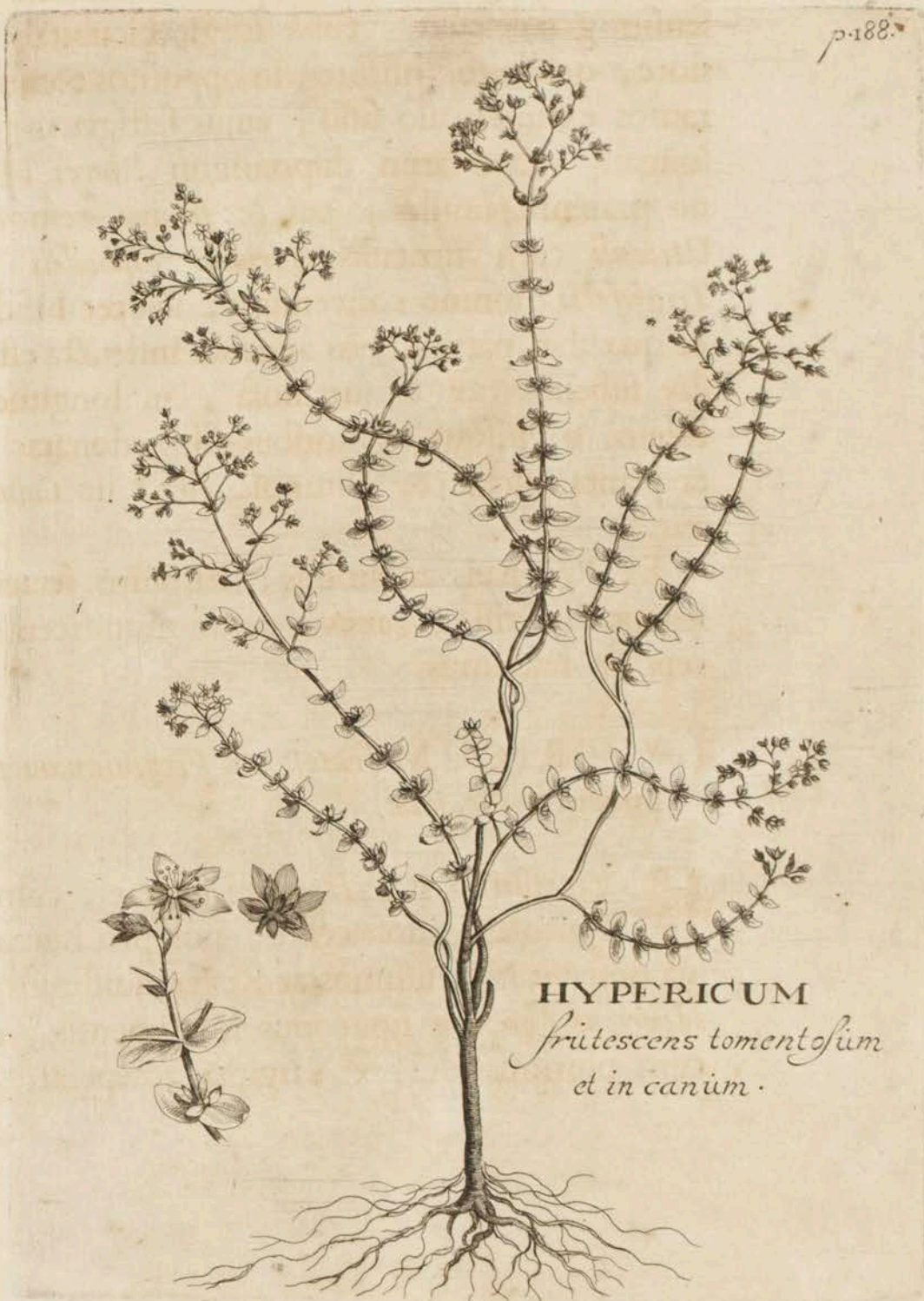
Acæteris *Horminorum* speciebus distinguitur potissimum *foliis*, quæ amplissima sunt, pingua, rugosa, nervosa, in ambitu variè & inæqualiter sinuosa, crenata, laciniata & nonnihil similitudinis cum *Citrulli* & *Anguriæ* habentia. Pri-

ma, humi strata, longitudine cubitum, latitudine palmam attingunt, cætera quæ in caule sita sunt, sensim gracilescunt. *Caule* surgit bicubitali & altiore, quadrato, hirsuto, in oppositos conjugatim ramos ex intervallo fisso; cujus fastigia in spicam longam verticillatim disponuntur *Flores* Hormino pratensi similes, cui & *semina* respondent. *Utricali* cum utriculis *Hormini asphodeli radice Triumphetti* omnino conveniunt, scilicet bifidi sunt & quælibet pars duobus apicibus instructa est. *Radix* subest vivax & furculosa, in longitudinem exiens, multisque crassioribus fibris donata. *Tota* planta viscida & glutinosa est, ut *Colus Fovis*.

Ex Pyrænæis montibus, stirpium feracissimis habuit Illustriss. *Fagonius*, cujus munificentia acceptum referimus.

HYPERICUM *frutescens Virginianum tomentosum & incanum.*

Elegantissimo hoc *Hyperici* genere, cultura in *Carbusculam* adolescente, nos pro humanitate sua donavit Nobilissimus ac Reverendissimus D.D. *Henricus Compton* Episcopus Londinensis, qui id cum plurimis aliis ex Virginia acceperat. Non ali-

57
p.188.

HYPERICUM
frutescens tomentosum
et in canum.

Hypericum Tomentosum

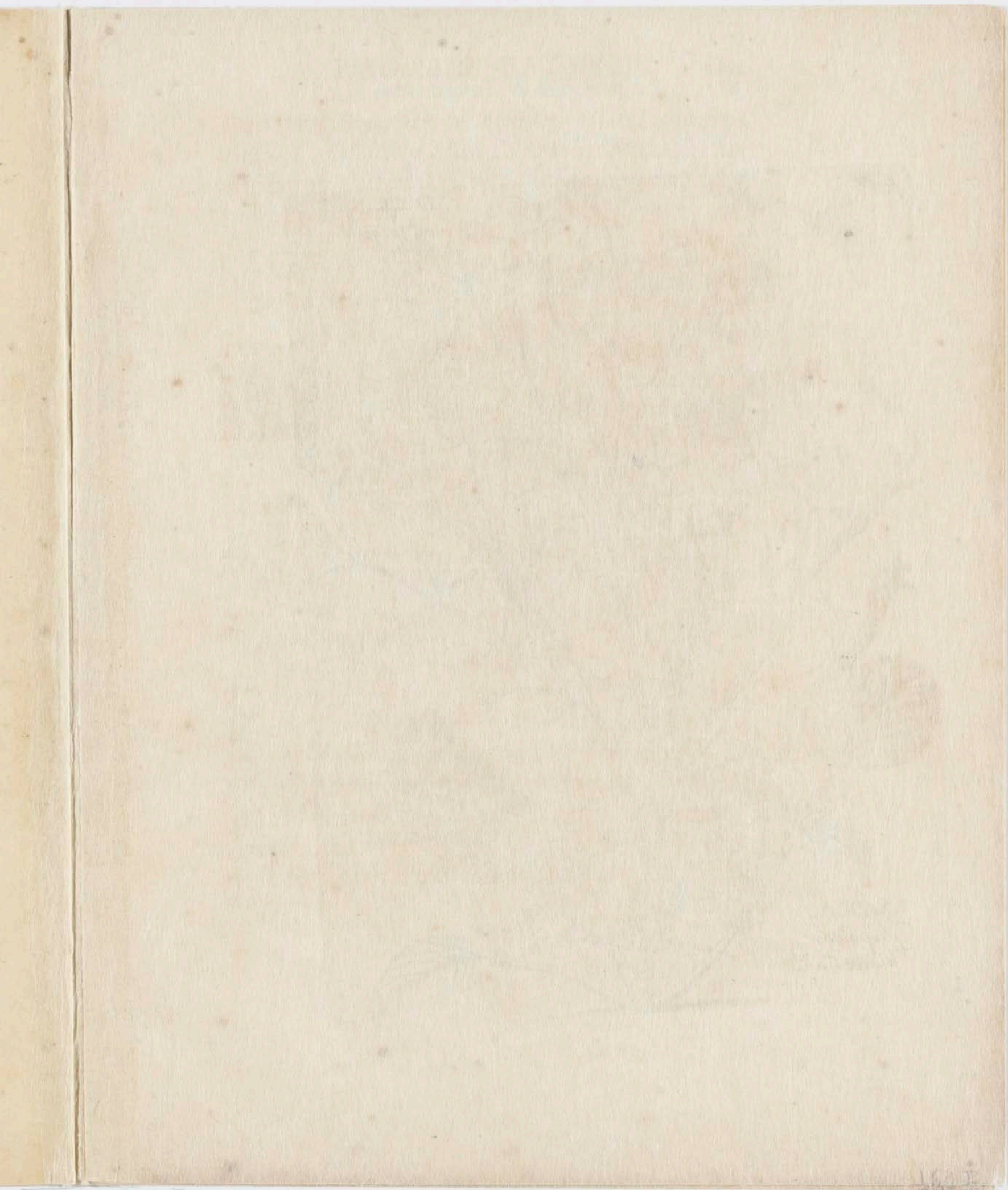
Hypericum tomentosum

Hypericum Tomentolam

p. 189.

58
IACEA
cum spinosis
Capitulis.

p. 189.

59

IACEA
Cyanoïdes
alato Caule.

Centaurea nupifolia

aliter ab *Hyperico supino tomentoso minori Monspe-
liaco C.B.* differre videtur, quam quod cultura in
arbusculam excrescat. Ramulis terræ commissis
facile multiplicatur.

JACEA *cum spinosis capitulis purpurea
tenuifolia J. B.*

um *Facea*, quam hæc tabella exhibet à
Joanne Baubino, breviter, accuratè ta-
men, descripta sit, satis duximus ejus
iconem hic proponere, & lectorem ad
ejus Historiam tom. 3. lib. xxv. pag. 33. re-
mittere.

JACEA *cyanoides altera alato caule. Vall.
H. R. P.*

JACEA *peregrina Napifolia, hirsutis capitulis
alata. Plukn.*

Folia huic inferiora sunt ampla, pediculis cari-
natis longis, pilosis appensa, *napi* vel potiùs
lampsanæ foliis accedentia, crassiora tamen & ma-
gis rugosa, parte inferna itidem non nihil pilosa &
hirsuta; horum lacinia per margines sunt crenatae,
superiora seu extrema, palmam lata, obtusa, sub-
rotunda. Superiores, quæ absque pediculis ad-

160

hærent, & in membranaceas alas diducuntur, minus dissectæ, quæ verò in summo, integræ omninò & angustæ. *Caules* protrudit bicubitales in frequentes ramulos divaricatos, pluribus fimbriis seu alis viridibus, glabris, & laciniatis & variè incrispatis cinctos, quæ quo inferiores eò latiores & magis sinuosæ & undulatæ; superiores rarioribus denticellis exasperantur & nonnunquam in spinulas inermes abeunt. Summos caules & ramulos occupant capitula squamosa, squamarum acumine in pinnatas spinulas innoxias fatifcente, quæ explicantur in *flores* purpureos amplos, *Cyani* in modum diffusos. Succedunt *semina* turgidiora, brevi villo coronata more congenerum.

Datur & alia species priori simillima, ast *caule* humiliori.

JACEA folio *Cerinthæ* purpurascente flore, è rupe *Victoriæ* Schol. Bot. Paris. Tournef.

A radice prolixam fibrarum comam demittente, oriuntur *folia* copiosa, humi strata, quæ ab angusto principio in latitudinem sesquiunciam sese laxantia, & in acutum mucronem contrahuntur; longitudine sex uncias implent, glabra, glauca, *Cerinthæ* vel potius *Chondrillæ bulbosæ* Park. fo-

foliis accedentia. *Caules* emittit vix pedales, non ramosos, folio uno vel altero parte inferiore donatos, sustinentes capitulum ex parvis squamis in spinulam inermem desinentibus compactum, quod in *flores* sese explicat purpurascens, tubulosos, in quinque partes æquales dissectos, cum staminulo prominente. Delapso flore succedunt *semina* congeneribus similia. Habuimus ex munificentia Clariss. Tournefortii.

LACTUCA *Sylvestris Italica, costâ spinosâ, sanguineis maculis aspera. Lactuca maxima Italica, sanguineis maculis aspersa. Flor. Bat.*

Planta, quam sub hoc nomine præpono, primò mihi innotuit munere Clariss. Dni. *Johannis Boëhmii M. D.* exoticarum plantarum cultoris solertissimi, qui ejus semina Venetiis ad me misit. Hæc autem bimula facta, semina sua perficit, iisque sese propagat, & semel in horto sata, absque labore conservatur. Ultra hominis proceritatem assurgit, *caule* pollicem crasso, purpurascens, in plurimos ramos brachiato, pilis rigidis undique oblesso. *Folia* infima humi expansa, in orbem digesta, ampla, spitha-
mo

mo longiora, palmâ latiora, per margines undulata, nonnunquam integra, nonnunquam unâ alterâve laciniâ divisa, supernè, saturatè virentia, quâ terram spectant pallida, spinulisque per costâ & majorum fibrarum longitudinem excurrentibus armata, maculis sanguineis seu purpureis quasi cruore perfuso notata; superiora profundius & frequentius laciniata, inferiorum more aspera & maculata; quæ in summis ramulis integra sunt & glabra, in acutum mucronem terminantia, atque ad margines pilis tantùm brevissimis, quasi spinulis donata. Flores ex calycibus squamatis conferti, lutei, in extremis ramulis veluti in spicas dispositi, ad solem circa meridiem expansi, aliàs clausi. Hos excipiunt *semina*, compressa, nigra, villo coronata. Tota planta lacte amaro turget, & odorem gravem & virosum spirat atque congeneres *Lactucæ sylvestris* species.

Hujus meminisse videtur *Delachampius in Hist. Lugd. tom. 1. lib. 5. pag. 547.* circa finem, ubi de *Lactuca sylvestri*. „Alterius *Lactucæ sylvestris* „historia & pictura extat apud *Penam*, quæ omnibus partibus ad *Lactucam* accedit, vel ad *seridem latifoliam*, vulgò *scariolam*, *Lactucæ* similimam. Succo lacteo tota manat, adeò ut præ ejus copia soporifero sit odore tetro & ingrato, veluti

THE HISTORY OF THE

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text appears to be organized into several paragraphs, but the words are too light to transcribe accurately.

60

p. 193.

LEUCOIMUM
Thlas pios facie.

Cheranthus Chrus

16

p. 193.

LEUCOIIUM

Lusitanicum
purpureum.

Chrysanthemum Lacinae

„ veluti opium. *Caulis* bicubitalis glutinosus : *flo-*
 „ *res* Lactuæ : *Semen* aliquanto minus nigricans.
 „ ea , inquit *Lobelius* , in agro Romano *foliis ni-*
 „ *gris maculis* variata , conspicitur.

LEUCOIIUM *Lusitanicum purpureum foliis ele-*
gantèr dentatis. Par. Bat. pr.

Ex feminibus è Lusitania missis nata est elegans
 hæc Leucoii species , cujus prima *folia* ad mo-
 dum *Dentis leonis* erant laciniata ; quæ caulem ambiunt ,
 alterno ordine absque pediculis adnascuntur ,
 biuncialia , profundè dentata , & in cuspidem
 acuminata , *caulis* ad altitudinem pedalem attolli-
 tur , striatus , in ramos , & hi rursus in alios di-
 varicatus , quorum summitates abeunt in *flores*
 spicatos rarius dispositos , tetrapetalos , rubentes ,
 ex perianthio oblongo , hirsuto , prorumpentes.
 His succedunt *siliquæ* parvæ articulatæ sapore acri.
 Ex siliquis , & foliis laciniatis videtur potius ad
Eruce species releganda.

LEUCOIIUM *Thlaspios facie , flore albo. Flor.*
Bat.

Radice nititur exili fibrosa. *Cauliculi* statim à
 radice sunt ramosi , virides , nunc erecti ,
 B b nunc

nunc procumbentes. *Folia* singularia, *Leucoio marino parvo folio vivente crassiusculo* J. B. similia, sed paulò minora, & in obtusio-rem at-
bitum tendentia; *flores* quoque minores tetrapetali,
albi, *calyci* quadrafido infedentes. Excipiunt
filiquæ duriusculæ, teretes biunciales & longiores,
bicapsulares, in quibus *semina* fulva, parva, ob-
longa ex tereti nonnihil depressa. *Sapor* subamarus,
subacris *Thlaspiis* instar; *Semina* collegi in horto
RR. PP. *Ordinis St. Franc.* in vico Sti Honorii Pa-
risiis, ubi planta succrevit ex seminibus, ni fal-
lor è Candiâ transmissis. Annuæ est planta,
& forsan varietas tantum *Leucoii marini parvi*,
folio viventi crassiusculo J. B.

LILIUM *Americanum puniceo flore, Bella don-
na dictum.*

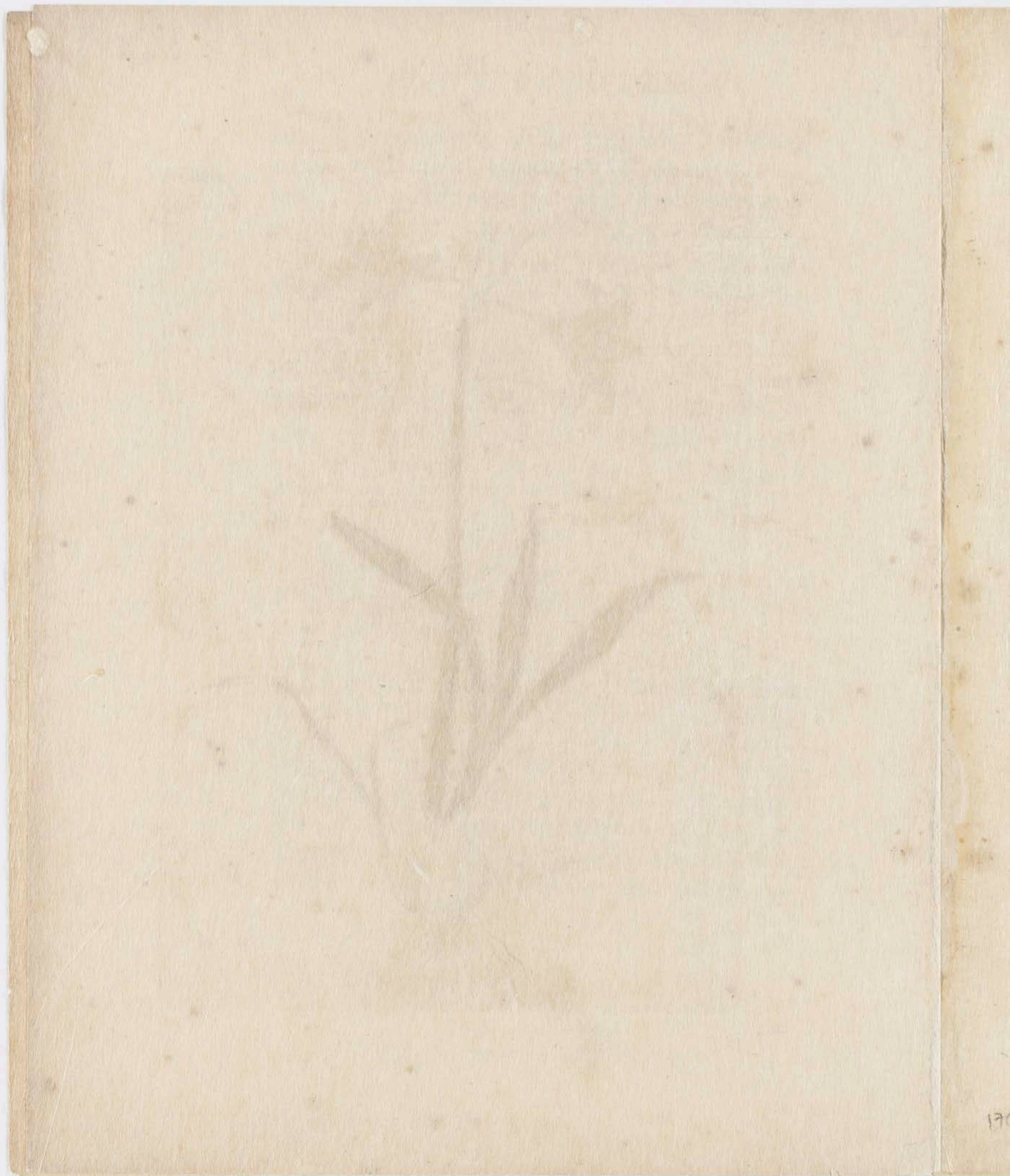
Ex radice bulbacea rotunda, *Tulipa* duplo mayo-
re, foris membrana fulvescente tecta & aliquot
fibris ad basin donata, prodeunt *folia* viridia,
Narcissinis forma & substantiæ lentore sumi-
lia, latitudine unciali & sesquiunciali, quæ elapso
flore in longitudinem dodrantalem extenduntur.
Inter quæ non medius, sed relictis ad latera foliis,
nudus & liber erumpit *scapus* pedalis, glaber, ro-
tun-

p. 194.

LILIUM
Bella Donna.

Amiaryllis Reginae

p. 195.

LILIUM Africanum
Polyanthos.

Amaryllis longifolia

tundus, calamo scriptorio crassior, sensim gracilescens, è cujus theca membranacea bivalvi prorumpunt flores terni, quaterni aut plures, sex petalis constructi, ex principio angusto fistuloso oblongo oriundi, eleganter punicei, marginibus & umbone pallidulis, *Asphodeli liliacei* floribus similes sed majores, quorum medium occupat stylus nutritivus & sex stamina concoloria incurvata, apicibus lubeis coronata.

Ex insulis Caribæis provenit, unde ad nos delatum, flores protulit, quibus evanidis semine viduum emarcuit. Quod tamen cæteris sui generis proculdubiò simile, nobis vero hæctenus nondum visum.

LILIUM *Africanum humile longissimis foliis polyanthos, saturato colore purpurascens. H. L. B. in App.*

Pulcherrimum & gratum oculis atque naribus est *Lilium* hoc Africanum, quod à *Narcisso pumilo Indico polyantho Cornuti* non multum differt, quamquam ad *Lilii* potius quàm ad *Narcissi* familiam pertinere videatur. *Bulbum* fert carnosum, rotundum, amplum, ex quo prodeunt *folia* proluxa, lata, narcissinis similia,

flexuosa ; *Caulis* spithamo vix altior sustinet quinque & aliquando decem *flores* , quasi in umbella dispositos , è vagina membranacea bivalvi prodeuntes , qui colore saturatè purpurascenti nitent. Datur etiam varietas flore dilutè purpurascente , quæ *Lilium Africanum humile longissimis foliis polyanthos diluto colore purpurascente* H. L. B.

Differt à *Narcisso Indico pumilo polyantho Cornuti* , *foliis* (quæ in illo palmum longa , pollicem lata sunt) latioribus & multò longioribus ; *caule* altiori , & *floribus* paucioribus , 19. vel 20. numerat *Cornutus* , cum rariùs dimidia pars in hac specie observetur.

Cùm numerosa admodum sit *Lychnidum* à Botanicis descriptarum familia , antequam novam illi adjungendam describere aggredimur , varietates aliquot adnotare libet , ne pro diversis speciebus habeantur.

LYCHNIS *viscosa* , *floribus foris purpurascen-*
tibus , *intus albis* CB. Hæc ipsissima mihi vide-
tur , quam *Clusius* in *Hist.* p. 294. absque ad-
jecta icone descripsit , sub nomine *Muscipulæ se-*
cundæ , quamquàm in staminibus florum de-
scri-

scribendis diversa sit. Nam idem staminum numerus & apiculorum color, non semper observatur. Iconem hujus in autoribus nondum reperire licuit.

LYCHNIS *viscosa foliis brevi lanugine aspersis*
 CB. Hæc priori similis est sed *folia* sunt paulò
 majora; *flores* albi petalis omnibus ad umbilicum
 usque dissectis & in contiguum orbem
 coactis, albis seu niveis, extus tamen purpu-
 rascentibus, nullo interstitio, seu hiatu inter
 lacinias petalorum conspicuo. Hanc *Clusius* de-
 scripsit pag. 293. nomine *Lychnidis sylvestris* è
 semine natæ, primæ. Ipse vero suæ adscripsit
 flores prorsus niveos; nobis color intus niveus,
 extus incarnatus apparuit. Stamina habet nu-
 mero & colore non semper eadem, nunc terna,
 quina, & terna cum totidem aut pluribus ma-
 joribus & brevioribus priora cingentibus, api-
 culis diversi coloris ornatis, nunc pendulis,
 nunc erectis.

LYCHNIS *viscosa floribus foris purpurascenti-
 bus intus albis, caulibus & capsula glabris, flo-
 ribus orbiculatis.* A præcedenti differt glabritie
 seu levitate, & floribus altera parte incarnatis
 & orbiculatis, nullo inter petala hiatu.

Bb 3

3. LY-

LYCHNIS *viscosa floribus foris purpurascen-*
tibus, intus albis, foliis brevi lanugine aspersis,
& florum petalis angustioribus, hiatu inter laci-
nias & petala apparen-te seu intercedente.

Hæ quatuor præcedentes Lychnides possunt uno
 nomine vocari Italicae, nempe,

1. LYCHNIS *viscosa Italica floribus orbicu-*
latis, albis, extus incarnatis, subhirsuta la-
tifolia.
2. *Eadem glabra. Hæc varietas est prioris*
primæ.
3. LYCHNIS *viscosa latifolia subhirsuta pe-*
talis invicem nonnihil recurvis.
4. *Eadem angustifolia, florum petalis angu-*
stioribus. Cum tertia omninò convenit,
nisi quod petala & folia sint nonnihil an-
gustiora.

Flores harum quatuor *Lychnidum* exhalant sua-
 vem sed debilem odorem. *Radice* sunt perenni,
 florent Junio, & Julio perficiuntur. *Seminibus* de-
 lapsis & *caulium* nodis facile propagantur. Pri-
 mam speciem vocat CB. *Lychnidem Visc. Fol. bre-*
vi lanugine aspersis. Secunda primæ varietas est.
 Tertiam vocat CB. *Lychnidem visc. fl. foris purpu-*
rascent. intus albis. Quarta varietas est tertiæ. Re-
 ctè,

7.199.

LYCHNIS
Ocy mastri folio.

Stend...

ctè, inquit *Raius* Lychnidem primam & tertiam inter se parùm differre. Nos addimus inter omnes, esse varietatem, non verò specie esse diversas.

LYCHNIS *Ocymastri folio, flore viridi.*

Radice nititur perenni, crassiuscula, paucis fibris donata. *Caulem* emittit singularem (interdum plures) cubitalem, teretem, geniculatum, hirsutum, ramosum; ad singula genicula, bina è regione oriuntur *folia* mollia, subhirsuta, *Ocymastro* persimilia, absque pediculis cauli adnata; inferiora non nunquam pediculis biuncialibus appensa sunt, sesquiunciam lata, rotundiora plerumque quàm quæ icone expressit sculptor uti & superiora. *Flores* in summis caulibus & ramulis è foliorum alis exeuntes, pentapetali, parvi, petalis angustis in medio bifidis, *coloris* intus ex albo herbacei, extus ex viridi flavescens, cum quinque staminibus, apicibus concoloribus, coronatis. *Calyx* oblongus, striatus, hirsutus. *Semina* in capsulis turbinatis, coloris cinericei; floris colore ac parvitate à cæteris speciebus facillimè distinguitur. Semina in famigeratissimo *Fagelii* horto collecta, & ut memini ex Lusitania transmissa.

MAR-

MARRUBIUM *Dictamni spurii*
foliis & facie. An Pseudodictamnus His-
panicus folio rugosiore Schol. Bot. Par.?

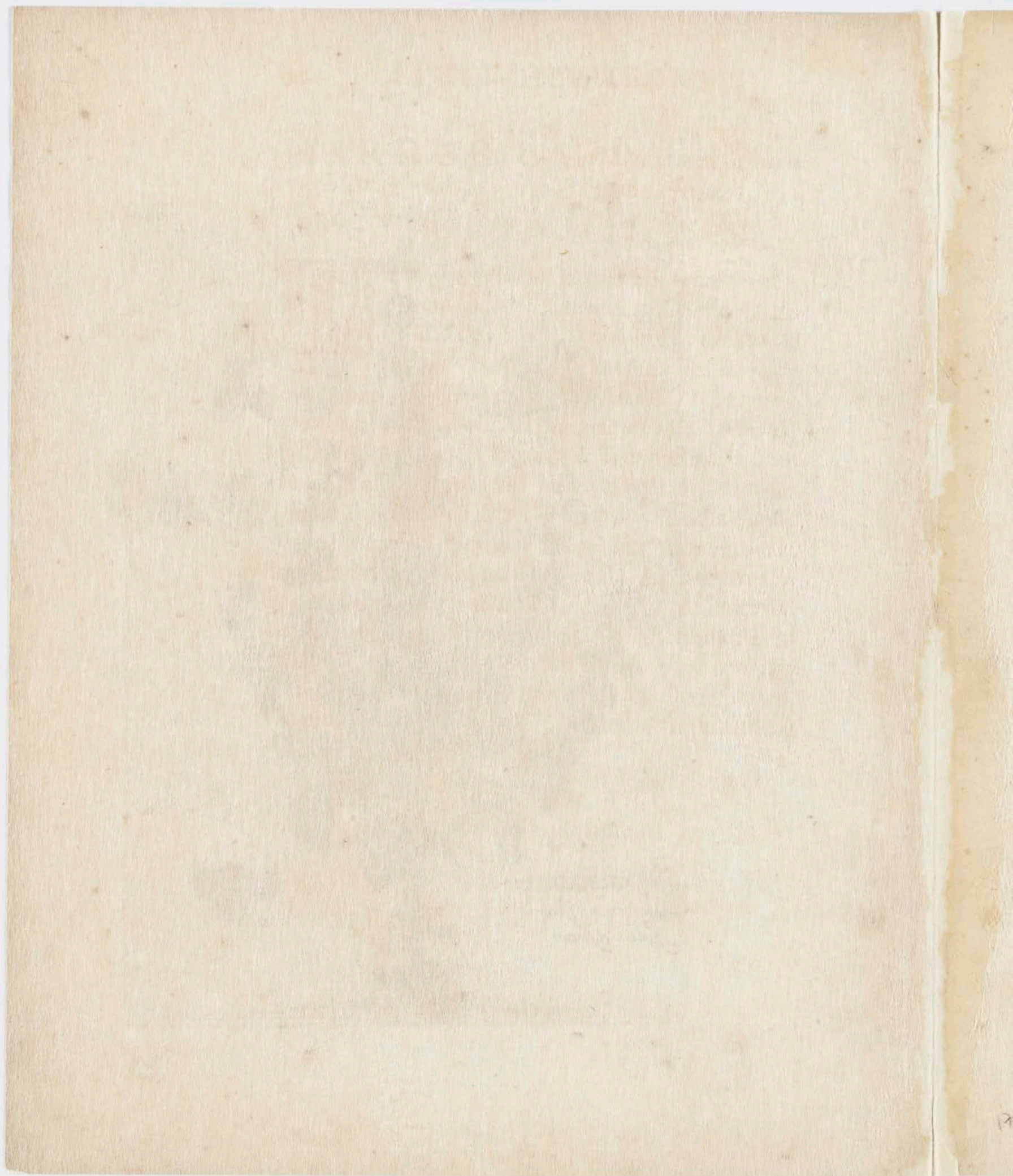
Ex radice simplici plures fibras emittente, oriuntur caules frequentes, pedales, ramosi, quadrati, lanuginosi, quibus ad singula genicula adstant folia amplitudine ad *Pseudo-dictamnium acetabulis moluccae C. B.* facie vero seu habitu, ad *Marrubium album* accedentia, ast minora, magis crenata & rotundiora. Caulium genicula multiplici serie verticillatim cingunt acetabula dense coacta, brevibus vel nullis pediculis suffulta, *Pseudo-dictamno* minora; expansa, rugosa & per margines crenata. Ex horum singulis oritur flos tubulosus, galeatus & labiatus, intus elegantissimis purpureis lineolis undique inscriptus, extus in rubro pallefcens, galeam constans bifida erecta, apice lanuginoso & labello trilobato. *Semina* fert angulosa fusca, quaterna (ut plurimum terna) in singulis calyculis.

MAR-

p. 200.

MARRUBIUM
Dictamnifolium
foliis et facie.

Marsiphan tabularis

p. 201.

MARRUBIUM
*Album rotundi folium
Hispanicum.*

Marrubium Hispanicum

Marrubium Hispanicum

MARRUBIUM *album rotundifolium Hispanicum maximum Schol. Bot. Par.*

Ocymastro Valentino Clusii adeò similis videtur hæc planta, ut à plurimis pro eadem habeatur. Ast *caulibus* quadrangulis ex viridi subincanis altius assurgit, *folia* supra saturatius virent & pediculis longulis pendent minus rotunda & in modicum mucronem obtusum terminantur. *Calyculi* è quibus prodeunt flores, in decem strias totidemque apices stellatim expansos explicantur. *Flosculi* pluribus in verticillis ab imo ad summum per interstitia dispositi, quorum pars superior seu galea trifida est & retroflexa, ad extremas oras nonnihil lanuginosa tota alba, intus duabus lineis sanguineis per longitudinem inscripta. Labium bifidum auriculatum, albidum; guttis ac lineolis ex albo & sanguineo variis eleganter insignitum. Galeam in ascensu comitantur stamina aliquot crassiuscula, rigida, rubropallidula, absque apiculis. *Semina* succedunt angulosa, fusca, bina, terna, rariùs quaterna in eodem vasculo.

Quoad verticillorum dispositionem, & utriculos in decem apices aculeatos terminantes, cum *Marrubio vulgari albo C. B.* convenit, cui debet & proximè jungi, *odor & sapor* ut in cæteris Marrubiis.

Cc

NA-

NASTURTIUM *Africanum*
foliis ternis facie Christophoriana Par.
Bat. Pr.

Prima fronte *Christophoriana* dixeris, si florem & folia inspexeris, sed postquam *siliquas* bicapsulares protulerit, *Nasturtii* adjungeres, eoque magis quòd *saporem* acrem & subacidum ad *Nasturtium* nonnihil accedentem, præ se ferat, & *siliquæ* ad tactum dissiliant. *Radice* est fibrosa alba, è cujus capite prodeunt *cauliculi* plures ramosi, dodrantales & longiores, glabri, ex viridi nigricantes, inferiùs teretes superiùs angulosi, vario flexu nunc terram versus reclinati, nunc se rursus erigentes. His per longiuscula intervalla in petiolis sesquiuncialibus adstant *folia* tripartita *Christophoriana* segmentis nonnihil similia, per ambitum dentata & in mucronem desinentia. *Flores* obtinet parvos pentapetalos, nutantes, brevi veluti in spica dispositos, viridantes, nunquam expansos, sed ex petalis quasi conniventibus conflatos, è calyce parvo quadrifido ortos. Sequuntur *siliquæ* bicapsulares semidigitales in mucronem desinentes, valvis per maturitatem vel levi tactu cum fragore dissilient-

NASTURTIUM foliis ternis
facie Christophoriana.

p. 202.

178

Cardamine Apucana

PLANT OF THE MOUNTAINS

179

○

p. 203.

NASTURTIUM
Pyrenaicum aquaticum.

Cardamine Chelidonia

180

1801

NASTURTIIUM
 Montanum
 Affari folio.

Cardamine arvensis

lientibus, seseque convolventibus more congenerum. *Semina* succedunt depressa, oblonga, flavescencia.

NASTURTIUM *montanum Assari folio Bocconi.*

Hoc *Nasturtium* idem est quod *P. Boccone* in descriptione plantarum rariorum Siciliae, vocat *Nasturtium montanum Assari folio*, & *Jac. Zannoni* in Historia Botanica exhibuit sub nomine *Nasturtii Alpini palustris rotundifolii*. Flores in summis *caulibus* fert tetrapetalos albos, cum staminibus pallidis. *Calyx* etiam tetraphyllus parvus, pallidè virens.

NASTURTIUM *Pyrenaicum aquaticum latifolium purpurascente flore. Domini Fagon. Schol. Bot. Paris.*

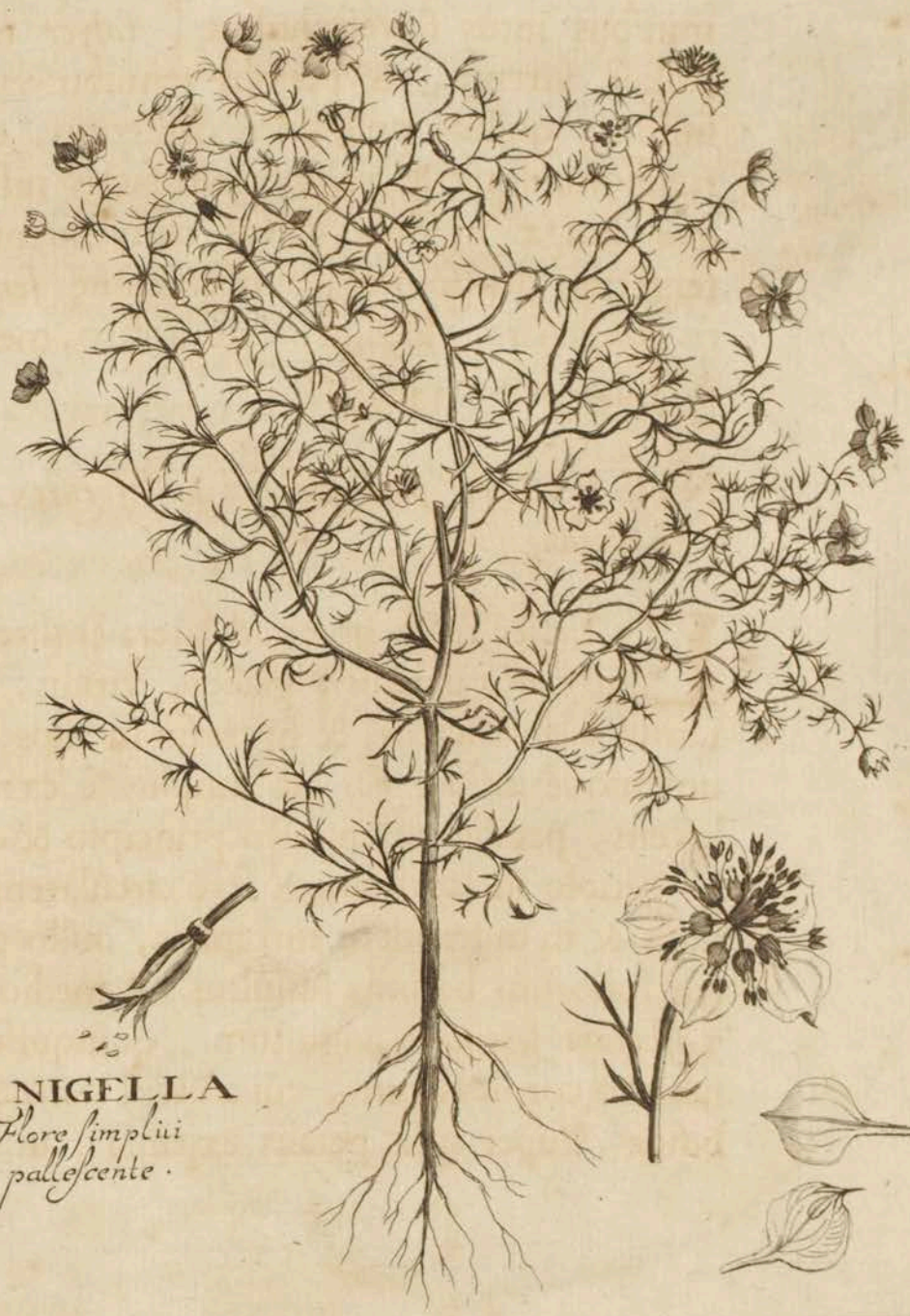
Eradice albente, multis fibris capillata, perenni, proveniunt *folia* per terram sparsa, elata, pinnis rigidis, cæteris congeneribus amplioribus, subrotundis, per margines quasi erosis, binis ex adverso costæ intermediæ carinatæ adherentibus, unica in summo impari amplissima. *Caules* erigit spithamo longiores, teretes nonnihil

hirtos & versus summum striatos, ad quorum
 summitates spicata veluti serie prodeunt *flores* pal-
 lidè purpurascens, tetrapetali, ampli, cum sta-
 minibus intus flavescens, *calyce* tetraphyllo
 pallidè virente, & petiolis tenuibus viridantibus
 suffulti; quibus post floris defluxum, elongatis,
 rigidioribusque & validioribus factis insident *sili-*
que longæ in duas valvas cum membrana in-
 tergerina dehiscens, fundentesque *semina* cæte-
 ris congenera. Floruit horto nostro, mense Majo,
 & Junio semina perfecit.

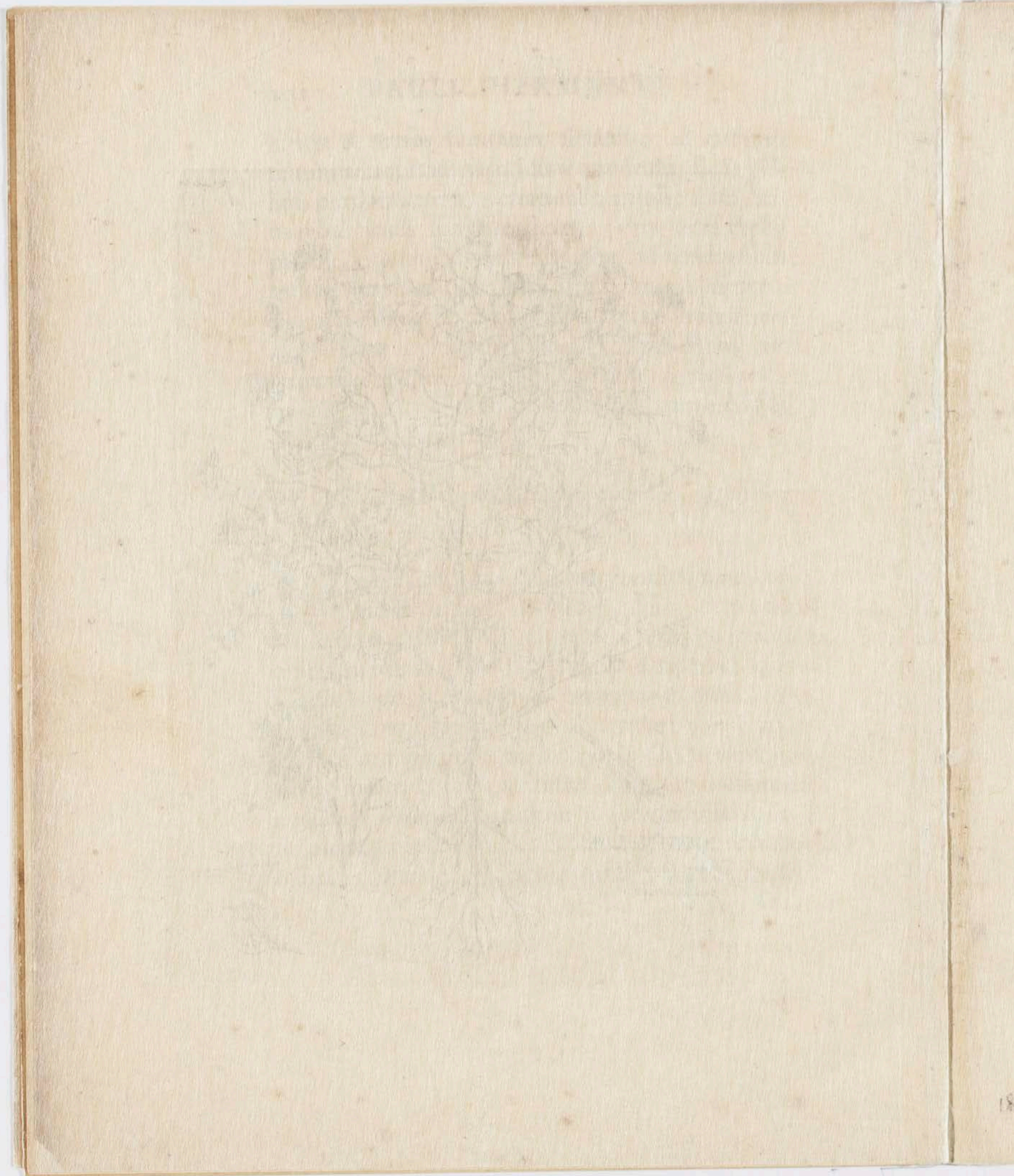
NIGELLA *flore simplici pallescente, petalorum*
basi longissima.

Ex radice recta fibras ad latera emittente, sur-
 git *caulis* striatus, glaber, viridis, in plures
 ramulos divaricatus, & hi rursus in alios, quorum
 unicuique insidet *flos* sat amplus è cæruleo pal-
 lescent, petalis ex angusto principio & quasi lon-
 go petiolo in latitudinem ferè circulare se laxan-
 ribus & in mucronem turbinatis, nullo perianthio
 seu foliorum barbula suffultus. A medio floris exit
vasculum seminale angustum, quinquifidum, in
 summo corniculatum, cui adstant octo alia foliola
 bifida, super ipsis petalis expansa, uti in *nigella*
 Cre-

p. 204.

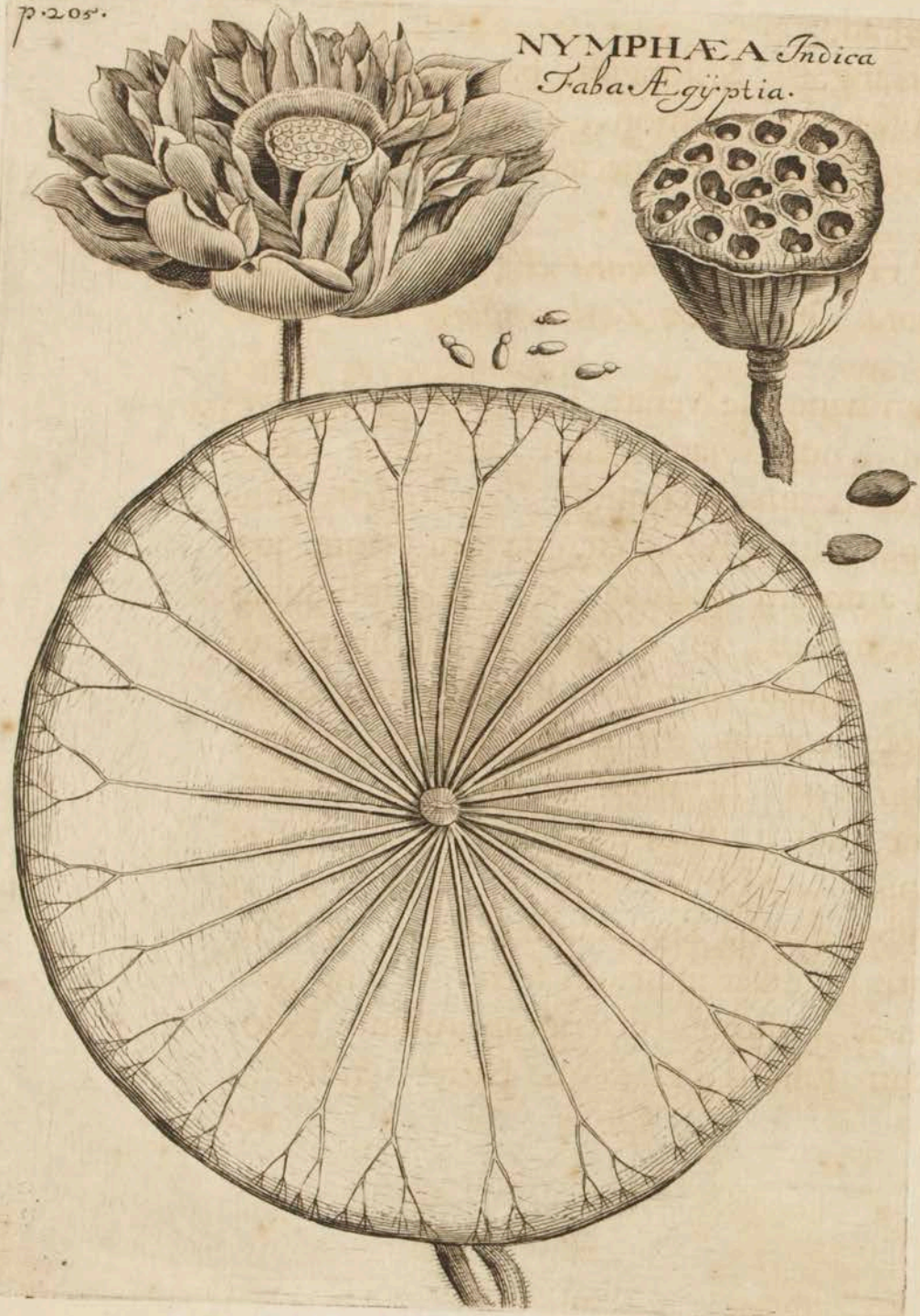
NIGELLA
Flore simpliui
pallefcente.

p. 205.

NYMPHÆA Indica
Taba Egyptia.

Nymphaea Nelumbæ

Cretica C.B. quorum unumquodque tribus staminibus apiculatis stipatur. *Folia* sunt tenuia, latiuscula, viridia, absque pediculis ad ramulorum exortus cauli adnata.

Petalis angusta & longiori basi donatis, longiusque à se invicem remotis, à congeneribus præcipuè discriminatur hæc species.

NYMPHÆA *Indica Faba Ægyptia dicta, flore incarnato. Nelumbo Zeylonensium.*

Plantam hanc esse veram *Fabam Ægyptiam veterum*, nullus jam restat dubitandi locus. Tam exactè enim descriptioni *Theophrasti* respondet, ut paucissimæ nobis cognitæ sint plantæ quæ magis ad amulsim quadrant cum descriptionibus à veteribus traditis, unde si quis de hac litem movere velit, eodem jure & nullas ab antiquis descriptas nobis cognitæ esse affirmare possit. *Clusius* hanc esse *Fabam Ægyptiam Dioscoridis*, modo *Nymphææ* foliis similem, ex solo fructu asserere non veritus est. Et adeò mirandâ sanè & à cæteris omnibus diversâ conspicitur formâ, ut ex illo tutò satis potuisset iudicium ferre. Hunc verò uti notum ac à pluribus descriptum missum facio; ut ostendam folium cæterasque partes non minùs

veterum sententiæ accedere. *Folium* galeruna Theffalicum magnitudine æquare tradit *Theophrastus*, nec minus sapiùs observavimus, latitudinis scilicet sesquipedalis. Est verò glabrum, crassum, circinatae rotunditatis, plurimis nervis, instar tot radiorum, è centro exeuntibus, qui versus peripheriam in duas partes finduntur & hi sæpè rursus in duas alias, qui tandem in tres minutissimas divaricantur propè marginem. *Caulis* digitum crassus, secundum aquæ ubi nascitur planta profunditatem, longus, tenuissimis & brevissimis spinulis ubique exasperatus. Videtur insuper folium quasi perforare, & nervorum superiore parte excurrentium centrum constituere. *Flos* ut rectè *Theophrastus*, roseus seu incarnatus, duplex, *papa-veris* magnitudine, imò *Nymphææ albæ* flori petalorum & staminum dispositione simillimus. In aquis Ceylonæ stagnantibus abundat. De radicis & fructus esu & in medicina usu, nihil ab autore relictum invenio, quamvis omni proculdubio de his & observationes & experimenta fecisset. Cæterùm describitur & depingitur in Horti Malabarici tom. 11. tab. 31. nomine *Tamara*.

ORCHIDI AFFINIS *planta parasitica, folio crasso sulcato. Viscum arboreum flore albo specioso Americanum, foliis forma siliquarum Nerii. Pluken. Tab. 117. Epidendron Curasavicum folio crasso sulcato vulgò.*

Novam & admirandam hanc plantam visci nomine exhibuit Clariss. *Plukenetius*, eò quòd arborum ramis adnascatur. Nobis ejus figuram in Horto *Fageliano*, ubi floruit, ad vivum factam, & descriptionem addere è re esse duximus.

Novum verò huic generi nomen imponere non veriti sumus cum & radicibus *Orchidi* spurio dicto, & florum forma à nonnullis *Orchidis* speciebus non multum abludat. Præcipuè verò cum & alias hujusce generis species ex America delatas possideamus, quæ non flore tantum *orchidis* similitudinem, apprimè referant, sed & foliis latis, liliaceis, in aliquibus speciebus maculis purpureis insignitis, iisdem propius accedere videantur. Cæterum radices agit plures ligneas, geniculatas, crassas, quibus arborum ramos amplectitur, ex iisque succum haurit nutritium. *Folia* profert plura,

ra, teretia, sulco per longitudinem excavata, & in acumen desinentia, pallidè viridia, intùs fungosa dodrantalia, minimum digitum crassa, involucris parte inferiore membranaceis uncialibus & biuncialibus albescentibus obducta. Ex quibus etiam prorumpunt *caules* erecti, geniculati, tres quatuorve *flores* sustinentes, ex sex petalis conflati, quorum quinque sunt angusta, triuncialia, lutea, in acumen desinentia; horum ex mediò oritur sextum seu labellum ex angusto principio, quasi collo, in latum sese extendens, & in mucronem acutum abiens, coloris pallidioris, nervulis elegantè inscriptum, formaque referens labellum majoris speciei *Orchidis montanæ Italicæ*, flore ferrugineo lingua oblonga. Decussio flore pediculus uncialis & longior in vasculum tricapsulare, *seminibus* planis, trigonis splendentibus, fuscis, *Tuliparum* forma, refertum intumescit. Radicibus vel ramulis in terram depactis facilè propagatur.

Sub hoc vexillo forsan militari deberent, *Tzau-xochitl Hernandez* pag. 433. *Chichiltic Tepetlaub-xochitl* ejusdem pag. 368. quæro annon & sequentes huc reduci possint? *Amazauhltli* pag. 349. *Coatzonte Coxochitl, Lyncis flore*, seu *Lyncea*, cap. 7. pag. 266. & *Urucatu Brasiliensibus*, *Markgr.* pag. 35.

O R-

p. 209.

ORCHIS
Amboinensis.

Orchis Susanna

p. 209.

ORNITHOGALUM
Africanum.

ORCHIS *Amboinensis floribus albis fimbriatis.*
Flos Sufannæ Rumphii. Par. Bat. prodr.

Elegantissima hæc *Orchidis* species, testiculatarum tribui censenda est. *Folia* inferiora sunt brevia & in acumen desinunt, caulesque foliorum *Orchidis rotundi* instar *Delachampii*, amplectuntur. Superiora, longiora, nervosa, viridia, glabra. *Caulis* dodrantalis & pedalis, tenuis, versus summitatem in ramulos, seu florum pediculos, ex foliorum sinibus ortos, divisus. Unusquisque autem ramulus seu pediculus coronatur *flore albo*, constante ex galea integra, lata, subrotunda, cum duabus alis fimbriatis, expansis & angusto labello longius producto. In medio apparet rictus amplus, alia itidem galea circumscriptus. Aversa floris parte prominet calcar tenue, longissimum. In hortis nostris nondum floruit, icon verò ad figuram à Clarissimo Rumphio, Plinio Indico dicto, ex Java missam, facta est.

ORNITHOGALUM *Africanum flore viridi altero alteri innato.* Par. Bat. pr.

Ab *Ornithogalo luteo virescente Indico Cornuti* differt *radice* minore, magisque rotunda;

D d

fo-

foliis duplo angustioribus, magis flexuosis, & in tenuiorem apicem exeuntibus. *Caules* etiam erigit graciliores, *floribus* minoribus onustos; *flores* rarius dispositi, pauciores, è petalis minoribus & angustioribus conflati, uti etiam foliola è quorum cavitatibus emergunt; cæteris colore scilicet & forma conveniunt. Omnium partium parvitate præcipuè à prædicto *Cornutiano* differt.

PALMA *Americana crassis rigidisque foliis.*

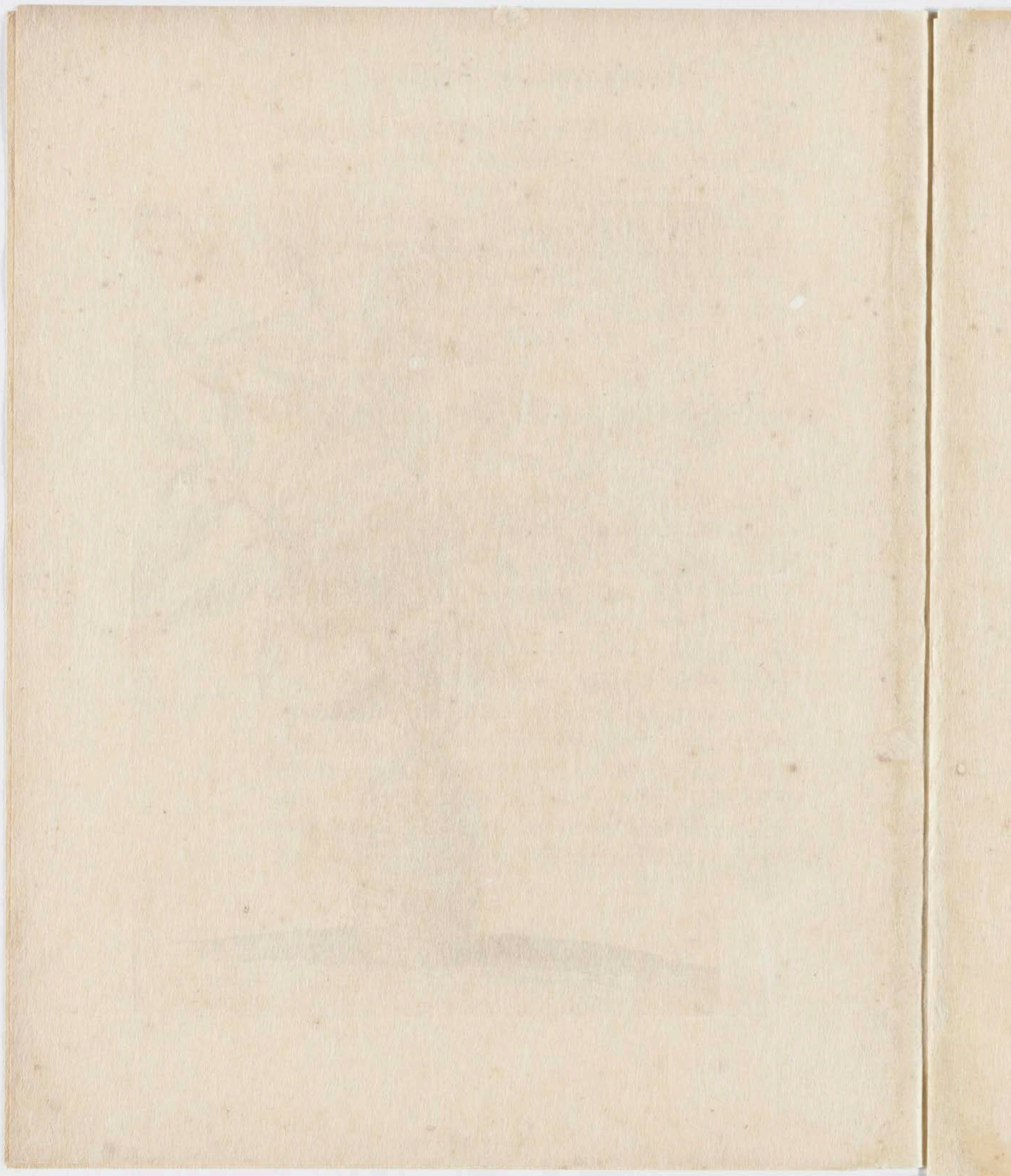
Palma hæc inter plurimas ejusdem generis species in horto *Fageliano* nuper culta, fundit gummi album insipidum, unde vulgo *Palma gummifera*, vel *Resinifera* vocabatur. *Caudicem* obtinebat capitis humani crassitie pedem altum, scabrum, fuscum; è cujus summo prominebant quina & postmodum septena & plura *Folia* rachi insidentia, modo bina è regione modo alterna, rigida dura, splendens, gratè viridia, transversum dig. um lata, palmam longa, per margines crebris denticellis exasperata. *Pediculus* seu *rachis* brevibus aculeis ex opposito plerumque sitis erat armatus, & sub-

hir-

PALMA Americana
Crassis rigidisque foliis.

p. 210.

p. 211.

PENTAPHYLLUM

Casubicum Maius.

p. 211.

PENTAPHYLLUM
Cassubicum minus.

hirsutus, seu raro tomento obductus. *Semen*
mihi nondum visum est.

PENTAPHYLLUM *Cassubicum foliis viri-*
dibus profundè sectis & majus. Pentaphyllum
foliis viridibus & majus. Flor. Bat. potius
Tormentilla Cassubica major.

A *Tormentilla* vulgari differt, primò *radice tu-*
berosa subrotunda plurimas fibras demitten-
te, nec rectà nec in obliquum in terram acta.
2. Omnium partium magnitudine, *foliorum præ-*
cipuè, quæ vulgari foliis duplo sunt majora &
crassiora. Hanc & sequentem communicavit Cla-
riss. *Breynius* in re Botanica versatissimus.

PENTAPHYLLUM *Cassubicum foliorum se-*
gmentis profundè incis, serratis & minus. Flor.
Bat.

Hæc etiam ex *radice* tuberosa subrotunda, den-
sam fibrarum demittit comam. *Folia* exeunt
plurima humi strata, in septem, octo & novem
portiones dissecta, profundè serrata, pediculis se-
mipedalibus insidentia, viridia, molli hirsutie pu-
bescentia, parte inferna magis conspicua. *Caules*
tenuis, ramosi procumbentes, duobus foliis un-

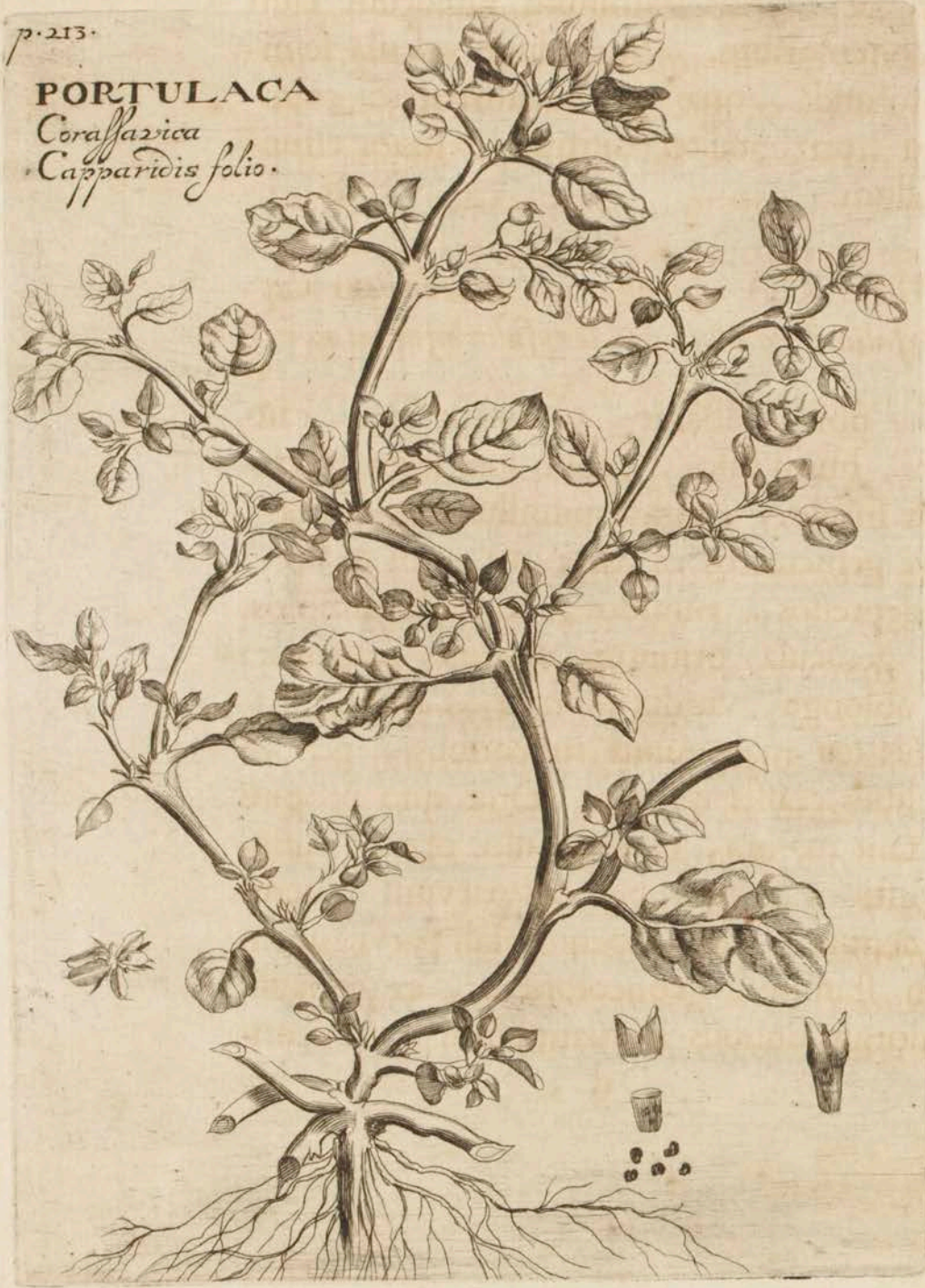
cialibus, angustis, acutis, ad ramulorum exortus donati. Flores in summitatibus pentapetali, lutei, pediculis tenuissimis sesquiuncialibus suffulti, calyci è quinque segmentis composito, quem alius ex totidem segmentis angustis conflatus obvallat, infidentes. Forma refert *Quinquefolium erectum foliis profundè sectis, subtus argenteis, flore luteo* J. B. Caules verò tenuiores, folia duplo & triplo majora, nec subtus ut in illo, argentea.

PORTULACA *Corassavica angusto longo lucidoque folio procumbens floribus rubris* Par. Bat. pr.

Ex seminibus Curassavia delatis & horto Fage-
liano terræ commissis, primùm orta est nova hæc & elegans *Portulacæ* species. Caulem emittit dodrantalem & non rarò longiorem, ramosum, calamo anserino æqualem, glabrum, subrubentem, infirmum & terram versus reclinatum; quem ad genicula ambiunt folia ex opposito bina, aizoi-
dea, glabra, sesquidigitum longa, ex angusto principio, quo cauli adnascuntur, paululùm dilatata, & in mucronem acutum sensim excurrentia, per margines æqualia. Ad ramulorum exortus pediculis uncialibus exeunt flores singulares, cali-

p. 213.

PORTULACA
Corassavica
Capparioidis folio.

D. Trianthema Portulacae tuern

calici ex quinque angustis segmentis composito infidentes, pentapetali itidem petalis mucronatis, colore elegantè rubro nitentibus. Horum medium occupat thyrsus staminum luteorum cum apicibus concoloribus. Succedunt vascula feminalia subrotunda, quæ per maturitatem transversim seu horizontaliter disrupta, *semen* effundunt pusillum.

PORTULACA *Corassavica procumbens Capparidis folio flore muscoso, capsula bifurcata.*

E radice fibrosa albente, plurimòs fundit cauliculos, humi fusos, cubito longiores, *portulacæ* sativæ similes, è viridi nonnihil purpurascetes, crebrè geniculatos ea parte qua rami & flores exeunt, depressos, tumidos, & valdè ramosos. *Folia* ad genicula oriuntur alterna orbiculata nonnihil oblonga, viridia, crassa, *Capparidi* paria, limbis seu marginibus rubentibus, petiolis semiuncialibus crassis appensa. Quæ quo propius radici adstant majora, quæ ramulos ornant minora & angustiora & in rubentem parvum mucronem desinentia. *Flosculi* pentapetali parvi rubentes, cum staminulis concoloribus, ex geniculis seu ramulorum sinubus mediantibus sive infidenti-

Dd 3

bus

bus parvis oblongis quasi caliculis, qui facessunt in vascula depressa oblonga, ima parte viridia, succosa, summa rubentia & bifurcata, horizontaliter rumpentia. Quorum pars inferior folliculum refert membranaceum tenuem, includentem *semina* depressa fusco nigricantia; quaterna aut quina: hæc capsulæ pars juncturis seu sinibus ramorum profundius inhæret, ut non nisi disruptis seu expansis ramis eximi possit. Seminibus autem omnino maturis & rupto operculo, folliculus inferior exarescit ut semina in quadam quasi fovea appareant. Superior pars sive operculum est crassum virescens, & ubi folliculo inferiori jungitur nonnihil rubescit, cujus summitas bifida & quodammodo bifurcata apparet.

PORTULACA *Corassavica lanuginosa Psyllii*
folio erectior & elatior, flore dilutiùs rubente.
Par. Bat. pr.

Radix numerosis capillata fibris, cauliculos pro-
 mit plures, ramosos, rotundos, lanugino-
 sos, pedales & altiores, ex rubro viridantes, quos
 inconcinno ordine, à summo ad imum vestiunt
folia angusta, subrotunda, digitalia & sesquidigi-
 talia, in mucronem acutum desinentia, *Psyllii* fo-
 liis

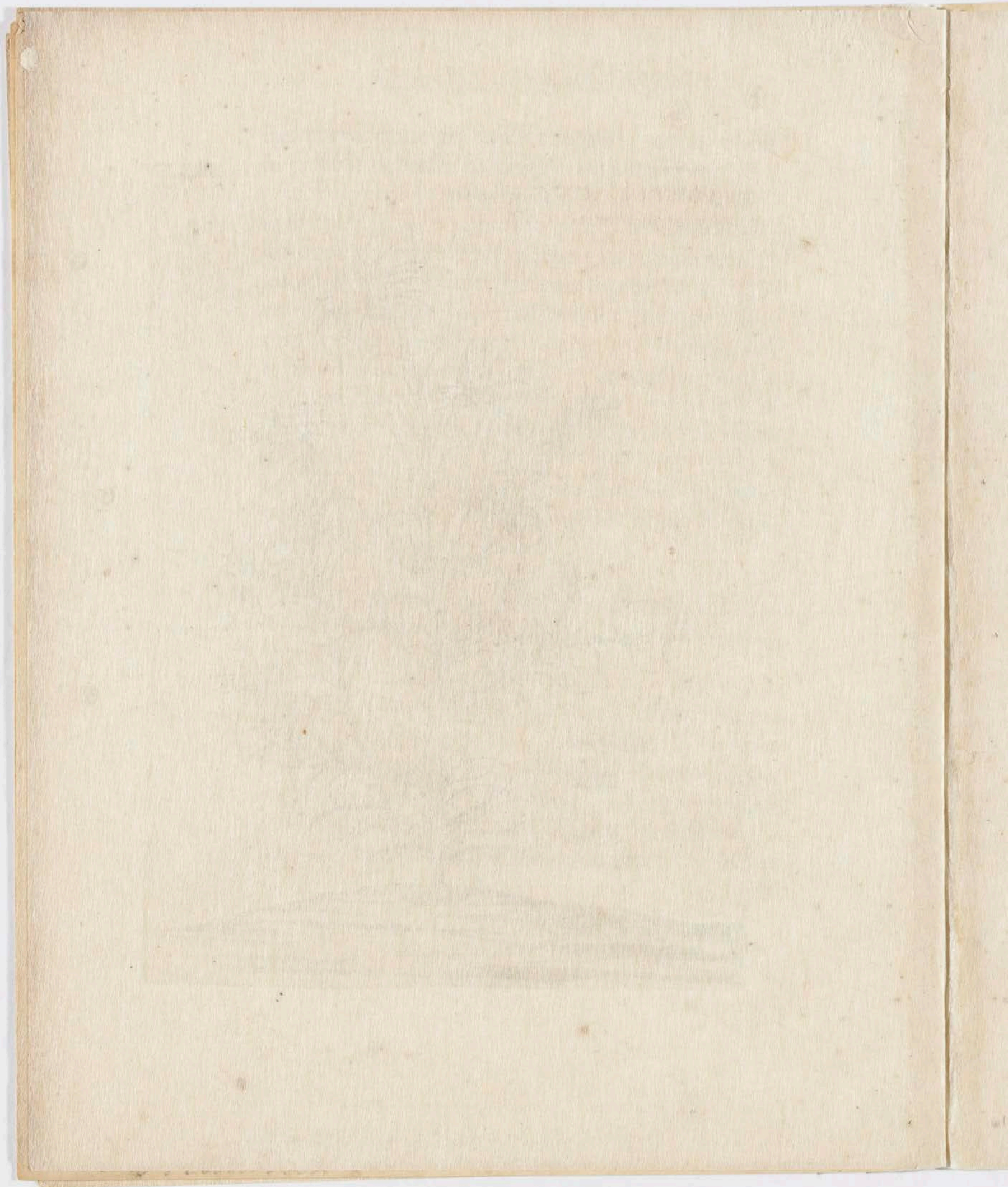
PAULI HERMANNI
PORTULACA *Corassavica*
lanuginosa erecta.

p. 214

135

Portulaca pilosa

liber primus continens descriptiones, et icones
plantarum & animalium quae in Batavia

p. 215.

PORTULACA
Corassavica
Lanuginosa
procumbens.

Portulaca pulchra

liis quoad formam respondentia, est aizoïdea seu crassa & succulenta, tenera etiam & propria gravitate sæpe reclinata. Ad horum exortum, præcipuè verò circa ramorum summitates, lanugine copiosa, & quidem in specie minore magis proluxa, pubescit. Summitates in plurima folia expanduntur, è quibus absque pediculis emergunt *flores* phænicei seu coloris in purpura dilute rubentis, pentapetali, petalis subrotundis in parvum mucronem desinentibus, cum stella lutea ex staminibus conflata instar corollæ medium occupante. Hos excipiunt vascula seminalia parva subrotunda, per medium horizontaliter rumpentia, quæ *semina* fundunt exigua nigricantia.

PORTULACA *Corassavica lanuginosa procumbens.* Portulaca *Corassavica lanuginosa Psyllii folio humilior & supina, flore saturatiùs rubente.*
Par. Bat. pr.

Priori congener est hæc species & ejusdem insulæ incola. Nativo solo vix palmarem excedit magnitudinem, & lanugine seu tomento crasso & villoso tota obducta est. Lato vero & benè subacto solo commissa semina, cauliculos produ-
cunt,

cunt crebros, dodrantales, ramosos, rotundos, partim humi fusos, partim erectos, rubentes, lanuginosos, lanugine ad foliorum exortus copiosè prodeunte. *Folia* viridia, splendentia crassa, ad *Sedi minoris* folia accedunt, superficie vero non æquè rotunda, sed plana; vix unciam longa, acuminata, crebra & sine ordine nascentia, intra folia in cimis expanduntur *flores* elegantissimi parvi saturate rubentis coloris, *portulaca* vulgari paulò minores, ex quinque segmentis rotundis conflati. Subest *Calyx* feminalis priori similis sed nonnihil minor, *semina* plurima pusilla coloris pulveris pyrii continens, quibus perfectis penitus exarescit, utraque species frigoris impatiens, hypocausto vero culta & radiis solaribus exposita, copiosos flores & semina dat perfecta, quibus quotannis renovatur. Pictor flores omnes tetrapetalos malè expressit, cum rariùs quaternis, ut plurimum quinis constent segmentis.

Datur & alia hujusce species, quæ à descripta non differt, nisi floris colore luteo.

RIZO-

p. 257.

RIZOPHORA
Zeylanica.

Dioscorea bulbifera

RIZOPHORA *Zeylanica Scammonii folio singulari radice rotunda.* Kathuwala, Zeylan. Katu - Kasil. Hort. Mal. Tom 7.

Radix rotunda est & carnosâ, coloris ex fusco castanei, multis in superficie tuberculis extantibus inæqualis, (Tubera J. B. non malè exprimens) ex quibus demittuntur longa tenuia filamenta. Ex hac prodeunt viticuli tenues, sarmentosi, convolvulacei, scandentes & vicina quævis amplectentes, pallidè puniceis striis eleganter virgati. *Folia* singularia pediculis biuncialibus & longioribus appensa, ad *Scammonii* folia forma accedentia, in mucronem autem desinentia, nervis novem, decem vel pluribus majoribus ex pediculi insertionem, quasi è centro prodeuntibus & inde in marginem ductis, inscriptis, minoribusque transversis eleganter cancellatis. Ad genicula, è regione exortus foliorum, nascuntur tubera pugni magnitudine, superficie itidem granulata, quæ terram attingentio, radices paritè agunt. Plantæ hujus mentio fit, in *Miscellan. German. Decur. 2. An. 3.* nomine *Katurwalu*, seu *Arachidnæ Indicæ* supra

E e

&

& infra terram glandes proferentis edules gratos
& dulces.

SATUREIA *Virginiana*, floribus in
summitate. Hort. Lugd. Bat. Pulegium
Virginianum, aliis, *Serpentaria Virginia-*
na. Raii. Hist.

Caudales profert nova hæc & rara *Satureia*
species, ex fibroso cespite plures, peda-
les, ramosos, virides, (nisi ad genicula
& summitates, ubi ex viridi rubent) fo-
liis angustis, conjugatis, saturatè viridibus, alte-
ra parte pallidioribus, *Asparago Zeylanico*, seu
Chamepityi Austriacæ Clusii similibus, seu angustio-
ribus, glabris. In summis ramulis; qui semper
in tres dividuntur (veluti *Majoranæ*, *Dictamno* &
aliis contingit) capitula profert squammata, pal-
lidè virentia, ad quorum basin circumstant *foliola*
angusta, inter quæ duo majora, qualia in cauli-
bus conspicua sunt. Ex his capitulis eminent flo-
res galericulati, galea cordiformi, cum labio tri-
fido, in tres æquales partes diviso, ut flos tetra-
petalus videatur, coloris pallidè purpurascens, la-
beo interna parte punctis puniceis asperso.
Qui-

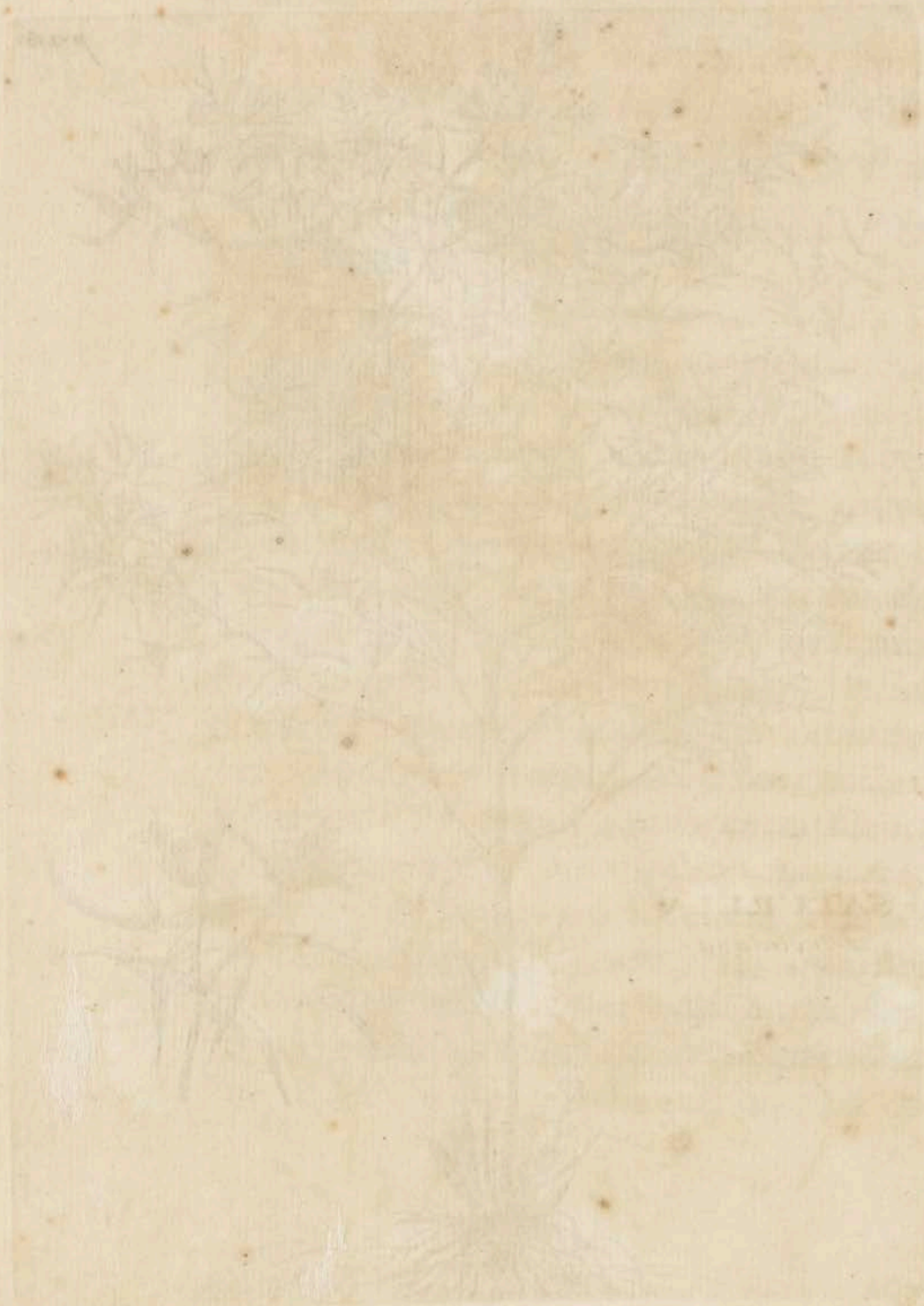
p. 218.

SATUREIA
Virginiana.

Satureia Virginiana

200 I

INDIA

pl. 19.

SCABIOSA Africana
Frutescens.

Scabiosa Africana

Quilibet flos insidet *calyci* oblongo, quinquifido, ex quibus capitula sunt conflata. *Semina* nondum perfecit. *Sapor* subacris & aromaticus, cui amarities juncta est, ad saporem *Serpentariae Virginianae* accedens, sed languidior. *Odor* debilis.

Cæterùm hæc planta non est illa *Serpentaria Virginiana* in officinis hoc nomine prostant, quæ vera ac legitima *Aristolochiæ* species est.

SCABIOSA *Africana fructescens rugosis & crenatis foliis, capite rotundo. Par. Pat. pr.*
Scabiosa fructescens Africana maxima.

Fruticosum hoc *Scabiosæ* Africanæ genus *radicem* habet amplam in crassiores fibras tanquam brachia diductam, multos annos, si per hyemem in hypocauftis conservatur, perennantem. *Caulem* facit ultra humanam proceritatem, rotundum, lignosum instar fruticis, qui in ramos aliquot absque ullo ordine divaricatur. *Folia* quæ ab radice germinant lata sunt, crassa & rugosa, per margines crenata & subinde laciniata, ad *Primulæ veris* folia formâ accedentia. Quæ caulibus & ramis copiosè adnascuntur, minora sunt minùs obtusa, nullis pediculis appensa, inferioribus similia. E ramulorum extremitatibus sese erigunt pediculi pal-

mares & sesquipalmares, quorum unusquisque *florem* gestat forma flori *Scabiosæ peregrinæ* similem, ast longè majorem, coloris in pallido cærulæi, qui sæpe prolifer est, & alium matre longè minorem ex pediculo unciali parit. *Flores* exteriores (uti omnibus *Scabiosis Africanis*) ampli sunt & quasi galericulati. Constant vero & fundo fistuloso oblongo, qui in tres lacinias majores expanditur, quarum intermedia maxima est & duæ laterales minores; circa tubuli seu basis finem, adstant & duæ aliæ exiguæ instar auricularum.

Altera etiam datur species humilior, capitulis, rotundis, *floribus* ejusdem magnitudinis, & formæ, pallidè purpurascens ex cæruleo coloris, ast elegantioris & paulo saturatoris quam in *Africana frutescente*. *Folia* saturatiùs virent; inferiora duos pollices lata sunt & incisa, è basi angusta in obtusum ambitum tendentia, ad radicem copiosissima; quæ ad nodos caulium angustiora sunt, breviora, profundè incisa quasi que pinnata, bina semper è regione. *Caulis* plurimos de se spargunt, non verò lignosos, quo, atque floribus saturatiùs purpureis, foliis magis viridibus & profundius dentatis, à majori frutescenti differt.

Tota æstate viget & floret & seminibus, ramulis propaginibusque sæliciter multiplicatur.

SCA-

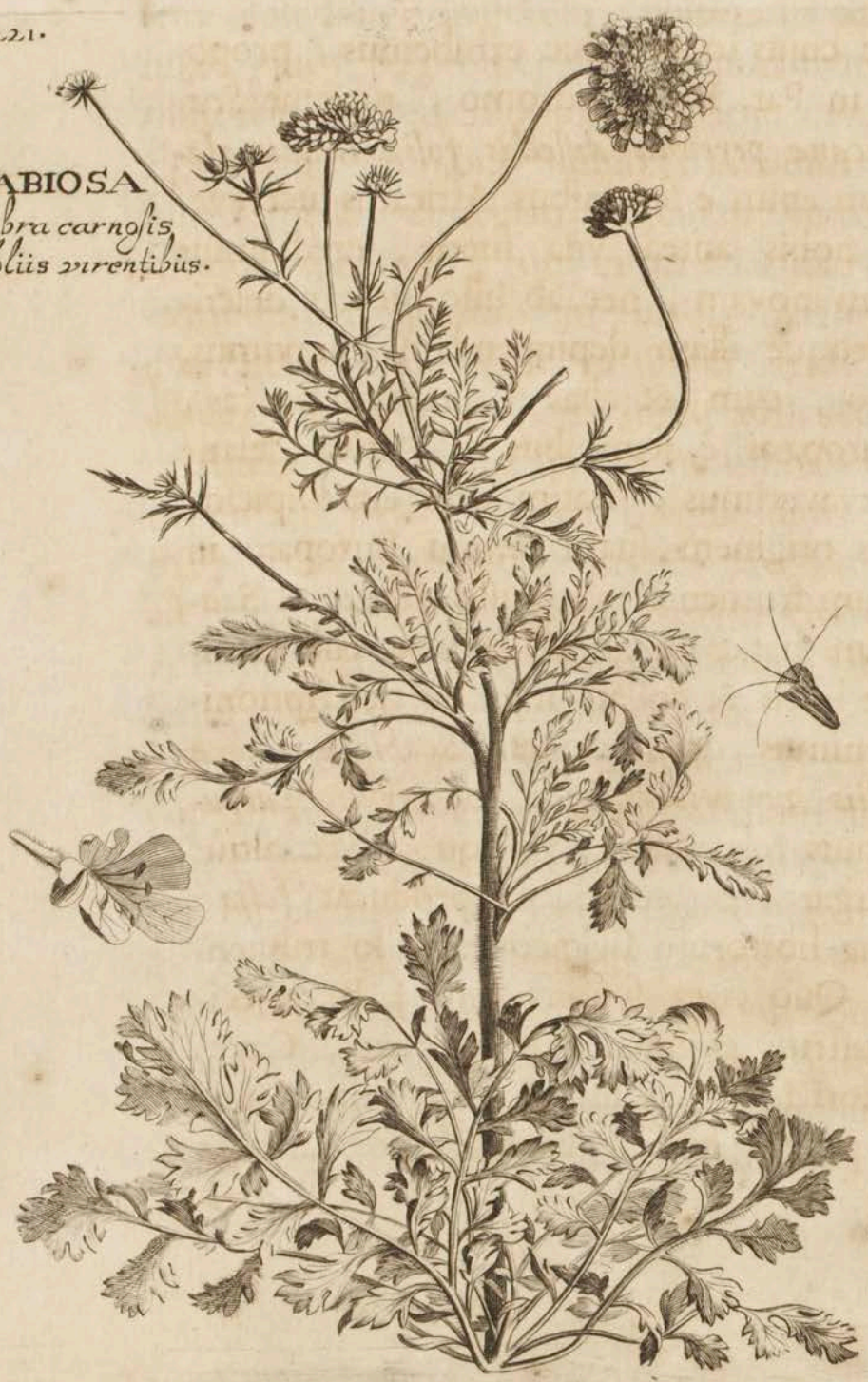
JACOBI WILHELMUS

1811

PARADISUS BATAVICUS

p. 221.

SCABIOSA
*Glabra carnosis
foliis virentibus.*

SCABIOSA *glabra carnosis foliis virentibus ,
flore ex caeruleo purpureo. J. B.*

Planta, cujus iconem hic exhibemus, proponitur in Par. Bat. prodromo, nomine *Scabiosæ Africanæ perennis dissectis foliis lucidis glabris*. Cum enim è seminibus Africanis succreverit, nec nobis antea visa fuerit, credidimus esse plantam novam, nec ab ullo auctore descriptam, ideoque illam depingendam curavimus. Postea verò, cum & alias, quamvis paucas, plantas Europæas è seminibus ex Africa delatis natas observaverimus, statim orta est suspicio, illas omnes originem suam semini Europæo in Africam cum frumento transmissio debere & *Scabiosam* etiam hanc ab aliquo autore esse traditam, unde lectis & collatis inter se descriptionibus, invenimus descriptionem *Scabiosæ glabræ carnosis foliis virentibus, flor. ex caeruleo purpureo J. B.* huic respondere, nisi quòd hæc altius multò assurgat, & copiosiora producat folia, quod latiori hortorum Belgicorum solo tribuendum est. Quo circa synonymum J. B. adjecimus, ut nostrum evitet Lector errorem. Cæterum in latiori solo folia lucent, in steriliore minus, sed parùm hirsuta sunt, hinc *Scabiosa*

Africana perennis dissectis foliis subhirsutis flore purpureo. Par. Bat. prodr. quæ prioris tantum varietas est.

SCABIOSA *stellata folio laciniato minor sive maritima C. B. P. Scabiosa minor Hispanica Clusii.*

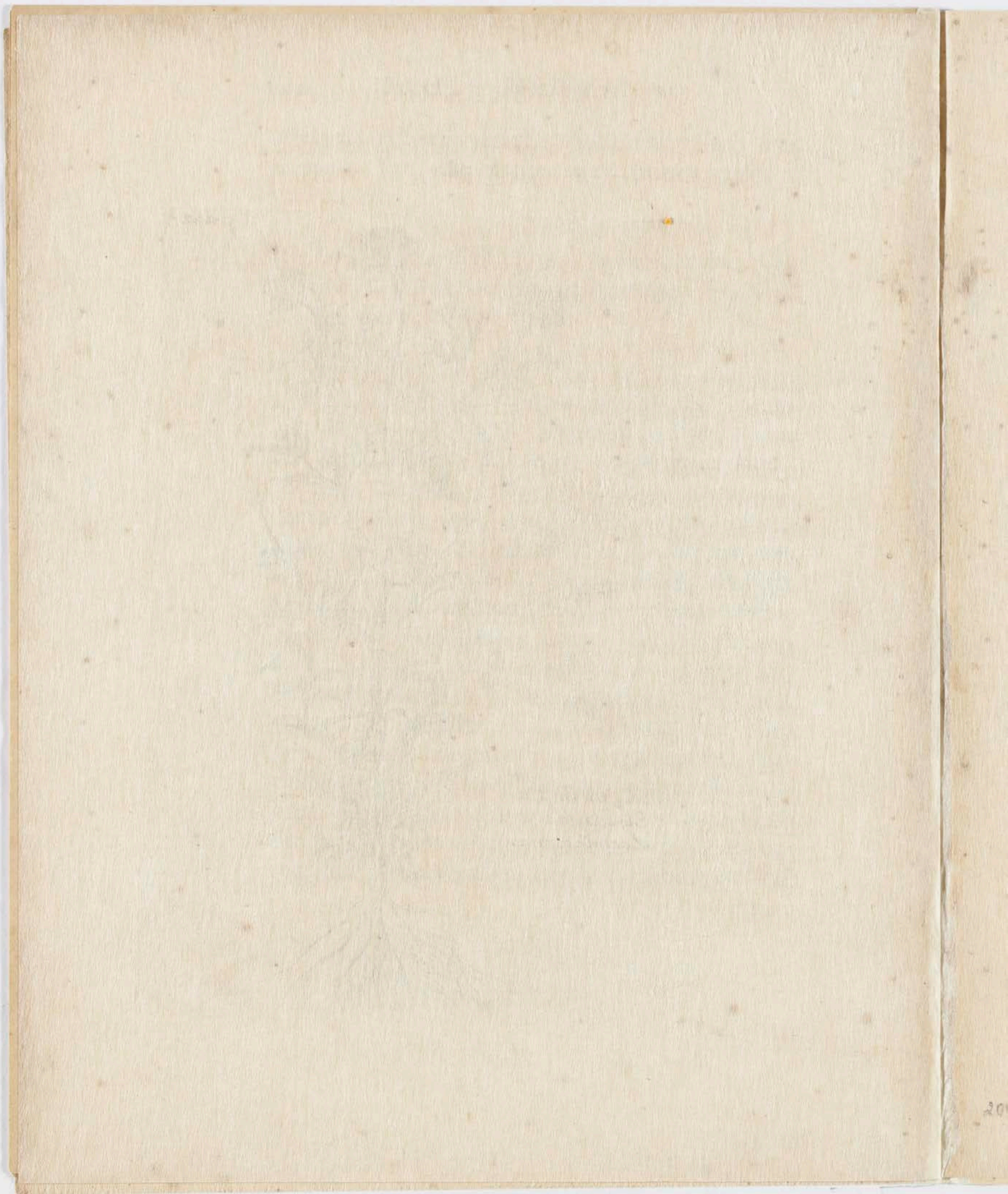
S*cabiosa* hæc è feminibus ex Lusitania acceptis, *Senata*, à figura & descriptione *Scabiosæ cum pulcro semine minoris* f. B. plurimum discrepat, licet *Clariff. Raius*, utramque synonymam faciat. *Johannes Baubinus* enim *scabiosæ* suæ radicem simplicem & lignosam, paucis & iis exiguis quidem fibris capillatam attribuit, nostra è contrario nec simplicem nec lignosam, sed ex demissa albarum fibrarum coma conflata annuam obtinet radicem. Nec *foliis* magis conveniunt; tenuiter etenim dissectis, superiorum *Columbariæ Scabiosæ* modo, pilis obsitis depinxit & descripsit suam f. B. huic verò *folia* conjugata, pallidè virentia, inferiora non omninò dissecta, sed in margine profundius dentata & in mucronem abeuntia, superiora altiùs incisa seu laciniata; ex horum sinubus conjugato ordine exurgunt ramuli, quorum summitates coronantur *flosculis* pallidè cæruleis, monopetalis in
quin-

p. 222.

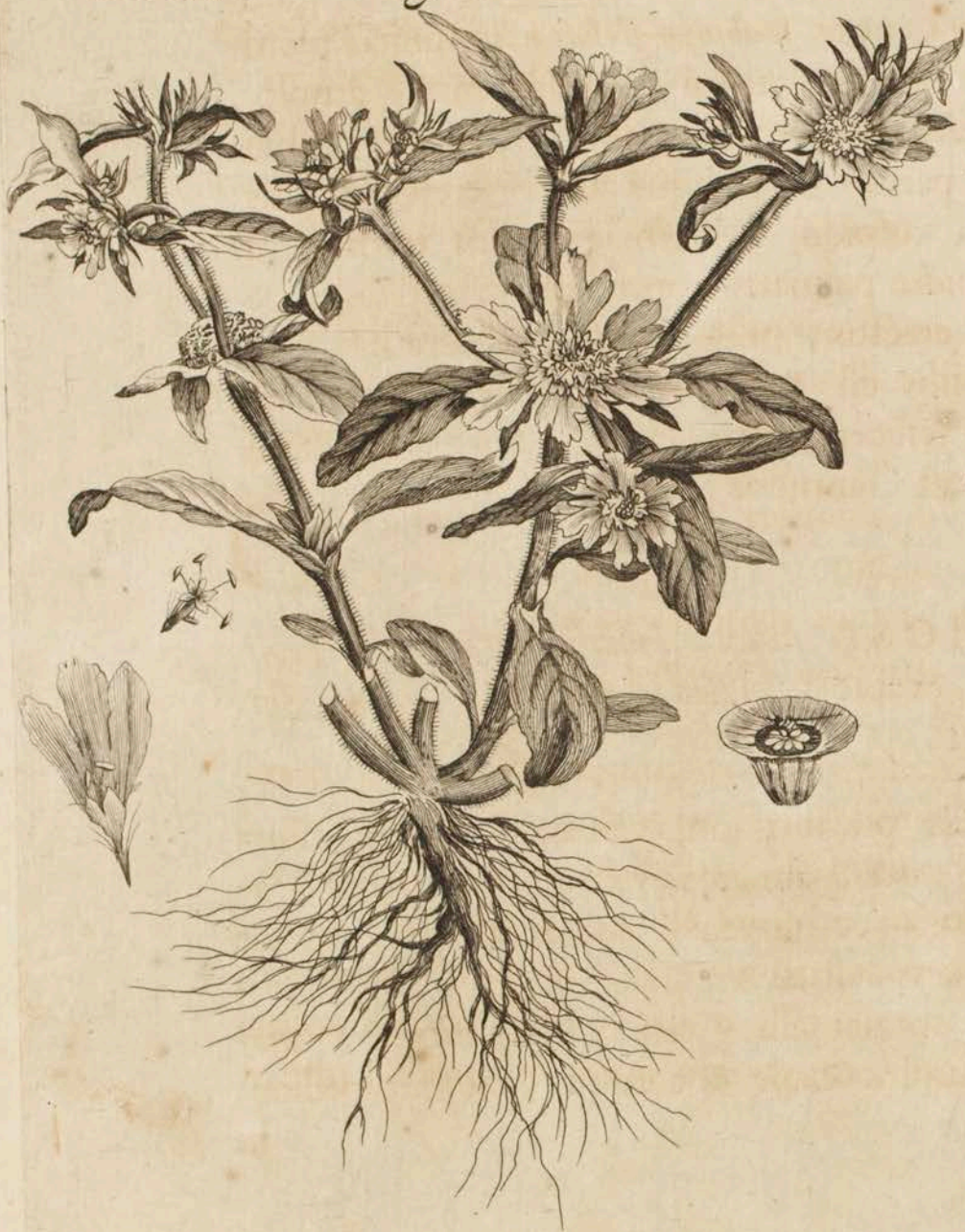
SCABIOSA
Stellata folio
Laciniato minor.

Scabiosa Stellata

p. 223.

SCABIOSA *Prolifera*.

Scabiosa prolifera

quinque æqualia segmenta divisis, congeneribus similibus, in globosum caput collectis, cujus basin cingunt aliquot viridia foliola, quæ dum semina perficiuntur deorsum reflectuntur. Sequuntur *semina* more *scabiosæ stellatæ* umbilico membranaceo rigido, tenui, transparente, amplo, quasi acetabulo coronata, in cujus medio umbilicus alius parvus in quinque aut sex crenas divisus, crenis in cuspidis stellatim expansos terminantibus. *Caulis* palmaris nonnunquam pedalis, rotundus, erectus, pilis obsitus. Planta hæc omnino similis est *Scabiosæ Hispanicæ majori Clusii*, crescendi scilicet modo, foliis, floribus & seminibus; ast humilior est & omnibus partibus minor.

SCABIOSA *stellata humilis integrifolia prolifera*. *Scabiosa Indica prolifera*. *Scho^l Bot. Par.*

E radice pluribus longis fibris capillata, assurgunt *caules* palmares, ramosi, subhirsuti, foliis integris, conjugatis, pallidulis, parùm aut nihil crenatis vestiti.

Flores obtinet albos aut subsulphureos, magnos, summo caule & ramulis, absque pediculis

lis adnatos, quorum flosculi exteriores, qui reliquos ambiunt, majores sunt, ut in *Scabiosa Africana frutescente*. E tubo floris sese exerunt stamina brevia, apicibus luteis coronata. Succedunt *semina*, brevia, crassa, circulo membranaceo cincta & in medio stellata, instar seminum *Scabiosæ Hispanicæ Clusii*. Rami conjugato ordine ad summitatem caulis exeunt, ubi insidet flos, & quasi è flore nasci videntur, unde & prolifera dicitur.

SCABIOSA *Carduifolia annua Bætica minor.*
Carduus Sphærocephalus annuus Bæticus minor.
Moris.

Caulis cubitalis rarius in ramulos divaricatus, in viridi pallens, glaber, rotundus, solidus; quem vestiunt *folia* dodrantem longa, brevibus pilis aspera, in lacinias profundas divisa, supra lucida, infra viridia, subtus argentea. *Flores* profert tubulosos, quinquifidos, purpuroviolaceos, è quorum medio prominet stylus concolor, crassiusculus, in summo bifidus. Capitulum sphaericum, laxius, è vasculis feminalibus oblongis, multis aristis pungentibus ex herbaceo argenteis, circumvallatis, componitur, quibus singulis unicuique continetur *semen* oblongum, quadratum,
 utra-

PAULI HERMANNI
SCABIOSA *Cardii folia annua* .

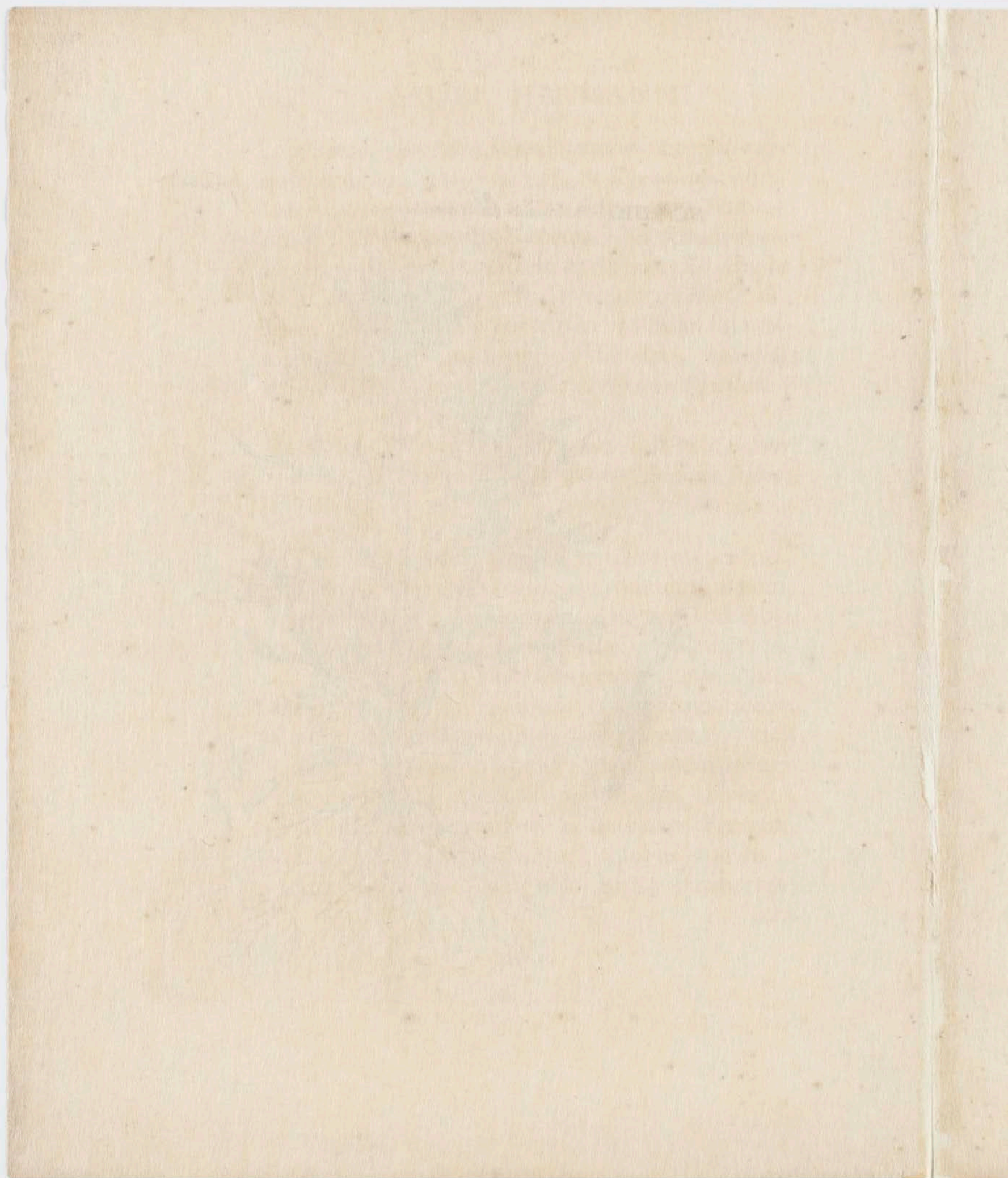
p. 224.

208

Echinops strigosus

920 f

p. 225.

SENECIO
Virginianus arborescens.

Baccharis halimifolia

utraque extremitate nonnihil villosum, ex quo quotannis renovatur planta. *Radix* subest fibrosa.

SENECIO *Virginianus arborescens Atriplicis folio. Raii Hist. Floribus albis. Par. Bat. pr.*

Caudice assurgit lignoso tibiæ crassitudine in plurimos patulos ramulos brachiato, cortice rectos cineritio. *Ramuli* flexiles nonnihil striati, crebris vestiuntur *foliis* inconcinno ordine adnatis, quæ ex brevi pediculo in oblongorotundam figuram sese extendunt; à medio ad summum apicem incisuris majoribus sinuata sunt, coloris subglaucci & nonnunquam quasi polline aspersa, crassiuscula, rigida; è petiolo excurrunt tres nervuli, quorum medius major est & in alios laterales dividitur. Ex alis foliorum in summis virgis oriuntur pediculi sustinentes *flores* parvos, coacervatos, nudos, coloris albidii, qui in pappos evolvant. *Clariss. Raius* flores luteos huic attribuit, in nostro arbusculo semper albidos observavimus, è Virginia primò in Angliam delata est, unde & nos accepimus. Hyemis injuriam facilè tolerat hybernaculo custodita, & quotannis flores profert.

Ff

SE-

SENECIO *Africanus altissimus Blattariae vel Hieracii folio. Schol. Bot. Par. Senecio Africanus maximus folio Dipsaci laciniati. Par. Bat. Pr.*

Insigni feracitate & copia è delapso semine pululans luxuriat in hortis nostris hæc *Senecionis* ex America delati species. Radice nititur plurimis fibris capillata, quæ *caulem* protrudit bipedalem & aliquando proceriorem, rotundum levitè striatum, digitum crassum, nonnunquam glabrum, nonnunquam brevissimis pilis hinc inde præditum. *Folia* ima *Blattariae* vel primis *Dipsaci laciniati* foliis similia sunt; quæ cauli & ramis hærent digitum longa, pollicem lata, *Sonchi laciniati* in modum crenata & lacinitata, in acumen tendentia. Ramorum summitates exornant capitula plurima oblonga viridia in imo crassa seu ventricosa, ut *Sonchi* capitula, quibus & magnitudine ferè accedunt, quæ in villos summo subfulphureos sese expandunt, absque ullis in ambitu petalis. *Semina* sequuntur parva pappescentia. *Sapor* foliorum primò herbaceus est, postea aliquid cuminacei relinquit, similis sapor & magis cuminaceus etiam percipitur in *Senecione Africano folio trinervio*.

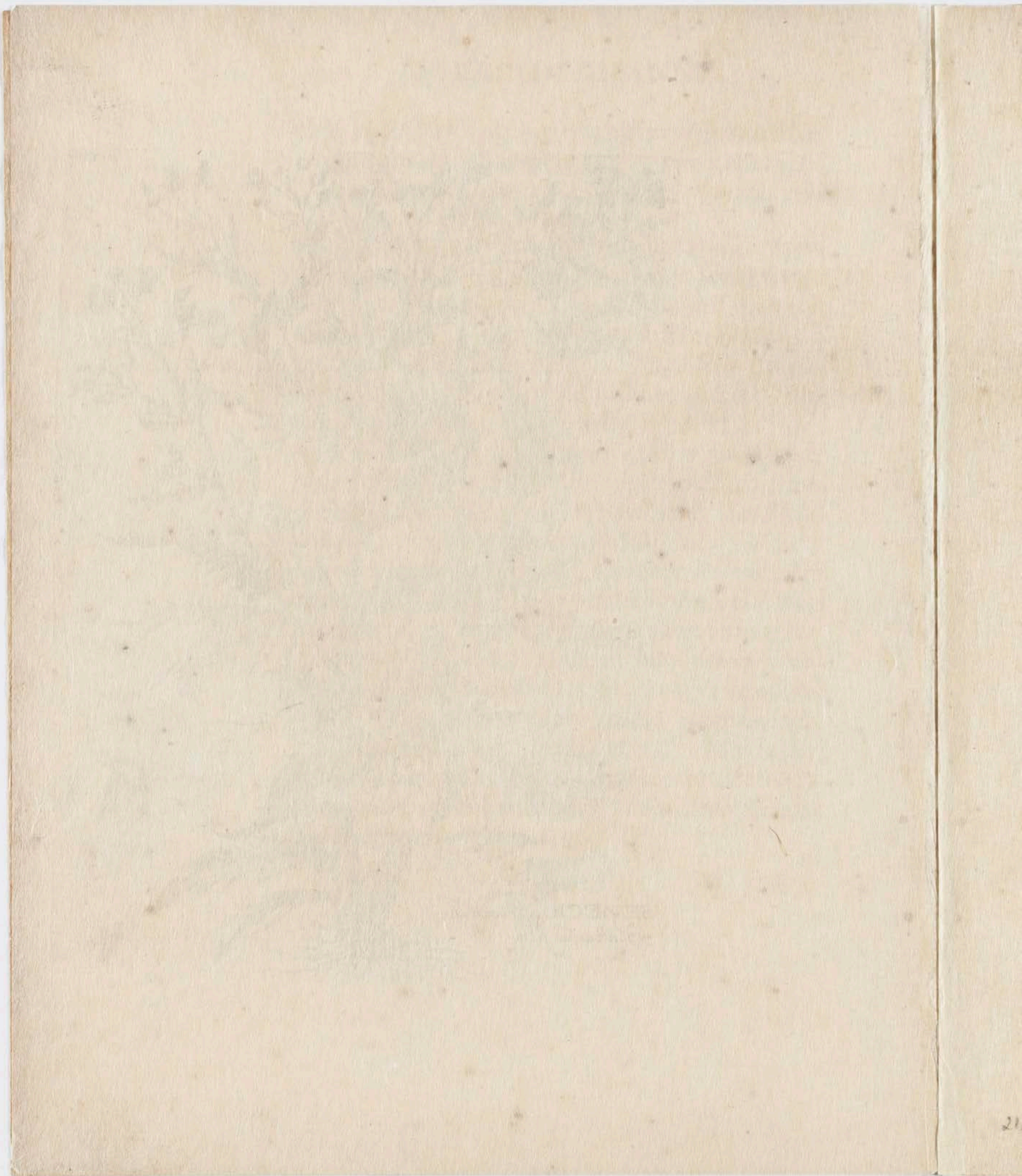
SER-

p. 226.

SENECIO *Africanus*
Blattariae folio.

Senecio puracifolius

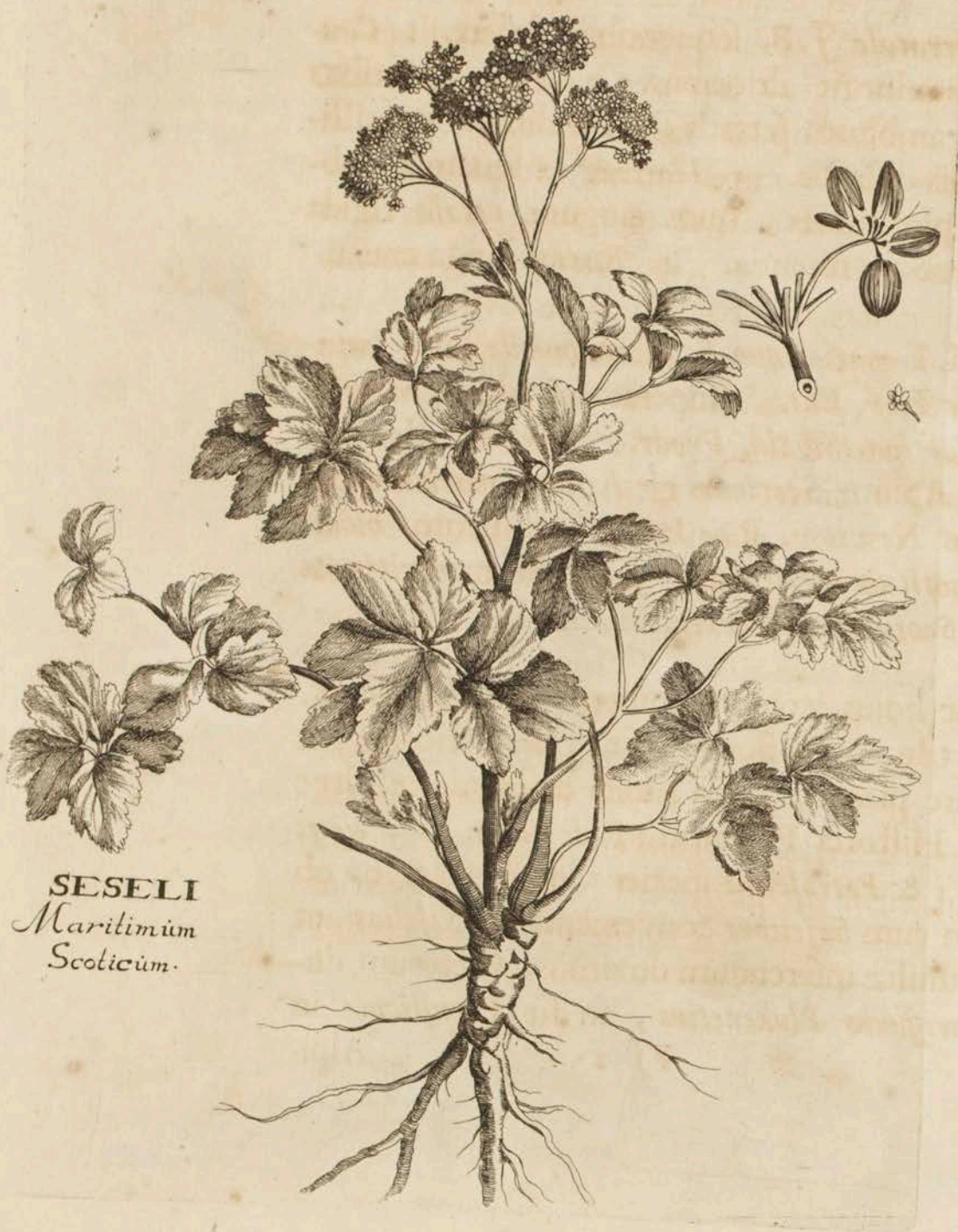
p. 227.

SERRATULA

Virginiana
foliis rigidis.

p. 227.

SESELI
Maritimum
Scoticum.

Seseli Maritimum Scoticum

SERRATULA *Virginiana foliis rigidis.* Serratula non laciniata Sutherlandi.

A *Serratula* J. B. sequentibus differt. 1. *Caulibus* assurgit altioribus. 2. *Foliis* latioribus rigidis ad ambitum ferratis, vel nullis vel paucissimis laciniis dissectis. 3. *Floribus* ex squamato oblongo capite rubris, quos cingunt *petala* rigida saturato rubore nitentia. 4. *Radice* longa crassa.

SESELI *maritimum* *Scoticum* humile foliis *Imperatoriae* *Flor. Bat.* *Imperatoriae* adfinis *umbellifera* *Scotica.* Sibald. Prodr. & Sutherl. Hort. E-dinb. *Apium* *Scoticum* & *Apium* *marinum* quibusdam *Newtoni.* Raii *Hist.* *Ligusticum* *humilius* *Scoticum* *maritimum,* seu *Apium* *maritimum* *dulce* *Scoticum.* Plukenet.

Plantæ hujus iconem exhibet *Plukenetius* *Tab. 96.* Sed cum in ea flores desint, perfectiorem hic proponere placuit, nulla addita descriptione; hæc enim in *Historia Plantarum Raii* *lib. 9. pag. 447.* inter *Apii* & *Petroselini* species videre est. Nos ob *feminum* cum *Seselibus* convenientiam, *Seselios* aut *Siferis* familiæ inferendum duximus. Cæterum dubitat *Clarissimus Plukenetius,* an sit *Ligusticum* in

Alpibus Liguriæ vulgò *Imperatoria* vocatum *Cæsalp. Libanotis Apii folio semine aspero C. B. P.* & *Rosmarinus foliis Selino similibus serratis, Belli*, cui in epistola prima ad *Clusium Libanotis legitima Theophr.* videtur, & qui vulgò *oxotouega* & ni fallatur, *siler Creticum* à quibusdam perperam vocari asserit. Verum supra dictas plantas invicem esse diversas, & *Sese. Scoticum* ab illis etiam differre in multis, illarum descriptionibus cum *Seseli* nostro diligenter collatis evinci posse opinor. *Cæsalpinus lib. 7. cap 46.* inquit, *folia habere figuram herbæ Sanctæ Mariæ*, hoc est, *Menthæ corymbiferæ hortensis C. B.* sed magis in acutum desinentia magisque ferrata: *Caulem cubitalem altioremque: Semina nigra. Seseli* verò *Scoticum* (ut nihil de *foliis* dicamus) cubito minor est, nedum altior; *Semina* sunt citrini fusci coloris, non nigri. A *Libanotide* etiam *Apii folio semine aspero C. B.* seu *Rosmarino foliis selino similibus, Belli*, differre videtur, *radice* alba, cum illa è contrario *radice* cortice nigro tecta firmatur. Neque thus maxime olere observatur hujusce *radix*, quod *Bello* plantam suam legitimam *Libanotidem* esse persuasit.

p. 229.

SESELI *Pyrenaicum*
Thapsifolium.

SESELI *Pyrenaicum Thapsiæ facie Dni. Fagon.*
Schol. Bot. Paris.

Ex radice recta, crassa, paucis fibris donata, caules profert cubitales & sesquicubitales, striatos, glabros, medulla fungosa farctos, in ramos subinde divisos. *Folia* quæ è radice exeunt longis insident pediculis carinatis, concavis. Sunt autem prima viridia, glabra, sequentibus latiora, & in breviores multò costas divisa, cætera angusta, tenuiùs dissecta, *Thapsiæ carotæ* folio accedentia, in costas septem vel octo divisa, lobulis seu pinnulis ad pediculum, ubi exeunt costæ, more *Carui* quaquaversum donata. Summitates caulium & ramulorum *umbellis* amplis coronantur, quarum bases seu radiorum exortus, uti & radios partiales angunt *foliola* seu filamenta tenuissima. *Flores* parvi ex albo flavescentes, quos excipiunt *semina* bina striata, oblonga, pallida, *Apii* seminibus similia at majora, *Saporis* fervidi, qui linguam & os diu vellit & adurit. Plantam hanc ex montibus Pyrenæis erutam debemus *Doctissim. Tournefortis*. Eandem etiam (quantum ex semine & primis inde natis foliolis judicare licet) habuimus munere *Clariss. Viri Dni Joh. Bapt. Triumphetti* Professoris Bo-

tanici Dignissimi in Sapiencia Romana nomine *Apri montani Carui facie.*

SINAPI *Indicum maximum Lactuce folio. Schol. Bot. Paris.*

Caulis erigit bipedales & altiores, ramosos, glabros, alba medullâ fâctos, quibus adhærent *folia* alterna lata, glabra, pingua, ex luteo virentia, *Lactuce* nonnihil similia, per margines levitèr crenata; inferiora pediculis appensa, superiora angustiora & minùs crenata. Versus ramulorum extremitates ad spithamâ longitudinem prorumpunt *flores* tetrapetali lutei, calycibus quadrifoliis laxis & petiolis semiuncialibus suffulti, quos excipiunt *siliquæ* bicapsulares teretes, crassiusculæ, erectæ, semidigitum longæ, in mucronem cum apice fusco terminantes, quæ *seminibus* protuberantibus nodosæ & quasi articulatæ apparent. Totius plantæ *sapor* acris, *odorque* fragrans rapaceus instar *sinapeos*.

Idem *Foliis angustioribus. Flor. Bat. Sinapi Indicum Lactuce folio minus, seu angusto profundius crenato.*

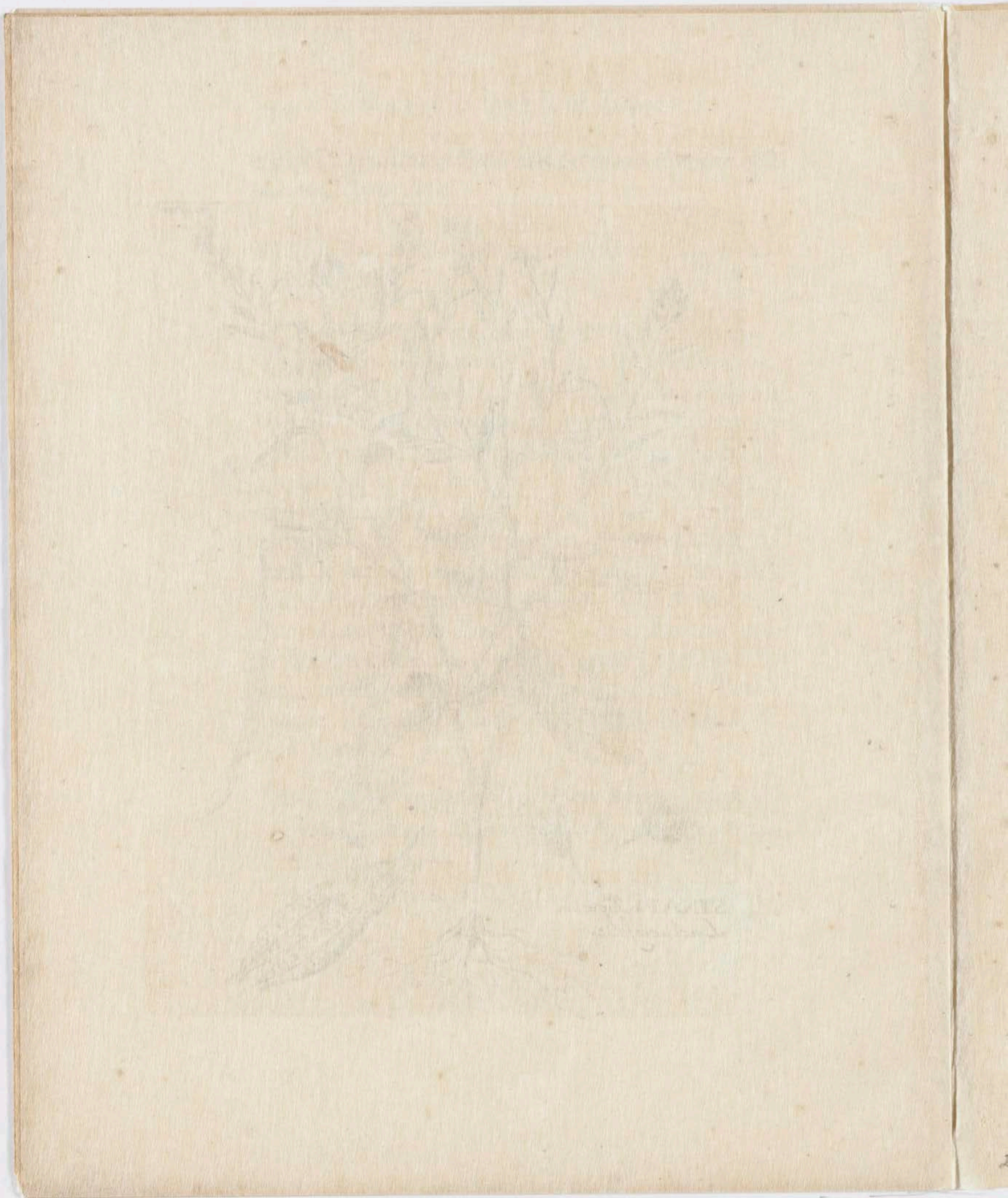
Minus angustius & gracilius est præcedenti.
Flo-

7. 2. 30.

SINAPI Indicum
Lactucæfolio.

Sinapis percaea

p. 231.

SIUM
Minimum umbellatum.

Flores pallidiùs flavent; *folia* profundiùs & frequentius sunt crenata, & magis glauca; *siliquæ* breviores & angustiores itidem apiculatæ.

S I U M *minimum umbellatum aquaticum. An Sium aquaticum pumilum ferulaceis foliis. Moris Umbell.?*

Spithamum vix excedit. *Folia* fert *ferulacea* tenuissima & angustissima fere capillacea, pediculis in longum & latum folliculum diductis, qui *caulem* amplectuntur & ramulos ex illorum nodis exeuntes aliquousque involvunt. *Cauliculi* in plures ramos teneros, virides, patulos brachiantur, quorum summo insident umbellæ parvæ. *Flosculi* perexigui propemodum muscosi quinque petalis angustis acutis compositi & multis longis exiguis staminibus donati, quibus succedit *semen* parvum breve, striatum. *Radix* turbinata in plura capitula extuberat, & cespitis nodosi instar est, tenuium fibrarum comam demittentis. A *Sio minimo Raii in Hist.* & *Morisoni plantarum umbelliferarum distributione novâ* plurimum differt.

STAPHYLODENDRON *Africanum folia
singulari lucido Par. Bat. prodr.*

Staphylodendri seu Pistachie sylvestris species
duæ ab auctoribus traditæ sunt; *Prima* Ger-
maniae & Italiae udis humidisque gaudet locis, *Al-*
tera Virginiae est incolæ. *Tertia* nobis hic exhi-
bita in Promontorio Bonæ spei fruticat ad alti-
tudinem sex septemve pedum, *caudice* brachium
crasso, in plures ramos diviso. Hæc numerosa
vestiunt *folia*, non pinnata nec terna uti cæteris
speciebus, sed singularia, eaque rigidiuscula, al-
terno ordine pediculis brevissimis adherentia, un-
ciam lata, vix duas longa, subrotunda, mucro-
nata; parte prona colore obscure viridi splen-
dent, supina brevi lanugine ruffâ, ad nervos &
margines magis conspicuâ, pubescunt, uti &
furculi tenuiores. *Flores* circa fastigia erumpunt
ad foliorum exortus, pediculo unciali aut bre-
viore suffulti, pentapetali, parvi, albidi & ubi
contabescere incipiunt obsolete spadicei, petalis
retroflexis, ex parvo incano calyculo emergenti-
bus. His succedunt vesiculæ pentagonæ, in qui-
bus capsula rotunda claudens quatuor *semina* stri-
ctè junctâ, oblonga, dura, sulco per longitudi-
nem instar Dactyli inscripta. In hybernaculo ab
hy-

p. 232.

STAPHYLODEENDRON
Africanum.

Rayena lucida

7.2.33.

STRAMONIA
Corassavica humilior.

hyberno frigore subductum lætè viget apud nos
& flores quotannis profert.

STRAMONIA *Corassavica humilior Hyos-*
cyami folio. Par. Bat. pr. *Datura Hyoscyami fo-*
lio vulgò.

Locis aridis & incultis Indiæ occidentalis fre-
quens est hoc *Stramonie* genus, partium om-
nium conformatione congeneribus suis respondens,
humilius tamen & ubi appropriatum solum na-
ctum est, multò ramosius. *Caulè* assurgit polli-
cem crasso, cubitum alto, in multos ramos di-
rempto, obscure purpureo colore tincto. *Folia*,
Hyoscyami seu potius *Solani vesicarii* antiquorum
sunt æmula, latiora tamen & in margine sinuata
quasiq; crispata, pallidè virentia, tactu mollia
& averfa parte incana. [quæ ex semine in Coraf-
savia nato creverant, omninò erant incana] Ex ra-
morum sinibus prodeunt *flores* externa facie ob-
soletè purpurascens seu incarnati, interna albido
colore perfusi, fundo punicante. Medium occu-
pant quinque stamina albicantia candidis farinaceis
apicibus ornata, inter quæ eminent stylus in capi-
tulum subviride rotundum protuberans. Basi flo-
ris cohæret *calyx* oblongus viridis, pentagonus,

G g

in

in quinque cuspides desinens, qui flore defluente & grandescente fructu expanditur & sursum fertur, fructusque basi umbilici seu pilei instar insidet. Cæterùm *fructus* rotundus est, & robustis aculeis pungentibus undique armatus, cui subest *calyx* foliaceus retroflexus; in quatuor partes dehiscens, aut in duo tantum loculamenta, quæ *semina* fundunt nigra superficie rugosa. *Sapore, odore* & viribus cæteris hujus familiæ speciebus consimilis est.

TITHYMALUS *Corassavicus myrtifolius flore coccineo mellifero.*

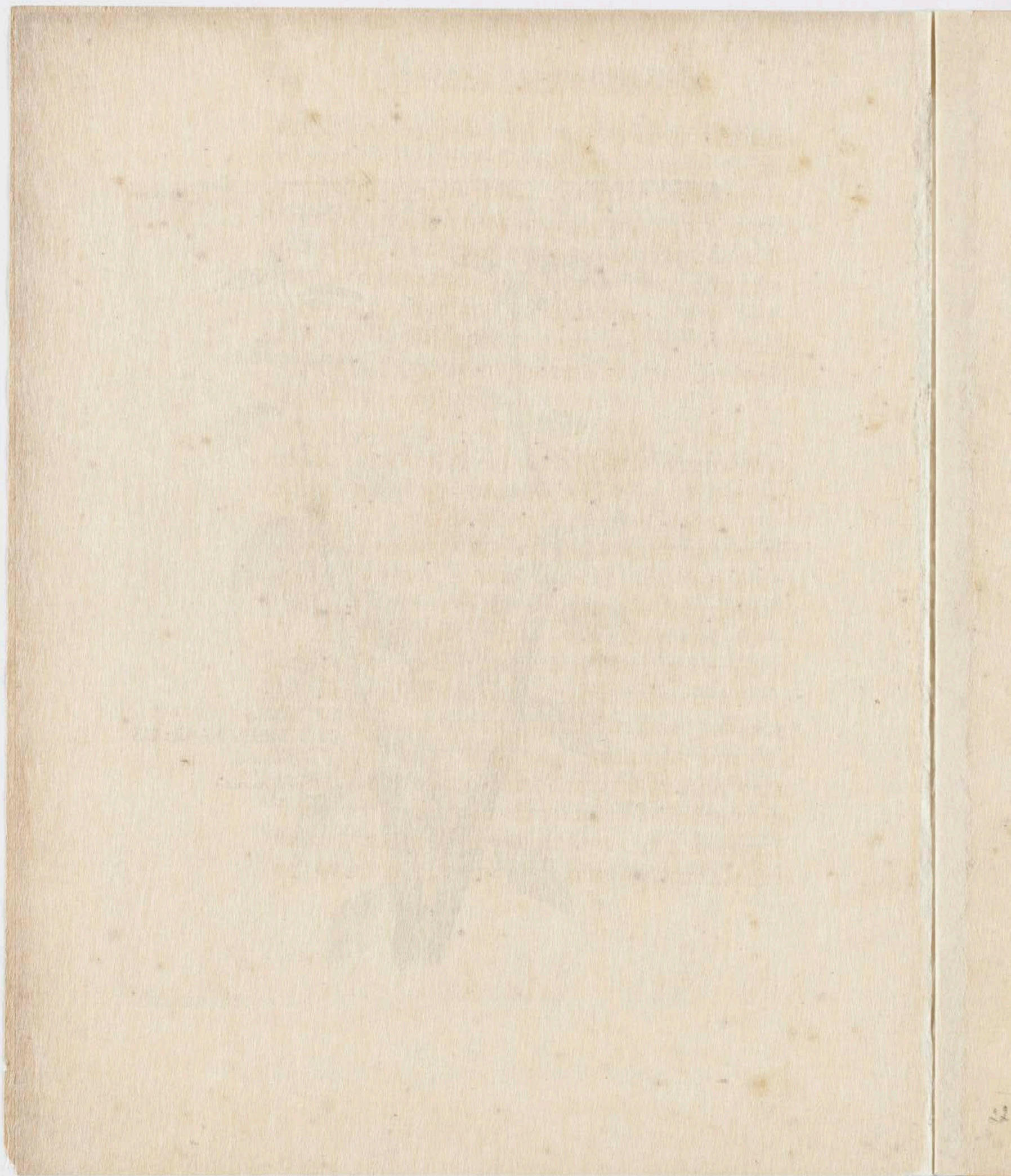
Ad *Tithymalorum* familiam referendam esse hanc plantam Americanam testantur, cum *conceptacula seminalia*, è tribus loculis constricta, totidem *granula* includentia, tum *lacteus* & *acris succus*, qui ex singulis plagis inflictis stillat. Profert autem *caules* plures ramosos, olerinæ pennæ crassitie, glabros, nigro virides, succulentos, quibus per interstitia digitalia alternatim adstant *folia* absque pediculis, myrtiformia, crassa, unciam cum semisse longa, vix unam lata, caulibus concoloria. Ex summitatibus caulium prodeunt *flores* terni, quaterni plures
aut

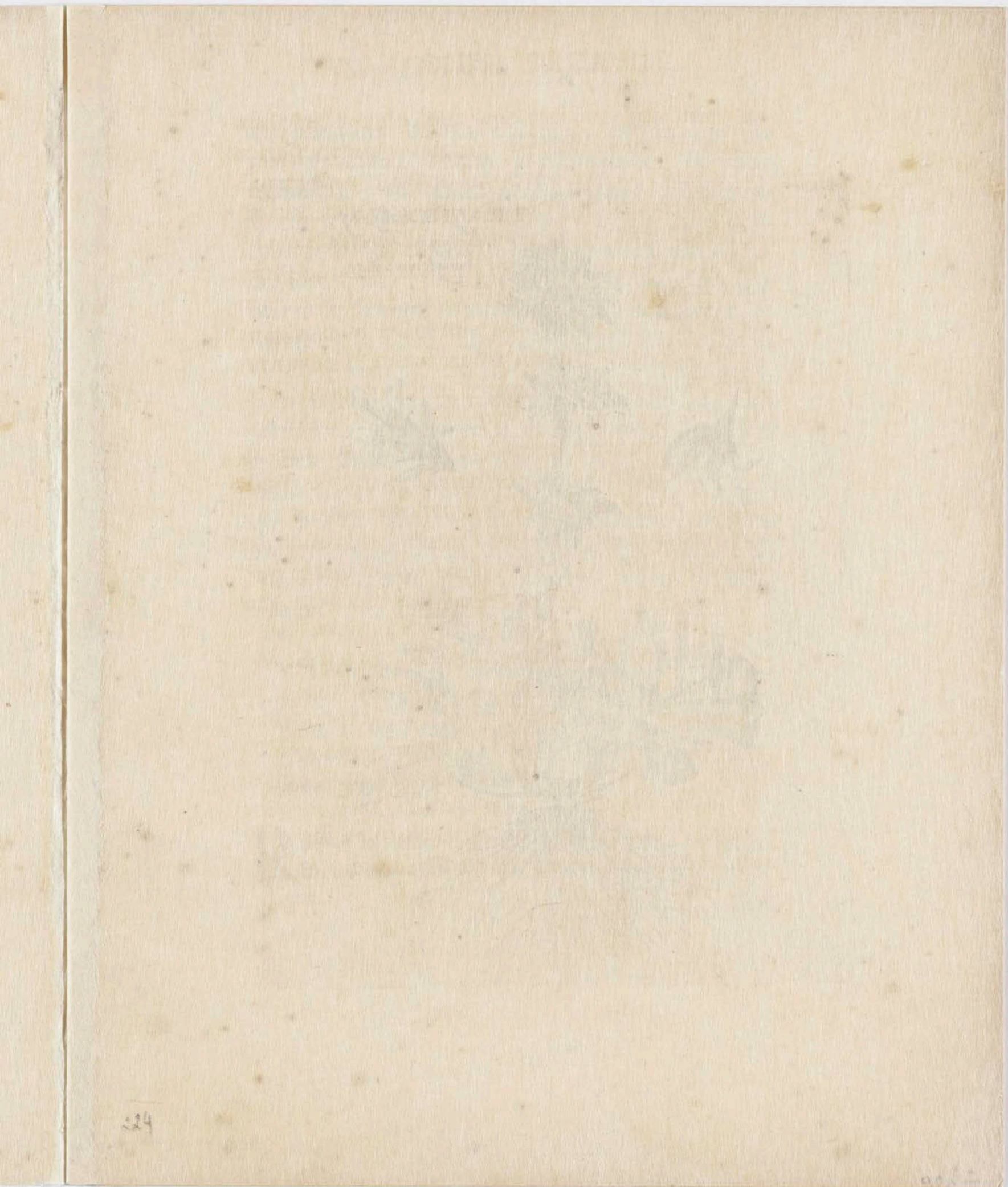

p. 234.

TITHYMALUS
Corassavicus
myrtifolius.

Euphorbia Tithymaloides

p. 235.

TRACHELIUM
*Alpinum Floribus
Conglomeratis.*

Campomula conglomerata

aut pauciores coloris coccinei, petiolis brevissimis insidentes, florem papilionaceum nondum expansum, vel quodammodo caput aviculæ rostrum aperientis exprimentes; è basi enim crassiori tanquam capite, in oblongum angustum mucronem quasi rostrum terminantur; inferiora segmenta in longum porrecta invicem connivent, & rostellum aviculæ inferius expriment. Ex hujus medio se exerunt stamina multa hirsuta, spadicea, cum stylo longiore coccineo, linguam exertam referente. Pars superior seu segmentum superius, galeam quodammodo referens protendit ad medium usque segmenti inferioris. *Flos* ea parte qua petiolo adhæret, nonnihil virescit, cæteris partibus elegantissimi coccineo colore nitentibus. Succedunt *fructus* parvi, trigoni, tribus *granulis* referti, more congenerum.

TRACHELIUM *Alpinum floribus conglomeratis, foliis Assarinæ rigidis & hirsutis. Campanula Alpina sphærocephalos pratensis flore conglomerato, Assarinæ foliis rigidis & hirsutis. Schol. Bot. Par.*

Radice firmatur numerosis fibris longis capillata. Folia quæ ab illa exeunt digitalibus insident

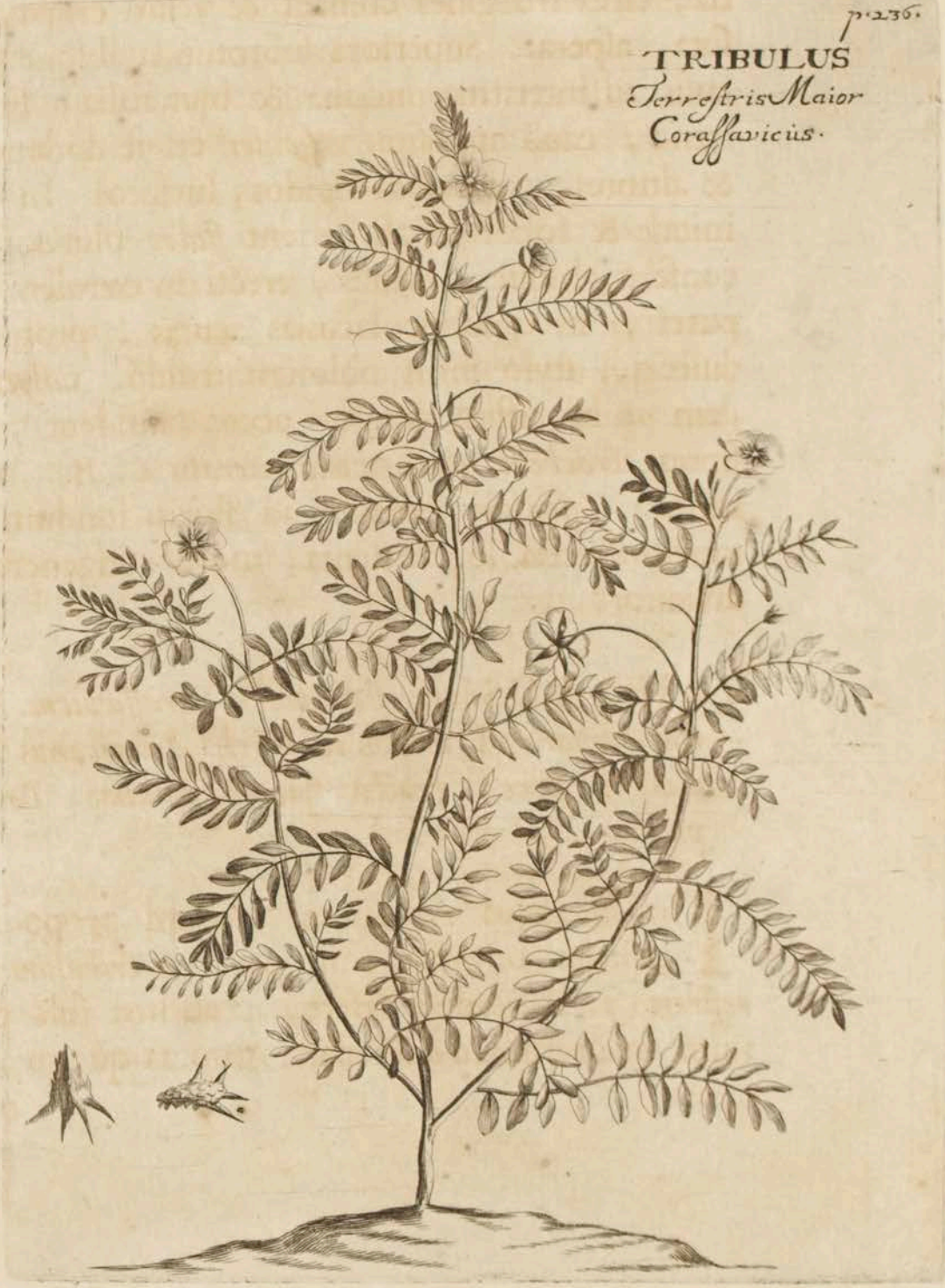
Gg 2

dent

dent pediculis hirtis, subrotunda in mucronem desinentia, ad *Violæ* folia quoad formam accedentia, circa margines crenata & veluti crispa, hirsuta, aspera. Superiora subrotunda absque pediculis ad interstitia uncialia & biuncialia, situ alterno, cauli apposita. *Caules* erigit dodrantes & altiores, rotundos, rigidos, hirsutos. In summitate & foliorum alis sedent *flores* plures simul conferti absque pediculis, erecti in cæruleo purpurei, in quinque lacinias acutas, profundas dissecti, stylo intus oblongo trifido. *Calyci* itidem quinquifido longo acuto insident, & flores *Trachelii flore conglomerato* C. B. referunt. *Vasculum seminale* ad floris fundum situm, in tria loculamenta, more congenerum, dividitur.

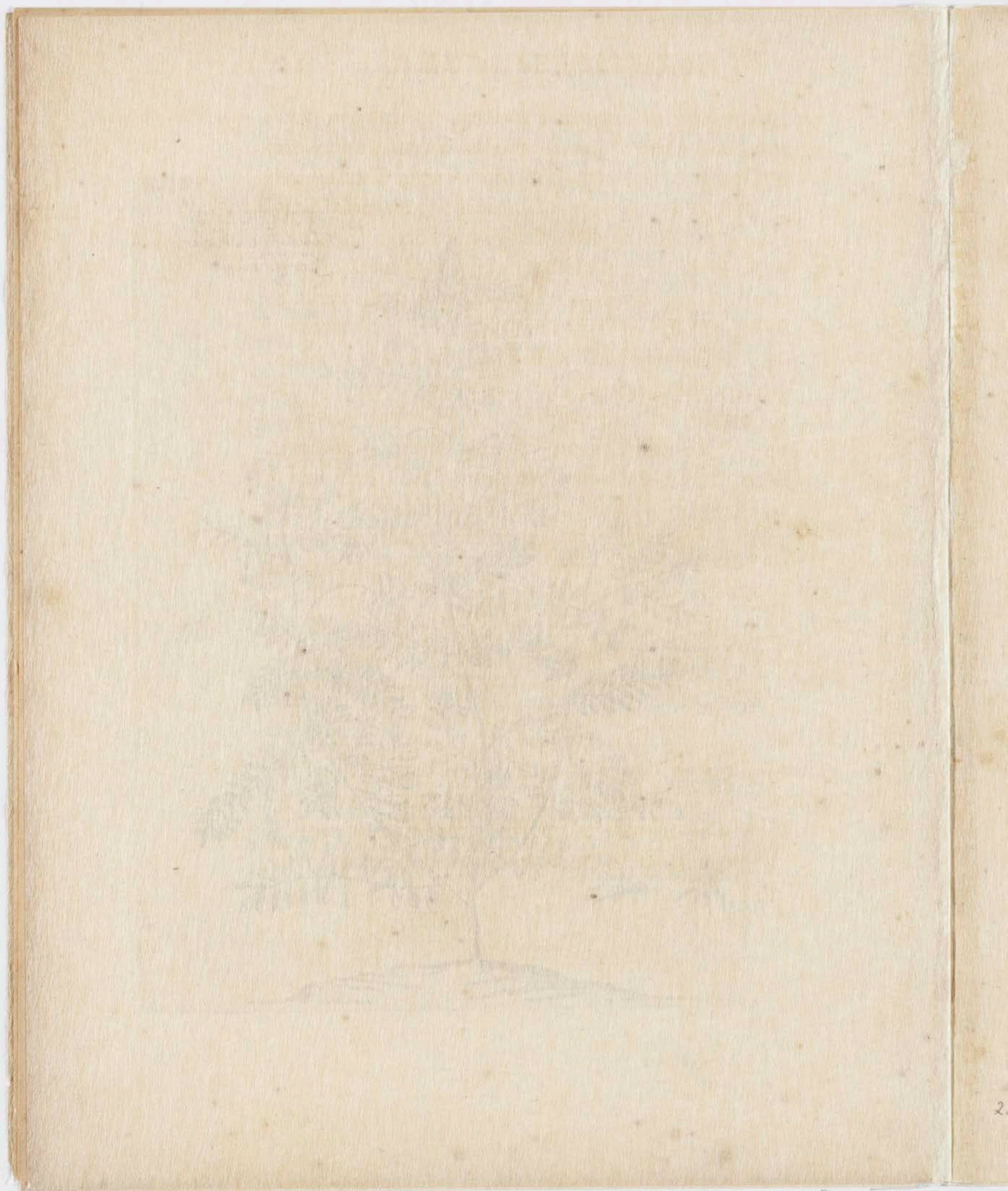
TRIBULUS *terrestris major Corassavicus. Par. Bat. prodr. Tribulus terrestris Americanus Chamæcisti flore, fructu spinoso maximo. Breyn. prodr. 2.*

Tribuli hujus Americani iconem proposuisse sufficiet, omnibus enim partibus *Tribulum terrestrem* J. B. adeo refert, ut ab hoc sola partium magnitudine discrepat. Annuus quoque est,
nam

7.236.
TRIBULUS
Terrestris Maior
Coraffavicus.

Tribulus terrestris

p. 237.

VALERIANELLA

Corassavica Semine

Apero Viscoso.

Boerhavia diffusa

nam post florum seminumque defluviū quotannis interit. E confinio superioris *Tithymali* invenitur, siccanem quippe pariter amat, locisque soli expositis latatur.

VALERIANELLA *Corassavica semine aspero viscoso. Par. Bat. prodr. Taludama Hort. Mal. tom. 7.*

Novalibus & saccharetis Corassaviæ spontaneo proventu oritur, atque è seminum satu in hortis nostris fœlicitèr adolescit. Reptat *radice* alba fibrosa pallida, ex quâ emergunt *cauliculi* multi sesquicubitales, ramosi geniculati, in viridi rufescentes nonnihil pilosi teneri, primùm erecti, postmodùm ubi increverunt, in terram reclinati. His hærent *folia* mollicella subhirsuta, subtus nervosa, pallida, ad ambitum sinuosa velutique angulosa, & ad singulos articulos conjugata, quorum alterum suo opposito magnitudine cedit. Inferiora cum *Blito albo* quidpiam similitudinis habentia nituntur pediculis longis, & terminantur in rotundum aut saltem obtusum; superiora inferioribus sensim minora, nullos aut brevissimos habent

Gg 3

pe-

petiolos, & in parvum mucronem abeunt. Ca-
cumina ramorum promunt tenues pedicellos ritu
congenerum, sustinentes *flosculos* exiguos purpu-
reoincarnatos pentapetaloidæos. Singulis succe-
dunt *semina* nuda, crassa viscosaque hirsutæ obsi-
ta, oblonga hexagona coloris herbacei, quæ è
strictiori basi in obtusum crassiusculum caput tur-
binantur. Q. An semina bina conjuncta post
singulos flores proferat, & an non umbelliferis
conjugi debeat?

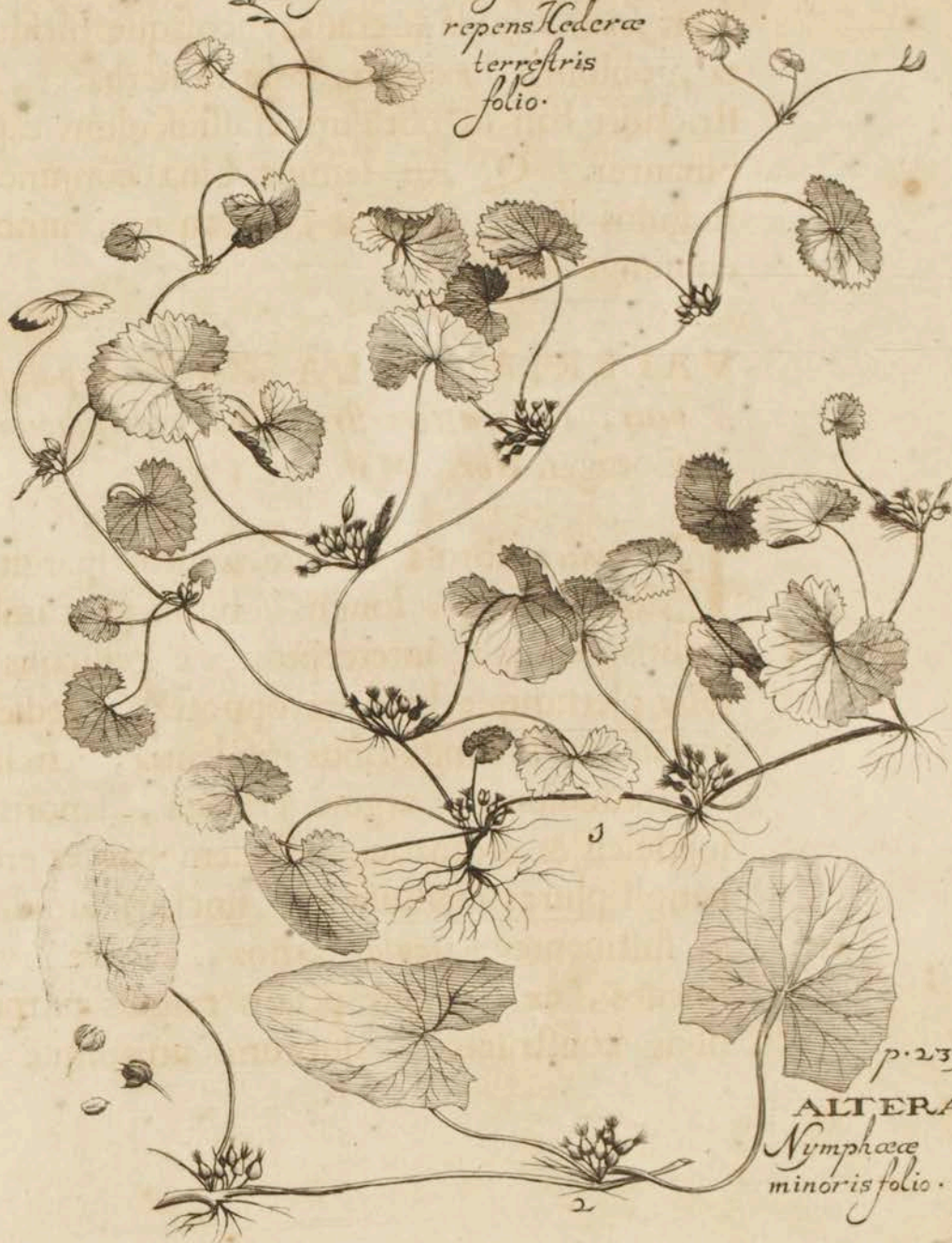
VALERIANELLA *Zeylanica palustris re-
pens, Hederae terrestris folio, ad radicem florida.*
Coeagen Hort. Mal. tom. 10.

E radice fibrosa albente multos spargit viticu-
los, tenues, longos, humi procumbentes,
crebris geniculis interceptos; è geniculis exeunt
folia plerumque bina ex opposito, pediculis tri-
uncialibus & longioribus insidentia, circinatae fe-
rè rotunditatis, argutè crenata, saporis acris,
subdulcis & aromatici. Ibidem pariter erumpunt
petioli plures crassiusculi, unciam dimidiam lon-
gi sustinentes *flosculos* ternos, parvos, vix con-
spicuos, ex quinque petalis exiguis purpurascen-
tibus constructos; quorum unicuique subsidet
fructus

PAULI HERMANNI
P. 238.

VALERIANELLA

Zeylanica Palustris
repens Koderæ
terrestris
folio.

P. 239.

ALTERA
Nymphææ
minoris folio.

Hydrocotyle asiatica

1870

VALLEY VIEW
FARM

Wm. H. ...

p. 239.

VALERIANELLA
nudo umbilicato
Semine.

fructus depressus bifidus, qui in duo *semina* (more umbelliferarum) facile dehiscit; ad fructuum basin adstant duo foliola angusta, quasi essent theca bivalvis seu calyx. Caulium genicula terram attingentia, novas demittunt radices.

Eadem *Covassavica Nymphææ minoris folio*.

Hæc à priori distinguitur *foliis* longioribus & paulò crassioribus, *flosculisque* herbaceis; cætera conveniunt.

Utraque species in Par. Bat. prodr. *Assarinæ* nomine proponitur. Floribus, seminibus & crescendo modo, cum *Cotyledone aquatica* F. B. conveniunt, quæ pariter *Valerianella palustris Cotyledonis folio*, denominanda est, ut nos primò monuit Dnus. Sherard.

VALERIANELLA *altera nudo umbilicato & lævi semine Columnæ.*

Hæc planta à Fabio Columna descripta est, ejus vero cyma seu ramuli pars superior tantum icone expressa, eadem tabula cum *Valerianella semine scabiosæ stellato & hirsuto*, unde nos operæ pretium duximus ejus figuram integram studioso

Bota-

Botanophilo exhibere, illumque ad descriptionem
Columnæ satis exactam relegare.

VERONICÆ SIMILIS *fruticosa Curas-*
savica Teucris foliis, flore galericulato. Par. Bat.
prodr. Violæ surrectæ latiore folio species, ex
Cod. Bening. Pluk. Tab. 234. An Verbena fru-
ticosa Teucris foliis?

Radix è numerosis constat fibris. *Caulis* ra-
mosi angulosi, tenues, *foliis* ut plurimum
ex opposito binis vestiti, brevibus pediculis sufful-
tis, quæ ex lata basi in mucronem tendunt vi-
ridia, lucida, per margines crenata, *foliis Cha-*
medryos seu Teucris vulgaris figura & magnitudine
æqualia. *Flores* in summitatibus caulium quasi in
spicam rariorem dispositi, pentapetaloidæ, quo-
dammodo galericulati, ampli, pallidè purpurascen-
tes, cum staminibus nigro puniceis. *Capsula* se-
minalis oblonga est, angulosa, lineisque albe-
scentibus striata, in quinque inermes spinulas de-
sinens. *Semen* nondum vidi. Prodiit ex semi-
nibus Curacao delatis in Horto Fageliano. *Icon.*
Loquiltic Hernandez pag. 382. huic non adeò
dissimilis.

VER-

VERONICÆ
Similis fruticosa
Curassavica.

Verbena Curassavica

Verbena Curassavica

W. E. BOYD
1850

Verbesina Chrysantha

Scoparis Dalca

p. 241.

VERONICA
Americana erecta
Fruitescens.

Scoparia Dulcis

Scoparia dulcis

VERONICA *Americana erecta frutescens & ramosa folio Verbenæ. Par. Bat. prodr.*

In solo latiori *caulem* profert cubitalem & altiore, lignescens, angulosum, glabrum, *foliis* ad interstitia duarum triumve unciarum binis, nonnunquam ternis, vestitum. *Folia* autem pediculis brevibus appensa, ab angusto principio in latitudinem sesquiunciam expanduntur & in mucronem acutum fastigiantur, digitum ferè longa (inferiora intellige) nervis inscripta, & per margines rarioribus incisuris, à media scilicet folii parte ad mucronem usque denticulata; altera medietas pediculum versus linea ut plurimum terminatur æquali. E foliorum alis exeunt ramuli longi, foliis minoribus donati, è quorum sinu prodeunt *flores* bini vel terni petiolis brevibus, tenuissimis, & *calyci* quadrifido insidentes, tetrapetali, ad unguis juncti, parvi, albentes, cum staminibus in medio. Sequuntur vascula seminalia parva, bicapsularia, acuminata, in breve filamentum abeuntia, quæ *semina* claudunt minuta. *Radix* fibrosa est. Ex insula Curacoa delata est.

VERBENA *altissima Americana spica multiplici, Urticæ foliis angustis, floribus cæruleis. Par. Bat. prodr.*

Erestibili multisque fibris conflata radice virgas emittit quadrangulas, striatas, geniculas, sex septemve pedes altas; quorum genicula vestiunt folia conjugata, facie & textura foliorum *Urticæ* aut angustiora, quæ palmæ latitudinem, spithami longitudinem interdum excedunt, nunc integra, nunc ad basin una alterave lacinia divisa. Ex horum sinu utrinque profurgunt ramuli, quorum summitates in multiplices florum spicas, seu jubas floridas, quadrangulas, strictè invicem junctas digitum longas, jucundissimo aspectu terminantur. Cæterùm *flosculi* sunt purpuro-cærulei, pusilli, in imo tubulosi, in summo in quinque segmenta æqualia secti, quos excipiunt *semina* quaterna oblonga, fusca, in quinquefidis calyculis.

VICIA *Lathyroides purpuro cæruleis floribus. Sutherland.*

Eradice pluribus fibris capillata, perenni, viticulos spargit copiosos infirmos, humi stratos,
an-

HERBARIUM

VERBENA altissima Americana

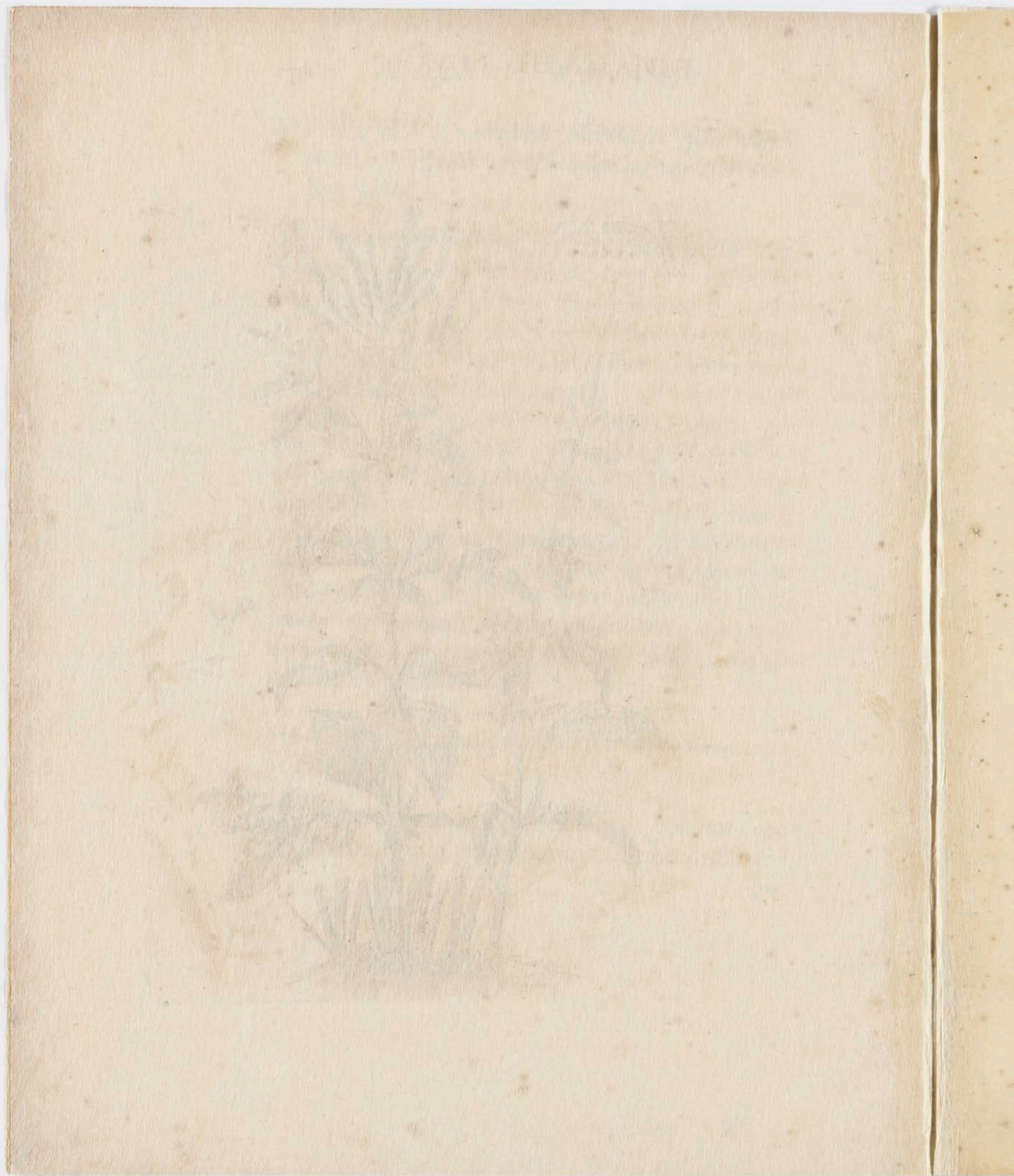
VERBENA
altissima Americana.

p. 242.

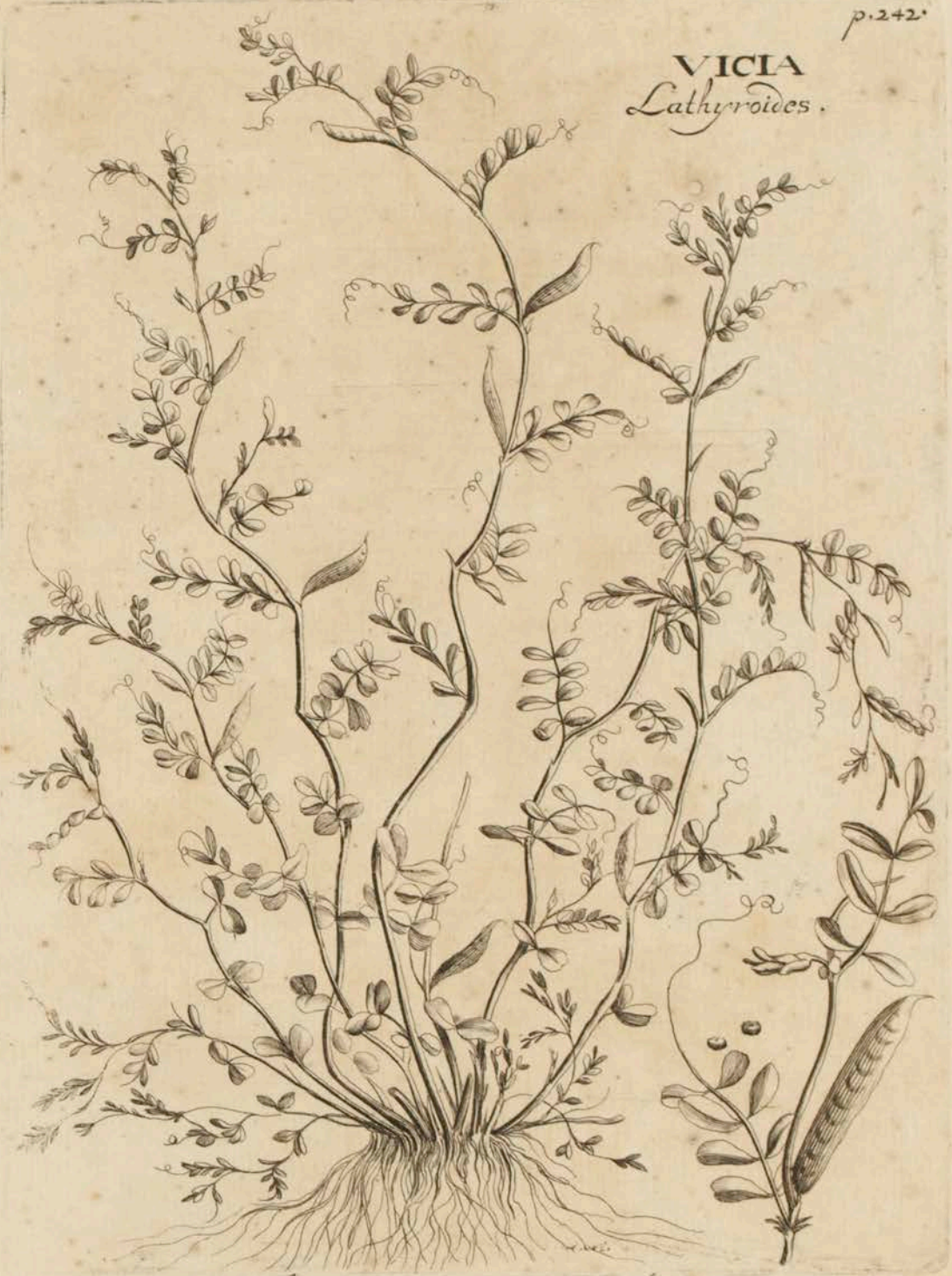

235

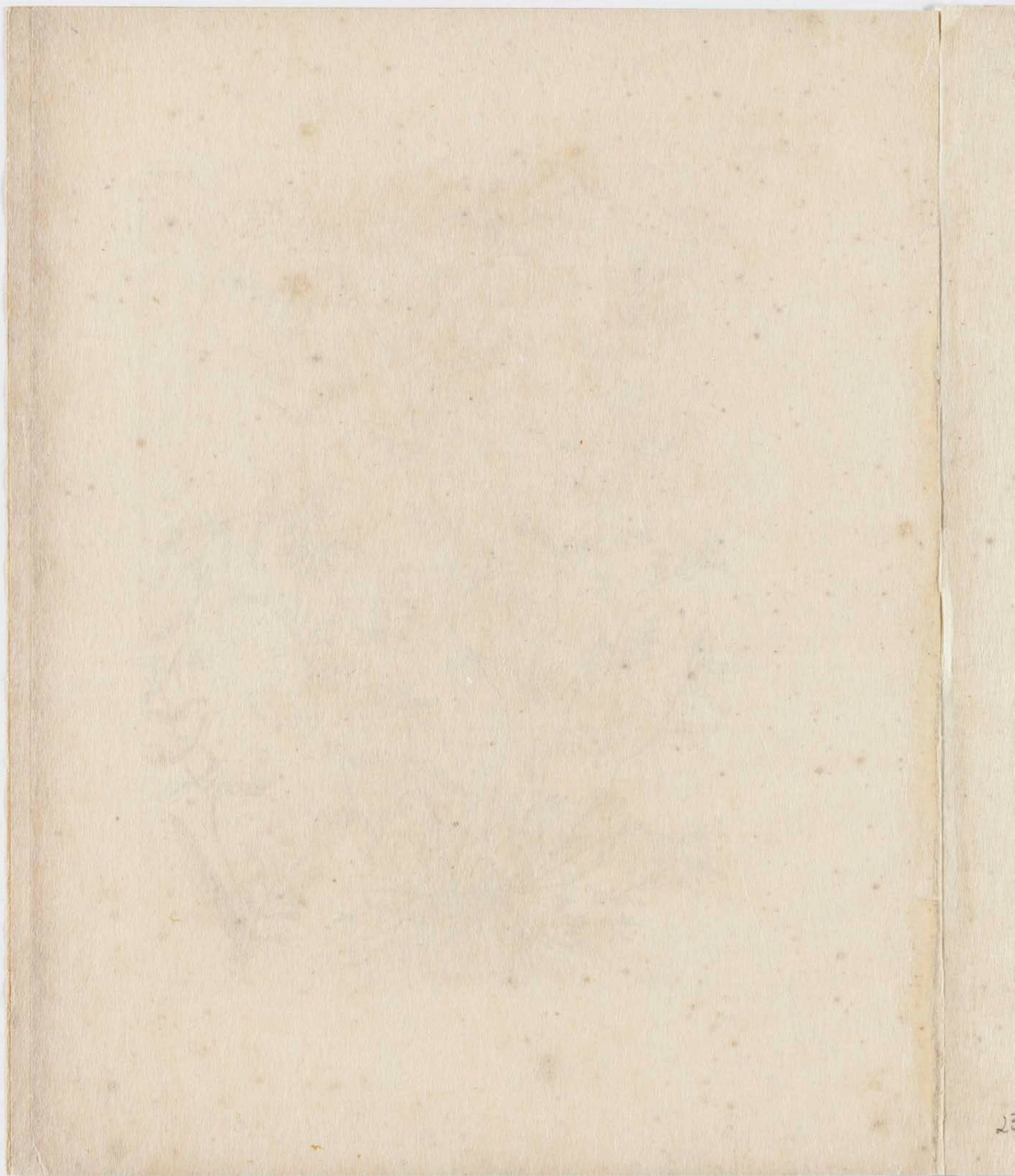
Verbena hastata

VICIA
Lathyroides.

Vicia Lathyroides

Sotago rigida

angulosos, glabros, in solo latiori dodrantaes, crebris geniculis interstinctos. *Folia* quæ primò erumpunt & in caule inferiora, glabra, ex unica tantum pinnarum conjugatione; superiora, ex tribus quatuorve pinnulis ad mediam costam annexis, composita sunt, & in capreolum terminatur. E regione foliorum prodeunt *flores* solitarii, pediculo brevissimo insidentes, parvi, oblongi, dilutè purpurei, quibus succedunt *siliquæ* uncia longiores, erectæ, nigrae, glabrae, septem octo vel decem *semina*, parva, seminum sinapeos magnitudine, angulosa, fusca; è Scotia misit *Dnus Sutherlandius*.

VIRGA AUREA *Novæ Angliæ lato rigido folio. Flor. Bat.* Virga aurea ex *Nova York foliis Symphyti majoris hirsutis. Schol. Bot. Paris.*

Quamplurimæ *Virgæ Auræ* species, è Virginia & Nova Anglia transportatæ Belgarum hortos hoc tempore mirè exornant, quarum caulium cacumina, ea florum serie ac copia luxuriant, ut harum ramuli corollæ potius è plurimis contextæ flosculis quàm genuini flores videantur. Hanc quam impræsentiarum describere animus est, *radice* constat multis fibris albicantibus, & in terra

latè se diffundentibus , ex qua prodeunt *folia* plurima , pedalia , palmum lata , in mucronem desinentia , subviridia , tactu aspera , rigida , pluribus nervis inscripta , subinde in margine denticellis incisa , pediculis dodrantalibus insidentia. *Caules* gerit multiplices , firmos , rotundos , striatos , crassos , quos ambiunt *folia* cæteris minora magisque acuminata , basi caulem quasi amplectentia ; ex horum alis versus summitates exeunt ramuli frequentes in alios rursus subdivisi , sustentantes *flores* instar herbæ *Doriæ* radiatos , luteos , paniculatos , in pappos evanescentes.

VIRGA AUREA *Canadensis Asterisci folio.*

Virga Aurea *Canadensis Scrophulariæ folio. Acad.*

Reg. Paris.

Florum , foliorum , cæterarumque partium structura , adeo accedit ad *Asteriscum autumnalem Cornuti* hæc planta , ut nisi solo florum colore aureo ab illo distaret , *Asteriscus* potius quam *Virga Aurea* nominata fuisset. Quamquàm inter *Virgas aureas* , *Asteres* & *Asteriscos* , nulla potior intercedat differentia , quam florum color & amplitudo. Assurgit autem ex fibrosa radice surculis multis bicubitalibus valdè ramosis , ad quo-

p. 244.

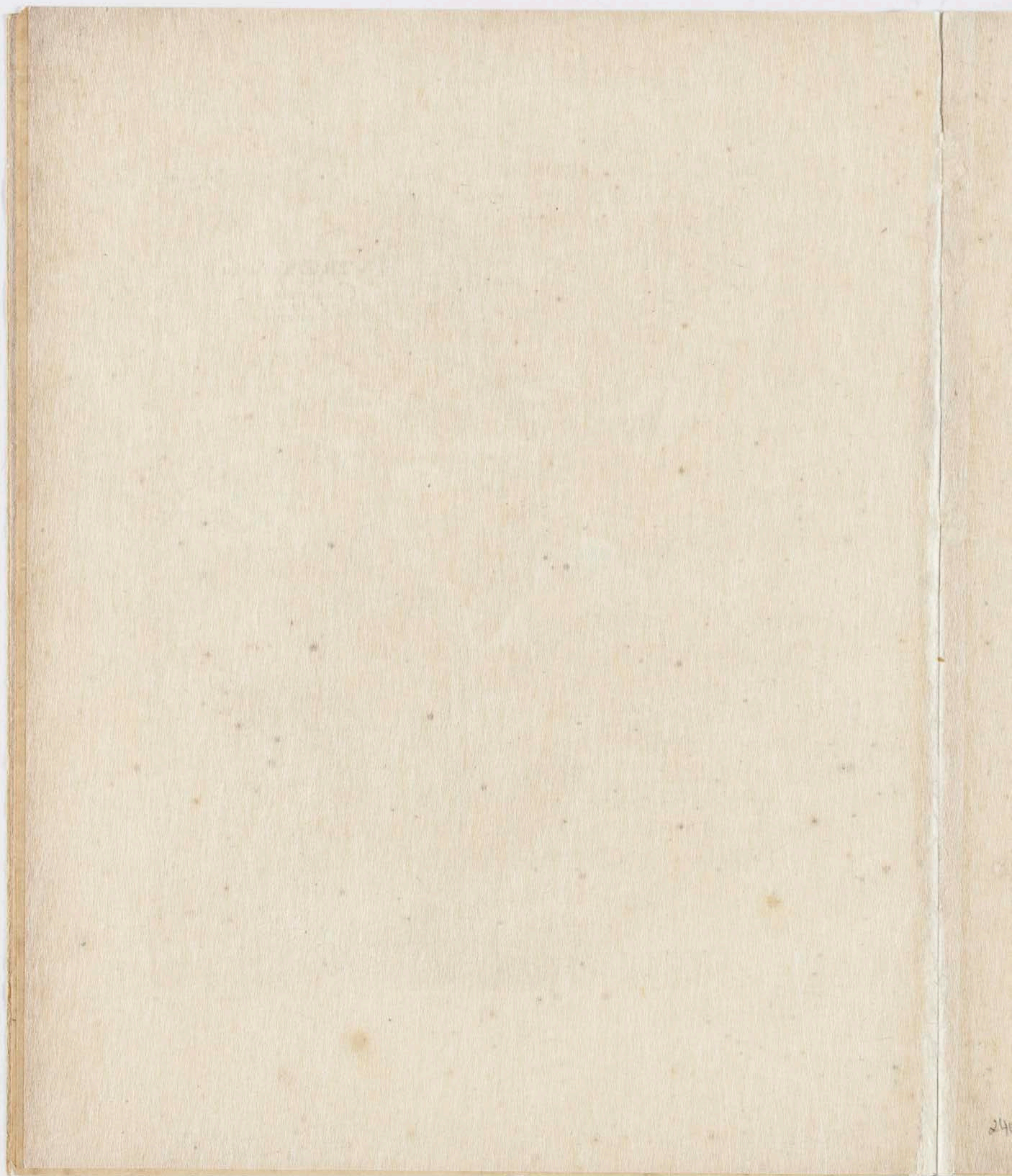
VIRGA Aurla
Canadensis
Asterisifolio.

239

Solidago Virgiana

0207

p. 245.

VIRGA *Aurea*
Omnium minima
Floribus maximis.

Solidago minima

quorum nodos hærent *folia* alternatim disposita *Asterisco* paria, coloris *Scrophulariæ* instar in fusco viridantis. *Flores* ad foliorum sinus fasciculatim ramulos ornant, lutei, discoidei, radiati; quos *semina* sequuntur floccosa. Cultura hyemisque patientissima est, singulis annis sub veris tempore ex restibili radice repullulans, & tam seminibus quàm propaginibus sese multiplicans. *Odor* herbaceus est, *sapor* ingratus, amaricans, veluti *Scrophulariæ*.

VIRGA AUREA *omnium minima floribus maximis.* Virga Aurea *omnium minima Hort. Reg. Paris.*

Hujus *folia*, ex longis carinatis pediculis ad radicem in orbem congesta, angustiora & breviora sunt quam in vulgari, glabra, minimè rugosa seu corrugata, ad margines ferrata, multisque cancellatis venulis, altera præsertim parte conspicuis, insignita. *Cauliculi* inter folia rectè assurgunt & circa summitates in tres quatuorve ramulos divisi, cæteris speciebus multo breviores sunt & palmæ longitudinem vix attingunt. Unusquisque ramulus *flore* luteo magno, ex calyce oblongo viridi squammato prodeunte, coronatur.

H h 3

Plan-

Plantula enim hæc cæteras species congeneres omnes florum amplitudine superat ; adeò ut quod cauliculorum proceritati decessisse , id florum magnitudini accessisse videatur. Ad hortorum areolas exornandas , ob sui humilitatem valdeperè expetitur.

XANTHIUM *Lusitanicum spinosum. Par. Bat. prodr. in Append.*

Hanc plantam *Clar. Dno Turnesfortio* debemus ; qui primò hoc nomine in Belgium misit. Oritur vero è *radice* simplici pluribus fibris capillata , quæ *caulem* trudit bicubitalem firmum , ramosum , glabrum , viridem. *Folia* glabra , lucida ; inferiora ad ramorum exortus , pediculis biuncialibus donantur , supernè viridia , parte prona glauca seu potius incana , nervo per medium excurrente coloris flavescentis ; ex angusto principio in amplitudinem duorum digitorum extenduntur , una alterave ex utroque latere lacinia majore ex opposito incisa , summitate in longum angustum mucronem producta , quæ hastæ cuspidem in nonnullis præ se ferunt sesquidigitum longa. Quæ circa

ca

XANTHIUM

Lusitanicum
Spinosum.

p. 245.

242

Xanthium spinosum

PARADISES BATAVIA

PLANTING COMPANIES
OF THE
DUTCH EAST INDIES
AND
THE
NEDERLANDS
INDIEN

ca ramulorum cacumina proveniunt, angustiora sunt & breviora multò, nec adeò crebris laciniis inæqualia, sed maximam partem tantum cuspidata. Ad horum exortus parte terram versus spinis acutissimis armatur *caulis*, ex albo flavescens, trifurcatis seu ternis ex eodem centro ortis, subinde brevi petiolo suffultis, tergeminis plerumque ad eundem exortum. Ad foliorum sedes circa summa, ut & in ipsis ramulorum cimis oriuntur parvi muscosi globuli, in flavo viridantibus villis quasi flosculis obducti, qui augescentes in oblonga capitula *Xanthii minoris* æmula abeunt; hæc verò rigida & pungentia non sunt, sed spinulis seu villis hamatis tenuioribus & mollioribus obducta. Unaquæque *lappa* in duos loculos totidem grana continentes distinguitur more congenerum.

F I N I S.

ca. 1600. The text is extremely faint and appears to be a list or index of items, possibly related to the 'Paradisus Batavus' mentioned in the header. The entries are arranged in columns and are difficult to decipher due to the low contrast and bleed-through from the reverse side of the page.

PLATE I

PLATE I

CATALOGUS
PLANTARUM
Nondum æri Insculptarum.

QUAS

Sequentibus Tomis compo-
nendis depingendas
curaverat

CLARISSIMUS

HERMANNUS.

RECEIVED

1862

APRIL 10

NEW YORK

THE

LIBRARY

OF THE

AMERICAN

PHYSICAL

SCIENCE

AND

ARTS

NEW YORK

- A**BUTILON Indicum foliis rugosis.
ALTHÆA Indica purpurea magno flore.
ALTHÆA Africana procumbens humilis rigido folio, flore luteo vix conspicuo.
ATHÆA Africana fructescens bullata seu vesicaria flore albo.
ALTHÆA vesicaria spinosa Benghalensis, Acetosæ sapore.
ALOE *Pitha* dicta.
ANANAS sylvestris non spinosa.
ANANAS *Kerbita* dicta.
ANEMOSPERMOS Africana foliis & floribus Taraxaci incanis.
ANGELICA ad singulos nodos florida.
ANGELICA Canadensis tenuifolia caulibus purpurascens. H. R. P.
ANONIS viscosa lutea non spinosa minor Lusitanica.
ANONIS spicata sive *Alopecuroides* Lusitanica non spinosa. Cat. Aldorf. Hoffm.

- APOCYNUM scandens Zeylanicum radice Asclepiadis. *Manughawel.*
- APOCYNUM scandens Vincæ - pervincæ folio subrotundo, fructu villoso.
- APOCYNUM Africanum erectum flore obsolete purpureo.
- APOCYNUM Novæ Angliæ subhirsutum, radice tuberosa, flore aurantio.
- ARBUSCULA quædam Americana.
- ASTER Novæ Angliæ altissimus hirsutior.
- ASTER Americanus flore albo, folio Lactucæ purpureæ.
- ASTER Americanus albus latifolius, caule ad summum brachiato. Plukenet. Tab. 79.
- ASTER Tripolii flore angustissimo folio. Hor. Bat. Fl.
- ASTER Canadensis procerior Bellidis flore minore. Sch. Bot. Paris.
- ASTER caruleus serotinus Americanus, angustissimo folio, caulibus puniceis. an *Aster tenuifolius* Canadensis ramosus, flore minore violaceo. Sch. Bot. Paris.?
- ASTER flore Bellidis subcæruleo, folio Conyzæ cæruleæ acris.
- ASTRAGALUS Alpinus Conophorus flore pallido.

ASTRA-

ASTRAGALUS Glycyrrhizæ Germanicæ Sylvestri similis.

BELLIS Africana umbellata frutescens, odore Camphoræ.

BRYONIA Africana flore luteo fructui insidente.

CAMPHORATA Africana umbellata frutescens.

CHAMÆMELUM Africanum aphyllon erectius & pulchrius.

CHAMÆMELUM Africanum inodorum Pfyllii folio.

CANNABIS minor *Bangue* Indorum.

CARDUUS pineus Lobel. Lusitan. Cardoso. Viridar. Lusit. Grisl. Flos albus est.

CAUCALIS pumila maritima CB.

CEDRUS Africana conifera.

CENTAURIUM majus folio nucis juglandis, flore obsoletè incarnato.

CENTAUROIDES Africanum purpuro-croceo flore, crasso folio.

CEREUS erectus altissimus Sirinamensis.

CEREUS scandens minor trigonus articlatus.

CHAMECISTO affinis Africana foliis dissectis.

- CHONDRILLA viscosa Lusitanica viminea.
 CHRYSTOPHORIANA sive Aconitum bacciferum racemosum baccis niveis & rubris. Morif. Hist.
 CHRYSANTHEMUM Americanum perenne, flore maximo.
 CHRYSANTHEMI flore, planta Americana frutescens, foliis viridibus crassis.
 CHRYSANTHEMI flore, planta Africana baccifera ramis in aculeum abeuntibus.
 CHRYSANTHEMUM Africanum Erucae folio?
 CISTOIDES Africanum frutescens Ulmi folio, flore luteo.
 COLUTEA vesicaria Africana, vesiculis depresso, floribus purpureis spicatis parvis.
 COLUTEA Hytiquanensis floribus & seminibus rubris.
 CONVULVULUS Scammonii folio subrotundo, flore albo umbone nigro Curassavicus.
 CONVULVULUS Zeylanicus folio Hepaticae nobilis.
 COR Indum Americanum trilobatum folio crasso lucido.
 CYNOGLOSSUM minus Noveboracense, flore albo.

CY-

CYNOGLOSSUM Americanum maritimum
flore albo.

CYTISUS Africanus hirsutus, floribus atropu-
niceis.

CYTISUS Africanus siliquis teretibus, flori-
bus spicatis carneis. *Cytisus* Africanus Rivini.

ELICHRYSUM Africanum Abrotani fœminæ
flore & foliis.

ELICHRYSUM Africanum odoratum luteum
Gnaphalii folio.

ERUCA siliqua quadrangula flore albo.

ERYNGIUM pumilum Mutoni. Lugd.

EUPATORIUM Virginianum folio angusto, flo-
ribus albis.

EUPATORIUM Africanum arborescens semper-
virens flore Senecionis albo.

FUMARIA Africana, *Vesicaria* scandens.

FICOIDES Africanum folio triangulari bre-
vi crasso glauco.}

FICOIDES Africanum crasso triangulari folio
incano.

FICOIDES Africanum folio longissimo non-
nunquam denticulato, flore luteo.

FI-

FICOIDES Africanum repens flore albo par-
vo.

FICOIDES Africanum teretifolium spino-
sum.

FICUS Indica seu *Opuntia* ex insul- Carib-
bæis.

FICUS Indica Scolopendriæ folio, *Epiphyll-
litis.*

HORMINUM Africanum frutescens Sal-
vioides.

HYPERICUM petalis crenatis.

HYACINTHO affinis Africana, radice tu-
berosa.

JACOBÆA Africana Senecionis folio, flore
purpureo.

LACTUCA Canadensis altissima, Sonchi
folio.

LAMIUM flore purpureo, coma purpurea.

LAMIUM flore purpureo, coma alba.

LASERPITIUM foliis angustis saturatè virenti-
bus. Moris.

LEONUROS Hysiquanensis frutescens Nepetæ
folio.

LEU-

LEUCOIUM Africanum hirsutum, Coronopi folio, flore cæruleo, siliqua plana longissima.

LEUCOIUM latifolium foliis ferratis, flore luteo. Fortè ad Hesperides referendum.

LILIUM Javanicum maximum umbellatum album, foliis erectis & crassioribus.

LINARIA Africana Telephii folio, flore purpureo & luteo.

LINARIA folio Genistæ glauco, flore luteo.

LYCHNIS minima supina, folio viridi angustissimo, flore coloris herbacei. Schol. Bot. Paris.

LYCHNIS viscosa Africana angustifolia, flore amplo albido, interdù se contrahente, & in viridem obsoletum colorem se transmutante.

MARRUBIUM Africanum rotundifolium flore purpureo.

MALUS Granata Zeylanica spinosa flore luteo.

MANGABIBA.

MASSANILIA major.

K k

ME-

MELIANTHOS Hyfiquanensis minor fæ-
tidus.

MERCURIALIS Africana dicoccos , folio
Violæ tricoloris.

MIMOSA maximè sentiens latifolia spino-
fa.

MIMOSA filiquis latis hirsutis , articula-
tis.

MOMORDICA Zeylanica major.

NARCISSUS hexagonus Zeylanicus flo-
re odorato albo.

NARDUS Americana procerior foliis cæsius
Plukenet. Tab. 101.

NEPETA radice tuberosa Lusitanica , spicata flo-
re purpuro-cæruleo.

ONOBRYCHIS filiqua articulata glabra,
flore albo. *Onobrychis* filiqua clypeata læ-
vi. B. prodr.

OROBUS Hyfiquanensis filiqua depressa al-
ba , flore obsoletè purpureo. *Falcata* Ri-
vini.

OXY S Africana folio & flore parvo , radice
Asphodeli.

PEN-

PENTAPHYLLOIDES Ulmariae fo-
lio.

PEPO Zeylanicus reticulatus & fulcatus, femi-
ne nigro.

PHASEOLUS Barbadosis erectior filiqua
angustissima, tinctorius.

PHASEOLUS Africanus minor flore luteo,
femine nigro.

PHASEOLUS Africanus minor sempervi-
rens, flore rubello.

POLYPODIUM Cambro-Britannicum.

PORTULACA spinosa lanuginosa arborescens
Americana.

PORTULACA Africana procumbens polyan-
thos flore luteo.

RHUS Africanum trifolium.

RICINUS Cotini folio Americana.

RIZOPHORA caule alato rubente folio fin-
gulari.

ROSA Moscheutos Cornuti.

SCABIOSA Eriocephalæ foliorum segmen-
tis angustioribus Lusitanica.

SCROPHULARIA Lusitanica magno
flore, foliis dissectis. An Sambuci folio
Park?

SCUTELLARIA Americana latifolia.

SENNA spuria mimosæ folio, flore maximo,
siliqua singulari.

SERRATULA Noveboracensis maxima, fol.
longis Serratis.

SIDERITIS Virginiana flore albo angustifo-
lia.

SINAPISTRUM Indicum folio glabro, si-
liqua hirsuta.

SOLANUM Africanum incanum arbore-
scens pomiferum spinosum, folio integro.

SOLANUM tinctorium Zeylanicum minus.
Basella Malabarorum.

SOLANUM Barbadense racemosum minus
tinctorium, Circeæ foliis mollibus incanis.
Pluk.

SONCHUS maritimus angustifoliis. C. B.
prodr.

STA-

STACHYS fibrosa radice, folio *Betonicae*
incano.

TITHYMALUS Africanus minor folio
Hyperici.

TITHYMALUS arborescens spinosus Am-
boinensis. *Ligularia* Rumphii.

TITHYMALUS arborescens spinosus Zey-
lanicus foliis laurinis. *Elacalli*.

TITHYMALUS Curassavicus foliis *Atriplicis*
variis.

VALERIANELLÆ cognata, folio *Coty-*
ledonis. *Colytedon* aquaticus J. B.

VERBENA *Scutellariae* foliis dispermos Ame-
ricana. Pluken. Tab. 70.

VERONICA Virginiana altissima spi-
ca multiplici alba.

VERONICA spicata flore purpureo.
Moris.

VIBURNUM Americanum odoratum,
folio *Urticae*, floribus miniatis. H. L. B.

VIRGA aurea floribus albis Americana, folio
Bellidis ramosæ Americanæ.

XERANTHEMUM Africanum latifo-
lium lanuginosum. Rectius forsan *Gna-*
phalium &c.

Sciat Lector Benevolus, No-
mina hæc tabulis delineatis
memoriæ tantum gratiâ fuisse
adscripta, quæ Auctor celeberrimus pro
arbitrio suo mutâisset & emendâisset,
nec non descriptarum synonyma adje-
cisset. Cæterum illorum Catalogum hac
de causa subnectendum duxi, ut hu-
jus operis institutum, & quales fece-
rit progressus, Botanophilis innotesce-
ret; magna scilicet spe allectus, Cele-
ber-

*berrimam Academiam Lugduno-Bata-
vam aliosve Mæcenates, ad tam egre-
gium opus prosequendum & ad finem
perducendum sumptus necessarios suppe-
ditaturos.*

F I N I S.

112
bonorum Academicorum Ludovico-Bat-
tavi aliosque Mercenatos, ad tam egregi-
am operis profectumque & ad finem
perducendum sumptus necessarios suppe-
ditatos.

F. I. N. I. S.

BIBLIOTECA
19
ABB
39
149

